

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*

elnöklete alatt

*Jegyzők: Arató Gergely, Földi László,
Móring József Attila, Tordai Bence*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	29921
Egyes törvényeknek a kisgyermekkel otthon lévők szövetkezete létrehozásával összefüggő módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig.....	29921
Kósa Lajos (Fidesz), a napirendi pont előadója	29921
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	29926
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	29927
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	29929
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	29934
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	29937
Varga Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről.....	29940
Kósa Lajos (Fidesz)	29943
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	29944
Nacsa Lőrinc (KDNP)	29945
Korózs Lajos (MSZP)	29946
Dunai Mónika (Fidesz).....	29948
Kósa Lajos (Fidesz)	29951
Varga Zoltán (DK)	29952
Korózs Lajos (MSZP)	29953
Varga Zoltán (DK)	29953
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	29954
Kósa Lajos (Fidesz) előadói válasza	29956
Egyes törvényeknek a szakképzéssel és a felnőttképzéssel összefüggő módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	29960
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	29960
Felszólalók:	
Dr. Kállai Mária , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	29963
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	29966
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	29970
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	29972
Varga Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről	29974
Szuperák Brigitta , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	29975
Dr. Kállai Mária (Fidesz)	29979
Ander Balázs (Jobbik)	29980
Dr. Pósnán László (Fidesz).....	29983
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	29984
A Fudan Hungary Egyetemért Alapítványról, a Fudan Hungary Egyetemért Alapítvány részére történő vagyonszármaztatásról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	29988
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	29988
Felszólalók:	
Dr. Pósnán László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	29991
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	29994
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	29998
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	30001
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	30006
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	30009
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	30011
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	30013
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	30017
Dr. Szél Bernadett (független)	30021
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	30026
Molnár Gyula (MSZP).....	30027
Dr. Pósnán László (Fidesz).....	30027

Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	30028
Szilágyi György (Jobbik)	30029
Mátrai Márta (Fidesz)	30030
Szilágyi György (Jobbik)	30033
Demeter Márta (LMP)	30037
Csárdi Antal (LMP)	30039
Dr. Pósnán László (Fidesz)	30039
Szabó Szabolcs (független)	30040
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	30044
A Budapest Diákváros megvalósításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	30048
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	30048
Felszólalók:	
Németh Szilárd István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	30050
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	30054
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	30057
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	30059
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	30063
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	30065
Szabó Szabolcs (független)	30066
Nacsa Lőrinc (KDNP)	30071
Németh Szilárd István (Fidesz)	30072
Szabó Szabolcs (független)	30072
Mátrai Márta (Fidesz)	30073
Bencsik János (független)	30076
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	30079
A Magyarország Kormánya és az Egyesült Nemzetek képviselőletében eljáró, az Afrikai- eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodás UNEP által el- látott Titkársága (UNEP / AEWA Titkárság) között az Afrikai- eurázsiai vándorló ví- zimadarak védelméről szóló megállapodásban részes felek találkozója 8. ülésének megrendezéséről (2021. október 5-9., Budapest, Magyarország) szóló megállapodás kihirdetéséről szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	30082
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	30083
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	30084
Kálló Gergely , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	30085
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	30086
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	30086
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	30088
Arató Gergely (DK)	30088
Kálló Gergely (Jobbik)	30089
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	30090
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	30090
A Magyarország Kormánya és Románia Kormánya között, a Magyarország Kormá- nya és Románia Kormánya között Bukarestben, 2014. július 24-én aláírt, a magyar- román államhatáron átvezető közúti kapcsolatokról szóló megállapodás módosítá- sáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	30092
Dr. Mosóczy László innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont elő- adója	30092
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	30093
Balczó Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	30095
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	30095
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	30096
Dr. Mosóczy László innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	30097

Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	30097
Steiner Attila innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	30097
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	30098
Balczó Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	30100
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	30100
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	30102
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	30103
Steiner Attila innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	30106
Napirend utáni felszólalás:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	30109
Az ülés bezárása	30112

Az ülésen jelen volt:

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, STEINER ATTILA államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
25. ülésnapja
2021. május 27-én, csütörtökön
(9.00 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Móring József Attila és Tordai Bence)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 25. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Tordai Bence jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek a kisgyermekkel otthon lévőket szövetkezete létrehozásával összefüggő módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A Kósa Lajos és Dunai Mónika fideszes képviselők által benyújtott előterjesztés T/16297. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, képviselő úr.

KÓSA LAJOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem először vagyok valamilyen szövetkezeti forma létrehozásának előterjesztője, és nagy öröm számomra, hogy az Országos Szövetkezeti Tanács elnökeként segíthetem a szövetkezeti mozgalmat, amely - talán kevesen tudják - Magyarországon Károlyi Sándorral vette kezdetét még a XIX. század végén, és más európai országokkal párhuzamosan nagyon erős szövetkezeti rendszer épült ki a második világháborúra. A Hangya Szövetkezet például akkora volt a gazdasági erejét tekintve, mint az akkori angliai Tesco, amely szintén egy szövetkezeti mozgalmából nőtt ki magát szövetkezeti kereskedelmi áruházláncá, csak közbejött a kommunista hatalomátvétel, és a kommunisták szövetkezeti felfogása semmiben sem hasonlított, csak nevében egyezett meg az eredeti szövetkezeti mozgalommal, és egy erőszakos, terrorizáláson, erőszakon alapuló szövetkezeti rendszer után lényegében teljes egészében szétverték a szövetkezeti mozgalmat, nevében megtartották, de szétverték, se önkéntesség, de demokrácia, se verseny nem jellemezte a szövetkezeti formákat.

Aztán a rendszerváltás után a szövetkezetek maradványai, elsősorban az erőszakkal létrehozott mezőgazdasági szövetkezetek megszüntetésével kapcsolatban, tulajdonképpen elvesztették az eredeti mgtsz-ek a létjogosultságukat, és - hogy is mondjam? - a kommunista romok által meghagyott vagy azok alól valamilyen módon előszökkenő vagy megmaradó szervezetek jellemezték a szövetkezeti mozgalmat.

Ugyanakkor a rendszerváltás előtt megszületett egy igazi hungarikum, és virágzik azóta is, ez az iskolaszövetkezetek mozgalma. Ez egy merőben más jellegű szövetkezet, mint a korábbi, ez alapvetően személyes

részvételen alapul. Az iskolaszövetkezeteknek a lényege az, hogy a diákok szövetkezetet alapítanak, és a szövetkezetben személyes részvételt, személyes munkát teljesítenek azokban a szerződésekből, amelyeket a szövetkezet mint vállalkozási szerződést köt a különböző munkát megrendelővel, és rendkívül rugalmas, a diákok maguk szervezik a munkát, maguk számolnak el, maguk választják a vezetőséget, maguk határozzák meg - mint a szövetkezetnél általában egy tag egy szavazat elv alapján - az üzleti tervet, az eredményfelosztást, és ma már, nyugodtan mondhatjuk, ez a hungarikum kirobbanó siker, 180 ezer diák tagja valamilyen diákszövetkezetnek, ez országos mozgalom. 2019-ben, tehát a Covid előtti utolsó egész, teljes évben 60 milliárd forintnál nagyobb megrendelésállományt teljesítettek, és a magyar gazdaság számára egy olyan rendkívül rugalmas munkaerőt jelentettek, amely ráadásul pont a diákok egyetemi éveit alatt már, úgy mondhatjuk, hogy egyfajta munkaszocializációt is végez.

Talán ennek a mozgalomnak is köszönhető az, hogy Magyarországon az európai uniós átlaghoz képest sokkal kedvezőbbek a 18-25 éves korosztályra jellemző munkanélküliségi adatok, a magyar adat fele az európai átlagnak, de ez jelentős mértékben azért van, mert majdnem minden diák belépett valamikor a diákszövetkezetbe, hiszen csak úgy tud szövetkezeti tagként dolgozni, megtapasztalta azt, hogy van munkahely, dolgozni kell, van főnök, megrendelés, fegyelem; ugyanakkor önszabályozó, az egésznek az önkéntesség a legfontosabb elve, és a nagyfokú rugalmasság, hiszen a diákok maguk osztják be, hogy ki milyen alkalommal mennyi órát tud teljesíteni, le tudja mondani, át tudja szervezni, vannak témafelelősök egy-egy munkára vonatkozóan. Majdnem mindenki találkozik egyébként a diákmunkásokkal és a diákmunkával, elég, ha arra gondolunk, hogy a magyarországi mozikat diákszövetkezetek üzemeltetik; ezért van az, hogy a popcornostól a jegyárusig bezárólag mindenki szemmel láthatólag fiatal egyetemista. Ez azért van, mert a moziüzemet tulajdonló vállalat az üzemeltetésre vállalkozási szerződést köt diákszövetkezetekkel.

2010-ben a diákszövetkezetekkel kapcsolatban egy elég hosszasan tartó törvényalkotási munka vette kezdetét, azokat az anomáliákat, amelyek például a Czeglédy-jelenség felbukkanásához vezettek, sikerült kiküszöbölni. A parlament bevezette a kötelező legkisebb vállalkozási díjat azért, hogy a diákok, amikor dolgoznak... Ezt a legkisebb vállalkozási díjat a kormány rendeletben állapítja meg, úgy van kiszámolva, hogy a fizetendő adókon túl a munka után járó jövedelem ne lehessen kevesebb a minimálbérnél.

Rendeztük azokat az anomáliákat, amelyek amiatt keletkeztek, hogy az Európai Uniónak nincsen szövetkezeti irányelve, ezért nem tudja értelmezni a szövetkezeti munkát akkor, amikor az személyes közreműködésen és személyes részvételen alapuló teljesítést jelent, hiszen ne felejtjük el, itt

nem munkavállalókról van szó. A diákok, akik ott dolgoznak, akkor tulajdonosai is a vállalkozásnak - az ő személyes közreműködésük leginkább a betéti társaságnál ismert formákhoz hasonlít -, így értelemszerűen miután tulajdonosok és személyes közreműködést teljesítenek, értelmezhetetlen velük kapcsolatban a munka törvénykönyvének számos előírása a kötelező szabadságolástól kezdve a különböző humán erőforrás-gazdálkodásra jellemző szabályozások betartásáig. De ezt sikerült rendezni, bárha - még egyszer mondom - az Uniónak a lengyel uborka hajlásszögére van szabálya, a szövetkezeti mozgalomra nincs.

Egyébként csak zárójelben jegyzem meg: a világon durván két és fél milliárd ember tagja valamilyen szövetkezetnek, tehát ebben az értelemben a világ legnépesebb nemzetközi mozgalma, amely a világ majdnem minden országára kiterjed, a szövetkezeti mozgalom, és mégis, furcsa, hogy ebben a világméretű mozgalomban az iskolaszövetkezet mint olyan abszolút hungarikum, ilyen nem létezik máshol.

Ennek a szabályozási munkának a befejeztével és a szövetkezeti mozgalomba befurakodott csalóknak a kirekesztésével, a szabályozási eszközökkel való kiszorításával - lásd Czeglédy és társai - lehetőség nyílt arra, hogy hasonló helyzetben lévő embereknek megnyissuk a szövetkezeti mozgalom lehetőségét, megint szigorúan önkéntes alapon. Így tette ezt a parlament a kezdeményezésemre a nyugdíjas-szövetkezetek esetén. Ma már több mint 220 nyugdíjas-szövetkezet van, 2019-ben több mint 10 milliárd forintot teljesítettek, tehát ennyi volt az árbevételük, és több mint húszezer tag vett részt ebben a mozgalomban.

(9.10)

Ma már ez egyébként szélesebb; a '19-et azért említtem mint adatot, mert a szövetkezeti munka rendkívül érzékeny a konjunktúrára, hiszen egyébként ezt a munkaadók is vagy a szerződő felek is azért szeretik, mert rendkívül rugalmas vállalkozási szerződés. Ha például dekonjunktúra van, akkor egész egyszerűen csak fel kell mondani a vállalkozási szerződést, nincs a munka törvénykönyvével járó mindenfajta adminisztrációs kötelezettség a csoportos leépítés kötelező bejelentésétől kezdve lefelé, felfelé.

Hozzáteszem, hogy a munkavállalók, tehát a diákok vagy a nyugdíjasok pedig azért szeretik, mert rendkívül rugalmas. Ennél rugalmasabb munkavállalási forma nem létezik ma Magyarországon. Itt nem egyszerűen csak arról van szó, hogy részmunkaidőt lehet teljesíteni, hanem teljesen egyénre szabva, valaki azt mondja, hogy hétfőn tudok egy órát menni, kedden nem tudok, szerdán két órát, pénteken meg egyet, de ezeket is csereberélni lehet.

Csak egy példát mondok: a Tesco áruház hárommillió munkaórát szerződik le évente diákszövetkezetekkel, a Tesco-áruházlánc, de az áruházláncnak nem az a fontos, hogy személy szerint ki van ott egyébként az adott munka ellátására, hanem legyen ott valaki,

aki erre ki van képezve. Természetesen minden munkaegészségügyi és munkavégzéssel kapcsolatos szabályt be kell tartani, tehát akik ott dolgoznak, azok ellenőrizve vannak, ki vannak képezve, és nagyon fontos, hogy legálisan dolgoznak.

Akik szövetkezeti tagként személyes közreműködést teljesítenek, kizárólag az szja-t kell nekik megfizetni. A szövetkezeti személyes teljesítés után semmilyen társadalombiztosítási kötelezettség nem fizetendő, hiszen egyébként, akik részt vesznek ebben, olyan társadalmi csoportok, amelyek eleve biztosítottak, diákok, nyugdíjasok. Az áfát és a társasági nyereségadót kell megfizetni. Tehát ez ilyen értelemben anyagi szempontból is kedvező a munkaadóknak és kedvező a munkavállalóknak is.

Ezeken a sikereken felbuzdulva fogalmazódott meg a kismama-szövetkezetek létrehozásának a gondolata mint lehetőség. Nem győzöm elégszer hangsúlyozni, még fogom néhányszor: az egész ügy önkéntes, csak lehetőség, semmi kényszer nincs benne. Aki részt vesz benne, az előnyökhöz juthat, aki nem vesz részt benne, azt semmilyen hátrány nem éri. Minden juttatás a kismamáknak, amelyeket a Fidesz-kormány családpolitikája ide a parlament elé terjesztett és végül is törvényekben megtestesült, jár változatlan formában. Ez csak egy lehetőség arra, hogy tudjuk, hogy nagyon sokan, akik otthon nevelik a gyerekeiket, fogalmazzunk úgy az egyszerűség kedvéért, kismamák, de tudjuk, hogy egyébként ez bizonyos esetekben a férfiakra is kiterjed vagy kiterjedhet, de alapvetően a kismamák, főleg, amikor a gyerek már idősebb, másfél-két éves, akkor részmunkaidőben, valamilyen nagyon rugalmas keretekben szívesen visszamennének dolgozni valamit. Csak a munka törvénykönyve ezt rendkívül mereven szabályozza, mert a munka törvénykönyve alatti foglalkoztatás munkavállalási kötelezettséget is jelent, tehát ott nem lehet azt mondani, hogy nem megyek be holnap, szemben a szövetkezeti munkavállalással. A munkaadónak egyébként ráadásul munkáltatói kötelezettségei vannak a munka törvénykönyve alapján. Tehát tipikusan a kismamáknak ez a rendszer nem nagyon alkalmas.

Az általam megfogalmazott kismama-szövetkezet ezeket a problémákat nem is hordozza magában, tehát nem kiküszöböli, hanem nincs ilyen. Ha valaki belép egy kismama-szövetkezetbe kismamaként, mert ezt szabályozza a törvény, hogy kismamák lehetnek a tagjai, nekik nem kell dolgozni, egyszerűen csak tagok. Belépnek, ezer forint a tagi hozzájárulás, csak mondtam, ez a fő szám egyébként a diákszövetkezeteknél is. Ha valaki kilép a szövetkezetből - ez teljesen önkéntes, nem lehet korlátozni a kilépést -, akkor visszakapja a tagi hozzájárulást, az ezer forintot. Tehát igazából még ez sem jelent kötöttséget, nem fenyeget az, hogy a tagi hozzájárulását nem tudja befizetni. És ha belép, akkor vagy dolgozik, vagy nem dolgozik. Nyilván, hogyha lát jó lehetőséget, akkor belép és dolgozik, ha nem, akkor... Amikor a kismamastátusza megszűnik, akkor egész egyszerűen a szövetkezeti státusza is megszűnik, visszakapja az ezer forintot.

Viszont egy biztos: közösségben van, aki tagja a szövetkezetnek. A közösségre jellemző problémái neki is a problémái, taggyűlés, ki legyen az elnök, mi legyen az eredményfelosztás, mi legyen az üzleti terv, mint minden szövetkezetnél; mert a szövetkezet egy nagyon speciális vállalkozási forma, ami átmenetet képez egyébként egy egyesület és egy tőkeérdekeltségű gazdasági társaság között abban az értelemben is, hogy például a szövetkezetek mindenfajta adótól mentesen hozhatnak létre a bevételeik arányában úgynevezett szociális vagy közösségi alapot, amit egyébként a szövetkezet a saját tagjaira költ el. Remek példák vannak erre, csak egyet mondok. Egy veszprémi nyugdíjas-szövetkezet a bevétele egy részét arra fordítja teljesen adómentesen, hogy a tagjainak szervez a veszprémi egyetem ilyen szenioregyetemét, és a legkülönbözőbb témákban az evolúciótól a kozmológiáig bezárólag tartanak előadásokat. Meghívják előadókat, fizetik őket, a részvétel a szövetkezeti tagnak természetesen ingyenes. Közösségben vannak, beszélgetnek problémákról, és egyébként a saját maguk továbbképzésére, tájékozottságuk erősítésére használják ezt a lehetőséget.

Egy részvénytársaságnál nincs ilyen kötelezettség, hogy szociális vagy közösségi alapot kell létrehozni - a szövetkezeteknél van. De ettől még a szövetkezet egy gazdasági társasági forma, az alapvető funkciója az, hogy a szövetkezet célkitűzéseinek megfelelően lehetőséget adjon a tagjainak.

Ennek a szövetkezetnek a kismamák felé való kiterjesztése senkinek semmifajta problémát nem jelenthet. A részvétel, még egyszer hangsúlyozom, teljes mértékben önkéntes, egy lehetőséget jelent a kismamáknak. Ha csak néhány szövetkezet jön létre, amelyet a kismamák hoznak létre, már jól jártunk, ők még inkább jól jártak, bár én megvallom, arra számítottam, hogy ugyanolyan siker lesz a kismama-szövetkezet is, mint a nyugdíjas-szövetkezet vagy a diákszövetkezet.

A nyugdíjas-szövetkezet kapcsán engem is meglepett az, hogy az előterjesztést az ellenzék egyetlen tagja sem támogatta, tehát csak a kormánypártok szavazták meg. Mindenfajta képtelenség hangzott el a vitában, ami csak arra utalt, hogy egyáltalán nem értik a szövetkezeti mozgalom működését, a szövetkezetek működését, és sok esetben a rájuk vonatkozó szabályozást sem ismerik, hiszen teljesen nyilvánvaló, hogy az a kritika például, hogy a szövetkezet kizsákmányolja a tagjait, teljes mértékben nonszensz, mert a tagok együttese határozza meg az üzletet, hogy milyen szerződéseket kötnek, ki a vezető, mi az üzleti terv, mi a nyereségfelosztás. Tehát a tagok saját maguk döntenek.

A szövetkezet közgyűlésén minden tagnak csak egy szavazata van. Tehát a kizsákmányolás sem úgy működik, mint egy kft.-nél úgymond, ha van ott kizsákmányolás a tagok között egyáltalán, vagy az üzleti tulajdonosok között, mert itt nem a tőkeerő, nem a teljesített munka, nem a befizetés vagy a tagi hozzájárulás nagysága számít, hanem az az általános elve a szövetkezetnek, hogy egy tag egy szavazat. Meg kell

egyezni a közösségnek. Ha pedig valakinek nem tetszik az a döntés, akkor fogja magát, és kilép a szövetkezetből, visszakapja a tagi hozzájárulást, és elmegy egy másikba vagy alapít egy másikat magának.

Jellemző, hogy ezeknek a szövetkezeteknek a vagyona minimális, tehát arról nincs szó... Gondoljunk csak bele, a diákok dolgoznak, igazából bérelnék leginkább az oktatási intézménytől valamilyen helyiséget, ahol a szövetkezet a munkáját folytatja, de nem halmoznak fel vagyont, hanem az általuk megtermelt pénzt egyszerűen szétosztják a tagok között. A nyugdíjas-szövetkezetek is így működnek, és valószínűleg a kismama-szövetkezetek is így fognak működni. Tehát az sincs, hogy kilépek a szövetkezetből, és ott hagyom a mérhetetlen felhalmozott vagyont, ez értelmezhetetlen. Ezek a szövetkezetek azért jönnek létre, nem azért, hogy vagyonosodjanak, hanem hogy az általuk elvégzett munka kapcsán bevételeik legyen, amit szétosztanak a tagok között, általában a teljesített munka arányában.

Úgyhogy semmi olyan kritika nem értelmezhető, ami a kötelezettségre alapul, mert ez önkéntes. A kizsákmányolást egyáltalán nem is tudom, hogy hogyan kell ezt értelmezni.

Én azt gondolom, hogy a kormánypártokat egészen biztosan meg tudom győzni arról, hogy támogassák ezt a javaslatot, előterjesztő társammal, Dunai Mónikával egyetemben, tehát ketten terjesztjük elő, illetve Zsigó Róbert még csatlakozott, csak valamiért a házelnök úr az ő nevét nem olvasta fel, de én úgy tudom, hogy ő is csatlakozott a javaslat-hoz, nem utolsósorban azt jelezvén mint miniszterhelyettes, hogy egyébként a tárcája támogatja ezt az előterjesztést. A kormánypártokat szerintem meg tudjuk győzni, az ellenzéknek pedig a kritikáit ébern fogom figyelni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

(9.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kósa Lajos képviselő úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni Völner Pál államtitkár úr. *(Dr. Völner Pál: Igen.)* Öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormányzat minden olyan kezdeményezést támogat, amely a magyar családok, a magyar édesanyák helyzetét javítja. Úgyhogy tisztelettel várjuk a parlamenti vitát, és reméljük, hogy pozitív eredmény fog születni. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, aki Kósa Lajos mellett előterjesztője a törvényjavaslatnak, mint ahogy jeleztem

is. A Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának fel-szólalását hallgatjuk meg.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Különleges helyzetben vagyok e törvény vitája során, hiszen, amint Kósa Lajos képviselőtársam elmondta, a törvénynek előterjesztőtársa is lehetek, és egyben tolmácsolom a Ház felé a Fidesz képviselőcsoportjának véleményét, mégpedig egy támogató véleményt fogok megfogalmazni. Kósa Lajos is kérte előterjesztőként, hogy a frakciók támogassák ezt a javaslatot, ezért én már most biztosítom a tisztelt Házat afelől, hogy a Fidesz képviselőcsoportja e kezdeményezés mellé áll, hiszen nagyon-nagyon fontosnak tartjuk, hogy a családpolitikánk részét képező és gazdagító javaslatokat támogassuk, minden olyan javaslatot, amely a családoknak, a gyermeket nevelőknek bármilyen könnyebbséget és segítséget tud nyújtani.

A Fidesz-KDNP családpolitikája stabil alapot biztosít ahhoz, hogy a koronavírus-világjárvány okozta gazdasági visszaesésből Magyarország megerősödve kerüljön ki. Mivel a legnagyobb érték a család, így ebben a helyzetben is az egyéni élethelyzetre szabott segítségnyújtás, valamint a gyermekvállalás és a gyermeknevelés támogatása szolgálhatja érdemben hazánk céljait. A Fidesz-KDNP-frakciószövetség ezért a koronavírus-járvány idején és azt követően is elkötelezett a gyermekvállalás ösztönzése, a gyermeket nevelő családok támogatása és életminőségük javítása mellett. Segítjük a saját otthon megteremtését és felújítását, elismerjük a családok többlet-erőfeszítéseit és számos formában segítjük a rugalmas munkavégzést a kisgyermekeseknek. Ez a törvényjavaslat is ezt a célt szolgálja, vagyis hogy lehetőséget biztosítani a kisgyermekkel otthon lévő szülők számára, hogy a gyermek nevelésével és gondozásával összehangoltan, szabad döntésük szerint a foglalkoztatásban részt vegyenek rugalmas keretek között, személyes közreműködéssel, ezáltal gazdasági előnyhöz is jussanak, továbbá szociális és kulturális jellegű előnyökben is részesülhessenek szabad akaratukból, szabad döntésük alapján, szabad munkabeosztás alapján.

A szövetkezeti forma egy olyan jellegű társas vállalkozás, amely hagyományait, sajátosságait és igazolt aktuális eredményeit tekintve tagjai számára sokoldalú előnyök biztosítására képes. Ezt bebizonyította a nyugdíjas-szövetkezet is, és ezen alapult a diákszövetkezetek, az iskolaszövetkezetek működése is. A szövetkezetben minden tagnak egy szavazata van az „egy tag, egy szavazat” elve alapján, a tagsági jogviszony rugalmas, nincs munkavállalási kényszer, a tagok a személyes közreműködésükről autonóm döntenek, megállapodva a szövetkezettel. A tagok a közreműködésük arányában részesülnek jövedelemben és vehetik igénybe a szövetkezet szolgáltatásait, részesülhetnek a szövetkezeti forma előnyeiből. Fontos továbbá az is, tisztelt képviselőtársaim, hogy a szövetkezetnek nincs foglalkoztatási kötelezettsége, mint ahogyan azt

Kósa Lajos is az expozéjában kiemelte. A szövetkezet a piaci szereplők számára folyamatos, rugalmas, szak-szerű, az igényeiknek megfelelő szolgáltatást képes nyújtani, mégpedig akként, hogy a foglalkoztatással járó adminisztrációs feladatokat is ellátja. A szabályozás mindezekre figyelemmel állítja fókuszba a szövetkezeti formát. Erről szól a most benyújtott törvényjavaslat.

A kisgyermekkel otthon lévő szövetkezete olyan speciális szövetkezet lesz, amely az érintettek számára a gyermekneveléssel és gyermekgondozással összeegyeztethetően rugalmas foglalkoztatást, jövedelemszerzési lehetőséget biztosít védett keretek között. Ezen túl nem elhanyagolható az sem, hogy közösséget teremtenek a szövetkezetek. Lehetőséget nyújt a tagoknak a már meglévő ismeretük és tapasztalatuk naprakész megtartására és kamatoztatására, valamint azok fejlesztésére is. A kisgyermekkel otthon lévő szövetkezete továbbá felületet ad a tagok számára az információ-, a tudás-, a tapasztalatszerzésre vagy a tapasztalatcserére, átadására a kisgyermek neveléséhez és gondozásához kapcsolódóan. A szabályozás mindezekkel hozzájárul a gyermekvállalás ösztönzéséhez, a demográfiai folyamatok további pozitív alakulásához (*Z. Kárpát Dániel: Persze!*), a társadalmi kohézió erősítéséhez. A szabályozás a célkitűzéseit tekintve közérdeket juttat érvényre, ebből kifolyólag közhasznú is.

Az új típusú szövetkezet aktualitása hatványozottan fennáll napjainkban, tekintettel arra, hogy a kormány által biztosított családtámogatási intézkedések, illetve a családvédelmi akcióterv hatására a születendő gyermekek száma növekszik, és várhatóan, ebben bízunk, ez a hitünk és meggyőződésünk, ezen intézkedéseink hatására növekedni is fog a jövőben. A többgyermekes családoknál, különösen a három vagy több gyermek esetében, az anyák részvételét a foglalkoztatásban ez az új típusú szövetkezet tovább tudja segíteni azáltal, hogy a munkajogi korlátoknál rugalmasabb feltételeket biztosít számukra, a munkájuk tartalmát, módját és mértékét pedig az érintettek a családban maguk tudják eldönteni. A rugalmas foglalkoztatás mellett pedig lehetőségük van a tagoknak önfejlesztésre és speciális ismeretek megszerzésére is, a gyermekek nevelését és gondozását elősegítve.

Az érintett alanyi kör a szövetkezetbe való belépésről önként dönthet. A belépést követően a szövetkezeti forma fő jellemvonásából következően a személyes közreműködés kötelező, a vagyoni hozzájárulás szintén, amely, ahogyan Kósa Lajos is említette, a tagok által egyetemesen megszavazott összeggel egyenértékű, és ez tekinthető jelképes nagyságrendűnek is. A szövetkezeti forma rugalmasságához az is hozzátartozik, hogy a személyes közreműködés részletei a tag és a szövetkezet közötti megállapodásban lesznek rögzítve. A szövetkezeti tag a személyes közreműködése alapján arányos jövedelemhez jut, az érintetteket a foglalkoztatásuk során különféle kedvezmények, járulékkedvezmények illetik meg. Nem kell például szociális hozzájárulási adót fizetni, nem

kell szakképzési hozzájárulást sem fizetni, csak az szja-t kell megfizetni, vagyis nagyon előnyös a foglalkoztatottak számára. Az új típusú szövetkezet alkalmazkodni lesz képes a mindenkori munkaerőpiaci viszonyok alakulásához, és ezzel elő tudja segíteni a gazdaság további élénkítését.

Előterjesztőként is, és mint mondtam, a Fidesz képviselőcsoportja nevében is tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy messzemenőig támogatjuk a benyújtott törvényjavaslatot. Egy kiegészítést még szeretnék tenni előterjesztőként Kósa Lajos képviselőtársam expozéjához. Itt a törvény nevében is kisgyermekkel otthon lévők szövetkezetéről van szó, vagyis ha a köznyelvben kismama-szövetkezetéről beszélünk, akkor ez egy találó és nagyon jó kifejezés, de ne felejtjük el azt, hogy gyeden, gyesen nagyon kis százalékban, de vannak otthon édesapák is. Ez azt jelenti, hogy természetesen ők is igénybe vehetik a törvényben megfogalmazott kritériumok megléte esetén ezeket a kedvezményeket. Köszönöm szépen a figyelmet és jó vitát kívánok. Várjuk a javaslatokat. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dunai Mónika képviselő asszony. Emlékezetem szerint Kósa Lajos jelezte felszólalásában, hogy kispapák is vannak. Megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

(9.30)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársam, a jó vita meglesz, úgy látom, hiszen számtalan olyan állítás hangzott el, amelyek vitaképesek, de egész biztos, hogy a másik oldal álláspontját is kell ismerni, hogy objektív igazságokról beszélhessünk. Az előttünk fekvő csomaggal a Fidesz-KDNP egy hároméves tervét porolta le, és nem egy témával jár el így. A tegnapi napon például az elképesztően kudarcos magáncsőd intézményének a felújítását hozta ide, a Ház elé, amivel 25-40 ezer károsult megsegítését ígérték, ebből háromszáz-valamennyi lett a végére sajnos. Tehát egy elképesztő szakmai blődilit igyekeznek egy kicsit frissíteni. *(Nacsá Lőrinc: Ötezer!)* Képviselőtársam benyögésére szeretném jelezni, hogy több mint kétezer magáncsödeljárás indult el. A lezártak számát nézi a szakma ilyenkor, képviselőtársam. Nézze ön is azt! Háromszázvalahány lezárt esetről beszélünk, ennyi károsult tudott szabadulni a nagyon szigorú és már-már rabszolgasorsra hajazó rendszerük „segítségével”. Egészen biztos, hogy lehetett volna jobban csinálni mindezt.

Közelednek a választások, 11 hónap van hátra. Most leporolnak még egy korábbi ötletet, és kicsit az az életérzés környékezett meg, mint amit akkor éreztem, amikor önök átverték Magyarország miniszterelnökét. A miniszterelnök úr ugyanis kiállt néhány évvel ezelőtt, és teljesen helyesen elmondta azt, hogy a háromgyermekes édesanyák esetében teljes körű

szja-mentességet tervez bevezetni Magyarország Kormányára.

Én üdvözöltem ezt az ötletet, kezdeményezést, mert éreztem, hogy egy nagyon széles társadalmi réteg számára érezhető könnyítést hozna ez a javaslat. Aztán a háttéremberek kiszámolták, hogy mindez mennyibe kerülne, megijedtek, cserben hagyták önnel együtt egyébként Magyarország miniszterelnökét, a végső javaslatból pedig lett a négygyermekesek szja-mentessége, mert önök kiszámolták, hogy mindez nagyságrendileg kicsit több mint 30 ezer magyar hölgyet érint, akiknek a fele amúgy is inaktív a munkaerőpiacon. Innentől kezdve tizen-egynéhány ezer ember adóbevétele az, ami elesett volna, tehát egy minimális költségvetési kiadással Dunai képviselőtársam kiállhat, és elmondhatja azt, ami nem állja ki az igazság próbáját, miszerint Magyarországon javulnak a demográfiai trendek. Mindjárt bebizonyítjuk, hogy miért téved újfent képviselő asszony. Nyilván nem ön tehet róla, hanem a főnökei, a munkaadói. Ezt a kommunikációs panelsort adják ki, mert a véleménybuborékban önöknek egy másfél-kétmillió ember stabilizálásához erre van szüksége, de ettől ez még hazugság marad. A hároméves terv leporolása egyébként lehetne jó irányú dolog.

Én a szövetkezetiség nagy rajongója vagyok. Az egyik dolgozatomat korábban pont a Hangyából írtam, egy félkész könyvem is van a témában, tehát nem lehet azzal vádolni, hogy bármiféle szövetkezetellenes érzület vagy életérzés lenne bennem, egyáltalán nem. Óriási támogatója vagyok ennek. Csak megint azt látom, hogy ez a javaslat a Fidesz által elképzelt családmodellről szól, jellemzően a háromgyermekeseket vagy a többgyermekeseket célozza meg, és nem szól azokról, akik a Fidesz által elképzelt családmodellből kimaradtak. Azok számára nincs is társadalmi üzenet.

Az életszerűséggel van nekem, képviselőtársam, komoly problémám. Sokan vagyunk itt kisgyermeket nevelő családokban, a mindennapjaink ezzel telnek. Én úgy nehezen tudom elképzelni, hogy a kismamák taggyűlésre járnak, üzleti tervet véleményeznek. Tehát amikor ezeket kidolgozzák, beszéljenek gyakorló emberekkel, akik nap mint nap ezt az elképesztően értékes, láthatatlan munkát végzik. Örülök egyébként, hogy az utóbbi tíz évben bekerült a közbeszédbe a hölgyek által végzett láthatatlan munka értéke, ami GDP-alapon most már mérhető a szakma szerint, és nemzetközileg is mérik. Nagyon szeretném, hogy a hölgyek számára elismerjük hosszú távon ezt az elképesztő szolgálatvállalást, mert ha lesz reprodukció Magyarországon, akkor miattuk lesz, az ő munkájuknak köszönhetően.

Azt érzem a kismama-szövetkezetes javaslat kapcsán, hogy önök kiszerveznének egy külső szövetkezeti formába olyan állami feladatot, amit elmulasztottak megvalósítani az elmúlt tíz évben. Tehát azt látom, hogy szabadulnának egy olyan feladattól, és majd egy működő vagy nem működő modellre bízának, amely egyébként most is, tegnap is, és holnap is az önök feladata lenne, és nem valósították ezt meg.

Hogy egy példát mondjak, folyamatosan eltűrik azt a hátrányt, amely a magyar, gyermeket nevelő hölgyeket éri a fizetések, a karrierpálya, az életpálya szempontjából, hiszen nagyon jól tudják, hogy ha valaki évekig otthon marad picit vagy piciket nevelni, akkor olyan behozhatatlan hátránya lesz a munkaerőpiacon, a fizetések szintjében, az előmeneteli lehetőségek tekintetében, amely megmutatkozik a férfiak, nők közötti bérolló tekintetében. Ennek az európai átlaga 14 százalékos bérkülönbség a férfiak és a hölgyek között, Magyarországon ez a mutató 18 százalék fölött van.

Azért nem értem önöket, mert tegnap a kormány egyik államtitkára eljött hozzánk a Vállalkozásfejlesztési bizottságba, és teljesen érthető, szakszerű módon elismerte, hogy ez a probléma létezik. Nem azt mondom, hogy egyetértettünk minden részletben, mert baromira nem, de elismerték, hogy létezik a probléma, kezelendő, részben azt is, hogy önök ezt nem kezelték, és ideállnak egy ilyen javaslattal, amely az alma héját kapargatja, de a probléma mély rétegéig egyáltalán nem hatol el. Azt látjuk, hogy kicsit mindig gyanús, amikor Kósa képviselőtársamék ennyire hangoztatják az önkéntességét a dolognak. Nem tudom, bárkiben felmerült, hogy ez esetleg ne lenne önkéntes forma. Nagyon örülök, hogyha az egyébként, de még egyszer mondom, a taggyűlésen részt vevő és üzleti tervet bogarászó kismamák képe bennem nagyon furcsa érzéseket kelt, az életszerűség látszatát egészen biztosan nem kelti.

A legnagyobb felindulás akkor éri az embert, amikor a javaslat indoklásában elolvassa azt, hogy a születendő gyermekek száma növekszik, és várhatóan a jövőben is növekedni fog. Elmondta ezt Dunai képviselőtársam is egy olyan esztendő után, amikor is 120 év második legrosszabb demográfiai adataival szembeült Magyarország, egy rohamosan fogyatkozó ország, és ezt nemcsak a halálozások számának a nagyon sajnálatos felfutása okozta a koronavírus-járványügyi veszélyhelyzet miatt, de ha megvizsgálta képviselő asszony a legfrissebb adatokat, akkor azt látja, hogy tavalyhoz képest sajnálatos, igen markáns visszaesés tapasztalható megint az élveszületések számában, hónapról hónapra vizsgálva az adatokat. Tavaly Nagykanizsa lakosságával lettünk kevesebben, decemberben, amikor önök kampányt fűztek fel erre, akkor Siklós lakosságának megfelelő magyarral lettünk sajnós kevesebben.

Amikor a képviselő asszony elmondja, hogy a születendő gyermekek száma növekszik, hát nézzük meg: 2016-ban 93 ezer magyar gyermek született. A tavalyi évben, amikor önök nagy felfutásról beszéltek, akkor 92 233, tehát még a 2016-os értéket sem tudják elérni, ami egyébként szakmailag indokolható. Tehát a demográfus szakma állítja, hogy a szinten maradás is egy óriási, robbanásszerű eredmény lenne. Önöknek erről kellene őszintén beszélni, hogy a mostani élveszületés száma alapján, amihez önök „asszisztálnak” a kicsit fogyatékos családátogatási rendszerükkel, Magyarország néhány évtized múlva hat és fél milliós ország lesz. A számok makacs dolgok. Ez egy szakma,

képviselőtársaim. A számok ezt mutatják: hat és fél milliós ország leszünk. Lehet itt hazudozni önöknek meg Bencsik Andrásnak a Demokrata vezércikkében, hogy mi már a gyarapodó nemzetek közé léptünk. Bárcsak így lenne, képviselőtársaim! De elhazudással nem lehet problémát a mély rétegeiben kezelni.

Azt látom, képviselő asszony, akkor vitatkozzon a számokkal, álljon fel, és magyarázza meg, hogy ha 2016-ban 93 ezer gyermek született, tavaly pedig kilencvenkétezer-valamennyi, akkor miféle javulásról beszélnek önök! A demográfiai szakma ismeri azokat a kis elmozdulásokat, amelyekből kettő volt az elmúlt 11 évben. Kettő! Amikor jön egy pozitív irányú demográfiai üzenet a családok részére, akkor egy átmeneti megugrás tapasztalható a születések számában, és ez helyes, mert egyszer a babaváró bejelentése után jött egy egy évre szóló kétezres emelkedés a születésszámokban, a következő évben visszacsúszott sajnós a görbe, és aztán legutoljára megint csak egy, a családok számára nyújtott kedvezmény, a babaváró kapcsán jött egy egy évre szóló egyszeri megugrás, aztán a brutális zuhanás megint a születésszámokban. Nem vitatjuk mi el azt, hogy volt kettő kis kiugrás. Ezek jó dolgok, és egyetért az ellenzék is abban, hogy ezek fontos célok és kellene, de ne hazudjanak az egész rendszert illetően. Sajnos, egy fogyatkozó nemzet vagyunk, zuhanó demográfiai trendekkel, és együttes közös felelősségünk lenne, hogy 20-30 év alatt ezt megállítsuk, és legalább a szinten maradáshoz eljérjünk. Hazugságokkal mindez nem fog menni.

Ha viszont - én sokszor vádolom önöket a jövő felélésével, és akár ebbe még az is belefér - most ezzel a javaslattal egy kozmetikai kísérletet folytatnak, hogy hátha ez sikerül, és akkor néhány kismamának segít, segítsen, ez teljesen jó, ezzel rendben lennénk. Ugyanakkor megtűrik Magyarországon az elképesztő, megalázóan alacsony bérszínvonalat, a lakhatási katalizmat helyett, hogy fiatal családok számára bérlakások tömegét építették volna az elmúlt tíz évben.

(9.40)

Most kívánják éppen újra verni a maradék nemzeti vagyont, és azt látjuk, hogy felélik azokat a lehetőségeket, amelyeket szélesíteni kéne a magyar fiatalok számára.

A járványügyi veszélyhelyzet alatt a gyermeket nevelőket illetően, a kisgyermekeseket illetően számtalan javaslatot nyújtottunk be: pótszabadságot szerettünk volna biztosítani azok számára, akik nehezebben tudnak ilyenkor a gyermekkel otthon maradni, a kieső munkabérüket szerettük volna pótolni - önök ezt nem tették meg. Tehát elképzelhető, hogy többszörösen nagyobb károkat okoztak ezeknek a családoknak, mint aminek a befoltozására most itt egy gyenge kísérletet tesznek.

A 27 százalékos európai uniós rekorder áfa. Nagyon sokszor szoktak bennünket kritizálni azt illetően, hogy nem támogatjuk az önök családtámogatási elképzeléseit,

bizonyos esetekben ez igaz is. Azt nehezen tudom támogatni, hogy a családok számára kitalált kedvezményekből miniszteri fizetéssel tízmilliót támogatás formájában zsebre tesznek, a valóban rászoruló magyar fiatal pedig a kedvezményes bankhitellel kell hogy béérje; ezt az igazságtalanságot tényleg nem tudom támogatni.

De azt egészen biztosan látom, hogy a gyermeknevelési cikkeken fennálló 27 százalékos áfatartalom, ez az Európában példátlan büntetőadó egy demográfiai atombomba. Tehát önök brutálisan túlterhelik a gyermeket nevelő családokat ilyen érthetetlen költségekkel, a másik oldalon pedig azt próbálják mondani, hogy de barátaim, könnyebben dolgozhattok, tessék. Nézzék meg a kettő mérlegét! A gyenge forint, a 27 százalékos áfa, a lakhatási kataklizma megtűrése azt eredményezi, hogy minden gyermeket nevelő család zsebéből több tízezer forintot vagy kivesznek, vagy engednek kiáramoltatni minden hónapban.

A jövő felélésének ívébe illik egyébként a mai nap napirendje is, hiszen nekünk itt délután nem arról kell beszélnünk, hogy magyar fiatalokat vagy magyar egyetemistákat helyzetbe hoznak, és szélesítik a lehetőségeiket. Önök a magyar jövőről egészen más-hogy gondolkodnak: önök idehoznak egy kínai egyetemet megahittel, kínai hitellel a magyar adófizetők pénzéből, jórészt a magyar diákváros helyére, felélve a magyar fiatalok életlehetőségeit. Nacsa képviselőtársam biztos látta, hogy a Fudan tekintetében 50 ezer forint fölötti kollégiumi díjakról szólnak a tervek, miközben egy rendes magyar egyetem mellett a 15 ezerre már azt mondjuk, hogy hú, az meggondolandó. A helyzet az, hogy önök a jövő felélésének a kormánya, és még a bérlakásprogramot is képesek felélni annak érdekében, hogy néhány kegyenc a budai Várban örökjogot szerezzen vagy tulajdonjogot szerezzen a furcsa körülmények között megszerzett bérleti jogok után.

Arra kapacitálom tehát önöket, hogy a 300 ezer, gyermekkel otthon lévő szülő mindegyikére gondoljanak, és ne feltétlen arra kapacitálják őket, hogy taggyűlésekre járjanak és üzleti terveket bogarásszanak, ne spórolják meg az állam számára kötelező feladatot, ami a rugalmas munkahelyek klímájának az elősegítését jelenti. Ez nem parancsuralmi beavatkozást jelent, nem kell a piacha beleszólni, hogy önök megmondják, hogy így vagy úgy, de olyan klímát kell teremteni például állami forrásokkal, amelyeket a munkaadók igénybe tudnak venni, hogy rugalmas foglalkoztatási lehetőségeket dolgozzanak ki. 11 éve nem történt erre kísérlet.

Most idehoznak egy szövetkezeti ötletet, amitől azt várják - feltételezem, nem a következő 11 hónapban -, hogy átütő sikereket hoz majd, de azt látom, hogy az alapproblémát mindez nem tudja kezelni, és mintha különböző műfaji találkozásokkal nem lennének tisztában. Tehát amikor most például parkoltatják és fékezik több mint 100 ezer, közszolgáltatásban dolgozó honfitársunknak a béremelését, akkor közölnöm kell önökkel, hogy közülük számtalan esetben

kisgyermekes munkavállalókról beszélünk, tehát épp az itt említett kisgyermekesek bevételeinek egy részét parkoltatják, szabotálják el annak emelését, akkor is, amikor olyan béremelést javasolnak, ami csak kompenzáció, mert nem épül be az alapbérbe, tehát a következő béremeléseknél nem vehető figyelembe. Amikor a kieső munkabérek nem pótolják, megint csak a kisgyermeket nevelő családoktól veszik el a bevételt, és az ő életlehetőségeiket szűkítik. Amikor nem valósítanak meg bérlakásprogramot, megint csak a brutális lakhatási költségeken keresztül azoknak az életlehetőségeit szűkítik, akik gyermeket nevelnek, és amikor a 27 százalékos áfat megtűrik a gyermeknevelési cikkeken, a pelenkától a cumisüvegig, akkor megint csak azt kell mondanunk, hogy a jövő életlehetőségeit szűkítik.

Arra kapacitálom tehát önöket, hogy a jó szándékú javaslatok mellett próbálják rendszerben látni és kezelni ezt a területet, és a magyar családoktól ne vonjanak el több forrást, ne tőrjék meg azt az igazságtalan rendszert, amely, még egyszer mondom, miniszteri fizetéssel tízmillió nagyságrendű támogatást biztosít, az átlagos helyzetben lévő magyar fiatalnak pedig kedvezményes hitelt, azt is csak jó esetben; éppen fordítva kellene hogy történjen. Köszönöm a figyelmet. *(Korózs Lajos tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Előterjesztő Képviselőtársaim! A 2010-es családbarát fordulat óta Magyarország egy kereszténydemokrata, életpárti, családpárti, gyermekvállalást támogató politikát folytat. Ebbe a sorba illik bele egyébként a mostani javaslat, nyilván nem olyan súllyal, mint mondjuk, egy családvédelmi akcióterv vagy a különböző olyan nagy családtámogatási csomagok, amelyeket az elmúlt években itt tárgyalhattunk.

Z. Kárpát Dánieltől azért hallhattunk már ennél szakmaibb demográfiai hozzászólást, mert mindenféle viszonyítási alap nélkül kiragad két számot, hogy hány gyerek született ekkor meg akkor, amikor ő is tudja, hogy a szülőképes korú nők helyzete, száma, a termékenységi arányszám *(Z. Kárpát Dániel: Akkor nem kell hazudni!)*, számtalan olyan mutató van, ami árnyalja a képet, és a pontos statisztikai képhez hozzájárul. Ha két számot kell mondani, akkor mondhatnám azt is, hogy 2018-ban a Jobbik kapott egymillió listás szavazatot, 2019-ben meg 220 ezret, és ítéljük meg akkor ez alapján a párt támogatottságát, hogy a negyedik legerősebb ellenzéki pártról van szó. *(Z. Kárpát Dániel: A KDNP-nek mekkora a támogatottsága? - Az elnök csenget.)* Ön is tudja, hogy ez így árnyalja a képet, és ha csak két számot kiragadunk, akkor az nem feltétlenül tükrözi a teljes valóságot.

Ugyanakkor azt azért el szeretném mondani, tisztelt képviselő úr, hogy ön mindig azzal vádol bennünket, hogy óriási győzelmi jelentéseket írunk, és trendfordulóról beszélünk a népesedéspolitikai tekintetben. (Z. Kárpát Dániel: *Te nem, csak a többiek!*) Én pedig azzal vádolódom önt, hogy azokat a részeredményeket, amelyeket elértünk, ön nem ismeri el. Nem ismeri el azt, hogy 24 százalékkal nőtt a gyermekvállalási kedv Magyarországon az elmúlt 11 évben, ami a legmagasabb szám az Európai Unióban. 24 százalékkal nőtt a gyermekvállalási kedv Magyarországon! Messze nem vagyunk ott, ahol szeretnénk, messze nem vagyunk elégedettek ezzel a számmal, de igenis ez a legjobb adat az Európai Unióban. Ez csak annyit jelent, hogy a többi országban rosszabb a helyzet, és ők is küzdenek a demográfiai kérdésekkel, és ez azt jelenti, hogy ezeknél az országoknál mi picikét jobban teljesítettünk. Ez szerintem öröme ad okot, de arra semmiképpen sem adhat okot, hogy hátradjunk, vagy ne terjesszünk be újabb javaslatokat, ne legyenek újabb ötleteink, és ne támogassuk tovább a gyermekvállalást, a kívánt gyermekek megszületését vagy éppen a különböző családtámogatási rendszereket.

Ebből is látszik, tisztelt képviselőtársam, múlt héten vitatkoztunk itt a költségvetésről, hogy a Korözs Lajosé által utoljára benyújtott költségvetés 2010-ben 960 milliárd forintot szánt a családokra, most pedig el fogjuk érni a 2773 milliárd forintot, megháromszoroztuk 11 év alatt a családokra költött összeget. Önök harmadannyira becsülték a családokat akkor, mint amit egyébként most a családokra szeretnénk költeni a jövő évi költségvetésben.

A mostani törvényjavaslat kapcsán felmerül egy nagyon fontos, kényes téma: a munka és a gyermekvállalás, a munka és a gyermeknevelés, a munka és a magánélet közötti egyensúly, és hogy mondjam, köztársaság - szerintem mindannyian ismerjük ezt a jelenséget. Emlékezhünk arra, hogy ez a kormány volt az, aki a gyed extra bevezetésével megteremtette annak a lehetőségét, ami, jelzem, korábban nem volt meg, hogy egyébként a gyermekek után járó ellátásokat a munkavégzés mellett is megkapta az édesanya vagy az édesapa, mert az volt a szocialisták családpolitikája, hogy ha valaki visszamegy dolgozni, azonnal elveszik tőle a járandóságot, a gyermeknevelési támogatásokat. Ugye, ez volt az a gyed extra, amire egy interjúban Gurmai Zita azt mondta, hogy ők azonnal eltörölnék, ha kormányra kerülnének. Ez a szocialisták és a DK álláspontja, ezt értjük, de akkor is azt gondolom, hogy ez a lépés is segített a munka és a magánélet közti egyensúly megteremtésében, és ha valaki vissza szeretne menni dolgozni a gyermeke mellől, az megtehesse.

Ezt segítette az elmúlt évtizedek legnagyobb bölcsődefejlesztési programja, ezt segítette az a program, amely számtalan helyen az országban bölcsődét épített, bölcsődét felújított és bővített. Azt gondolom, ez is hozzájárult ahhoz, hogy aki szeretne, és úgy gondolja, hogy visszamenne dolgozni a gyermeke mellől, a gyereknevelés mellett dolgozna is, az ezt megtehesse

minél könnyebben. Ez a célunk, hogy ezt tudjuk támogatni, hogy mindenkinek a szabad választás lehetőségét biztosítsuk, és ne jelentse a gyermekvállalás a szegénységet, mint amit a baloldali kormány idején szinte automatikusan jelentett.

Azt külön nem tudom elfogadni az ön demagóg felszólalásában, hogy az emberi irigységre próbálja alapozni a politikai tőkét, hogy bizonyos emberek igénybe vehessenek CSOK-támogatást, bizonyos emberek pedig ne vehessenek igénybe CSOK-támogatást. (Z. Kárpát Dániel: *Jaj!*)

(9.50)

Ön is pontosan tudja, hogy nem a jövedelmi helyzettől függenek a különböző otthonteremtési támogatások, a babaváró támogatás vagy az egyéb ilyen támogatások, hiszen a legtöbb ilyen hitel- vagy támogatási konstrukcióban az állam a kezes vállaló. Tehát nem a jövedelmi helyzettől függ. De ha önt zavarja, hogy bármilyen pozícióban lévő emberek is élnek a családtámogatási lehetőségekkel, akkor gondolom, önök mind visszafizetik a családi adókedvezményt vagy bármi mást, amiben részesülnek. Azt gondolom, hogy ez nem lenne helyes, de ha hú szeretne maradni a felszólalásához, akkor ez lenne a választott út.

A szűkítésről is beszélt a képviselő úr. Pont a családi adókedvezmény az, amely az érintettek legnagyobb százaléka felé eljut. Aki igénybe tudja venni, igénybe veheti a családi adókedvezményt, azok közül 98 százalék igénybe is veszi. Olyan széles családtámogatási elem ez a családi adókedvezmény, amely által már több mint ezermilliárd forint maradt ott a gyermeket nevelő családoknál a rendszer bevezetése óta. Ugye, emlékszik, ez az a rendszer, amit a szocialisták eltöröltek, a családi adókedvezmény rendszerét akkor, amikor egyébként csökkentették a gyed és a gyed időtartamát, amikor emelték az adókat, és egy tollvonással megszüntették az otthonteremtési programokat vagy a kamattámogatott lakáshiteleket. (Varga Zoltán közbeszólására:) Köszönjük, képviselő úr, a sisak otthon maradt.

Ez volt az a rendszer, tisztelt képviselőtársaim, amikor az egész otthonteremtési programot a szocialisták egy tollvonással kihúzták. Gyurcsány Ferenc politikája az volt, hogy fizettesse meg a magyar családokkal a válság következményeit. Dobrev Klára nemrég azt mondta, hogy a bankokat sikerült megmenteni, az embereket nem. Hát persze, mert önöknek eszük ágában sem volt megmenteni az embereket abban az időben, ezért terhelték rá megszorításokkal, adóemelésekkel a válság terheit a magyar családokra és a magyar vállalkozásokra.

S akkor nemhogy ilyen törvényjavaslatokról nem beszélgethettünk volna, hanem fel sem merült, hogy valamilyen módon bővítsük a támogatásokat, valamilyen módon lehetőségeket adjunk a gyermeket nevelő családoknak, a gyermeket nevelő édesanyáknak, édesapáknak, hogy hogyan tudnak esetleg, ha úgy szeretnék, munkát vállalni. Önök egész

egyszerűen szegénységbe taszították a gyermeket nevelő családokat. Lényegében az önök kiválasztott politikai rétegén kívül mindenkinek egyet jelentett a szegénységgel a többedik gyermek vállalása. Az a probléma, tisztelt képviselőtársaim, hogy az önök családellenes politikája után idejönnek ilyen álszent javaslatokkal. Akkor nem hallottuk, hogy Korózs Lajos, Bangóné Borbély Ildikó vagy Varga Zoltán kiállt volna, hogy ne szüntessék meg a családi adókedvezményt, ne szüntessék meg az otthonteremtési programokat, ne csökkentsék le a gyés és a gyed időtartamát, ne vágják meg a táppénzt 10 százalékkal. Mert ezek is önök voltak, tisztelt képviselőtársaim, a válság kellős közepén. Azért jutottunk el a 12 százalékos munkanélküliségig, mert önök százezreket hagytak az út szélén.

Amikor pedig itt van egy javaslat, hogy lehet segíteni a gyermeket nevelő családokon, és itt volt számtalan javaslat az elmúlt években, akkor önök nem álltak a gyermeket nevelő családok mellé, akkor nem nyomtak gombot annak érdekében, hogy jobb legyen a helyzetük, hogy segítsük őket, hogy munkát tudjanak vállalni, hogy kapjanak elegendő támogatást a gyermeknevelésükhöz. Önök ezekre mind-mind nemet mondtak. Szerintem az a szégyen, tisztelt képviselőtársaim, hogy a háromszorosára bővülő családtámogatási rendszerben - még egyszer mondom, 2010: 960 milliárd, 2022: 2777 milliárd - önök ezekre a bővítésekre rendszeresen nemet mondtak. Szerintem ez nem helyes politika. Lelkük rajta, hogy önök még most is, 12 évvel a kudarcos kormányzásuk után családellenes politikát folytatnak. Akkor tanulhattak volna abból, hogy nem érdemes a magyar családok ellenében politizálni, de önök most is ezt tűzik a zászlajukra.

Mi természetesen ezt a törvényjavaslatot és minden olyat, ami értelmes módon segíti a gyermeket nevelő magyar családokat, támogatni fogunk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Próbáltam úgy figyelni a kormánypárti politikusok, főleg Kósa Lajos mint előterjesztő felszólalásait, hogy megértem, miről fogunk itt most beszélni. Azt a részét már értem, miért mondta el Kósa Lajos többször, reméli, hogy meg tudja győzni a kormányt arról, hogy ezt a kezdeményezést támogatni kell, mert harman felszólaltak, és egy fél percet sem beszéltek magáról a törvényről. Nem derült ki, hogy miért fogják létrehozni ezeket a szociális szövetkezeteket, és miért lesz jó ez a három és több gyermeket nevelő édesanyáknak vagy édesapáknak.

Nacsa képviselőtársamnak hadd mondjam már el, hogy a munkaerőpiacon Magyarországon csak a három és több gyermeket nevelő édesanyák után kapkodnak a

munkáltatók. Ez a jellemző ma Magyarországon, ugye? S önök sokat tettek azért, hogy ez ne is legyen így, ezt valljuk be őszintén. A munka törvénykönyvének a módosítását hoznám fel csak egyetlenegy példának.

De ha már kormányoldalról és a fideszes-KDNP-s képviselők oldaláról szinte semmit nem hallottunk magáról a törvényről, akkor engedjék meg, hogy néhány gondolatot mégiscsak elmondjak, hogy mi is van ebben a törvényben.

Nem világos, hogy a szövetkezet hogyan kíván egyszerre megfelelni a tagok számára biztosított ismeretfejlesztési és edukációs követelményeknek, a kisgyermek gondozásához, neveléséhez kapcsolódó tudás és ismeretanyag átadásának, tapasztalatcserének, a megfogalmazott igényeknek, és annak az elvárásnak, hogy a tagok személyes közreműködés útján munkát végeznek egy harmadik félnél. Ezeknek az elvárásoknak az összeegyeztetése igen nagy kihívásnak tűnik.

Az sem világos, hogy a kisgyermeket nevelő esetében miért kerülnek megfogalmazásra az előterjesztésben olyanok, mint például: ha a feladatteljesítés tartama a napi 6 órát meghaladja, napi 20, ha a napi 9 órát meghaladja, további napi 25 perc munkaközi szünetet kell biztosítani. Vagy: a kisgyermekkel otthon lévő szövetkezet tagja részére, ha két egymást követő napon végzi feladatát, a napi munka befejezése és a következő napi munka megkezdése között legalább 11 óra pihenőidőt kell biztosítani. Kósa Lajos képviselőtársamat szeretném megkérni, mondja már el nekem, hogy egy három vagy több gyermeket nevelő édesanyának miért kell napi 9 órát dolgoznia a gyerekeknevelés, a háztartás meg minden mellett. Ez a keresztény-polgári értékrend egyik alapelve? Nem értjük, hogy miért szerepel egyáltalán ez a 9 órás munkaidő ebben az előterjesztésben.

Nem világos, hogy mi a kormányzati cél a gyermeket vagy gyermekeket nevelőkkel szemben. Eddig a kormányzat azt kommunikálta, hogy a szülő a gyermeke születését követően a leghosszabb ideig maradjon otthon, és ne menjen vissza a munkaerőpiacra. Ez a törvényjavaslat ennek épp az ellenkezőjét irányozza elő. Munkaszervezési feladatok átvállalásával és adókedvezmények nyújtásával arra ösztönzi a kisgyermeküket otthon nevelőket, hogy mielőbb térjenek vissza a munkaerőpiacra. Emlékeznek még kormánypárti politikusaink a 2010 előtti időszakra, ha már folyamatosan erről beszélnek? Hát, önök voltak a legnagyobb élharcosai annak, hogy a szocialista kormány ne biztosítson olyan rugalmas munkakörülményeket, hogy a gyermek hároméves kora előtt vissza tudjanak térni a munkaerőpiacra. Önök voltak a leghangosabbak 2010 előtt, hogy az édesanyák maradjanak csak otthon, hároméves korukig a gyermeket neveljék, vagy ha három gyermeket nevelnek, akkor vissza se menjenek. Most meg jön itt egy módosítás, ami ennek pontosan az ellenkezőjéről szól.

Nem világos, hogy valójában mi a jogalkotói szándék ezzel a törvényjavaslattal. A törvényjavaslat akár egyértelmű beismerése is lehet annak, hogy megbukott

a kormányzat családtámogatási intézkedési sorozata, illetve a családvédelmi akcióterve. Megismétlem az első mondataim közül azt, hogy a munkáltatók ma Magyarországon tömegével kapkodnak a három és több gyermeket nevelő édesanyák után - amúgy ez nem így van.

Azt sem tudjuk, hogy egy ilyen családokat érintő törvényjavaslatot miért nem Novák Katalin tárca nélküli miniszter asszony nyújtott be. Bár tudjuk, hogy Kósa Lajosnak nagyon nagy vonzódása van a szövetkezetek felé, és gondolom, már meg is van a fejében, hogy mit szeretne ebből. Azt láttuk már kormánypárti politikusoktól az elmúlt években, hogy a szövetkezeti formákat hogyan tudták a saját hasznukra használni.

Nem világos, hogy a tagok között felosztásra kerülő árbevételhez miként jutnak majd a tagok. A törvény szerint az ételutalvány adómentesen biztosítható a tagok számára, ugyanakkor a szövetkezete által nyújtott szolgáltatásokért szolgáltatási díjat kell fizetni. Ha valaki tagként dolgozik a szövetkezet által elvállalt munkában, de igénybe veszi a szövetkezet szolgáltatásait, akkor ez az általa megkeresett összegből kerül levonásra, ha viszont ezenfelül járna számára pénz az árbevételből, akkor azt akár étkezési utalvány formájában is megkaphatja.

(10.00)

Nem világos, hogy a kisgyermek gondozását, nevelését érintő új ismeret- és tudásanyag megszerzésének lehetőségéhez hogyan férnek majd a tagok hozzá. Az is elképzelhető, hogy a korábbi EU-s pénzekből működtetett baba-mama klubot át akarja venni a szövetkezeti forma. Ezek a foglalkozásokon jelen voltak szakemberek, például védőnők, akik szakmai kérdésekre releváns válaszokat tudtak adni a kisgyermeket nevelőknek. Az nagy kérdés, hogy a szövetkezet által szervezett és működtetett ismeretfejlesztési és edukációs alap pénze mire is használható fel valójában. Erre vonatkozóan sincsenek szabályok meghatározva az előterjesztésben.

Nagyon nagy kérdés, hogy ezekkel a szövetkezeti formákkal vajon át akarják venni a védőnői szolgálat feladatkörét, vagy szociális területen érintett szakemberek, a bölcsődék vagy óvodák, a védőnői hálózat feladatait akarják átruházni a szövetkezeti formára. Egyszerűen nincsenek konkrétumok a törvényjavaslatban leírva.

A szociális szövetkezetek az atipikus foglalkoztatási formák közül az önfoglalkoztatás sajátos szervezeti kereteit teremtik meg, és ezáltal a hátrányos helyzetű és/vagy hátrányos térségekben élő munkavállalók minél hosszabb, minél tartósabb munkalehetőséghez jutását biztosíthatják. Ha az előbbiekből leírtakat vesszük alapul, akkor az előterjesztők azt állítják, hogy a több gyermeket nevelő kisgyermekes szülők hátrányos helyzetben vannak a munka világában, és minden eszközzel segíteni kell őket abban, hogy minél gyorsabban, és lehetőleg a saját és családjuk igényeinek megfelelően vissza tudjanak kerülni a

munkaerőpiacra. Végre beismerik, hogy a három és több gyermeket nevelő édesanyák mekkora hátrányban vannak ma Magyarországon a munkaerőpiacon. És sajnálom, hogy nincs itt KDNP-s képviselőtársam, mert igenis, az egyik legnagyobb szegénységi kockázatot jelenti ma Magyarországon, ha gyermeket vállal egy házaspár. Arról ne is beszéljünk, amikor vállalják a harmadik vagy a negyedik gyermek megszületését.

A szociális szövetkezetekről csak néhány gondolatot, hogy mit láthattunk az elmúlt években. Engedjék meg, hogy két ügyet felhozzak! Az egyik az ESZOSZ-ügy, ahol több milliárd forintot tüntettek el kormánypárti politikushoz köthető vállalkozók, több mint háromezer hátrányos helyzetű munkavállalót megkárosítva. És ugyebár nem feledkezhetünk el Farkas Flóriánról sem a „Híd a munka világába” program ügyében. A 2015-ben indult nyomozás kiderítette, hogy 1,6 milliárd forint kárt okoztak a magyar embereknek, a költségvetésnek; és amúgy a hírekből azt tudjuk, hogy 2015 óta Farkas Flóriánt még meg sem hallgatták, meg sem keresték, hogy egyáltalán milyen szerepe volt ebben az ügyben. (Z. Kárpát Dániel: Hoppá!) A másik a Mengyi Roland-féle történet, őrola se feledkezzünk meg, mert ő már legalább jó helyen pihen, és próbálja letölteni azt a büntetését, amit elkövetett. Ő is szociális szövetkezetek létrehozásával tüntetett el milliárdokat a költségvetésből, úgymond a magyar adófizetők pénzéből.

Ugyhogy nagyon-nagyon sok kérdés vetődik fel ennek a törvénytervezetnek a kapcsán. Kedves kormánypárti képviselőtársaim, értjük, hogy bejönnek ide, elmondják a hangzatos szöveget, hogy mennyire működött az elmúlt években a családpolitika, és önök mindent megtettek annak érdekében, hogy minden család olyan körülmények között tudjon létezni és élni, hogy ne legyen problémája, csak a valóság nem ez, nagyon nem ez. És lehet, hogy KDNP-s képviselőtársam kiragad két számot, és itt a parlamentben elmondja, de nem érett be pozitívan a Fidesz-KDNP családpolitikája. És egyetértek Z. Kárpát Dániellel, hogy ez a fajta minimális javulás átmeneti, nézzék meg, hogy mi fog történni a következő években.

Nagyon örülünk minden gyermeknek, aki Magyarországon megszületik, de ezt a folyamatot sajnos rövid időn belül nem lehet megállítani. Önök meg az elmúlt tizenegy évben mindent megtettek annak érdekében, hogy ne is javuljanak drasztikusan ezek a mutatók. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps az ellenzéki padsorokból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Most megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezetőjének.

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Igaza van Bangóné Borbély Ildikónak, hogy nem jó az, ha bárki kiragad két számot. Az pedig egyenesen katasztrofális, ha ez a két szám nem

fedti a valóságot. Tudniillik Nacs Olivér kormánypárti képviselő (*Közbeszólások: Lőrinc! - Molnár Gyula közbeszól.*) - az Olivér a másik, viccesebb, igen - döntgeti a mellét, hogy a születések száma milyen mértékben nő. Én gyorsan kikerestem a KSH-nak az ezzel kapcsolatos oldalán, hogy milyen számok is vannak, 2010-ben 90 335, 2019-ben pedig 89 193. Semmi nem utal arra, amit Nacs képviselő mondott - már tegnap is mondtam neki. Vagy ismerje meg a számokat rendesen, vagy tanuljon meg hazudni! De ha egyik sem megy, akkor abból probléma van.

Látom, hogy eléggé csapongó minden hozzászólás, leginkább a kormánypárti oldalon, ezért engedjenek meg nekem is egy kis apró kitérőt, mielőtt a szövetkezeti formáról beszélnek. Nagy-nagy örömmre szolgál, hogy Kósa Lajossal egy parlamentben ülhetek; ha más nem is, mi ketten tudjuk, hogy Debrecen egy kemény környék, oda születni kell. Nem volt még alkalmam arra, hogy reagáljak arra a kormánypárti örületre, ami itt a nyelvvizsga, nem nyelvvizsga téren történik, ezért engedjenek meg egy apró kis történetet, és utána rátérek a mondandómra.

Kósa Lajos a 2010-es években önkormányzati pénzen kiküldetéssel két hétre Dubajba utazott, egyedül, állítólag azért, hogy arab befektetőket hozzon a városba. Tudásom szerint se az arab, se az angol készségi szinten nem nagyon megy, de képviselő úr szerint nagyon jó üzletet kötött. Hozzá kell tegyem, hogy én, tudjuk nagyon jól, alig egy éve hagytam ott a debreceni közgyűlést, én arab befektetőket azóta sem láttam. De utalnék arra, az, hogy Kósa Lajos meg tudta azt tenni, hogy gyakorlatilag nyelvtudás nélkül két hetet eltöltött Dubajban, ez azt jelenti, hogy valójában az, amiről önök beszélnek, nem biztos, hogy a legfontosabb kérdés. (*Az elnök csejget.*)

De a szövetkezeti modellre áttérve: nem ördögtől való számunkra sem a szövetkezeti forma. Sőt, egy kifejezetten jó dolognak tartjuk. De azt hiszem, maga a szövetkezeti lét nem válthatja ki különben a normális családpolitikát. Mert azért azt ne felejtjük el, hogy amit itt most látunk, az gyakorlatilag egy fából vaskarika, képviselő úr, tudniillik miközben önök valami múltba révedő patriarchális családmodellt szeretnének megvalósítani, ahol az anya maradjon otthon, és neveljen gyereket, az apa meg keresse a pénzt, a szövetkezeti modellel próbálják a maguk munkaalapú társadalmát valamilyen módon egyenesbe kormányozni.

Tudjuk nagyon jól, hogy a családi pótlék mértéke az önök kormányzása alatt nem változott. Tudjuk nagyon jól azt is, hogy a dolgozói szegénység valami pokoli mértékű. És tudjuk nagyon jól azt is, hogy az a megalázó, vérlázító, átlagosan a 900 forintot el nem érő nyugdíjmelés, amit most önök odadobtak a nyugdíjasoknak, az éppen semmire nem elég.

Képviselő úr, ön volt az, aki a nyugdíjas-szövetkezeteket erőltette, miközben azt láttuk, hogy a nyugdíjasok nagy része hihetetlen szegénységben él, és nem azért nem megy el egy szövetkezetbe dolgozni,

mert nem akar, vagy mert annyira jól érzi otthon magát, hanem mert egyszerűen az egészségi állapota ezt nem engedi.

(10.10)

Persze, lehet itt szép, hangzatos szavakat mondani és hangzatos szónoklatokat adni arról, hogy ez mennyire fontos és mennyire közösségépítő, mert hozzá kell hogy tegyem, hogy a szövetkezeteknek ez az egyik fontos kritériuma kell hogy legyen, pontosan akár a nyugdíjasoknál vagy a kismamáknál is, hiszen mind a két társadalmi csoportról tudjuk azt, hogy a magány, az hogy napokra be vannak zárva egyedül vagy egy picit babával, az a depresszió a meleg-ágya. És például a nyugdíjashalál-okok egyik vezető szegmense az, hogy magányosok ezek az emberek, de sajnos nincsen meg az egészségük sem.

Tehát az, amiről beszélünk, a szövetkezeti forma, az egy üdvözlendő dolog. Az, ahogy ezt önök el akarják érni, már kevésbé az. És persze lehet itt arról beszélni, hogy mindenkinek egy szavazata van, meg szó sincsen itt arról, hogy kizsákmányolnák a szövetkezetben dolgozókat, ez így van. De hát, tudjuk nagyon jól, a parlamenti vagy az önkormányzati választásoknál is mindenkinek egy szavazata van. De mégiscsak azt látjuk, hogy sikerül visszaélni ezekkel az egy szavazatokkal önöknek, tisztelt kormánypárti képviselők.

Az, amit ön mond, tisztelt Kósa Lajos képviselő úr, hogy 220 nyugdíjas szövetkezet működik most, egy 2019-es harmadik negyedévi adat alapján szintén nem állja meg a helyét. Tudjuk azt nagyon jól, hogy 151 nyugdíjas-szövetkezet alakult ki, és most ebből elvileg 117 működik, ezzel nem lenne baj, hogyha ez jól működne. De az a baj, hogy ez nagyon nem jól működik, valójában nem is működik, hiszen a nyugdíjas-szövetkezeteknek is az volt igazán a kecsesítő része, azért mentek bele a nyugdíjasok, mert adókedvezményt kaptak, de amióta összesimult, eltűnt ezen adókedvezmény lehetősége és mértéke, azóta sajnos a nyugdíjas-szövetkezetek aránya is egyre inkább csökken.

És nyilvánvaló módon azzal, hogy létrehozzák most, vagy létre szeretnék hozni a kismama-szövetkezeteket, nem lehet megspórolni, nem lehet kiváltani különben a normális családpolitikát. Meg kellene emelni a családi pótlékot, ezt önöknek meg kell érteni. El kellene tüntetni a dolgozói szegénységet. Nem a KSH-számokkal kell varázsolni, nem óriásplakátokon kell bebizonyítani az embereknek, hogy ők jobban élnek. Hát, ezt mindenki saját maga érzi! Az emberek úgy élnek, ahogy ezt érzik.

Az emberek úgy élnek, ahogy a piacon tele tudják rakni a kosarat, és most, jelen pillanatban a nyugdíjasok nem tudják telerakni a piacon a kosarat, és ez leginkább az önök politikájának köszönhető. Az, hogy vágtat az infláció, és önök egyszerűen nemhogy az árokonparton hagyják ezeket az embereket, hanem páros lábbal rúgják bele az árokba, és utána még azt próbálják nekik bebizonyítani, hogy: de, különben milyen jól

élnék. Hát, nem élnék jól! És tudomásul kell venni, hogy a kismamák nyilván, hogyha el akarnak menni dolgozni, menjenek el dolgozni, de kapják meg azt a családi pótlékot, hogy a munka ne egy kötelező kényszer legyen számukra, hanem egy választható lehetőség. Ha úgy gondolják, hogy nekik közösségbe kell menni, mert már nem bírják tovább a bezártságot, vagy a baba mellett ők szeretnének valami mást csinálni, akkor tegyék meg, de ne a gazdasági kényszer kötelező prése legyen az, ami azt mondja, hogy önék el kell menni.

Képviselő úr, ön beszélt Czeglédy Csabáról. Vártam különben, hogy beszélni fog róla. *(Nacsa Lőrinc: Bűnöző!)* Az önök padsoraiban nagyon sok bűnöző él, és én azt kérném öntől, ezt a szót, hogy bűnöző, ne nagyon használja, már csak azért sem, mert ismerjük a csengeri pernek szinte minden mozzanatát, és azt is tudjuk, tisztelt Kósa Lajos, hogy nagyon közel csapkodnak önhöz a villámok, és előbb-utóbb ott magyarázatot kell adni nagyon sok mindenre. *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*

ELNÖK: Képviselő úr....

VARGA ZOLTÁN (DK): Remélem, ezt meg fogja tenni. De visszatérve arra, amit Kósa képviselő úr mondott, nagyon vékony jégen jár *(Dr. Völner Pál közbeszól.)*, hiszen látjuk azt, hogy ön és az önhöz köthető politikai-gazdasági körök egyszerűen piacot szerettek volna szerezni a szövetkezeti létben. Ez valószínűleg sikerült is. Az, hogy ez mennyire lesz rentábilis, az egy másik kérdés. De az, hogy valakit bűnözőnek kiáltanak ki, holott semmiféle joguk nincsen erre, azt hiszem, hogy ez nagyjából mutatja önöknek a morálhoz való viszonyát. *(Nacsa Lőrinc: Elítélték...)*

Az lenne a lényeg, tisztelt kormánypárti hölgyek és urak, hogy a megbecsülés legyen a társadalom és az önök közötti alap. Az, hogy becsüljék meg a fiatalokat; becsüljék meg azokat az embereket, akik dolgoznak, de nem tudnak ötről a hatra jutni. És becsüljék meg a nyugdíjasokat - ezt most nagyon nem látjuk önöktől!

És még egyszer mondom, a szövetkezeti forma nem ördögtől való, elfogadható, de nem tudja kiváltani azt, hogy egy normális családpolitikát mutassanak, és ez most nagyon nem sikerült. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga Zoltán képviselő úr. Tisztelettel kérem képviselő urat - a tárgytól eltérő mondatai miatt joggal áll föl majd ügyrendben Kósa Lajos -, én próbáltam megállítani, de éppen akkor át is tért a törvényjavaslatra, aztán újra elkezdett személyeskedni. Ezért kérem szépen, a jövőben ettől tartózkodni szíveskedjen. Megadom a szót ügyrendben Kósa Lajos képviselő úrnak.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Csak Varga képviselőtársam hozzászólásához szeretnék néhány tényt közölni. Varga Zoltán hazudik. Számtalanszor hazudott a rövid felszólalásában: soha

nem voltam két hétig Dubajban. Soha nem voltam Dubajban az önkormányzat pénzén, soha! Tehát hazudik, aljas hazudozó, kedves képviselőtársam!

Másrészt angol nyelven számtalan tárgyaláson vettem részt, legutóbb a Dornával való nemzetközi egyezmény aláírásakor segítettem a MotoGP folyamatát. Az angolom korántsem tökéletes, de elboldogulok vele.

Aljas hazugság és rágalom az, hogy a szövetkezeteken a politikustársaim közül bárki nyereszkeskedni kíván. *(Z. Kárpát Dániel: Mi az ügyrendi javaslat? - Varga Zoltán: Ez az ügyrendi? - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Varga Zoltán összekevert fogalmakat, mert az, hogy én egy társadalmi szervezet fizetés nélküli vezetői pozícióját ellátom azért, hogy a szövetkezeti mozgalmat segítsem, ez nem nyereszkesedés.

Soha egy fillért nem kaptam semmilyen szövetkezettől, sem a pozícióból fakadóan, és nem is tartok rá igényt. Ugyanez a helyzet az összes szövetkezeti érdekképviseleti szervezeti vezetőtársammal. Legyen bármilyen politikai véleményük, egyébként ott vannak baloldaliak is - nem hasonlítanak önhöz, tehát valóban baloldali gondolkodású emberek -, vannak középen állók és jobboldaliak, de senki nem nyereszkesedés céljából látja el a szövetkezeti mozgalom különböző társadalmi érdekvédelmi vagy érdekérvényesítő pozícióit, és végképp nem akar ezen nyereszkeskedni vagy ebből valamilyen sápot húzni.

Még egy félreértés: nyilván a fogalmak nehéz dolgok, de a nyugdíjas-szövetkezetek semmilyen adókedvezményt nem kapnak, mert nem erről van szó, itt keverednek a fogalmak. Amikor valaki nyugdíjas-szövetkezeti tagként, de ez igaz az iskolás-szövetkezetekre, és igaz lesz a kismama-szövetkezetekre is, személyes közreműködést teljesít, akkor ezen teljesítés után nem kell társadalombiztosítási és egyéb járulékokat fizetni, de az nem adókedvezmény. A szövetkezetnek mind a társasági adót meg kell fizetnie, mind az áfát.

Visszautasítom azokat a rágalmakat, amelyeket Varga Zoltán felém intézett, de nem csodálkozom rajta, egy gyurcsányistának kötelező hazudni, ez nyilvánvaló. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kósa Lajos képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most kétperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Jobbik képviselőjeként szeretnék reagálni Nacsa Lőrinc megszólalására. Nem csak két számot emeltünk ki, képviselőtársam. Szeretném önt figyelmeztetni, hogy a demográfia egy szakma, amihez önök vagy értenek, vagy nem. A helyzet az, hogy a régió összes országa ugyanezt a huszon-egynéhány százalékos termékenységi arányszám-növekedést befutotta, mindegyik! *(Nacsa*

Lőrinc közbeszól.) Önöknek lényegében alig volt köztük a folyamathoz, hiszen a Bokros-csomag átkos ideje óta az összes régióbeli volt szocialista országban a termékenységi arányszám leszaladt olyan 1,1-1,2-ig, és kivétel nélkül mindegyikben megnövekedett évtizedes távlatlaltal később, nagyjából 1,5-1,6-ig.

(10.20)

Önöknek lényegében ezen történelmi folyamat-hoz vajmi kevés köztük volt. Ha megvizsgálja a régió országait, az egyik felének magasabb most is a termékenységi arányszáma, mint Magyarorszáké, és találni természetesen egy-kettő olyat, amelyeknek alacsonyabb.

Még egyszer mondom, ez egy szakma. Ön úgy viselkedik, mintha egy EKG-görbéből kikeresné direkt a felívelő szakaszt, azt kivágná, és kipoztolná a Facebookra, de ettől még nem lesz igaza. A magyar elveszületések száma alapján Magyarországból néhány évtized múlva 6,5 milliós ország lesz. Fejezzék be a hazudozást mindannyian! Fejezzék be a Magyarország lélekszámbéli gyarapodásáról folytatott hagymázás lázálmaikat, szembesüljenek a valósággal, segítsenek végre minden gyermeket vállaló magyar családnak!

Az a termelésijelentés-szerű hazudozás, amit itt évek óta folytatnak ebben a kérdésben, nemcsak szakmaiatlan, de végtelenül irritáló, vérlázító. Szeretném önöket emlékeztetni, a tavalyi évben az elmúlt 120 év második legrosszabb demográfiai mérlegét produkálta Magyarország. Ne hazudozzanak tehát tovább! (Taps az ellenzéki pártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, Z. Kárpát Dániel. A következő kétperces hozzászóló Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Varga képviselő úrnak mondanám, hogy azok a bűnözők, akiket elítéltek büntetőügyekben; Czeglédy Csaba ilyen. Nem a mostani ügyéről beszélek. Czeglédy Csabáról kimondta a bíróság, hogy elítélt adóbűnözőnek lehet hívni, mert ő egy adóbűnöző.

Lehet, hogy önt erről nem tájékoztatták az Apró-villában, tisztelt képviselő úr, és nem tájékoztatták azokat a polgármestereket sem, akik a veszélyhelyzet idején, kihasználva az egyszemélyes döntéshozatalt, több tíz millió forintokkal tömték ki Czeglédy Csabát különböző megbízásokkal. Czeglédy Csaba egy bűnöző. Ön ne hívjon bennünket bűnözőnek, mert nekünk nincsen elítélt büntetőügyünk, sem folyamatban lévő, öt vizont elítélték. (Z. Kárpát Dániel: *Vol-demort!*) Tehát ha valakit bűnözőnek akar hívni, azt a saját pártja környékén keresgélje, és ne bennünket oktasson ki ebből, mert azt lehet hívni bűnözőnek, akiről a bíróság kimondta, hogy bűnöző. Márpedig Czeglédy Csabáról kimondta, ez ilyen egyszerű.

Z. Kárpát képviselőtársamnak mondanám, igen, a régiós országok mind huszon-egynéhány százalékot

produkáltak, egyik se érte el a 24 százalékot, csak mi. Erre mondom, hogy a legmagasabb adat. Ilyen egyszerű! Nem azt mondtam, hogy toronymagasan vezetünk, nem azt mondtam, hogy ez a világ legjobb eredménye, azt mondtam, hogy az Európai Unióban a 24 százalékot senki nem érte el, csak Magyarország. Szerintem ez jó hír. Ha önnek ez rossz hír, akkor sajnálom. Köszönöm szépen. (Z. Kárpát Dániel közbeszól. - Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsa Lőrinc képviselő úr. További képviselői felszólalások következnek. Korózs Lajos képviselő úr, MSZP!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Azzal szeretném kezdeni, hogy én fölöttébb örülök, hogy ez a kezdeményezés idekerült a Ház elé, és itt többen azzal kezdték a hozzászólásukat, hogy ők kedvelik általában a szövetkezeti mozgalmakat, sőt Kósa képviselő úr mint előterjesztő ki is tért arra, hogy voltak Magyarországon is nagyon komoly tradíciók, értékesítési szövetkezetek, mezőgazdasági szövetkezetek.

Hangsúlyozni szeretném, hogy én kimondottan kedvelem ezt a társasági formát. A családunk nagyon sokáig, évtizedekig ilyen szervezési struktúrában élte az életét, vezető pozícióban is. És meg kell említeni nemcsak a szocializmus szövetkezeti mozgalmát, hanem a fejlett Nyugaton is nagyon komoly szövetkezeti mozgalmak vannak; például jelenleg Dániában vagy éppen Hollandiában, de azt hiszem, ezt mindannyian tudjuk, ahol termelői-értékesítési szövetkezeteket hoznak létre emberek szabad akaratukból, és ez nagyon helyén van.

Én egy olyan városban éltem az életemet vagy születtem, ahol komoly tradíciói voltak a szövetkezeti mozgalomnak. Egerben három mezőgazdasági szövetkezet van. Zárójelet nyitok: én a rendszerváltás egyik legnagyobb bűnének tartom, hogy válogatás nélkül szétverték a mezőgazdasági mozgalmakat és szövetkezeteket itt, Magyarországon. Ez az egyik dolog.

A másik, hogy meg kell említeni, hogy nagyon komoly tradíciói voltak Magyarországon az ipari szövetkezeteknek, a szolgáltatói szövetkezeteknek, mindegy, hogy ez ruhaipari szövetkezet volt, cipőipari szövetkezet volt vagy éppen egy vegyipari KTSZ, de nálunk példának okáért Technolux néven még a szolgáltatói szektorban a fodrászok, a kozmetikusok, még a fényképészek is szövetkezetbe tömörültek, több ezer, ha nem több tízezer embernek adtak munkát. És volt olyan képviselőtársunk, aki egy lakásszövetkezet elnöke volt - talán emlékeznek rá, a parlament jegyzőjére, Török Zsoltra. Több tízezer embernek biztosítottak lakhatást lakásszövetkezeti mozgalmon belül.

Azért hozom ezeket szóba, mert igenis rendjén lenne, ha itt arról beszéljünk, hogy egy olyan szövetkezeti mozgalom indul el, amely segít a munkaerőpiacra, akár nők munkaerőpiacra való visszajutásában vagy a foglalkoztatásban, éppen a kismamák kapcsán.

Nézzék, Bangóné Borbély Ildikó képviselő aszszony nagyjából elmondta, hogy mi a frakciónk álláspontja ebben a kérdésben, de én szeretnék időzni egyetlenegy dolog mellett, és ezért kértem most szót. Számomra nem világos, és fölöttébb örülnék, ha akár Kósa képviselő úr vagy Dunai Mónika képviselő aszszony majd reflektálna rá, mert én nem értettem, vagy lehet, hogy felületesen olvastam el a törvénytervezetet vagy az előterjesztést; nem világos számomra, hogy a kisgyermeket nevelők esetében miért kerülnek megfogalmazásra azok a fogalmak, és idézni is szeretném: „Ha a feladatteljesítés tartama a napi 6 órát meghaladja, napi 20, ha a napi 9 órát meghaladja, további napi 25 perc munkaközi szünetet kell biztosítani a kisgyermekkel otthon lévő szövetkezeti tagja részére. Ha két egymást követő napon végzi feladatát, a napi munka befejezése és a következő napi munka megkezdése között legalább 11 óra pihenőidőt kell biztosítani.”

Azon túl, hogy speciális védelmet kívánnak biztosítani, ami nagyon helyes, és azt hiszem, hogy így is kell lennie, de számomra nem világos, hogy egy anyuka, aki esetleg odahaza van a kisgyermekkel, miért is dolgozna napi 9 órát - ez valahogy nekem nem ment bele a fejembe -, vagy miért vállalna olyan munkát, ahol folyamatosan mindennap munkavégzésre van kötelezve. Vélhetően épp ez lenne a szövetkezet célja, hogy a kisgyermekesek rugalmasan, az igényeiknek megfelelően, alkalmasszerűen tudjanak dolgozni. Ez a szabályozás, legalábbis számomra, nem ezt sugallja.

Tényleg nem tudtam eldönteni, hogy egy olyan együttlétet próbálnak biztosítani a szövetkezetben belül a kismamák számára, akik kisgyermeket nevelnek - és utaltak is rá itt, azt hiszem, minden felszólaló szóba hozta ezt az edukációs tanulási lehetőséget -, hogy egyszerre látnák el a meglévő baba-mama klubok feladatát, egyszerre végeznék el ezt a tanulási-képzési feladatot, egy kicsit ez védőnői feladat is, egy kicsit ez családsegítő feladat is, egy kicsit bölcsőde, egy kicsit óvoda. Ez nekem itt egyáltalán nem világos, hogy miről lenne szó. Nem tudom eldönteni, hogy ez egy munkaerő-kölcsönző technológia, ez egy baba-mama klub vagy ez egy állami feladatok áthárítása - azt hiszem, hogy erre is valaki célzott a felszólalásában.

Szóval, ha egyik sem, akkor győzzenek meg! Tényleg állok rendelkezésre. Hangsúlyozni szeretném, hogy nem önmagával a szövetkezeti gondolattal, a szövetkezeti foglalkoztatási formával van bajunk vagy bajom, mert én ennek igenis híve vagyok, én örülnék neki, ha a jövőben még több szövetkezet lenne Magyarországon, mint amennyi eddig van, de sajnos az elmúlt években én azt tapasztaltam, hogy még a fogalmat is lejáratották nagyon sokan, azt a fogalmat, hogy „szövetkezet”. Remélem, hogy ezzel nem így fogunk járni. Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Korózs Lajos képviselő úr. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő aszszonynak, Fidesz.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Itt most a vitában több olyan kérdés is felmerült, amiből az az én meggyőződésem, hogy vagy nem olvasták ezt a benyújtott törvényt, vagy nem figyeltek oda a képviselői előterjesztői expozéra és a vezérszónoki felszólalásokra.

(10.30)

De ez így is szokott lenni, amikor előre megírják a beszédeiket, és nem gondolnak arra, hogy esetleg választhatnának az expozéból vagy a felszólalásokból *(Z. Kárpát Dániel: Fejből mondtam!)*, ezért én Bangóné Borbély Ildikónak szeretném mondani elsősorban, de egy részét Korózs Lajos is megismételte kérdésképpen. Azt mondta Bangóné képviselőtársam, hogy nem érti, hogy miért, hogyan, miképpen lesz, semmit nem ért ebből a törvényből. Ha elolvasta volna, én azt gondolom, hogy megértette volna, vagy ha odafigyelt volna, akkor megérthette volna, vagy ha nem előre írja meg a felszólalását, hogy majd nem fogja érteni, amikor a plenáris ülésen vitatkozni fog. De mivel most nincs itt a teremben, nem tudom, hogy így hogy fogjuk tudni neki elmagyarázni a törvény lényegét, ami a mai alkalommal már legalább négyszer elhangzott.

De hogy konkrét kérdésre konkrét választ is adjunk, volt egy olyan kérdés, hogy miért kell ebben a törvényben például a pihenőidőket szabályozni, vagy miért kell szabályozni azt a kérdést, hogy az utalványoknak milyen hányada, része mindenféle adómentességet élvez. Azért - de valóban, ha elolvasta volna, akkor látta volna -, mert ebben a törvényben a fő csapásirány a szövetkezeti törvény módosítása, de ahhoz, hogy ez megálljon a lábán, ezért még 15 másik törvényt is módosítani kell, ami teljesen koherensen támogatja ezt a javaslatot. Ilyen például ez a két kérdés is, amelyet önök feltettek. Vagyis nem elég mindösszesen a szövetkezetekről szóló törvényt módosítanunk, hanem mindazokat a kapcsolódó törvényeket is muszáj, szükséges módosítani, amelyekben említést tesznek a szövetkezetekről.

Korózs Lajosnak volt egy olyan kérdése, hogy vajon ez kiváltja-e a védőnői szolgálatnak a tevékenységét vagy a baba-mama klubokat. Nincs erről szó. A javaslat egy nagyon hasonló szövetkezetnek a létrejöttét célozza meg, amely, mint említettük, és ön is méltatta a nyugdíjas-szövetkezetek és a diákszövetkezetek létét, létjogosultságát, nos, pontosan ilyen logikára, pontosan ilyen szabályozással és céllal jön létre ez a szövetkezettípus is, és ezért nem szükséges a szövetkezeti törvényben egyéb, más helyeken már szabályozott dolgokat is idehozunk a Ház elé, hiszen ez egy kiegészítése annak az alaptörvénynek, amelyben javaslatot teszünk. Tehát nem vált ki semmi mást, nem a védőnői hálózatok, baba-mama klubok helyett jön létre, hanem egy újabb lehetőséget biztosít a kismamáknak, kispapáknak.

Amit Bangóné képviselőtársam felvetett, hogy mi mindig azt mondjuk, hogy maradjanak ott az édesanyák minél tovább a gyermekeik mellett, és

most akkor mire föl ez a munkába állási lehetőséget szélesítő, könnyebbé tevő javaslat, nem jól tudja képviselőtársam, nem ezt mondtuk csak. Azt mondtuk, hogy mi azt szeretnénk természetesen, minél több gyermek szülessen, és minél több időt tudjanak a családjukkal, az édesanyjukkal tölteni ezek a gyermekek. De ha a család úgy gondolja, hogy az édesanya hamarabb szeretne elmenni dolgozni, erre mi, erre az élethelyzetre és erre a magyar kívánalomra léptünk, és hoztuk létre sorát azoknak az intézkedéseknek, amelyekkel a gyes és a gyed mellett is tudnak dolgozni az édesanyják. Megjegyzem, önökkel ellentétben úgy tesszük azt, hogy ha valaki munkát vállal a gyed, gyes mellett, akkor megkapja a gyeset és a gyedet is, tehát mintha otthon lenne a gyermekével, és a jövedelem, ami miatt visszamegy akár csak rugalmas munkaviszonyban vagy részmunkaidőben a munkahelyére, az többletjövedelemként jelentkezik a családoknál. Ez a javaslat pedig egy harmadik lehetőség, tehát marad az első variáció is.

Természetesen mindenki annak örül, ha az édesanya minél tovább otthon marad a gyermekével, de a választás lehetősége nagyon fontos. Ha részmunkaidőben elmegy dolgozni, akkor azt megtehesse, és a jövedelme így megduplázódik, hiszen a saját jövedelmét is fogja kapni és a gyedet, gyeset is. És ez a harmadik lehetőség pedig azoknak az embereknek szól, akik úgy szeretnék visszamenni dolgozni - de ezt is pontosan elmondta Kósa Lajos az expozéjában -, hogy ha valaki egy hónapban csak 3 órát szeretne dolgozni, akkor azt megtehesse. Senki nincsen kényszerítve sem rendszeres munkára, de még a havi 3 óra munkára sem. Ez egy önkéntes feladat, egy önként vállalt szerződéssel jön létre a munkavállalás.

Nem tartom én sem valószínűnek, hogy napi 9 órát fog dolgozni a kismama, de lehet, hogy van egy olyan hétvége, amikor egy hónapban egyszer vagy egy fél évben egyszer egy ilyen jellegű munkát vállal. Nem azért, mert ráerőlteti valaki, hanem azért, mert ő maga szeretné, és ő maga szeretné ezt a feladatot önmagára vállalni. Tehát a mi filozófiánk az, hogy a választás lehetőségét adjuk meg a családoknak, és mi minden úton tudunk segíteni ebben, legyenek olyan kiépített mechanizmusok, legyenek olyan jogintézmények, amelyekken keresztül tudjuk segíteni a szabad választást.

Bangóné Borbély Ildikó is egy homályos megjegyzést tett, hogy valamilyen visszásságokat sejtet ez a törvény. Erre már reagáltak képviselőtársaim. Én azt gondolom, hogy Bangóné Borbély Ildikó itt Czegléd Csabára gondolt és az ő precedensére. Mi nem szeretnénk még egyszer olyan visszaélést tapasztalni, mint amelyet Czegléd Csaba elkövetett az ő ügyében.

Ami a számokat illeti, engedjék meg, kérem, tisztelt képviselőtársaim, hogy Z. Kárpát Dániel kérdéseire, illetve felvetéseire is reagáljak. Nem gondolom azt, hogy számokkal vagdalkozni ildomos, mi ezt nem szoktuk tenni. Tehát amikor én is most számokat fogok mondani, ön számokat kért és mondott is, nos, azok a számok is léteznek, amiket ön mondott, csak

nem pont úgy, az almával a körtével összehasonlítva, kiragadva, és nagyon sok esetben, mint ahogyan azt a baloldalon szokták, egynéhány, 3-4 évvel ezelőtti statisztikán alapulva mondják el véleményüket, és azok a statisztikák is, mondjuk, egy 2016-os statisztika, az az elmúlt évek statisztikai adatain, valóságán alapul. Tehát önök nagyon sok esetben 2014-es valóságot emelnek be úgy számügyileg a vitákba, amelyek azt a látszatot keltik, mintha az a mai helyzet lenne és a mai statisztika.

Nagyon igazságtalan egy régóta fogyó társadalomban a gyermekszületésszámból kiindulni egyedül annak méréseire (Z. Kárpát Dániel: *Akkor nem kell beleírni az indoklásba!*), annak méréseire, hogy sikerül-e a demográfiai folyamatokat pozitív irányba állítani. (Z. Kárpát Dániel: *Önök írták bele az indoklásba. - Az elnök csenget.*) Ha tisztelt képviselőtársam most figyelni fog a magyarázatra, akkor talán meg fogja érteni, és nem fogja legközelebb megkérdezni (Z. Kárpát Dániel: *Akkor nem kell beleírni az indoklásba!*), hogy miért érvelünk így. Ha sokkal kevesebb szülőképes nő van, akkor nem várhatjuk el, hogy számszerűleg - és nem ez az egyedüli jó mérőmutató - a gyermekszületésszámot nézzük.

Tisztelt Z. Kárpát Dániel! 2011 óta, 2018-ig 154 ezer szülőképes nővel van kevesebb. Ha 154 ezer szülőképes nővel van kevesebb, akkor azt gondolom, hogy igazságtalan tőlük elvárni, hogy ugyanazt a születésszámot tudják produkálni, ugyanannyi gyermeket hozzanak világra. Ezért azt, hogy hatásos-e a kormány családpolitikája, azt abból lehet sokkal jobban és hitelesebben lemérni, hogy a születési, a termékenységi ráta milyen.

(10.40)

És akkor itt szeretnék néhány konkrét számot mondani, nem véleményt. 2011-ben a születési ráta 1,23 volt. Ez azt jelenti, hogy száz párnak 123 gyermeke született. Ez 2011., ez még annak a lenyomata, ami a baloldaliak 2010 előtti kormányzásának köszönhető, amelyeket egyébként önök is, kedves jobboldali képviselőtársaim, most támogatnak. Tehát azt a baloldalt támogatják, akiknél a születési arányszám is lényegesen rosszabb volt, mint a mai. Talán velük kellene vitatkozni és nem velünk, akik viszont a családpolitikáért teszünk is, még a koronavírus-járvány idején is.

Tehát 2011-ben 1,23; 2016-ban, öt évvel az első intézkedések bevezetése után ez emelkedett 1,49-re, vagyis száz párnak már nem 123, hanem 149 gyermeke született. Ez több? Lényegesen. A 2020-as adat pedig ma már ismert, ez pedig további emelkedést mutat, ez 1,56, vagyis száz párnak 156 gyermeke születik átlagosan. Ez növekedés? Igen, ez növekedés. Látszik az, hogy ez az irány, amelyet a családpolitikában képviselünk, jó irányba vezet, vagy éppen az ellenkezőjébe? Önök is látják, hogy igen.

Természetesen, ha azt kérdezik tőlünk, hogy elégedettek vagyunk-e azzal, hogy 1,56, akkor azt mondjuk, hogy nincs itt a folyamat vége. A legjobb az lenne,

ha 2 fölé menne. Erre egyébként, ha ezen az úton haladunk, akkor reális esély van lassan, egy körülbelül tízéves időintervallumban eljutni, amennyiben a szavazók erre bizalmat adnak ennek a kormánynak, hogy ezt a családpolitikát tudja a jövőben is folytatni.

Engedjék meg azt is, hogy még reflektáljak, mert volt egy kérdés a férfiak és nők közötti bérkülönbség statisztikai számaival kapcsolatban is. Nos, soha nem lehetünk természetesen semmivel elégedettek, mert akkor rég rossz, mindig valamiért valamit jobbra kell tenni. De azért nézzük meg, hogy honnan indultunk, és most hol tartunk! 2012-ben, statisztikai adat, 20,1 százalék volt a férfiak és nők közötti bérkülönbség Magyarországon. Egyébként Európa több országában is hasonló, valamivel kevesebb volt akkor. 2018-ra elértük azt, hogy majdnem a felére, 11,2 százalékra csökkent a férfiak és nők közötti bérkülönbség.

Ebből is mit látunk? Azt látjuk, hogy az a célkitűzés és az az akarat, hogy csökkentsük például a nők és férfiak közötti bérkülönbségeket is, ezen az úton teszünk lépéseket, tettünk lépéseket, mégpedig a jó irányba. Hogy csak két példát említsek: az egyik az egészségügyi dolgozók és a pedagógusok többéves béremelése, ugyanis tudjuk, hogy ezen ágazatokban lényegesen több nő dolgozik. Ez is hozzájárul ahhoz, hogy Magyarországon a férfiak és nők közötti bérkülönbségek csökkenhessenek. Egyébként pedig, mivel bértáblák vannak Magyarországon szinte az összes vagy talán az összes állami szférában, ezért férfiak és nők közötti bérkülönbségről igazából ezen szférákon belül nem is lehetne beszélni, hiszen itt a végzettség, a beosztás és a munkában eltöltött idő számít. A gazdasági szférában pedig egész más a helyzet, de természetesen ott is tudunk olyan ösztönzőket alkalmazni, amivel kedvező helyzetbe hozhatjuk akár a nyugdíj előtt álló nőket, amit még 2010 után már megtett a kormány, és azt is, hogy a kisgyermeket nevelő édesanyák is vissza tudjanak térni a munkahelyeikre a gyed és a gyes lejárta után.

És mielőtt Z. Kárpát Dániel azt mondaná, hogy ezek ilyen termelési jelentések, nem, kérem. Ezek nem termelési jelentések, ez a valós számok halmaza, és ha ön más számokat mond, akkor azt gondolom, hogy számokkal nehéz vitatkozni, és sem a televízió-nézők, sem akik az interneten követik végig a vitát (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), nem fogják tudni eldönteni. Ajánlom, hogy olvassanak utána, mert a számok bennünket fognak igazolni. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Elnézést kérek képviselőtársaimtól, nem láttam, hogy túllépett fél perccel a képviselő asszony. Ügyrendben adom meg a szót Kósa Lajos képviselő úrnak.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagy tisztelettel arra szeretném kérni elnök urat és a kedves képviselőtársakat, hogy próbáljunk meg a szövetkezeti törvény módosításánál maradni. Ez a törvény nem áfatörvény, nem demográfiai törvény, nem kínai

egyetem létesítéséről szóló országgyűlési határozat, hanem egy kismama-szövetkezetekről szóló törvény. Ha ennyire elkalandozunk, akkor teljesen értelmetlené és parttalanúvá válik a vita, és mindenki elkezd beszélni összevissza, ami nem segíti egyébként a törvény értelmezését.

Talán Korózs képviselő úr volt a legpéldamutatóbb azzal kapcsolatban, hogy ő erről beszélt, a szövetkezetekről. Szeretnék is válaszolni neki, de mire sorra kerülök, ha ez így megy, akkor már nem lesz értelme a vitának. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces hozzászólások következnek, elsőként Varga Zoltán, DK.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen. Tizenöt éve megszoktam, hogy Kósa Lajos időnként rendre utasít akkor, ha neki valami nem tetszik. (*Közbeszólások, köztük Kósa Lajos: Mert hazudtok. - Z. Kárpát Dániel közbeszól.*) Tisztelt Kósa Úr! Elmondhatja bárhányszor is, hogy az ellenzék hazudik, csak egy baj van, hogy önnek múltja van. Az, amikor ön arról beszél, hogy amúgy kikéri magának, hogy a nyugdíjas-szövetkezetek mögött (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*) semmi sandaság nincsen, azért ne felejtjük el Fiák István nevét és a Tóció-Pece Kft.-t - ugye, emlékszik? Hatmillió forintért vette a családja, 170 millió forintos céget... (*Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Képviselő úr, el fogom venni a szót, nem a törvény...

VARGA ZOLTÁN (DK): De a nyugdíjas-szövetkezetekről beszélünk, elnök úr. (*Közbeiktatások. - Az elnök csenget.*) De, tudniillik, Fiák úr a nyugdíjas-szövetkezetekben érdekelt. (*Nacsa Lőrinc: De ez nem nyugdíjas-szövetkezet. - Z. Kárpát Dániel: Általános vita van.*) Nacsa képviselő úrtól különben elnézést kérek, hogy lenacsaozivéreztem, de időnként tényleg hasonlít a parodistára, ez ezért lehet, megszólalásig. (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*) Amikor megszólal, már nem annyira. Tehát ha szabad az egyik oldalnak, akkor szabad legyen már a másiknak is!

ELNÖK: A másiknak sem szabad, önnek sem szabad. Tessék a tárgyra térni, képviselő úr!

VARGA ZOLTÁN (DK): Tehát azt szeretném mindösszesen csak mondani, tisztelt Kósa képviselő úr, hogy a szövetkezeti forma és a kismama-szövetkezet is egy becsülendő dolog lenne, ha nem ön terjesztene elő, csak önnek - pontosan a nyugdíjas-szövetkezetekben tett áldásos tevékenysége alapján - egy szavát nem hisszük el. Köszönöm szépen. (*Nacsa Lőrinc: És Czeglédyvel mi van?*)

ELNÖK: Kettő percre megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, MSZP.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Azt hiszem, hogy még a két percet sem fogom igénybe venni. Azt látom, képviselőtársaim, hogy itt szándékosan elbeszél egymás mellett a két fél, de azért azt szóba hozom, hogy az indokolásban ezek a demográfiai trendek és hivatkozások benne vannak. (Z. Kárpát Dániel közbeszól.) Ha ezek nem lettek volna benne, Isten látja lelkemet, én biztos, hogy nem hoztam volna szóba, mint ahogy nem is hoztam szóba.

Egyet biztosan látok, és engedjenek meg ennyi szociológiai módszertant, mert jegyzeteltem közben, hogy a születési arányszámot összekeverik a teljes termékenységi arányszámmal. (Z. Kárpát Dániel: *Így van.*) Innentől kezdve, amit Z. Kárpát Dániel képviselőtársam mond a népességfogyásra vonatkoztatva, az helyénvaló. A termékenységi arányszám megint helyén van, hogy hál' istennek, egy picit növekedés van, csak egy dolgot logikailag is kell érteni, hogy a tavaly, tavalyelőtt, tíz évvel ezelőtt meg nem született kislány, ha felnőtt, nem fog gyereket szülni, mert ő maga sem született meg. Következésképpen ezt nyilvánvalóan tudjuk, hogy ha a szülőképes korban lévő nők száma csökken, akkor lehet, hogy több gyermeket vállalnak, de a népességszám azért is csökkenni fog, mert a népességnövekedés számításánál a születéseket, a halálzásokat és a vándorlást kell figyelembe venni. Ami a magyar tapasztalat, az az, hogy sok évvel ezelőtt Magyarországra többen jöttek be, most az a tapasztalat, hogy többen mennek el. Igaz, akik bejöttek, jellemzően határon túli magyarok voltak többen. A vándorlási egyenlegünk sajnos mínuszba megy.

(10.50)

Lehet, hogy a teljes termékenységi arányszám néhány éve valamelyest növekedett, de hogy a reprodukciós rátának a közelében sincs, ezt azért megállapíthatjuk, azt gondolom, képviselőtársaim. (Nacsa Lőrinc: *Így van!*) Innentől kezdve azt gondolom, hogy fölösleges ezen tovább rugózni. Ha majd lesz ilyen napirend, akkor természetesen újra felszólalok. Köszönöm. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Korózs Lajos képviselő úr. Ügyrendben jelentkezik Varga Zoltán képviselő úr, DK.

VARGA ZOLTÁN (DK): Így van, köszönöm szépen, elnök úr. Én kezdő parlamenti képviselő vagyok, és elhűlve láttam, hogy Jakab frakcióvezető urat csak azért, mert bírálni merte az ülésvezetést (Z. Kárpát Dániel: *Nem bírálta, csak azt mondta, hogy ficsúr!*), több millió forintra büntetik. Kósa Lajos most semmi mást nem tett, mint (Z. Kárpát Dániel: *Bírálta az ülésvezetést.*) gyakorlatilag az ülésvezetést bírálja, és tanácsokat ad neki, hogy ne mondjam azt, hogy utasításokat. Kérem, vegyék jegyzőkönyvbe azt, hogy Kósa Lajos mit tesz, és várjuk meg azt, hogy mennyire fogják megbüntetni. Köszönöm szépen. (Taps a Jobbik és az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Az ülésvezető elnök egyáltalán nem tekintette utasításoknak (Közbeszólás a kormánypartok soraiból: *Kérés volt!* - Z. Kárpát Dániel közbeszól. - *Derültség az ellenzék soraiban.*), hanem inkább a képviselőtársaimhoz szólt, hogy térjünk a tárgyra - ezt erősítem meg én is. Köszönöm szépen.

Normál felszólalásra, ismételt felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kósa képviselőtársamhoz fordulok a népnevelő kétperce után. Képviselőtársam, mit képzél magáról? Ez egy demokrácia. Ön ne próbáljon egy általános vitát behatárolni! Helyes volt az elnök úr észrevétele, ezt a levezető elnök megteheti, ön nem teheti meg. Legalább mímeljék a demokráciát! (Dr. Völner Pál: *Kérés volt! Kérés volt!*) Hogy jön ön ahhoz, hogy bármely ellenzéki képviselő gondolatvilágát megpróbálja egy mederbe szűkíteni egy általános vita során? Önnek a demokráciafogalma elképesztően hiányos, hogyha ezt komolyan gondolta.

Amit viszont kikérek magamnak, az az, hogy összevissza beszéddel vádolja Dunai képviselőtársamat. Ő beszélt nagyon-nagyon fontos demográfiai kérdésekről, akkor is, ha én nem értek vele egyet, én meg fogom védeni Dunai képviselőtársamat öntől. (Derültség az ellenzék soraiban. - Nacsa Lőrinc: *De nem kell!*) Ne nevezze összevissza beszédnek azt, amit mond, akkor se, hogyha látszólag szűken nem a szövetkezeti tárgykörhöz tartozik! De az elnök úr számára jegyzem meg, hogy amikor én demográfiairól, élveszületések számáról beszélek, az önök általános indoklását nyitom ki ebből a törvényjavaslatból, úgy, hogy saját magukat cáfolták meg, Dunai képviselőtársam is. Nem én találtam ki, az önök indoklásában szerepel, a termelési jelentésben - helyesen idézett engem -, hogy „a családvédelmi akcióterv hatására a születendő gyermekek száma növekszik, és várhatóan a jövőben is növekedni fog” (Dr. Völner Pál: *Igen!*), szó szerint ez van az önök indoklásában. Erre ön föláll, és elkezd védekezni, és elmondja, hogy miért nem fog igazából növekedni az élveszületések száma.

Hozzáteszem: ez a javított indoklása a helyes, valóban, ahogy a szülőképes korban lévő hölgyek száma sajnálatos módon folyamatosan csökken, egyre kevésbé várható akár csak a szinten maradás is. Én nagyon szurkolok, hogy meglegyen, de pontosan ennek a kormánynak a történelmi bűne az, ami ezt megnehezíti, hiszen a Ratkó-unokák még talán utolsó népes korosztálya most kezd kicsúszni abból a korból, amikor fizikailag gyermeket tud vállalni. És el kell hogy mondjuk önöknek, hogy volt egy javaslatunk ez ügyben a Népjóléti bizottság előtt a babaváró hitel kapcsán, amelyből egyébként diszkriminatív módon - nem tudom, Dunai képviselőtársam hogy tud ezzel azonosulni nőként, diszkriminatív módon - a negyven fölötti hölgyeket kizárják, a babaváró támogatás lehetőségéből. Önök állítólag összeültek orvosokkal, és eldöntötték, hogy a magyar nőknek mely életkorig érdemes önök szerint gyermeket vállalniuk.

Hogy jönnek önök ehhez? 65 ezer magyar nőt zárnak ki a babaváró igénybevételenek a lehetőségéből diszkriminatív módon, és meg akarják mondani ezeknek a hölgyeknek, hogy vállaljanak gyereket, támogatást kaphatnak hozzá, vagy sem? Milyen alapon?

Benyújtottuk a javaslatot, hogy ezt a magyar nők elleni brutális diszkriminációt szüntessük meg, vegyék ki az életkori korlátot. Önök azt mondják, hogy úgysem érint ez olyan nagyon sok hölgyet az érintettek köréből - ha még nem is kerül sokba, akkor végképp nem értem, miért nem lehetett ezt megszavazni. A helyzet az, hogy Nacsa képviselőtársamék első körben be sem jöttek a munkahelyükre, az érintett bizottságba szavazni erről a nagyon fontos kérdésről, mert éppen nem tetszett önöknek a bizottsági elnök személye. Hát, ha egy magyar munkavállaló bepróbálkozna ezzel a munkahelyén, önök szerint mennyi idő alatt íratnák vele alá a felmondását? Egészen elképesztő, ahogy viselkednek. Itt van egy érdemi javaslat (*Dr. Völner Pál közbeszól.*), amely segítene azon a helyzeten, amiről önök is beszélnek, és 65 ezer magyar nőt kizárnak ebből a lehetőségéből. Aztán elkezdene itt termelési jelentést tartani az általános indoklásban az elveszülések számának növekedéséről, a saját képviselőjük bebizonyítja, hogy ez miért lehetetlen - sajnálatos módon -, és aztán számonkéri rajtunk, hogy miért beszélünk erről a kérdésről. Egészen durva!

Dunai képviselőtársam kedvéért jegyzem meg, hogy voltak békebeli idők, amikor tévénezők követték ezeket a vitáinkat, de önök még a tévéközvetítést is megszüntették. Most a világhálón keresztül lehet követni mindezeket, de nyilván egy sokkal szűkebb kör tudja követni az itteni eseményeket, mint a korábbiakban.

És azt is el kell hogy mondjuk, ha megvizsgáljuk a környező országok termékenységi arányszámait, Szlovénia esetében egy 1,6-osat találunk, Csehországot talán a szélesen vett régióban értelmezhetjük 1,63-as számmal, Magyarország 1,55-öse tehát itt a régió átlagának az alsó közepét tudja képezni. És még egyszer mondom - a szakma visszapótlódásnak nevezi ezt a folyamatot, tessék a Google-ben rákeresni! -, egyértelműen kiderül, hogy Magyarországon az elmozdulás a termékenységi arányszámban csont ugyanolyan, mint az egész régióban, csak jó néhány évvel később következett be, utolsóként az egész régióban, és ez nagyon-nagyon sok magyar életbe került.

Azt is szeretném önöknek elmondani, hogy Dunai képviselőtársam számára kellemetlen ez a vita, hiszen az önök saját államtitkárával keveredik feloldhatatlan vitába. Hát, ön most itt állítólag statisztikai adatokat idézett - jó, fogadjuk el, én ezt elfogadom -, azt mondja, hogy önök szerint 11 százalékra csökkent az önök áldásos kormányzásának köszönhetően a hölgyek és az urak közötti bérkülönbség mértéke. Képviselőtársam, tegnap tartott ülést a Vállalkozásfejlesztési bizottság, oda eljött a kormánynak egy, a szakterülettel foglalkozó, hozzáértő államtitkára - talán nem mondja ön sem azt, hogy az önök által kinevezett államtitkár nem ért ahhoz a területhez, ahova önök

kinevezték -, ez az államtitkár pedig egyértelműen elmondta, hogy továbbra is 18 százalék a bérkülönbség a férfiak és a hölgyek között; az európai átlagnál azért egy kicsit magasabb, ezt tegyük hozzá, hiszen ott az európai átlag tekintetében egy visszafogottabb adat szerepelt. Az a kérésem, hogy vagy egyeztessenek egymással, vagy a kormány a saját háza táján azért a kommunikációt tegye rendbe, hiszen egy hozzáértő államtitkár tegnapi kijelentése, jegyzőkönyvbe mondott számadata áll szemben az ön által valahonnan idehozott statisztikai adattal. Nem akarom én ezt vitatni, hogy honnan szerezte és hogyan, de kérem, hogy beszéljék meg egymással, mert nekünk nagyon nehéz úgy szakmai vitákat folytatnunk, hogy önök naponta más számokkal trükköznek.

Elképesztően nehéz helyzet ez így, mi megpróbálunk mégis megfelelni ennek a kihívásnak, azt látjuk ugyanakkor, hogy a babaváró életkori szűkítése egy merénylet a magyar hölgyek ellen, tehát ha elme-gyünk demográfiai irányba, akkor ezzel mindenképpen kezdjenek valamit. A termékenységi arányszám tekintetében az, hogy itt tízéves távlatban 2 fölé növekedjen ez a szám... - én nem ismerek a szakmából senkit, aki ezt várná. Javaslom a saját KDNP-s szakértőik és civil szakértőik által megírt Jövőnk a gyermek című tanulmánykötet alapos szemrevételezését. Ha már Magyarország Kormánya rendelkezik olyan háttérszakértőkkel, akik kiválóak és hozzáértőek, néha fogadják meg a tanácsaikat, ezek az emberek ugyanis évtizedek óta ezen brutális probléma megoldásán dolgoznak. Arra kapacitálom tehát önöket, hogy beszéljenek a saját szakértőikkel, fogadják meg a tanácsaikat, hozzák be ide az ezt illető jobbító javaslatokat, és ha azok valóban olyanok, ahogy a szakemberek megálmodták őket, én egészen biztosan támogatni fogom azokat. Köszönöm a lehetőséget és a türelmét, elnök úr. (*Taps a Jobbik és az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Senki nem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót az előterjesztőnek, Kósa Lajos képviselő úrnak, Fidesz.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Először egy ügyrendi megjegyzést szeretnék tenni. A vitában én előterjesztőként veszek részt. Az előterjesztőnek joga van a vitában bármikor hozzászólni, sőt kéréseket fogalmazhat meg az ülés levezetésével kapcsolatban, például javaslatot tehet a vita lezárására. Tehát ne keverjék össze a különböző szerepeket! Ha egyszerű képviselőként vagy ügymond általános feladatokat ellátó képviselőként szól valaki, akkor nem illetik meg őt ezek a jogok. Tehát minden olyan kioktatást, ami a demokratikus

viselkedéssel kapcsolatos, visszautasítok. Egész egyszerűen önök nem ismerik a házszabályt, és ez okozza a zavart.

(11.00)

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, a szövetségi mozgalommal, a szövetségi gondolattal kapcsolatban komoly múlttal rendelkezem, de én ezt nem vádként élem meg, hanem örülök neki. Nagyon-nagyon örülök annak, hogy a diákszövetségi rendszert sikerült rendbe tenni. A diákszövetségi rendszer akkor jutott válságba, amikor Kiss Péter meghalt, és így a parlamentben a legnagyobb akkori mentorukat elvesztették. Utána jött a Czeglédy-korszak, ami egyébként a bűnözéssel volt egyenértékű. Czeglédy Csaba valóban egy bűnöző, ráadásul visszaeső bűnöző, kétszer ítélték el ugyanolyan bűncselekmények alapján jogerősen. Tehát mindenkinek jogában áll, sőt így a helyes, hogyha Czeglédy Csabát mint visszaeső bűnözőt aposztrofálja. Minden más bűnözőnek titulálni mindenfajta megalapozottság nélkül olyan vádaskodás és rágalmozás, amit Varga képviselő úrtól nagyon sokszor láttunk már, mert Varga képviselő úr egyetlen tudománya a rágalmozás mindenfajta alap nélkül. Soha semmi pozitívát még nem tett politikai pályafutása alatt, ismerem Debrecenből, azon kívül, hogy alusisakot hajtogatott magának, hülyét csinálva az egész országban magából, de ez a szíve joga, illetve rágalmozott mindenfajta alap nélkül. Ez az ő tudománya, ebből adott ízelítőt. Gratulálunk hozzá!

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem térek ki mindenre, ami a vitában elhangzott, mert a javaslatom nem valamifajta lapis philosophicum vagy panacea, hogy minden problémára megoldást találjon. Olyat kértek számon a javaslatomon, amit nem tud, de nem is akar: áfakérdés, adópolitika, kínai egyetem alapítása, a bérszínvonal alakulása, az infláció alakulása. Ez egy szövetségi előterjesztés, szövetségi előterjesztés, ez egy vállalkozási forma. Tehát mindenki, aki itt demográfiától kezdve mindenki mindenféléről beszélt, nem kívánok ezekre válaszolni (*Z. Kárpát Dániel: Miért írtátok az indokolásba? - Az elnök cseppet.*), azért nem, mert, még egyszer mondom, ez egy szövetségi törvénymódosítási vita. Éppen ezért a Z. Kárpát Dániel által felvetettek nem kívánok reagálni, mert nem jöttek ide a tárgyhöz.

Bangóné képviselőtársam hozzászólásához annyit mindenképpen szeretnék tenni, hogy nem először tapasztaljuk már, hogy komoly szövegértési gondjai vannak a törvényjavaslatokkal kapcsolatban. Ezt egyébként a munka törvénykönyve vitáján is megéltük, amikor az általam előterjesztett módosításból azt olvasta ki, hogy megszűnik a szabadszombat Magyarországon, és mindenkinek dolgozni kell szombaton is. Gondolom, mindenki észrevette, hogy ez nem igaz. Mi akkor is tudtuk, hogy hazugság. Ő egy - pont, pont, pont - nagyon erős képet csináltatott magáról fekvé az MTA székházában, de minden más, amit mondott, az ezzel kapcsolatban hülyeség volt.

Korózs képviselőtársam felvetéseire szeretnék érdemben reagálni, mert azok szemmel láthatólag a tárgyhöz tartoztak és fontos kérdésekre utaltak. Beszélt az általános szövetségi mozgalomról. Nem mindegyik szövetségi szervezet működik úgy, hogy személyes részvételre kéri a tagságot. Például a lakásszövetségek. 600 ezer ember él lakásszövetségi lakásban. Itt mindenfajta jogi anomáliák vannak, majd szeretnék ezzel kapcsolatban is egy törvényi előterjesztéssel élni. Ott értelemszerűen a személyes közreműködés értelmezhetetlen is.

Például az ÁFÉSZ-ok átalakulásával létrejött egy zrt. helyettük, ami nem nevezhető szövetségi szervezetnek, bár egyébként a szövetségi mozgalom tagja is ilyen furcsa örökségként. Lényegében a hitelszövetségek megszűntek Magyarországon, bankká alakultak át. Tehát elég jelentősen alakult a szövetségi mozgalom, de a törvény egy általános kerettörvény a szövetségekkel kapcsolatban. Vannak szövetségi formák, ahol a személyes közreműködés értelmezhető, ilyen az iskolaszövetség, a nyugdíjas-szövetség, és a kismama-szövetség is ilyen lesz, ahol viszont a személyes közreműködésnek nincs korlátja. Azért nincs korlátja, mert abból indulunk ki, hogy ez egy önkéntes vállalkozási forma, ahova, hogyha belép valaki, akkor a személyes közreműködést maga vállalja. Egyébként bizonyos termelési és értékesítési szövetségek ilyenek, főleg mezőgazdaságra, betakarítás idején jellemző, ahol például a tagok 9 óránál is többet dolgoznak egyfolytában, tulajdonosként, tehát ez nem mond ellent a munka törvénykönyvének, ahol ez ki van zárva, de ők nem is alkalmazottak, hanem tagok. És mondjuk, egy hordás vagy egy úgynevezett kampányidőszak idején, amikor mezőgazdasági betakarítás, feldolgozás van, akkor elképzelhető, hogy többet teljesítenek, viszont az általános szabályozás erre tér ki, ezt nem tiltja, mert abból indultunk ki, hogy a tagok - hogy is mondjam - el tudják dönteni, hogy ezt vállalják-e vagy sem.

Itt a kismama-szövetségeknél azért van benne ez a korlátozás, mert itt mindenképpen fontosnak gondoltuk azt, hogy a kismamák élethelyzetéből fakadóan ne vállalhassák túl magukat. Tehát mind a pihenőidő, mind pedig a 9 órás korlátozás ezt a célt szolgálja. Tehát itt nem valamifajta kényszerről van szó, hanem ha valaki túl akarja vállalni magát, vagy bizonyos szintek felett akar vállalni, ezt szerettük volna korlátozni.

Tehát itt az a félelem, amit Korózs Lajos megfogalmazott, szerintem megalapozatlan. Ha valaki elolvassa a szöveget, akkor ez egy felső határt szab egyébként annak a vállalkozásnak, amit egy kismama személyes közreműködéssel tehet. Nem valószínű egyébként. Tehát tipikusan ilyen vállalkozást diákszövetségek vállalnak - a nyugdíjasok nem szoktak -, mert a diákokra jellemző az, hogy hórúkmunkát vállalnak, két napja van, akkor beleáll, és dolgozik napi 10-12 órát. Ott nincs korlátozás, tag a szövetségben, személyes közreműködéssel mint tulajdonos dolgozik. Ezt a kismama-szövetségeknél a speciális élethelyzet és az otthon gondozott

kisgyermek miatt gondoltuk, hogy valami felső korlátot beteszünk. Ha még ez is sok, akkor vegyük lejjebb, tehát akkor várom a módosító javaslatokat, de ez nem valamifajta kényszer, hanem ez egy korlátozás.

A másik, amit felvetett Korózs Lajos, hogy hogy lehet értelmezni azt, hogy külön megfogalmazunk olyan feladatokat, vagy nem is feladatokat, hanem olyan lehetőségeket, amelyeknek az ellátását lehet finanszírozni a szövetkezet szociális vagy a közösségi alapjából. De ha megfigyeli a szöveget, amennyiben ilyet csinálnak, akkor erre plusz-adókedvezmény van, mert az étkezési jegy, ami szja-mentes, az étkezési jegy felhasználását erre megengedjük, és akkor úgymond így az szja-t egy kicsit tudják csökkenteni, ha valaki akarja.

Megpróbáltuk azt összeszedni, hogy mi létező a kismamák számára, ami a szociális és a közösségi alapok felhasználásánál kiemelendő, és itt az élethelyzetükből indultunk ki megint, hogy nyilvánvalóan szakmai előadások meghallgatása vagy bizonyos gyermeknevelési tanfolyam ilyen lehet. El kell különíteni a szövetkezeti bevételből egy közösségi alapot, és hogy ezt erre lehet felhasználni, ez egy lehetőség, igazából szja-kedvezmény a kismama-szövetkezetekben részt vevőknek, de megint csak azon az alapon, hogy megpróbáltuk modellezni, meg érdekvédelmi szervezetekkel beszélünk annak kapcsán, hogy mi lehet itt létező.

Én nagyon remélem, hogy ha még van olyan javaslat, ami esetleg megfogalmazódik, és tényleg ahhoz a tárgyhöz kapcsolódik, amiről a törvényjavaslat szól, akkor azt szívesen várom, hogy előterjessék, és megpróbáljuk beépíteni, vagy leülünk és megbeszéljük, hogy az értelmes-e vagy sem. Egy biztos: ez a törvényjavaslat a kismama-szövetkezetek mint lehetőség megalapításáról szóló törvényjavaslat. Egy csomó minden, ami a vitában felvetődött, arra alkalmatlan, de a parlament maga is úgy dolgozik, hogy nem ilyen generál általános wishful thinking törvényjavaslatokat terjesztünk elő, hogy legyen minden jobb, és ezt mindenki tartsa be, hanem konkrét terület, konkrét jogszabály, ami egy konkrét feladatot vállal fel, jól, rosszul, meglátjuk. Nagyon-nagyon sok ilyen jogszabályra van szükség ahhoz, hogy összességében Magyarországon az élet kedvezően alakuljon. Én ehhez szeretnék hozzájárulni.

Akikkel konzultáltam, azoknak ez tetszett, de legalábbis senki nem mondta, hogy érdeksérelmet szenved ettől, és biztos vagyok benne, hogy nem ez volt az utolsó olyan javaslat, amit a szövetkezetek kapcsán előterjesztettem. Remélem, hogy azért ez is meg fogja kapni legalább a kormánypartok többségét, és akkor utána elindulhat ez a javaslat, a kismama-szövetkezetek ügye. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormányparti sorokból.)*

(11.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket, és tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására holnap, azaz pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az **egyes törvényeknek a szakképzéssel és a felnőttképzéssel összefüggő módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/16204. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Most megadom a szót Schanda Tamás államtitkár úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, miniszterhelyettes úr! Öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány egyik kiemelt célja Magyarország versenyképességének javítása, a munkára épülő, tudásalapú gazdaság megerősítése. A fenntartható gazdasági növekedés egyik alapvető feltétele a képzett, a munkaerőpiaci igényekhez alkalmazkodni képes munkaerő. Ezért szükséges a munkaerőpiaci igényekhez igazodó képzési struktúra kialakítása és fenntartása, a duális rendszerben megvalósuló szakmai oktatás és a felnőttképzés keretében folyó szakmai képzés kiszélesítésének támogatása.

Az egyre gyorsuló gazdasági, társadalmi és technológiai változások miatt folyamatosan változnak a munkaerőpiaci igények, ezt mindannyian jól tudjuk. Csökken a szakképzetség nélkül is ellátható betanított munkahelyek száma, miközben nő az igény a rendszerek tervezésével, építésével, üzemeltetésével foglalkozó informatikai, robotikai képzettségű szakemberek iránt. Tévedés ne essék, tehát nem kevesebb dolgozóra, hanem új feladatkörökben, megváltozott körülmények között, magasabb hozzáadott értékű munkakörökben is hatékonyan helytálló szakemberekre van szükség. Emellett a vállalatok részéről pedig jogos elvárás a folyamatos továbbképzés igénye és azok biztosítása a saját munkatársaik számára.

A kormány jelentős eredményeket ért el a szakképzési rendszer fejlesztésében, amelyhez újabb lendületet adott 2019 végén az új szakképzési törvény elfogadása. Ezúton is köszönöm az Országgyűlésnek, hogy támogatta ezt a törvényt. Az új törvény alapján 2020. szeptember 1-jétől elindult az új szakképzési rendszer, amelyről elmondható, hogy bevezetése sikeres volt, a szakképző intézmények, a tanulók és a szülők is nyitottak az új képzési rendszerre. Ezt mutatják a jelentkezési számok is. A gazdaság fejlődése és a társadalom változásai folyamatosan újabb és újabb kihívásokat támasztanak a szakképzés és a felnőttképzés rendszerével szemben, amelyekre a versenyképesség megőrzése érdekében megfelelő innovatív és alkalmazkodó válaszokat kell adnunk. Ezért egy képzési, oktatási rendszer valójában sohasem lehet befejezett, nem lehet befejezettek tekinteni, mert

annak folyamatos, a kor és a gazdaság igényeihez igazított fejlesztésével biztosítható, hogy mindig megfelelő létszámban álljanak rendelkezésre a magas szintű szaktudással és kulcskompetenciákkal rendelkező szakemberek. Fontosnak tartjuk, hogy az elindult új képzésekhez és az új intézmények működéséhez kapcsolódó eddigi tapasztalatok, továbbá az új jogszabályi környezethez kapcsolódóan a szakképzés és a gazdaság szereplőitől szakmailag megalapozottan érkezett észrevételek beépülhessenek és be is épüljenek a szabályozásba.

Tisztelt Országgyűlés! Azzal sem mondom újdonságot, hogy a járványidőszak jelentősen befolyásolta az életünket és a magyar gazdaságot is. A gazdaság is és a családok is megsínylették az elmúlt időszakot. A kormány minden erejével azon volt és van most is, hogy segítse a bajbajutottakat. Ugyanakkor a jelenlegi adatokból az is jól látszik, hogy a magyar gazdaság erős, biztos alapokon áll és rendkívül biztatónak a kilátásaink. Ez egyben azt is jelenti, hogy rendkívül nagy szükség van és rendkívül nagy szükség lesz a szakképzett munkaerőre. Arra törekszünk, hogy a fiatalok és a felnőttek minél többen szerezzenek szakmát, szakképesítést, minél többen vehessenek részt továbbképzéseken. Ennek érdekében teszünk most újabb lépéseket a szakképzés és a felnőttképzés további fejlesztésére.

Tisztelt Ház! Az önök előtt lévő törvényjavaslat a megújult szakképzési és felnőttképzési rendszer sokrétű feladatának magasabb színvonalú ellátását segítő, biztosító rendelkezéseket tartalmaz. Ezek egyúttal a hatékonyabb működést, valamint a szélesebb körű feladatellátást is szolgálják. A javaslatok a szakképzés és a gazdaság szereplőitől érkeztek és a Szakképzési Innovációs Tanács munkacsoportja által összegyűjtött kezdeményezéseken alapulnak.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő javaslat elsősorban a szakképzési rendszer irányításával, működtetésével, a szakképzésben való részvétellel, továbbá a szakképzési hozzájárulás rendszerével összefüggő szabályozási területek módosítását célozza, de emellett a felnőttképzés rendszerének hatékonyabb működését, a köznevelés rendszerével való harmonizációját segítő rendelkezéseket is tartalmaz. Többek között pontosítja a szakképzési alapfeladat-ellátás fogalmát és egyértelműsíti, hogy annak mindenkor része a szakmai oktatáshoz kapcsolódó előkészítő évfolyam és a műhelyiskola megszervezése is. E képzési szakaszok ugyanis elválaszthatatlan részei a szakképzésnek, alternatív tanulási utakat biztosítanak a szakmák megszerzéséhez.

Részletesebben meghatározza a szakképző intézmények és a szakképzési centrumok gazdálkodását, költségvetését érintő szabályokat, amelyek átláthatóbbá teszik az állami tulajdon kezelésével kapcsolatos kötelezettségeket, és meghatározzák az intézmények költségvetésének tervezésére és felhasználására vonatkozó alapvető kereteket. A módosítás a köznevelési rendszertől elkülönült, önálló szakképzési tankönyvjegyzék létrehozását is megalapozza, amelynek

feltételrendszere jobban igazodhat a szakképzés sokrétű igényeihez. A hagyományos és digitális tankönyvek befogadását is biztosító jegyzéket a szakképzési államigazgatási szerv vezeti.

A köznevelési törvény módosítása a szakképzésről szóló törvénnyel azonos módon biztosítja a köznevelési intézmények, szakgimnáziumok, szakiskolák által többcélú köznevelési intézményként ellátott szakképzési alapfeladat keretében a szakképzés ingyenességét. Ez persze elsősorban jogtechnikai kérdés, hiszen eddig is ingyenes volt. A szakképzés kiemelt feladatként kezeli a halmozottan hátrányos helyzetű és a sajátos nevelési igényű vagy fogyatékkal élő személyek képzését. A módosítás törvényi szinten rögzíti, hogy a halmozottan hátrányos helyzetű és a sajátos nevelési igényű vagy fogyatékkal élő személyek esetében a tanulói jogviszony keretében nincs korlát meghatározva az ingyenesség tekintetében. Továbbá a törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy az új szakképzési rendszerben a szakképző intézményekben szakmát tanuló felnőttek is jogosultak legyenek diákigazolványra.

Tisztelt Országgyűlés! A gazdaság újraindítását az adópolitikán keresztül is segíti a kormány, mi ugyanis nem az adóemelésekben hiszünk, hanem pont ellenkezőleg, az adócsökkentésben. A szakképzési hozzájárulás rendszerét 2022. július 1-jével kivezetjük, de a duális képzést vállaló szervezetek az eddigi kedvezményeket változatlan mértékben továbbra is igénybe vehetik. A munkát terhelő adók mértéke így 2 százalékponttal csökken, valamint tovább egyszerűsödik az adórendszer Magyarországon. A változások eredményeként évente 250 - megismétlem: 250 - milliárd forinttal több marad a vállalkozásoknál.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő tervezet a felnőttképzést érintő módosításokat is tartalmaz, ezek közül talán a legfontosabb a képzések adminisztrációjának további csökkentése. De a javaslat rendelkezik a képzési hitelről is, amely hasonlóan a felsőoktatási hallgatói hitelhez, szabad, illetve kötött felhasználásra vehető igénybe.

(11.20)

Tisztelt Országgyűlés! A járvány alatt is megfelelően működő képzési rendszereink is bizonyítják, hogy a 2020-ban elindult új szakképzés és felnőttképzés kiválóan alkalmas arra, hogy a fiatalok és a felnőttek számára korszerű, versenyképes és a gyakorlatban is jól hasznosítható tudást adjon. A szakképzés rendszere biztos alapot nyújt az újra lendületbe jövő magyar gazdaság további erősödéséhez, a felnőttképzés pedig biztosítja a változásokhoz történő rugalmas alkalmazkodás folyamatos lehetőségeit. A színvonalas szakképzésben szerzett tudás jól végzett szakmunkát, stabil és kiszámítható megélhetést, tisztességes béreket biztosít, hozzájárul Magyarország versenyképességének növekedéséhez.

Az önök előtt lévő törvényjavaslat elfogadásával lehetőség nyílik arra, hogy a szakképzés és a felnőttképzés megújult, magas színvonalú rendszere továbbra

is megfelelő válaszokat tudjon adni a folyton változó gazdasági környezet kihívásaira. Éppen ezért arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Kállai Mária képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. KÁLLAI MÁRIA, a Fidesz képviselőcsoport-ja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk lévő javaslat egy kiváló példa arra, hogy ha elfogadjunk 2019-ben egy olyan törvényt, amely igazából már az elfogadás pillanatában is széles szakmai konszenzuson, széles szakmai együttműködésen alapul, akkor az idő igazolja őt, igazolja ezt a törvényt. Akkor is elmondhattuk, elmondhattam a javaslatban, hogy átgondolt, rendszerezett, rugalmas és felelősségteljes.

Éppen ezt a felelősségteljeséget szeretném aláhúzni, hiszen ez önmagában jelenti azt is, hogy folyamatosan szükség van - ahogyan miniszterhelyettes úrtól hallottuk - finomhangolásra, módosításokra. Hiszen ha időben, egy rövid időre visszanezünk, és ezt a folyamatot egyben látjuk, akkor láthatjuk, ha felidézzük, hogy a kormány határozatában 2019-ben elfogadta a Szakképzés 4.0-át mint a szakképzés és felnőttképzés megújításának stratégiáját, és tulajdonképpen a szakképzés új irányvételével ez az oktatási válaszunk is, azt gondolom, nagyon jó válasz a negyedik ipari forradalom kihívásaira.

Ahogy miniszterhelyettes úr is mondta, elfogadtuk 2019. november 19-én a szakképzésről szóló törvényt, december 10-én a felnőttképzésről szóló törvényt, és 2020. szeptember 1-je valóban egy jeles nap a szakképzés rendszerében, hiszen a szakképzés és felnőttképzés rendszere azóta az új struktúra szerint működik. Kiemelt célunk volt akkor, kiemelt célunk ma is, hogy minden munkaképes korú magyar állampolgár számára biztosítsunk legalább egy, a gazdaság igényein alapuló, a munkaerőpiacon elhelyezkedést biztosító, modern szaktudást nyújtó szakképesítést. Ez nagyon fontos a személyes boldogulást illetően is, a saját határozott jövőképet illetően, de azt gondolom, hogy legalább ilyen fontos a magyar gazdaság folyamatos fejlődése, a munkaerő utánpótlásának biztosítása érdekében.

Éppen ezért szeretném még egyszer kiemelni, hogy mennyire fontos a törvényi folyamatok figyelemmel kísérése és az együttműködők véleményének a beépítése, a finomhangolások elvégzése. A folyamatos koherencia jegyében el kell mondani, miniszterhelyettes úr is mondta, hogy az előzetes egyeztetések során vitás kérdések nem maradtak fenn, és valóban elmondhatjuk, hogy az előttünk álló tervezet gyakorlatilag a megvalósítás tapasztalatainak, a szükséges módosítások törvényi keretének a biztosítása céljából született.

Minőségügyi szakemberként elmondhatom azt, hogy tulajdonképpen egy igazi minőségbiztosítási folyamatot látunk, vagy ha mondjuk azt, hogy hogyan teljesít, hogyan lehet egy törvény, egy jogszabály szolgáltató jellegű, hát, erre is jó példa, hogy folyamatosan egybegyűjti azok véleményét, becsatornázza, akiket érint a törvény hatálya egyrészt. Bátran mer módosítani, és mindezt úgy, hogy gyakorlatilag nagyon komoly és széles körű szakmai egyeztetések során. Én ezt tisztelettel köszönöm, mint ahogyan azt is, hogy ma nagyon komoly elvárás egy törvény iránt, jogszabály iránt, hogy bírja azt a dinamizmust, amit a betervezésben is hallottunk, hogy mennyire változik a munkaerőpiaci igény, hogyan alakul át az igények struktúrája, hogyan lehet erre a lehető leggyorsabban reagálni egyrészt pont a gazdaság versenyképessége, Magyarország versenyképessége, és azt kell mondani, az egyéni boldogulási utak versenyképessége érdekében is.

Azt gondolom, akikkel a választókerületünkben kapcsolatban vagyunk, a szakképzési centrumokkal, láthatjuk azt, hogy a bevezetés sikeres volt. Nagy változás, viszont nagyon kedvezően fogadták. Így utólag visszatekintve azt gondolom, a komoly bevonásnak egy nagyon komoly oka is volt. Nagyon tisztelettel köszönöm, napi, rendszeres kapcsolatban vagyok a választókerületemben lévő Szolnoki Szakképzési Centrummal, azon keresztül is látom a megvalósulást a gyakorlatban. Köszönöm a munkájukat, de minden szakképzési centrumnak, azt gondolom, köszönhetjük az elmúlt időszakban, a járványügyi helyzet fennállása során végzett nagyon kreatív, nagyon áldozatos és nagyon-nagyon komoly munkát.

Ahogy már a fentiekben megfogalmaztam, nagyon fontosnak tartjuk a szakképzés és a gazdaság szereplői szakmailag megalapozott észrevételeinek a beépülését a szabályozásba. Gyakorlatilag maga a Szakképzési Innovációs Tanács ezt a feladatát végzi akkor, amikor ezeket begyűjti, és ezekre reflektál. Miniszterhelyettes úr elmondta, hogy az előttünk lévő javaslat tulajdonképpen három nagy csomag köré rendezhető, a szakképzés irányítása és működtetése, a szakképzésben való részvétel, a szakképzés támogatása, hozzájárulás és tulajdonképpen a felnőttképzés; így akkor mondhatjuk azt, hogy négy.

Én is csak néhány kiemelést szeretnék tenni. Amikor elkezdünk egy törvényt alkalmazni, akkor, azt gondolom, teljesen természetes az, hogy közben fogalmakat tisztázni kell, jönnek az igények, jönnek az ellentmondások. Én úgy gondolom, teljesen rendben való az, hogy az alapfeladat-ellátás része a szakmai oktatáshoz kapcsolódó előkészítő évfolyam és műhelyiskola. Így volt ez szándék szerint is, de ennek a nyelvi rögzítése mindenki számára egyrészt megnyugtató, másrészt azt is látjuk, és látni kell, hogy mi az, ami nagyon kötött, mi az, aminek engedhetünk tágabb teret. Ilyen például gyakorlatilag - és fontosnak tartom - az egyes szakmákhoz készülő programok kvázi ajánlásszerű használata. Nyilván természetesen nem beszélünk a tantárgyakról, az óraszámokról, és a

többi, amelyek azt a pillért adják, amelyeken ez az egész nyugszik.

Nagyon fontos a duális képzés finomítása, egyáltalában a magyar kultúrában való mélygyökér-eresztése. Fontos az, hogy ehhez mindenképpen szükséges az ágazati képzőközpontokban lévő szakmai szervezet fogalma, ennek az optimális működésnek a megteremtése, finomítása, pontosítása. Hogy is tud ez történni? Úgy, hogy a tárca folyamatosan kapcsolatot tart a szereplőkkel, meghallgatja a jobbító szándékú véleményeket, és beépíti egy rendszerbe. Sorolhatnám mind a négy fő elembe azokat a módosításokat, amelyek generálisan szükségessé és lehetővé teszik az adminisztrációk csökkentését, legyen ez a felnőttképzési intézményben, legyen ez a duális képzésben. Ez is egy nagyon komoly szándék, hiszen alapvetően is szándékunk a bürokrácia csökkentése. Nagyon fontos azoknak a helyzeteknek a kezelése, amelyek az átmeneti helyzetből adódnak; nem elemzem. Mindannyian olvashattuk például a vizsgáztatás lehetőségét. Az átmeneti időszakban nagyon komolyan segíti ez a módosítás a vizsgáztatáshoz való egyenlő esélyt.

Tisztelt Országgyűlés! Láthatjuk, hogy összességében valamennyi változtatási szándék az egyszerűsítés, a praktikum irányába hat, és ezért azt remélem, hogy mindannyian támogatni fogjuk mindenféleképpen, hiszen akkor, amikor egy ilyen szakképzési és felnőttképzési csomagot támogatunk, akkor támogatjuk a magyar gazdaságot, támogatjuk a magyar embereket, támogatjuk a magyar családokat. Ha megnézzük azt, hogy maga a szakképzés és a felnőttképzés hányféle együttműködés rendszere, milyen gazdag együttműködés hatja át mindegyiket külön-külön, nagyon sokat lehet érdemben szólni.

Mégiscsak egyetlen dolog, amit mindannyian alá tudunk húzni, a gazdaság szereplőinek a folyamatos észrevétele. Nagyon örülök annak a nem nagyon régi telefonnak a saját városomban, hogy hogyan lehet elintézni azt, hogy az adott szakképzési centrumban biciklijavító-képzés lehessen. Hál' istennek, az ágazati jegyzékben meglévő szakmáról volt szó. Örömmel jelentem, hogy négy nap múlva meg volt hirdetve a képzés. Sorolhatnánk mindannyian egy sor olyan példát, amely azt biztosítja, hogy ha valóban egy szakképzési centrumnak, egy irányításnak a munkaerőpiaccal való kapcsolata van, akkor ez hogyan hat a munkát keresőkre, a képzésben indulókra, a képzésen változtatókra, hogyan hat a fiatalokra. Én azt gondolom, összességében elmondhattuk, hogy mindez a törvényjavaslat vagy módosítási javaslat ezt szolgálja.

Összességében, tisztelt Országgyűlés, néhány kiemelés szerettem volna tenni, néhány gondolatot aláhúzni. Elmondhatjuk összességében azt, hogy a gyors reagálást, a versenyképességet segíti, és felelősséggel veszi sorba azokat a finomításokat, amelyek a két törvényben szerepelhetnek.

(11.30)

A szakképzési törvény elfogadása során 2019-ben a következőt fogalmaztam meg felszólalásomban,

szó szerint idézem: „Amennyiben elfogadjuk azt a törvényt, ezzel megteesszük azt az alapvető kötelességünket, hogy új értékre alapozva új pályára állítsuk a szakképzési rendszert, szolgálva ezzel a magyar családok, a magyar gazdaság boldogulását.” A módosítások támogatása, amit most szintén javaslok és kérek valamennyi képviselőtársamtól, tulajdonképpen ennek a gondolatsornak a folytatása.

A fentiek alapján a Fidesz-frakció köszöni az elévzett munkát, és természetesen támogatja a változások elfogadását. Bízom abban, hogy minden képviselőtársam ezt teszi. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Ander Balázs képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kállai képviselő asszony itt az előbbi percekben tulajdonképpen egy minőségbiztosítási csodának nevezte ezt a törvényjavaslatot. Számos olyan eleme lesz egyébként, amit én is szeretnék kiemelni dicsérőleg, de azért ne feledkezzünk meg arról, hogy mégiscsak a szakképzés 4.0-ról van szó. Hol a többi? Miért kérdezem ezt? Azért, mert eltelt itt tíz esztendő, aminek során ezt a minisztériumok között hánykolódó és sok szempontból mostohagyereknek tekintett és akként kezelt ágazatot nemcsak hogy ott hagyták az árok szélén, hanem bele is rugdalták. Mondom ezt egyébként úgy, hogy én magam is ott tanítottam mint a nemzet napszámosa, tehát azért helyel-közzel, de, mondjuk, a való világból vannak olyasféle tapasztalatok, amelyekre alapozva ezt a kijelentést itt meg merem tenni. Tehát annak, hogy itt javítani kell valamit, megvolt az előzménye is.

Nem tudom egyébként azt, hogy igazándiból hogyan is viszonyuljunk az egész törvényjavaslatához, illetve dehogynem: alapjában más koncepcióban gondolkodunk, de az kétségtől igaz, hogy számos elemét ennek az egész rendszernek javítani tudja majd az, ami itt a törvényjavaslatból élénk tárul. Viszont ez a tíz év mégiscsak elment, képviselőtársaim, a lecsóba, és hogy akkor Pokorni Zoltánra is utaljak: ezzel a tíz évvel együtt nagyon sok ezer gyermek és fiatal is ment Magyarországon a lecsóba, amit jó lett volna elkerülni, hiszen a jövőnkéről van szó.

Aztán hadd utaljak itt még - biztos, hogy nem fogják szeretni e miatt a nyilatkozata miatt - Révész Máriusz néhány nappal ezelőtti interjújára, amelyben elmondta, hogy olyan kaotikus iskolarendszer, mint amilyen Magyarországon van, nincs még egy Európában. És ha én itt az előbb arról beszéltem, hogy ez az ágazat, a szakképzés hánykolódott a minisztériumok között, összevissza változott, hogy éppen ki felügyeli ezt a nagyon fontos területet, akkor megkérem majd önöket, hogy ne azt mondják, hogy ez valamiféle ellenzéki vádaskodás, hanem szeretnék itt újfent csak

utalni Révész Máriuszra a nagyon szomorú és a valóságban alapuló megállapítására.

Azt, hogy ez a rendszer a mobilitást nem szolgálja Magyarországon, statisztikai adatok garmadájával lehetne alátámasztani, és az ilyen viták során ezt rendre citálni is szoktuk. A tanári bérek esetében, jól tudom, volt egy úgynevezett béremelés a szakképzés rendszerén belül, de azt ilyenkor elfelejtik hozzátenni, hogy azt megelőzően meg nem volt semmi, ráadásul a közalkalmazotti jogviszonyt is elvették az ott dolgozó kollégáktól, ami bizony egy hatalmas érdeksérelem a számukra. Na, szóval a tanári béreket is kellene rendezni még annál is jobban, ahogy ezt itt megtették, mert bizony Magyarországon belül is el vannak maradván a tanári bérek, mondjuk, a diplomás-átlagbértől, és ha egy európai kitekintést teszünk, akkor pedig a helyzet még siralmasabb, még gyalázatosabb.

Szóval, önök ezt az utólagos hatásvizsgálat eredményeként megszületett törvényjavaslatot most hívhatják úgy, hogy a rendszer továbbfejlesztése, de azért engedjék meg, hogy ellenzékéből mi azt mondjuk, hogy inkább csak javítgatása valami olyannak, ami nem biztos, hogy jó alapokra épült. Ha nem jó alapokra épült, ha ingoványos a talaj, ha homokra építenek várat, akkor ott hosszú távon nagy csodát nem is kell remélni.

Hogy mire gondolok itt, azért néhány dolgot hadd emeljek ki! Az, hogy a felsőoktatásba vezető utakat módszeresen megpróbálják elzárni, szerintem nem lehet kérdéses, illetve vitathatják, de mi meg így látjuk. Az, hogy mobilitási csatornaként nem tud funkcionálni Magyarországon az iskolarendszer, szintén a valóság része. Az, hogy az alapkompenciákat kellene elmélyíteni ahelyett, hogy sokszor elsődlegesen a munkaerőpiac igényeit veszik alapul, a mi számunkra itt ezekben a padosorokban szintén nem kérdéses. Azt, hogy az alapozó szakasz szigorúbb kellene legyen, mint amelyet most látunk itt Magyarországon, valljuk és hisszük. Az, hogy a pályaválasztás kitolása és a korrekciós lehetőségek nagyobb fokú meglétét biztosítani kellene, számunkra szintén nem kérdéses. Ez a rendszer, amit önök az elmúlt 11 évben kétharmaddal felépítettek, viszont mindezt hiányolja, vagy nem teszi lehetővé.

Akkor nézzünk néhány olyan dolgot, amit valóban támogatni lehet ebből a törvényjavaslatból, és hogy ebből tartózkodás lesz végül vagy pedig mégiscsak támogatás a Jobbik frakciójának részéről, az még a következő napokban el fog dőlni. Tehát az, hogy az adatszolgáltatás egyértelműsítéséről szó lesz itt, az, hogy a duális képzőhelyek vagy éppen a felnőttképzők adminisztrációs terheit csökkenteni fogja ez a javaslat, teljesen természetesen támogatandó. Azt, hogy a felnőttképzés irányítását, a pályakövetést, a munkaerőpiaci előrejelzést ilyenformán egyébként támogatni kell ezzel a könnyített adatszolgáltatással is, aláírjuk, és nem fogjuk ellenezni.

Az, hogy, mondjuk, a munkáltatói belső képzési lehetőségei bővülnek, szintén egy örömdetes és üdvözlésre méltó dolog, mint ahogyan az is, hogy bevezetésre

kerül a szakképzési és felnőttképzési hitel, de hozzáteszem, államtitkár úr, túl a dicséreten, tehát ez egy pozitív lépés, mi itt az ellenzéki padosorokban mégiscsak inkább egy felnőttképzési számlában gondolkodunk, ami tulajdonképpen élethosszig vagy amíg aktív emberről van szó, számára lehetővé tenné, hogy bizonyos mértékben, bizonyos mennyiségben élete végéig ingyen igénybe vegye ezeket a lehetőségeket, hiszen társadalmi érdekről van szó, amikor azt mondjuk, hogy a versenyképességet fokozni kell Magyarországon, és biztosítani kell az állampolgárok számára azt, hogy újra és újra tovább-, illetve át tudják saját magukat képezni.

Az, hogy a vagyongazdálkodás, illetve a költségvetése a szakképzési centrumoknak és az intézményeknek átláthatóbb és egyértelművé válik, szintén egy pozitívuma ennek a javaslatnak.

Az, hogy a szakképzési intézmények rugalmas és a helyi gazdasági környezet igényeihez alkalmazkodó szakmai programmal dolgozhatnak immáron, a központi, centralizált és általunk oly sokszor, egyébként teljes mértékben joggal bíralt örületből próbál majd valamit visszavenni ebben az ágazatban, és amikor a kimeneteli követelményeket hangsúlyozzák, hogy mégiscsak az legyen az alap, akkor ezzel egyet tudunk érteni. Az, hogy a szakmai szervezetek bekapcsolódhatnak az ágazati képzőközpontok munkájába, illetve ott részesedést szerezhetnek, valóban egy színes és üde színfoltja ennek a javaslatnak.

Arra pedig, amikor önök azt írják, hogy az SNI-s tanulók, illetve a fogyatékkal élő tanulók ellátása kiemelt feladat, egy hatalmas igent tudunk mondani, csak hogy a valóság itt azért közbeszól, és ránk rúgja az ajtót. (*Schanda Tamás János közbeszól.*) Mert papírforma szerint, mondjuk, ez az ellátás ugyan járni jár, csak a mindennapi szomorú gyakorlat azt mutatja, hogy nem jut.

(11.40)

Azt hiszem, hogy ezt sem kell különösebben cáfolni, illetve nem lehet még kormánypárti vagy államtitkári székéből sem, hiszen erről szól az oktatási jogok biztosa éves beszámolójának jelentős része, amivel a Kulturális bizottságban találkoztunk. Százegynéhány oldalon keresztül sorolja azokat a szörnyű, elborzasztó és elszomorító eseteket, amikor önök ugyan deklarálják - mint most is - egy törvényjavaslat formájában azt, hogy az SNI-s tanulóakra, a fogyatékkal élőkre oda kell figyelni, viszont ez az odafigyelés mégsem valósul meg. Ezzel kapcsolatban azért néhány hiányosságra hadd hívjam majd föl a figyelmet!

Az, hogy a technikum és a felsőoktatási intézmények közösen kidolgozott programot hozhatnak létre az érettségire, illetve a szakmai vizsgára, valóban nővum ebben a javaslatban, amiből még valami jó is ki-sülhet. Az, hogy a szakmai gyakorlatok szervezését is rendbe kívánják tenni, illetve egyértelműsítik az ezzel kapcsolatos előírásokat, szintén támogatandó dolog.

Vagy éppen az, hogy a követelmények előírtnál rövidebb idő alatt való teljesítése a felsőoktatásban végre napirendre került - ezt ki is mondják -, és az előzetes tudást, tapasztalatokat, ismereteket, gyakorlatot be tudják számítani, ez valóban rugalmasabbá teszi a rendszert, sokkal vonzóbbá, ami ennek az egésznek a célja lenne.

Akkor nézzük azt, hogy mégis mi az, amit mi hiányolunk! Tisztelt képviselőtársaim a kormányparti padosorokban, illetve államtitkár úr, visszakanyarodnék az SNI-s diákok történetére. Az SNI-s diákok 45 százaléka az általános iskola után a karrierjét a szakképzésben folytatja, és azon belül is a régen szakmunkásképzőnek nevezett iskolákban. Hatalmas az arányeltolódás, és az a helyzet, hogy ezt az arányeltolódást - tudom mondani és közvetíteni a kollégák panaszát - önök nem veszik észre. Még egyszer: annak a tizenhétézer-egynéhány száz SNI-s tanulóknak - viszonylag friss adatot próbálok idézni - a 45 százaléka majd valahol a középiskolai képzés 20 százalékát lefedő szakképző iskolákban folytatja a karrierjét. Megadják-e önök ehhez a pénzt, paripát és fegyvert, hogy az így ott keletkező és halmozottan jelentkező problémákkal a pedagógusok, a szakoktatók meg tudjanak birkózni? Ha azt mondják, hogy megadják, az nem igaz. S tegyük hozzá azt is, hogy milyen magas a hátrányos helyzetű vagy halmozottan hátrányos helyzetű diákok aránya ezekben az iskolákban. Tudom, a szakképzésről beszélve nemcsak a szakmunkásképzőkről van szó, hanem az újféle technikumokról is, ahol azért valamivel más a helyzet.

De most szeretnék erre a 20 százalékos részarányt képviselő területre fókuszálni, és államtitkár úrból is legalább valamiféle ígéretet kicsikarni azzal kapcsolatban, hogy oda fognak rá figyelni, és sokkal nagyobb hangsúlyt kapnak majd ezek a problémák is. Mert bizony ezek a diákok, akikre önök hivatkoznak ebben a törvényjavaslatban - egyébként még egyszer mondom, nagyon üdvözlésre való módon -, nos ezek a diákok, illetve az ő szüleik sokszor úgy érzik, hogy le vannak rugdalva a Tajgetoszról, és ott vannak hagyva. Mert nincsenek meg azok a szakemberek ezekben az iskolákban, akik velük, az ő speciális problémáikkal foglalkozni tudnának. Szóval, az esélyegyenlőség nagymértékben csorbul. Lehet, hogy ezt nem látni, mondjuk, a luxusiskolákból, ahova előszeretettel járatják kormányparti padosorokból is a politikustársak a gyermekeiket, de higgyék el, hogy ez a valóság, főleg azokban a vidéki szakképző iskolákban, amelyeknek a panaszszavát megpróbálom idetárni önök elé.

S ha versenyképességről volt szó - lejár az időm, de azért erre majd térjünk vissza -, nagyon szépen hangzik elméletben, hogy növeljük Magyarországon a versenyképességet. De ha megnézzük a járvány előtti utolsó, 2019-es adatot, a Világgazdasági Fórum adatát, akkor mit is látunk, államtitkár úr? Azt látjuk, hogy a 140 vagy száznegyven-egynéhány felmért ország közül, ha pedig az Uniót nézzük, a 28 uniós tagállamot, akkor Magyarország a 24. Arra azért annyira ne legyünk büszkék, hogy megelőzzük Romániát meg

Bulgáriát a versenyképességben! Akkor kell nekünk büszkének lenni, ha megelőzzük, mondjuk, Szlovákiát, Lengyelországot vagy Csehországot, messzebb nem megyek, mert az valóban igazságtalan lenne, tekintetbe véve azt a történelmi háttérrel és múltat, ami Magyarország mögött van.

Szóval, idekapcsolódóan azért lenne egy kérdésem: ha versenyképességről beszélnek, akkor mondják már meg nekem, hogy mondjuk, informatikaórából mennyi van abban az iskolatípusban, amiről az előbb beszéltem. És ha kevés van, mert a kérdésem nyilván költői, akkor hogy a fenébe lesz ebből versenyképes Magyarország? Hogyan kívánják azokat a diákokat, azokat a fiatalokat felkészíteni arra, hogy ők ennek a versenyképes gazdaságnak a nagy hozzáadott érték teremtésére képesek legyenek? Hát, így ez nagyon nehezen fog menni. Meg úgy is, ha azokat az informatikatanárokat azokkal a feltételekkel, amelyek ezekben az iskolákban vannak, elüldözik.

Elnök úr, csak egy kérdésem lenne. Ugye, 15 percem van?

ELNÖK: Igen, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Akkor köszönöm szépen, majd folytatom.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Majd a szószóló asszony felszólalását követően lesz lehetősége folytatni. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Az oktatás és a szakképzés a nemzeti kereszténydemokrata kormány prioritásai közé tartozik. A célunk, hogy versenyképes, a mai világ követelményeihez alkalmazkodni tudó, rugalmas, innovatív képzési lehetőséget biztosítsunk a magyar fiatalok számára. Mi, kereszténydemokraták támogatjuk a kormány azon célját, hogy Magyarország az innováció területén is élen járjon. Véleményünk szerint ehhez egy versenyképes, a mai kor kihívásaihoz alkalmazkodni képes szakképzési rendszer is elengedhetetlen. Ezt a célt szolgálja a kormány szakképzés 4.0 stratégiája, illetve a 2019 végén az Országgyűlés által elfogadott új szakképzési törvény.

Az oktatási kiadások - ahogy erről a múlt héten a költségvetés vitáján már beszélgettünk - a 2022-es költségvetés számai alapján meghaladják a 2180 milliárd forintot, ami közel 735 milliárd forintos növekményt jelent a 2010-es utolsó baloldali költségvetéshez képest. A jövő évi költségvetés mintegy 1045 milliárd forintot biztosít az oktatásban dolgozók bérére, ami szintén jóval magasabb összeg, mint a 2010-es baloldali költségvetésben volt.

Az idei 2020-21-es tanévtől kezdődően már minden tanuló, összesen 1,2 millió diák kapta ingyenesen a tankönyveket a tanév kezdetekor. Erre a célra több

mint 13 milliárd forintot fordít jövőre is a kormány. Ebbe a körbe tartoznak a szakképzésben tanulók is, ugyanis a 13-16. szakképzési évfolyamokra járó tanulók számára is teljes mértékben ingyenesek a jó minőségű tankönyvek. A Nemzeti Tankönyvkiadót, emlékezhetünk rá, 2004-ben magánkézbe juttatta a baloldal. Ennek a privatizációnak a nyertese, hogy, hogy nem, Gyurcsány Ferenc akkori miniszterelnök üzleti partnere volt, aki 3,2 milliárd forintért szerezte meg a Tankönyvkiadót, miközben volt egy érvényes, ennél 1 milliárd forinttal drágább ajánlat is 4,2 milliárd forint értékben.

Egy átlagos tankönyvcsomag abban az időszakban 30 ezer forint volt egy tanuló részére. Ha ehhez hozzávesszük, hogy a Gyurcsány-kormány gazdaságilag jobb éveiben is havi nettó 100-120 ezer forint volt a KSH által hivatalosan közzétett átlagkereset, akkor két iskolás gyermek esetén az egyik szülő egyhavi keresetének több mint fele csak a tankönyvekre ment el. A gyurcsányi tankönyv-privatizációt követő időszakban 24 milliárd forintos volt a nyeresége a privatizált Tankönyvkiadónak, ebből 14,5 milliárd forintot vettek ki osztalékként. Ilyen áron kellett a családoknak beleszakadniuk a tankönyvcsomagok vásárlásába, miközben a tankönyvbizniszen valakik, Gyurcsány Ferenc üzletársai 24 milliárdos nyereséget realizáltak.

Mindemellett a baloldal kormányzása alatt elbocsátottak több mint 16 ezer tanárt és 2 ezer óvodapedagógust, valamint bezártak több mint 500 iskolát és 270 óvodát. A bezárás- és megszüntetéspolitika eredményeképpen 400 települést teljesen megfosztottak bármiféle oktatási intézménytől.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja a megújult szakképzési és felnőttképzési rendszer hatékonyabb működését célzó részletszabályok pontosítása, kiegészítése, amelyek a szélesebb körű feladatellátást, és - ahogy jobbikos képviselőtársam fogalmazott - rugalmasabb, egy kicsit az adminisztrációtól mentesebb, könnyebb szabályozást kívánja létrehozni. A törvényjavaslat a 2020. szeptember 1-jétől életbe lépett új típusú szakképzési rendszer alapján megindult új képzésekre, új intézmények működésére vonatkozó eddigi tapasztalatokra kíván reagálni.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat legfontosabb változásai a szakképzési rendszerben a következők: a munkafeltételek tekintetében kiegészülnek a szakképzésben oktatók jogai, csökkennek a duális képzőhelyek adminisztrációs terhei, mert a korábbi szabályozástól eltérően a szakképzési munkaszerződések adatait, amelyeket a duális képzők egyébként is kötelesek az állami adóhatóságnak megadni, már nem ők, hanem az állami adóhatóság adja meg a regisztrációs és tanulmányi alaprendszer számára, így a duális képzők mentesülnek ezen adminisztrációs többletfeladattól.

(11.50)

Egyszerűbb, átláthatóbb lesz az állami szakképzési feladatellátás az abban részt vevő nem állami

szakképző intézmények, fenntartók szerepvállalása a jelenlegi együttműködési megállapodások és a fenntartói megállapodások rendszerének, funkcióinak összevonásával.

A szakképzésben való részvétel ingyenességére vonatkozó szabályozás is pontosításra kerül. Azon szakképzési munkaszerződések esetén, ahol a szakirányú oktatásban felnőttképzési jogviszonyban részt vevő személynek a szakképzési munkaszerződéssel párhuzamosan fennálló, más foglalkoztatásra irányuló jogviszonya is van, a szakképzési hozzájárulási kötelezettség 50 százalékkal is csökkenthető.

Egyetértek azzal a jobbikos képviselőtársam felvetésében, hogy ez a törvényjavaslat számos előremutató elemet tartalmaz - örülök, hogy ebben a témában egyetérthetünk ilyen módon -, számos olyan kezdeményezést, amelyhez nagy reményeket fűzünk. Fontos megjegyezni azt is, hogy a szakképzésben dolgozók adminisztratív terheit csökkentő javaslatok is üdvözlendők, hiszen minden olyan javaslatot, amely csökkenti az adminisztrációs bürokráciához kötődő terheket, azt gondolom, hogy az egész Országgyűlésnek támogatnia érdemes, és támogatnia kell.

Én szeretném megköszönni a szakképzésben oktatók munkáját az elmúlt nehéz időszakban, amikor digitális, online oktatásra állt át a vírus miatt a magyar oktatási rendszer. Szeretném megköszönni, hogy helyálltak ebben a nehéz helyzetben is. A mostani törvényjavaslatot a KDNP-frakció támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Gurmai Zita képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! A Fidesz-kormány 2010 óta lázas változtatási kényszerben tartja a szakképzést és a felnőttképzést. Önök azt mondják, mindezt azért van szükség, hogy megfeleljenek a gazdaság mindenkori követelményeinek. A jelek szerint azonban a Fidesznek fogalma sincs arról, hogy a magyar gazdaságnak mire lenne szüksége. Ennek ékes bizonyítékai a tervszerűtlen és kapkodó átalakítások. Az elmúlt tizenegy évben önök többször is átnevezték az intézménytípusokat, a szakgimnáziumok öt éves technikumok lettek, a szakközépiskolák pedig hároméves szakképző iskolákká alakultak, de megjelentek például a szakképzési centrumok is. A szakoktatók új munkafeltételek közé kerültek, megjelent a speciális életpályamodell, illetve létrehoztak egy minősítési rendszert is. Aztán lett új szakképzési és felnőttképzési törvény, valamint új OKJ is. Mindezekből világosan kiolvasható, hogy önöknek fogalmuk sincs, mit kellene ezen a területen csinálni. Úgy látszik, a Fideszben csak a hangzatos címkézéshez és a bizonytalanság fenntartásához értenek.

Mindez akár még mulatságos is lehetne, de egyáltalán nem az, nem az, mert itt emberi sorsokról van szó. Ennek a sok, ész és értelem nélküli kapkodó változtatásnak a kárát ugyanis a szakképzésben, a felnőttképzésben részt vevő tanulóknak és oktatóknak kell elszenvedniük. Ők azok, akik nehezen igazodnak ki a folyamatosan változó szabályok fideszes összevisszaságában. Az állandó átalakítások, az új, világmegváltó kormányzati elképzelések miatt pont arra nem marad idő, amire legtöbbet kellene fordítani: az alapos kiszámítható, mély szaktudást biztosító képzésekre, az oktatók szakmai felkészülésének a javítására, a kiszámítható szakmai és anyagi megbecsülésre. Ismét elmondom, amire már sokszor figyelmeztettük a Fideszt: a kapkodva, nem kellő alaposítással végrehajtott törvénymódosítások több kárt okoznak, mint hasznot.

A szakképzés 4.0 stratégia részeként 2020 szeptembere óta működő, szakképzési és felnőttképzési rendszereket érintő mostani törvénymódosítás elkerülhető lett volna, ha annak idején alaposan, széles körű, érdemi, szakmai, illetve társadalmi egyeztetéseket követően fogadja el a fideszes többség. Sajnos, azonban nem így történt, ennek a következménye az, hogy újra kell módosítani a törvényt, amelynek elfogadása óta még egy év sem telt el. De ami a legszomorúbb: még most sem végeztek jó munkát, például az adatszolgáltatási kötelezettségek további egyszerűsítése még jobban követhetlenné teszi a tanulók életútjának a követését, és rontja a pályakövetési rendszer működésének hatékonyságát. Az oktatási nyilvántartások módosítása esetében az sem elfogadható, hogy az EGK-tagállam vagy harmadik ország állampolgárai esetében a pályakövetés nem cél, ezért az megszüntetésre került.

Az állami szakképző intézmények esetében az igazgató kiválasztására, megbízására vonatkozóan új szabályok jelentek meg. Új intézmény esetén például pályázat nélkül is megbízható az igazgató, és a megbízás legfeljebb a következő tanév utolsó napjáig szólhat. Itt ismét egy hibát korrigál a kormányzat, amikor visszaemeli a köznevelésből korábban hibásan kihagyott szabályt, hogy átalakítás, átszervezés után lehessen egyéves vezetői megbízást adni.

Az is sajnálatos tény, hogy a munkafeltételek tekintetében a szakképzésben oktatók jogai csak most egészülnek ki a biztonságos és egészséges körülmények közötti munkavégzéshez való joggal. Ez is jól mutatja, mennyire nem foglalkozik a Fidesz a dolgozó emberek megfelelő munkakörülményének biztosításával.

A javaslat szerint a szakképzésben részt vevők ismét jogosulttá válnak diákigazolványra, ám ezt a kérdést egy alaposabb törvényi előkészítéssel az új törvényi szabályozásokban meg lehetett volna oldani. Különösen azért, mert a 2020-ban életbe lépő módosítások előtt az érintetteknek járt diákigazolvány. Látható tehát, hogy ezt a törvénymódosítást nyugodtan nevezhetjük utólagos foltoztatásnak.

A Fidesz és a KDNP tizenegy éve kormányoz, de ennyi idő alatt a jelek szerint csak a lopást tudták

megtanulni, a szakmai alapon történő törvényhozást pedig nem. Őszintén reméljük, hogy a mostani változtatások már nem okoznak nagyobb galibát, mint az eddigiek. 2022 tavaszától pedig már ennek a gondnak is búcsút inthetnek a kormányzással együtt. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Varga Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Örülök, hogy Gurmai Zita képviselő asszony után következnek, hiszen ott folytatom, ahol ő is abbahagyta. Látjuk azt, hogy az előttünk fekvő javaslat több mint 50 paragrafusát módosítja a 2020 januárjától fokozatosan bevezetett szakképzési törvénynek. Itt talán egy kis büszkeség is felcsillan a hangomból, tudniillik a törvény jelentős részben olyan hibákat javít, amelyekre a szakma mellett az ellenzék is már a javaslat vitájában felhívta a figyelmet.

Az egyik ilyen pontosítás, hogy például visszatelez a törvénybe azt a részt, amely a halmozottan hátrányos helyzetű, sajátos nevelési igényű vagy fogyatékkal élő tanulók ingyenes oktatását biztosítja. Noha ezt korábban is törvényi szinten szabályozták, az új szakképzési törvényből valami oknál fogva kimaradt, később csak rendeleti szinten biztosították mindennek a lehetőségét. Erre a hibára fel is hívtuk a figyelmet a törvény vitájánál, de természetesen mondanom sem kell, hogy ezt lesöpörték.

Szintén csak most pontosítják azt, hogy az egyházi és például a büntetés-végrehajtásban zajló rehabilitációs képzés esetében nem eltéréssel lehet alkalmazni a felnőttképzés szabályait. Mostantól a korábbi szakképzési tanterveket kiváltó programok viszont csak ajánlottak lesznek. Korábban ebből botrány lett, hogy a programok hibáktól hemzsegnek, most ezeket viszont nem javítják, hanem rábízák az iskolákra ezt a munkát.

Viszont, hogy egy pozitív változást is mondjak: az iskolai felnőttképzésben tanulók ezentúl jogosultak lesznek például a diákigazolványra, életkortól függetlenül.

A duális képzés rendszerét pedig akár erősíthetné is, hogy azok a cégek, amelyek vállalják a diákok gyakorlati felkészítését, havi 250 ezer forintos adókedvezményt kaphatnának tanulónként.

Viszont, ami érdekes, hogy a hírek szerint szokatlanul erős kritikát fogalmazott meg többek között a kamara. Szerintük soha nem látott mértékben zuhant az iskolák, a tanulók és a vállalkozások közötti duális megállapodások száma, ami akár azt is előrevetítheti, hogy országosan több tízezer tanuló gyakorlati tevékenységét az iskoláknak kell majd megoldani. Ennek viszont az anyagi vonzata már nem jelenik meg a centrumok költségvetésében.

(12.00)

Látható emellett egy, mondjuk úgy, hogy statisztikai szemfényvesztés előkészítése is, mely szerint rengeteg tanulót papíron duális képzésbe vonnának be, de valójában a diákok továbbra is az iskolai tanműhelyekben végeznék a gyakorlati foglalkozásaikat, miközben elszámolási és dokumentációs szempontból mégis egy önálló képzőnél, az ágazati képzőközpontoknál végzik a duális gyakorlataikat. Ez viszont így nyilvánvaló módon szemfényvesztés.

Ami hatalmas gond, hogy a javaslat egy alapvetően nem kellően átgondolt törvény csupán néhány hibáját javítja most, pedig látjuk nagyon jól, hogy ezt az egész kabátot újra kellene gombolni. Az oktatás, mindnyájan tisztában vagyunk vele, tisztelt kormánypartti képviselők, hiába mondanak bármi mást is, az Orbán-kormány mostohagyereke, ezen belül pedig a szakképzés a leginkább hátrányos helyzetű.

11 év alatt ez már a harmadik teljesen eltérő koncepció. Ezt is egyeztetés, előkészítés és kellő átgondolás nélkül vezették be 2020-ban. És látjuk, hogy azóta is ennek isszák a levét az intézmények, és most próbálják menteni, ami menthető, de ettől a rendszer még nem lesz jó, legfeljebb csak kevésbé rossz. És nyilván mit is mondhatnék mást, mint azt, hogy teljesen tisztában vagyunk vele, hogy Dobrev Klára vezetésével az új kormány a szakképzést is rendbe fogja tenni, nem hatalmi szóval, hanem a szakképzés szereplőit meghallgatva, az ő elképzeléseiket befogadva. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalására kerül sor. Megadom a szót Szuperák Brigitta ukrán nemzetiségi szószóló asszonynak, aki nemzetiségi nyelven kezdi el felszólalását, majd azt lefordítva folytatja azt. Parancsoljon, szószóló asszony, öné a szó.

SZUPERÁK BRIGITTA, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Шановний пане Голово! Шановні депутати, представники національних меншин! Шановні Державні Збори! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Szószólótársaim! Tisztelt Ház! Felszólalásom tárgya a T/16204. számú törvényjavaslat, amely egyes törvényeknek a szakképzéssel és a felnőttképzéssel összefüggő módosításáról szól. Az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága a 2021. május 17-ei ülésén folytatta le az egyes törvényeknek a szakképzéssel és felnőttképzéssel összefüggő módosításáról szóló T/16204. számú törvényjavaslat részletes vitáját. A bizottsági bizottsági módosító javaslatot nem fogalmazott meg, így annak elfogadása nélkül zárta le a törvényjavaslat részletes vitáját.

A T/16204. számú törvényjavaslat, ahogy azt megelőzően 2019-ben a T/7843. számú törvényjavaslat is, nemzetiségi napirendi pontként szerepel az Országgyűlés tavaszi ülészakájának napirendjén. Mint az mindannyiunk számára ismert, a munkaerőpiacon jelentős hiány mutatkozik szakemberek tekintetében. Ennek gazdasági jelentőségét hangoztatják a gazdasági szereplők, a szakértők, illetve az érdekképviselők terén aktív szervezetek vezetői. Érthető módon erre reagál és reagálnia is kell a kormánynak. A gazdasági hatásokon túl azonban a kívánt cél eléréséhez fontos és nélkülözhetetlen az oktatási szektor bevonása, illetve érdekeltté tétele a változás folyamatában.

Csak az oktatás-képzés rugalmasságán, gyors reagálásán múlik az, hogy kellő időben rendelkezésre fog-e állni kellő mennyiségű és minőségű szakember, hogy a szakemberhiány ne okozzon nagy károkat a gazdaságban, vagy az ne vezessen az érintett gazdasági ágazat szereplőinek elvándorlásához. Olyan gyorsan változik a világunk, ahogy a szakemberek iránti igények is, hogy sok területen ma még nem létezik az a munkahely vagy munkakör, amelyet a jelenlegi középiskolásoknak, a középszintű képzésben részt vevő tanulóknak be kell majd tölteniük, ha el kívánnak helyezkedni a munka világában. A jelenleg ismert munkák, munkakörök, ellátni kívánt feladatkörök nagy része megszűnik, néha még a fantáziánkat is megerősítő újak jönnek létre, illetve vagy mindegyik megváltozik, átalakul, illetve a technikai fejlődés vívmányait igénybe véve kiegészül, módosul.

Gondoljunk csak bele, mivel kellett csak az elmúlt évben szembesülniük a pedagógusoknak, a szülőknek, a gyermekeknek és számtalan munkahelynek a pandémia támasztotta kihívások miatt. Megtanulták, megtanultuk az internetes hírközlő eszközök és szoftverek használatát, a megszokott hangátvitelen túl elsajátítottuk a képátvitelt, a dokumentumküldést, az olvasást, a prezentációk megtartását valós időben, interaktív módon.

Az Országgyűlés 2019-ben fogadta el a szakképzési törvényt, és most itt van előttünk annak módosítása. Mára leszűrhattünk némi tapasztalatot az elfogadott jogszabály gyakorlatba történő átültetéséről. Közös érdekünk, hogy a szakképzés és felnőttképzés rendszerei folyamatosan megújuljanak, mert igazodniuk kell a környezeti változásokhoz, a technikai fejlődésekhez. Közös célunk, hogy a szakképzési rendszerben az abban részt vevők versenyképes tudást és valódi szakmai tapasztalatot kínáljanak, illetve kapjanak úgy, hogy a gyakorlati ismeretek elsajátításán legyen a hangsúly.

Számunkra, a nemzetiségek számára azonban továbbra is prioritás a nemzetiségi nyelvet a kornak megfelelő szinten beszélő szakemberek képzése. Tehát nekünk fontos, hogy a versenyképes szakmai tudást a diákok, szülők, leendő munkaadók úgy szerezzék, illetve kapják meg, hogy a minőségi és adekvát szakképzés mellett a nemzetiségi nyelvet is elsajátítsák, munkájuk során azt használva a szakma mellett

a nyelvben is fejlődjenek, frissen tartsák tudásukat, hogy adott esetben később részt vehessenek az újabb nemzetiségiszakember-generáció nevelésében, oktatásában.

A korszerű tudás és a piaci igényeken alapuló szakmai ismeretek megszerzése, minőségi oktatásban való elsajátítása, a jó szakemberként való tisztességes helytállás nemzeti közösségeink fiataljai számára is létkérdés. Nem kell azonban intézményi vagy fenntartói szinten gondolkodni, amikor egy törvényjavaslat nemzeti vonatkozásait vizsgáljuk. Egyébként értelemszerűen a nemzeti pontként tárgyalt törvényjavaslatoknak is vannak nemzeti érintettjei, hiszen elég csak a szakképzésben részt vevő, nemzeti származású diákokra gondolnunk. Sok, valamely nemzeti közösséghez tartozó gyermek, tanuló, hallgató részt vesz, vett a magyar nevelés-oktatás rendszerében úgy, hogy nem járt nemzeti vagy nemzetiség által fenntartott intézménybe. Így tehát a versenyképes tudást biztosító, megfelelően szabályozott iskolai rendszerű szakképzés, a jól képzett és a nemzetiség nyelvét is jól beszélő szakemberek nevelése ma a magyarországi nemzeti közösségek számára is elengedhetetlenül fontos.

Kitörési pontként hadd említsem meg a turisztikai szektort. Vannak nemzeti nevelési-oktatási intézmények, ahol már működik ilyen, míg mások tervezik, illetve próbálkoznak annak alapításával. Ha életünk visszatér a normál kerékvágásba, és újra nagy számban jönnek turisták az országba, a nemzetiség nyelvét beszélő szakemberek előnyben lehetnek egyes földrajzi régiókban. Amikor szakemberképzésről beszélünk, nem titkolt célunk a szakember-utánpótlás biztosítása. Ha van közösség, amely - most tekintet nélkül az okok vizsgálatára - szakemberutánpótlás problémával küzd, akkor kijelenthetjük, hogy a nemzetiségek ilyen közösségek.

(12.10)

Ezért a nemzetiség közösségek számára hatványozottan elengedhetetlen a szakemberképzés, ezen belül a szakember-utánpótlás kérdéseinek rendezése. Engedjék meg nekem, hogy konkrét területet említsek, ami a magyarországi nemzetiségek többségénél megoldásra vár. Ez a nemzetiség média területén kialakítandó és bevezetendő szakemberképzés és az ezt támogató ösztöndíjrendszer kiépítésének szükségessége.

Az eredeti törvényjavaslathoz annak idején több, a nemzetiség érdekeit közvetlenül érintő módosító javaslatot is megfogalmazott és benyújtott az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága. Ezeket a tisztelt Ház támogatta. Ahogy azt a felszólalásom elején elmondtam, bizottságunk nem fogalmazott meg módosító javaslatot a törvényjavaslat szövegéhez, azonban néhány pont vonatkozásában fontosnak tartom felhívni a figyelmet a nemzetiség érdekekre.

A törvényjavaslat 10. § (2) bekezdése új 6a) ponttal egészíti ki a szakképzésről szóló 2019. évi LXXX.

törvény (7) bekezdését, amely a szakképzési tankönyv fogalmát hivatott bevezetni. Ezzel összefüggésben szeretném hangsúlyozni, egyben felhívni a figyelmet arra, hogy szükség lehet egyes tankönyvek nemzeti nyelven történő kiadására. A tankönyvjegyzék összeállításakor az illetékes munkatársak vegyék figyelembe ezt az eshetőséget is, amivel egyúttal garantálják a nemzetiségek idevonatkozó jogait.

A tárgyi törvényjavaslat 11. §-a módosító rendelkezéseket tartalmaz a programterv vonatkozásában. A szakasz biztosítja annak lehetőségét, hogy az egyházi jogi személy, illetve a vallási egyesület által alapított, illetve fenntartott szakképző intézmény szakmai programjába beépíthető az adott vallás hitelveinek megfelelő ismeret. Ezt analógiának tekintve úgy gondolom, hogy egyértelműen a nemzetiség fenntartó számára is biztosítva van a nemzetiség ismeretek beilleszthetősége a programtervbe.

Az előbb említett egyik gondolathoz kapcsolódóan jegyzem meg, hogy a jelenleg tárgyalt T/16204. számú törvényjavaslat 12. §-a a szakképzésről szóló törvény 15. §-ának rendelkezéseit módosítja. Ennek a szakasznak pedig „Az oklevél, a szakmai bizonyítvány és a képesítő bizonyítvány” címet adja. Tapasztalatom azt mutatja, hogy nemzetiségek tagjainak egyre fontosabb a hivatalos dokumentumok nemzetiség nyelven történő kibocsátása. A hatósági dokumentumok anyanyelven, nemzetiség nyelven történő kiállításában az országos önkormányzatok nyújtottak segítséget, vállaltak aktív szerepet.

Gondoljunk csak bele, hogy a szakképzést sikeresen teljesítő diák, aki valamelyik nemzetiség közösségünk tagja, kérheti oklevelének, bizonyítványának nemzetiség nyelven történő kiállítását. Teheti ezt függetlenül attól, hogy ki az általa látogatott intézmény fenntartója. Ez nem utópia, ez csak egy lehetőség, amivel a jogalkotó számolhat, amikor az oklevél, a szakmai bizonyítvány és a képesítő bizonyítvány kiállítását szabályozza a jogalkotási folyamatban.

A törvényjavaslat 26. §-a a szakképzési hozzájárulás fizetése alól mentesülő szervezeteket sorolja fel, a szakképzésről szóló törvény 105. §-ához képest részletesebben. E felsorolásban nem szerepelnek a nemzetiség önkormányzatok, annak ellenére, hogy a helyi önkormányzatok az a) pont szerint kivételi körbe kerülnek. Mivel a helyi önkormányzatokra vonatkozó szabályokat eltérő szabályozás hiányában a nemzetiség önkormányzatokra is alkalmazni kell, bízunk benne, hogy ez gyakorlati problémát nem jelent majd. A jogalkalmazást viszont nehezítheti, hogy a nemzetiség önkormányzatok tételesen nem szerepelnek a felsorolásban. Így konkrét jogszabályhelyre közvetlenül nem, hanem csak a helyi önkormányzatokra vonatkozó szabályozás analógiájára hivatkozhatnak.

Az általam megfogalmazottak és elmondottak olyan konkrét gyakorlatok voltak, amelyek egy nemzetiség napirendként tárgyalt törvényjavaslat során, azzal összefüggésben felmerültek, tekintet nélkül arra, hogy a nemzetiség bizottság nem fogalmazott meg módosító javaslatot. Mindenesetre bízom benne,

hogy felszólalásommal rávilágítottam arra, hogy milyen összefüggésekben szükséges a nemzetiségi érdekeket is figyelembe venni a törvényalkotás során. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Дякую за увагу! (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. Megadom a szót Kállai Mária képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. KÁLLAI MÁRIA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Azt gondolom, hogy maga az előttünk lévő javaslat természetesen baloldali képviselőkben is felhoz emlékeket, rögtön megadja annak a lehetőségét, hogy egy sor reflexszerű, „Mi, hogyan nem jó?” című gondolatot fogalmazzunk meg.

Egyet szeretnék elmondani. Ha visszanezünk az elmúlt tíz esztendőre, láthatjuk azt, hogy maga a gazdaság milyen mértékű változásokon ment keresztül. Ma egy fiatal nem tudja azt, hogy 20 év múlva - ahogy szószóló asszony is megfogalmazta pont azokat a gondolatokat, amik miatt életre hívtam a kétpercest - azt fogja-e csinálni. Vannak előnyei, hátrányai annak, hogy aki asztalosnak tanult valaha, az nem biztos, hogy tíz év múlva is asztalos lesz.

Én nagyon üdvözlöm a tartalmi vonatkozások között azt az ágazati szemléletű gondolkodást, amely biztosítja pont ennek a lehetőségét, hogy hogyan lehet a legrugalmasabban tenni, a legsokrétűbb palettát kínálni. Szakmailag el lehet vitatkozni azon, hogy kerestvezérelt, kínálatvezérelt. Vegyük tudomásul, hogy a gazdaság fogalmazza meg az igényeit. Természetesen, és azért is csak kétpercesben mondom, ez itt nem annak a vitának a helye, hogy pedagógiai megközelítéssel, pedagógiai filozófiával mit gondolunk arról, hogy a család, az egyéni érdek, az egyéni tradíció és egyebek. Nem véletlenül mondtam a bevezetőmben azt, hogy a saját egyéni jövőkép és a gazdaság ereje - ez az egyik.

A másik: nyilván az esélyteremtés is egy olyan történet, hiszen maga a műhelyiskola, maga a Dobbantó-program, maga egy sor olyan program, ami segíti az esélyteremtést, ami örökösen fókuszban lehet, és nem tudom, hogy lenne-e olyan pillanat, amikor én tanárként, mondjuk, akár egy ötössel is elégedett tudnék lenni. Tehát a folyamatos fejlesztés lehetősége megvan. Azt gondolom, azt nem mondhatjuk, hogy az elmúlt tíz esztendőben ez ügyben semmi nem történt - ez az egyik.

A másik pedig, hogy ezúton is köszönöm azoknak a szakképző centrumoknak a munkáját, ahol felelős vezetéssel, korrekt partnerséggel, folyamatos építkezéssel, tisztaság, rend gondolatokban, munkában, kapcsolatrendszerben megtalálható. Köszönöm szépen, én ebben az országban élek. Köszönöm. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most rendes felszólalás következik. Ismételt felszólalásra Ander Balázs képviselő úré a szó, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor nézzük csak! Nacsa képviselőtársam is szót ejtett itt a 2010 előtti időkről. Nekünk, nekem ahhoz semmi közünk, bíraltuk is egyébként eleget. Tehát ha ő ezt megtehetette, akkor mi is hadd utaljunk vissza arra, hogy 2010 óta mi folyt ebben az országban.

Polónyi István számításai szerint 2010-11-ben például 46 százalékos forráskivonás történt a szakképzés rendszeréből, amit azóta sem tudott egyébként ez az ágazat kiheverni. És most jöhetnek ide ilyen törvényjavaslattal. Megnéztem, sacc per kábé, legalább tíz pozitívumát ennek ki is emeltem, és támogatólag szóltam ezekről, de ellenzékéből meg hadd legyen meg az a jogunk, hogy akkor bizony visszautalunk ilyen dolgokra.

No szóval, ez a forráskivonás volt itt az egész eredendő bűnnek, mondjuk úgy, hogy a forrása. A másik pedig, hogy rángatták ide-oda ezt az ágazatot, és bizony menet közben le is butították. Erre utaltam akkor, amikor, mondjuk, versenyképes oktatásról beszéltem, illetve beszélnek önök is. De ha ez egy ilyen lebutított oktatás, akkor ez olyan kérdéseket vet fel, hogy a gyakorlatban, a valóságban mégis hogyan fog megvalósulni, mert szerintünk sehogyan. Statisztikai adatokat idéznék akkor újfent.

(12.20)

Ha megnézzük azt, hogy mondjuk, Magyarországon a 25 év körüli lakosság körében mekkora az iskolában eltöltött idő aránya, akkor azt látjuk, hogy ez 11,1 esztendő. Ez még Szlovákiában is több egy évvel, és akkor egészen elmehetnék Finnországig, ahol meg 14,2 évről beszélünk. No, ezért is versenyképesebbek, mondjuk, a finnek a magyaroknál, mert van plusz 3 év előnyük, iskoláztatásban, iskolarendszerben eltöltött előnyük. És ezért mondjuk mi azt, hogy innét, a Jobbik padosaiból az a koncepció, amiben mi gondolkodunk, az nem szól másról, mint arról, hogy 12 éves legyen az a személyiséget sokoldalúan fejlesztő, általános képzési ciklus, amire aztán a későbbiekben mindent, többek között Magyarország versenyképességét is építeni lehetne. Ebben azért koncepcionális eltérés van köztünk és a kormányoldal között.

Mi azt mondjuk, hogy valóban az oktatás a legjobb, a leginkább megtérülő befektetés, és mindig el szoktuk mondani, hogy ezt igazandiból a legkorábbi időpontba kell investálni, mert az egy általános ökölszabály, hogy a megtérülési ráta meredeken csökken. Miről beszélek? Arról, hogy vannak itt nagyon-nagyon jó dolgok, például az, hogy az a felnőtt, aki új szakmát szeretne, és beiratkozik egy ilyen szakképző intézménybe, például akkor hozzájuthat a diákigazolványhoz. Ez nyilvánvalóan az állam részéről forrást

igényel. Megadják. Tök jó, támogatni fogjuk, de szeretném ilyenkor legalább azt hangsúlyozni, hogy azért a korábbi időpontokra is gondolni kellene, és akkor szeretném fölhívni a figyelmet azokra a költségvetési módosító javaslatokra, amelyeket idén is újra és sokadszorra voltak kedvesek a kormánypárti oldalról le-söpörni, beledobni a kukába.

Például akkor utalhatnék itt a „Biztos kezdet” gyerekházak fokozott állami támogatására vagy éppen a tanodaprogram megsegítésére. Mert ha megnézzük azt, hogy milyen hiánypótló... - nyilván nem helyettesítheti, mert nem arról van szó, hogy a tanodák helyettesítsék majd a szakképzés vagy egyáltalán az oktatás bármilyen formáját, ez egy kiegészítő lépés. De ha megnézzük azt, hogy erre mekkora igény lenne Magyarországon, és ezt a magyar állam mivel támogatja, akkor azt látjuk, hogy 2 milliárd néhány száz millió forint. És akkor hadd legyenek már demagóg - egyébként nem az -, de mondjuk, ez a Budapest-Belgrád vasút 500 méteres szakasza? És ha egymás mellé tesszük ezt a kettő dolgot, hogy melyik a fontos... De akkor mondom, látom, államtitkár úr erre fölkapta a fejét, nem akarom ezzel provokálni, a Budapest-Belgrád vasúttal, de mondjuk, akkor az MNB székházának a felújítására fordított 54 milliárd forintos összeget hadd hozzam már ide és azt a forrásigényt, amiből a „Biztos kezdet” gyerekházak kibővítése, vagy éppen a tanodaprogram fokozott támogatása lenne állami részről. Hát, ennek a töredékébe se kerülne, és hány meg hány ezer életet lehetne megmenteni, hogy aztán Pokorni Zoltánnak ne kelljen azt mondani, hogy ezek a gyerekek mentek a lecsóba. No, amikor ilyen dolgokat hozok föl, akkor általában ezekre szoktam utalni.

És valóban vannak egyébként Magyarországon olyan modernizációs szigetek, amelyekre önök oly előszeretettel szoktak hivatkozni, mondjuk, Győr az Audi kapcsán vagy éppen Kecskemét, Mercedes. Igen, így van, elismerjük, de azért hadd hozzuk be ide mi az árnyékosabb Magyarország hangját is, mert amikor én, mondjuk, SNI-s vagy halmozottan hátrányos helyzetű gyerekekről meg fogyatékosággal élő gyerekekről beszéltem, meg egyáltalán nehéz pedagógiai helyzetekről, akkor azokat a vidéki körzeteket szoktam példaként idézni, ami most is megtörtént Dél-Somogyban, az az eset, hogy a 7. osztályos, egyébként 17 éves nebuló a társával minősíthetetlen, trágár hangon gyalázta a tanárnőt, fenyegették, levette az egyik a maszkját, az arcába köhögött, hogy majd ő most jól megfertőzi, a másik pedig égő öngyújtót közelített a tanár arcához. No, általában ezek a gyerekek, ha nem morzsolódnak le időközben, az olyan oktatási intézményekben kötnek ki, mint amelyekről itt beszéltem, és ha erre nem történik fokozottabb állami odafigyelés, akkor én nem tudom, hogy ennek milyen lesz a társadalmi ára, mert a társadalom előbb vagy utóbb, de ezt meg kell hogy fizesse.

Tehát, ha le is morzsolódnak, és eltűnnék onnét, és nem rontják tovább a levegőt ezekben az iskolákban, egyébként elősegítve sokszor a spontán szegregálódást,

azt, hogy mindenki, egyébként származásra tekintet nélkül menekítse onnét a gyermekét, aki jót akar a lánynak és fiának, és válnak így ezek az oktatási intézmények sokszor, úgymond pedagógiai elfekvővé, szóval, erre mondom azt, hogy pénz, paripa és fegyver rendelkezésre kellene, hogy álljon, hogy ezeket a helyzeteket valahogyan kezelni tudják, mert mint ahogy a mellékelt ábra is mutatta, bizony előfordulnak ilyen dolgok. És sok esetben ezeket még el is tussolják, mert rossz fényt vet az iskolára, és akkor inkább ne beszéljünk róla, mintha a probléma attól automatikusan megszűnne, ha ezekről a dolgokról nem beszélünk. De-hogy szűnik meg! Fokozódik, halmozódik, ott gennyed a szőnyeg alatt, és valamikor robbanni fog, és irtózatossá lesz. Még egyszer szeretném hangsúlyozni, az az ár, amit a társadalomnak fizetni kell...

Ezért lenne jó korán beavatkozni, és ezért lenne jó, ha a kormánypárti padosorokban jobban odafigyelnének arra, hogy ha idehoznak egy ilyen törvényjavaslatot, amelyben van rengeteg jó dolog, tényleg rengeteg jó dolog van benne, akkor valahogyan az alapzat is meglegyen. Tehát ne homokra épüljön ez a felépítmény, mert nagyon könnyen össze fog akkor omlani, és jönnek ezek a problémák, amelyek - hogy is mondjam csak? - ott komorlanak Magyarország és a közeljövő egén is, mert a versenyképességnek sem, meg nagyon sok minden másnak nem tesznek jót. Tehát a prevenció fontossága itt is egy elsődleges lépés lenne.

Ugyanis, ha minden így megy tovább egyébként, és akkor ez egy kicsit más terület, de ha itt versenyképességről volt szó más vonatkozásban, akkor hadd hozzak még ide egy dolgot. Az az oktatási rendszer, amelyik jelen állás szerint Magyarországon van, akkor Csath Magdolnától szeretnék idézni - remélem, hogy őt nem fogják kiátkozni emiatt, és akkor megint csak nem azt mondják, hogy valami gonosz ellenzéki fölvetésről van szó -, ő is úgy fogalmazott, hogy a kalapácsos emberek képzését segíti elő. Márpedig, ha a globális multi cégek globális értékláncainak aljára számúzik a magyar munkavállalókat olyanformán, hogy a gyerekekből, a fiatalokból kalapácsos embereket képeznek, akkor a globális értékláncok aljára ragadva ők bizony nem lesznek képesek arra, hogy nagy hozzáadott értéket termeljenek, és ez nem a versenyképességi modell lesz, ez majd a gyarmati modell lesz, ami nagyon-nagyon nem versenyképes, vagy legalábbis csak, mondjuk, Bulgáriával vagy Romániával versenyképes. *(Z. Kárpát Dániel: Így van!)* Köszönöm, képviselőtársam.

És még egy. Kállai képviselő asszony utalt arra, hogy rugalmas kell hogy legyen ez a rendszer. Nemcsak hogy rugalmas kell legyen ez a rendszer, és nagyon helyesen emelte azt ki képviselő asszony, hogy változik a világ, és döbbenetes sebességgel változik a világ. Mondjuk, az én nagycsoportos kisfiam, a kortársainak 60 százalékához hasonló módon, valószínűleg olyan szakmában fog dolgozni, ami még nem is létezik. De hogy hogyan lehet ezt majd abszolválni, és hogyan lehet megfelelni a lifelong learning követelményeinek; meg t-learning, meg e-learning, meg m-

learning, hogy akkor ilyen dolgokat is idehoznunk? Úgy, hogy az alapképzés nagyon stabil lesz, és fölvertezi őket azokkal a kompetenciákkal, amelyek ahhoz szükségesek, hogy az előttünk álló évtizedek kihívásaival meg tudjanak majd ezek a fiatalok küzdeni, és egy virágzó, boldog és valóban versenyképes Magyarországot tudjanak létrehozni. Ezt mi nem nagyon látjuk.

Mindazonáltal a mondandóm végén még egyszer azt szeretném elmondani, hogy amit idehoztak, az valóban sok szempontból javítja azt a szomorú helyzetet, amivel én vagy éppen az egykori kollégáim nap mint nap találkozunk a szakképzés rendszerén belül. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket. *(Z. Kárpát Dániel tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak rendes felszólalásra jelentkezett a Fidesz képviselőcsoportjából Pósnán László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(12.30)

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Csak röviden néhány megjegyzésem lenne olyan tévedések eloszlatása céljából, amelyek elhangzottak.

Egyrészt elhangzott az, hogy a duális megállapodások száma nagymértékben csökkent, és hogy ez ékes bizonyossága annak, hogy itt a szakképzésben komoly gondok vannak. Szeretném felhívni a figyelmet, hogy kétéves, közel kétéves múltja van sajnos a Covidnak, a pandémiának, amikor még iskolába sem jártak a gyerekek, nemhogy műhelyekbe és vállalatokhoz. Tehát jó, ha ezeket a körülményeket a helyén kezeljük, és a valóságról beszélünk.

A másik dolog, amit fontos lenne megjegyezni mindazok számára, akik a szakképzéssel kapcsolatosan világvégét vizionálnak: az elmúlt évek statisztikái azt mutatják, hogy jelentősen megnőtt a szakképzésbe jelentkezők száma, a szakképzésben tanulók száma. Olyannyira megnőtt ez a létszám, hogy a korábbi trendekhez képest a gimnáziumokkal összehasonlítva most itt vannak többen. Azért ez valamit, tisztelt képviselőtársaim, mindenképpen jelez, és én nem hiszem, hogy azért mennek olyan nagy számban a szakképzésbe, mert feltétlenül a lepusztulás mámorát kívánják ott megélni. Pont az ellenkezője. Jelentős megújulás esik át a szakképzés, és valóban az a helyzet, hogy ha kell, akár félévente is hozzá kell nyúlni a jogszabályi környezethez, ha úgy adódik.

Mondok egy nagyon egyszerű példát, és akkor szereztem ez világos lesz. Nagyon helyesen van arra törekvés, hogy például az egészségügyi ápolók szempontjából a szakképzésben lévők egyetemekkel együttműködően tudjanak olyan képzésben részt venni, amely képzések egy részét később, akár a felsőfokú intézményekben történő tanulásként el lehet számolni. Kérem szépen, ha ennek a céljával egyetértünk, akkor jó, ha tudjuk, hogy például hozzá kell nyúlni a felsőoktatási törvényhez, a kreditszámitási törvényekhez,

és lehetne szépen sorolni, hogy mi minden lesz. Tehát, aki azt gondolja, hogy a gyakori hozzászólás az ilyen kérdésekhez, az a hozzá nem értés és kapkodás jele, ahogy ezt Gurmai Zita képviselő asszony mondta, az nagyon téved. De ezen különösebben nem csodálkozom, mert Gurmai Zitának az égvilágon soha semmi köze nem volt a szakképzéshez, ahogy egyébként Varga képviselő úrnak sem. Bocsanat, az ő esetében az igaz, hogy 40 évvel korábban tévészerelőnek tanult, azt még ismerheti. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Most megkérdem az előterjesztő Schanda Tamás államtitkár urat, miniszterhelyettes, hogy kíván-e zárszót mondani. Igen, kíván és válaszol a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy mindenekelőtt megköszönjem a vitában elhangzottakat, ugyanakkor ne menjek el szó nélkül azon mondatok mellett, amiket tisztelt képviselő asszonyok és urak megfogalmaztak a törvényjavaslat mellett. Fontos, hogy ne maradjanak lógva olyan kérdések, amelyek fontosak lehetnek a törvényjavaslat elfogadása kapcsán.

Egyrészt Kállai képviselő asszonynak köszönjük a megerősítést. Itt én csak azt húznám alá a képviselő asszony által elmondottakból, hogy valóban egy olyan finomhangolásról van szó, aminek az a legfőbb oka és a legfőbb célja is egyben, hogy a gazdaság szereplőivel való kapcsolat tovább tudjon javulni a szakképzés rendszere kapcsán. Ez azért is különösen fontos, mert valóban a munkaerőpiacon helytállni képes fiatalokat szeretnénk képezni, nem lehet más célja egy oktatási rendszernek, mint hogy a magyar fiatalok sikeresebbek legyenek, sikeresek legyenek, akár az életükben, akár egyébként a munkaerőpiacon. Ehhez szükséges az, hogy megfelelő szakmákat, megfelelő képzéseket tudjunk számukra biztosítani, és ha a gazdaság szereplőitől jelzések érkeznek, akkor valóban kutya kötelességünk az ezzel kapcsolatos jogszabály-módosítást az Országgyűlés elé terjeszteni.

Ander képviselő úr jó pár témát említett, itt többek között kritizálta a kormány szakképzéssel kapcsolatos politikáját, amit én azért fogadok nehezen, mert képviselő úr mintha elfeledkezett volna - nemcsak ő egyébként, hanem a baloldali képviselők túlnyomó többsége is elfeledkezett - arról, hogy milyen állapotban kellett átvenni az oktatás rendszerét Magyarországon 2010-ben, beleértve a szakképzés rendszerét is. Az egy morális és gazdasági szempontból is csődökzeli helyzet volt az oktatás területén. Tehát azt hiszem, hogy minden bíráló mondatot ennek

a kontextusában érdemes csak értékelni. Ander képviselő úr kísérletet is tett erre, sajnos azonban azt kell neki mondjam, hogy ezért különösen szomorú, ha egyetértünk a 2010 előtti oktatáspolitikai eredményeiben, hogy ön éppen azért dolgozik, hogy visszahozza a gyurcsányi oktatáspolitikát Magyarországra.

Az a helyzet, hogy a szakképzés irányait viszont egyértelműsítettük, hiszen a szakképzés 4.0 világosan tartalmazza a kitézött irányokat, a stratégiai célokat, és ennek a jogszabályi lebontása az, ami egyébként szintén megtörtént, és annak a pontosítását tudja most a tisztelt Országgyűlés elvégezni.

De azt is engedjék meg, hogy arra is felhívjam a tisztelt Országgyűlés figyelmét, hogy - erre is vonatkozott mindenfajta bíráló mondat, hogy különböző minisztériumok foglalkoztak a szakképzéssel - valóban, 2018-ban a Gazdasági Minisztérium egy jelentős része átkerült az Innovációs és Technológiai Minisztériumba, ami egy gazdasági minisztériumként működik, de a terület kiváló vezetője, Pölöskei Gáborné helyettes államtitkár asszony előtte is ellátta ezt a feladatot, és azt követően is ellátja ezt a feladatot. Ő az, aki most már talán öt éve folyamatosan irányítja és vezeti ezt a területet a munkatársaival együtt. Én azt hiszem, hogy csak a köszönet és a dicsérő mondatok járnak államtitkár asszonynak.

Ami szintén bírálatként fogalmazódott meg, de én dicséretként kell hogy olvassam, és ezzel kapcsolatban érdemes néhány mondatot szólni, az a felsőoktatásba vezető út. Hiszen pont a technikumoknak a rendszere az, pont az új szakképzésnek a rendszere az, amelyik megkönnyíti és folyamatosan könnyebbé és könnyebbé teszi egyébként, hogy a szakképzésből a felsőoktatásba egyenes út vezethessen. A technikum rendszerre, azt hiszem, hogy világos és egyértelmű, mindenki számára jól látható módon jó döntés ebből a szempontból, hiszen egyszerre fognak érettségit szerezni és szakmát szerezni a fiatalok, és valóban könnyebben meg fogják állni a helyüket a felsőoktatási tanulmányaik alatt is. Nem beszélve azokról a képzésekről, amelyeknek az indításán szintén dolgozunk, ahol a felsőoktatási intézmény együttműködve a technikummal valóban be fogja tudni számítani a technikumban tanultakat a felsőoktatásban tanultak során is.

Szóba került a diákhitel, felnőttképzéshez kapcsolódó hitel. Ez egy fontos kérdés. Mi azt gondoljuk, hogy segíteni kell abban a magyar embereket, hogy a felnőttképzésben részt tudjanak venni, és vannak állami támogatások, különböző programok, amelyek ingyenes felnőttképzést tesznek lehetővé, de fontos, hogy akkor is lehetővé tegyünk a megélhetést támogató hitelrendszereknek a működését. Másrészt pedig, ha valaki nem támogatott képzésben akar tanulni, az ő számára is lehetővé váljon egy egyébként kedvezményes hitelterméknek a választása, amely ráadásul olyan módon is támogatott, hogy mindazok a kedvezmények, amelyek egyébként a diákhitel rendszerében szerepelnek, akár az édesanyák hitellelengedése, azok itt is, ebben a hiteltermékben is megjelennek. Tehát

mindenképpen egy támogatott dologról van szó, és éppen ezért én azt gondolom, hogy könnyű szívvel támogatható ez az intézkedés is.

Szóba került a későbbi szakmaválasztásnak a kérdése. Örömmel jelentem, hogy pont erről szól többek között a szakképzési rendszer átalakítása, hiszen először ágazatot választanak csak a fiatalok, és ezt követően választanak szakmát. De azt gondoljuk, az viszont fontos, hogy mindenki lássa és értse ennek a jelentőségét, ezért aztán fontos, hogy ez Ander képviselő úr számára is világosabb legyen, hogy ez itt az egyik legfontosabb változása egyébként a szakképzési terület átalakításának.

Elhangzott egy nagyon fontos téma, az SNI-s diákok kérdése. Itt arra mindenképpen fel kell hívni a figyelmet, hogy pont, azt hiszem, hogy soha nem látott méretű energiákat fordítunk erre a területre. Orientációs év, Dobbantó-program, műhelyiskola, csak hogy néhány olyan rendszerszintű példát mondjak, amelyek pontosan ezekről a fiatalokról, ezekről a diákokról szólnak.

(12.40)

Nem beszélve egyébként akár a váci Kilátó Piarista Központról, ahol a komoly nevelési hagyományokkal rendelkező piarista renddel közösen - nem csak azért mondom, mert én is piarista öregdiák vagyok, de a komoly nevelési tapasztalattal rendelkező piarista renddel közösen - valósítunk meg olyan módszertani fejlesztéseket, amelyek pont az SNI-s diákok integrációját tudják elősegíteni.

Említhetném még itt az ösztöndíjprogramokat is. Soha nem látott méretű ösztöndíjmennyiség jelenik meg a szakképzés világában. Egyébként is nagy különbség 2010 előtthöz képest, hogy akkor nem voltak ösztöndíjak, nem volt munkabér a szakképzésben - most a duális képzés esetében az is van -, most pedig ezt lehetővé tettük, ezzel is segítve egyébként a fiatalokat.

Gurmai képviselő asszony mondatait, bevallom, személyesen azért fogadtam nagyon nehezen, mert Gurmai képviselő asszonnyal számtalan alkalommal volt már lehetőségem az Országgyűlésben vitatkozni, és a legtöbb esetben komoly intellektuális vitát lehetett folytatni képviselő asszonnyal, aki tárgyszerűen a törvényjavaslattal foglalkozott, és érdemi vitát tudtunk folytatni, de ez egy egészen elképesztő gyurcsányi kotta volt, amit most a képviselő asszony itt felolvasott. Számonkérte a jövőkép hiányát, miközben az világos és egyértelmű, számonkért olyan dolgokat, amiket pont a polgári nemzeti kormányzat csinált meg az oktatás világában és a szakképzés világában, és pont a teljesen elfuserált baloldali kormányzás hibáit kellett igazából helyrehozni.

Tényleg nem értettem a képviselő asszonynak ezeket a mondatait, és hogy mi volt az az indulat, meg mégis miről szólt az a hozzászólás. Egy nettó politikai állásfoglalás volt, miközben ez egy szakmai törvényjavaslattal vitája.

Egy mondatot mondanék tényleg mégis: kritizálta a változásokat. Itt arról van szó, hogy egymásra épülő változások vannak, pont azért, mert ezt hívjuk egyébként fejlesztésnek és fejlődésnek.

Varga képviselő úr számára tényleg csak annyit szeretnék elmondani, hogy szóba került a duális képzés, a duális képzés fontosságát nem lehet eléggé hangsúlyozni, és számonkérte rajtunk a duális képzéseknél, hogy miért nem több és több képzés van. Itt erre már részben választ is kapott. Tehát egy éve küzdünk a Coviddal. Nemcsak mi küzdünk a Coviddal, nemcsak mi ülünk maszkban az Országgyűlésben, hanem hogyha látott volna piaci szereplőket, vagy egyszer beszélne valakivel a realgazdaságból, akkor látná azt, hogy az elmúlt egy év nem arról szólt feltétlenül a cégeknek, hogy hosszú távú képzési megállapodások.

Van ilyenre is példa egyébként. Van, aki most jelentkezett, mert látja, hogy szüksége lesz erre, de egy ilyen év után ezt számonkérni rajtunk egy kicsit méltatlan dolognak tartom azzal együtt, hogy a duális képzés rendszere az én álláspontom és véleményem szerint jelentősen meg fog erősödni a következő időszakban, hiszen már most látszódnak újra bizonyos munkaerőpiaci területeken a munkaerőhiány jelei. Ezért a cégek, amikor ezt érzékelik, rögtön sokkal elkötelezettebbek, hogy részt vegyenek ebben a fejlesztési programban, hiszen számukra is kézzelfoghatóvá válik, hogy az ő elemi érdekük, hogy bekapcsolódjanak a szakképzés rendszerébe.

Szóba került, hogy adunk-e elég támogatást. Próbáltam kihámozni Varga képviselő úr mondataiból, hogy adunk-e elég támogatást cégeknek, hogy részt vegyenek a duális képzésben. Ez egy nagyon nehéz kérdés, eltalálni, hogy ne adjunk túl keveset, megérje, ne is adjunk túl sokat, tehát a megélhetési képzők ne azért jöjjenek be, mert ebből akarnak extraprofitot hozni. Ez egy nagyon nehéz kérdés.

Azt hiszem, hogy ezt többé-kevésbé sikerült eddig eltalálnunk, és büszke vagyok arra, hogy ezt sikerült eddig eltalálnunk. Én mindenképpen óvnám magunkat attól, hogy olyan szabályozást hozzunk létre, amikor nem valós piaci szereplők azzal akarnak pénzhez jutni, hogy a kormányzat szakképzéshez kapcsolódó támogatásait elköltse látszatügyekre. Ilyet nem szabad csinálni, erre nem is tennék javaslatot.

Arra szeretném már csak végezetül föl hívni a figyelmet, hogy tényleg többször előkerült a 2010 előtti időszakkal való összehasonlítás, nem is nemzeti polgári oldalról, hanem pont a másik oldalról, ami számunkra teljesen érthetetlen. De akkor rögzítsük, egyszer s mindenkorra, hogy akkoriban nem volt ösztöndíj, nem volt világos jövőkép, forráshiányos intézmények voltak, most nem azok; nem voltak olyan béremelések, mint ami a szakképzésben megvalósult. Jól emlékszünk, hogy 30 százalékkal tudtuk megemlíni a szakképzésben oktatók bérét.

Nem volt két ingyenes szakma és egy ingyenes szakképzés, nem volt duális képzés, és még sok mindent mást lehetne sorolni. Helyette káosz volt, pénzügyi hiányosságok és vezetési válság. Ez jellemezte a

'10 előtti időszakot, ezt kellett nekünk átalakítanunk, és arra kérem az Országgyűlést, hogy segítse ezt a fejlesztési munkát a továbbiakban is, és ezt a törvényjavaslatot, ami önök előtt fekszik, támogatni szíveskedjenek. Jobb lesz így a magyar szakképzés rendszerének. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására holnap, azaz pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Fudan Hungary Egyetemért Alapítványról, a Fudan Hungary Egyetemért Alapítvány részére történő vagyonszerzésről** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/16225. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Schanda Tamás János úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A magyar kormány elkötelezett abban, hogy a hazai felsőoktatás egész rendszerét és annak minden szereplőjét, a hallgatókat, az oktatókat, a kutatókat ösztönözze a minél sikeresebb, nemzetközi szinten is elismerést kiváltó eredmények elérésére.

Kiemelt célunk, hogy az egyetemek központi szerepet töltsenek be a hazai kutatás-fejlesztésben és innovációban, vállalati és nemzetközi kapcsolataik pedig tovább erősödjenek. A magyar egyetemek nemzetközi versenyképességének, oktatási színvonalának növelésével Magyarország regionális tudásközponti szerepe tovább erősödhet, ami minden magyar ember, minden magyar vállalkozás közös érdeke.

Ezért tartjuk szükségesnek minden eszközzel támogatni, hogy minél több tudományos teljesítmény jelenjen meg hazánkban, és minél több tudós érkezzen Magyarországra, és végezzen nálunk alkotómunkát. Ezzel arányosan pedig minél több magyar diák, kutató és oktató részesülhessen kimagasló képzésekben, és szerezhessen világszinten is kiemelkedő tudást. A Fudan Egyetem magyarországi megjelenésével már itthon is lehet majd a világelsőktől tanulni. Tisztelt Országgyűlés! Magyarországnak szüksége van nemzetközi egyetemekre, a gazdaság hangsúlya - mindannyian jól tudjuk - Keletre tolódik, így mi is nyitunk Kelet felé.

Tisztelt Országgyűlés! A XIX. század kiemelkedő politikusa, Eötvös József parancsba adta: „Iparkodjál látni! Bekötött szemmel senki sem járhat egyenesen.” Ezért is fontos, hogy ambíciózus célok mentén, a világ változásaira figyelve hozzuk meg legfontosabb döntéseinket.

(12.50)

Jól tudjuk mindannyian, hogy verseny van a világban a tehetségekért és a magas szintű tudásért.

Nagy és gazdag országok már régóta élnek a tudományos vonzással - csúnyábban szólva az agyelszívással -, minden ország abban érdekelt ugyanis, hogy egyre jobb kapcsolatot ápoljon a világ tudományos elitjével. Ma a tudásba befektetni a leginkább kifizetődő.

A felsőoktatási intézmények között már több évtizede jellemző trend, hogy az egyetemek külföldön is campust létesítenek. Míg 2006-ban 82 ilyen külföldi campust jegyeztek szerte a világon, 2020-ra a számuk már 305-re nőtt, egy nemzetközi folyamatról van tehát szó, és ehhez a folyamathoz kapcsolódva a kínai intézmények Ázsiában már számos egyetemi központot létesítettek, európai megjelenésük azonban lassabban bontakozott ki, kezdetben csak a külföldi egyetemeken belül létrejövő intézeteknek az alapításával. Szimbolikusan tekinthetjük, tisztelt Országgyűlés, azt a pontot, amikor 2018-ban a Peking University megnyitotta saját, önálló campusát az Egyesült Királyságban.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar miniszterelnök és a kínai államfő 2014-ben állapodtak meg egy kínai-magyar egyetem magyarországi felállításáról. Az intézménynek jelenleg is közös képzése van, mármint a Fudannak a Budapesti Corvinus Egyetemmel. A régióban egyedülálló módon egy újonnan létrehozott kínai-magyar egyetem intézményesülhet Budapesten, így a magyar és a közép-európai hallgatók Budapesten tanulva szerezhetnek diplomát a világ legjobbjai közé tartozó egyik elitegyetemről.

Tisztelt Országgyűlés! A Fudan Egyetem közel háromszáz neves felsőoktatási intézménnyel áll szoros kapcsolatban a világ több mint negyven országából, köztük a legrangosabb nyugati egyetemekkel is kapcsolatban van, mint az MIT vagy a London School of Economics, tehát jól látható, hogy neves intézményekkel, a világ legjobb egyetemeivel is kapcsolatban van, és ennek tükrében pedig különösen komoly tudománydiplomáciai sikernek mondható, hogy elsőként Magyarországon indít külföldi helyszínű saját képzést a világ 34. legjobb egyetemeként számontartott Fudan Egyetem.

Tisztelt Országgyűlés! Az egyetem a tervek szerint négy kart fog indítani: bölcsészettudományi és társadalomtudományi kart, természettudományi és mérnöki kart, közpolitikai és üzleti kart, valamint orvostudományi kart.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar egyetemek együttműködési kapcsolatokat, közös kutatásokat és közös képzéseket indíthatnak a világ egyik legjobb egyetemével, amelynek köszönhetően maguk is előrébb léphetnek a nemzetközi ranglistákon. Az oktatóknak lehetősége adódik, hogy a Fudan Egyetemhez kapcsolódó projekteken keresztül könnyebben bekapcsolódjanak a nemzetközi tudományos körforgásba, és ami talán még ennél is fontosabb, a magyar fiatalok pedig nemzetközileg elismert professzoroktól tanulhatnak majd itthon, szülőföldjükön.

A Fudan Egyetemen minden évben külföldi általi vezető, Nobel-díjas közgazdászok és külföldi

nagyvállalatok alapítói, vezetői tesznek látogatást. A Fudan Egyetem magyarországi campusa lehetővé teszi Budapest becsatornázását a világ kiemelt szaktekintélyeinek és Nobel-díjas kutatóprofesszorainak úti céljai közé is. A Fudan Egyetem pedig ide fogja vonzani Európa tehetséges fiataljait is, és emellett együttműködést tesz lehetővé, a Kína és Magyarország közötti gazdasági kapcsolatok további kiépülését is elő fogja segíteni és támogatni fogja.

Tisztelt Országgyűlés! A Fudan Egyetem, illetve a diákváros egymást támogató fejlesztéseivel több mint tízezer diáknak otthont adó és európai szinten is kiemelkedően korszerű diáknegyed, egyetemváros jöhet létre. A déli városkapu komplex fejlesztése alkalmas a diákváros és a Fudan Egyetem egyidejű befogadására, az itt megvalósítani tervezett fejlesztések az elhanyagolt rozsdáövezeti térséget felvirágoztatják, és egy nyüzsgő, innovatív, jelentős zöldövezettel rendelkező városnegyeddé alakítják át, így az egyetemi polgárok mellett, a magyar fiatalok mellett a budapestiek is élvezni fogják a beruházás nyomán létrejövő fejlesztéseket.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány az egyetem működési és fenntartási modelljéről hozott döntésében rendelkezett egyrészt a Fudan Hungary Egyetemért Alapítvány alapításával, másrészt az alapításhoz és a működéshez szükséges állami vagyoni biztosításával kapcsolatos feladatokról. Az ehhez szükséges vagyonyjuttatásra e törvényjavaslat rendelkezéseivel kerülhet sor.

Tisztelt Országgyűlés! A lehetőséget mindig meg kell ragadni, és a minőség pártján kell állni, a kishitűségnek és a középszerűségnek pedig gátat kell szabni. Klebelsberg Kunó a következőket fogalmazta meg, idézem: Hanyatló korokban egyes emberek egészen jóhiszeműen, ösztönszerűen éppen azoknak a tényezőknél mennek neki, amelyek a pozitív gondolatot képviselik, amelyek a hanyatlás továbbterjedésének gátjai. Minthogy pedig a kultúrában rejlik a záloga annak, hogy még a legnagyobb katasztrófák után is új élet és új fejlődés sarjadhat, ezért a hanyatló korok szükségképpen kultúraellenesek, és akiknek lelkén a hanyatló korok szelleme igazán erőt vesz, azok a világtörténelem tanúsága szerint egyenesen rohamokra indulnak a műveltséggel szemben.

Mi ne tegyük ezt, ezt javaslom, tisztelt Országgyűlés, hiszen hazánk erősödése és versenyképességének növelése egyértelműen közös célunk és feladatunk. Éppen ezért arra kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelt figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Brenner Koloman képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke jelezte, hogy fel kíván szólalni a mai általános vita során. Az alelnök képviselői felszólalása esetén az önálló indítvány további

tárgyalása során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzájárul-e ahhoz, hogy Brenner Koloman képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke az előterjesztés további tárgyalása során vezethesse az ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége az indítványomat elfogadta.

Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Pósn László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. PÓSN LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! A Kínával való oktatási együttműködés nem új keletű, hanem a korábbi baloldali kormányok már ilyen irányú politikát kezdtek el, úgyhogy nyugodtan mondhatjuk, hogy ebből a szempontból itt van egyfajta politikai kontinuitás. Úgyhogy az első megjegyzésem az, hogy nem is értem, hogy ezek után miért ez a heves nekifezülés ennek a dolognak.

Ujhelyi István, jelenleg szocialista európai parlamenti képviselő még a magyar Országgyűlés baloldali alelnökeként azt mondta, hogy a nemzetközi felsőoktatás területén Kína és az Európai Unió eltérő politikai berendezkedése nem kell hogy konfliktust okozzon.

Amikor Szegeden megnyílt a Konfuciusz Intézet, Botka László polgármester azt hangsúlyozta, hogy a kínai befektetők számára különleges bizalmi tőkét jelent, ha egy városban egy ilyen intézet működik, amelynek létrejöttében nagy szerepe volt a már említett Ujhelyi Istvánnak.

A kultúra és oktatás terén jelenleg öt Konfuciusz Intézet és két Konfuciusz tanterem működik Magyarországon, a közép-kelet-európai országok között ezzel hazánk a negyedik helyen áll, tehát azt kell mondanunk, hogy Magyarországgal összevetve Románia, Bulgária és Lengyelország is előrébb tart, magyarán jóval több a kínai oktatási kapcsolatuk ezen a téren.

(13.00)

2016-ban a magyar-kínai két tannyelvű iskolát gimnáziummá alakították, és ezzel párhuzamosan Kínában tíz egyetem kínál magyar képzési programot. 2019-ben a Budapesti Corvinus Egyetem, a Magyar Nemzeti Bank támogatásával, közös képzési programról írt alá megállapodást a Fudan Egyetemmel. A magyar-kínai oktatási együttműködésnek tehát komoly múltja van, bal- és jobboldali kormányokon átívelő története. Éppen ezért komolytalan és nevetséges az az ellenzéki állítás, hogy a Fudan budapesti campusának létrehozásával a kínaiak veszélyes kémközpontot telepítenének a Duna partjára.

Magyarországon a rendszerváltás óta lehet külföldi vállalkozásokat alapítani. Ha egy titkosszolgálat ilyen céllal pozíciókat akar kiépíteni, azt már régen

megtehetette. De a Konfuciusz intézetek is épp úgy alkalmasak lehetnének vagy lehettek volna információgyűjtésre, amelyek jóval régebben jelen vannak, és nemcsak nálunk, hanem a világ szinte minden táján. A mai baloldal egyedül egy egyetemi campus létrehozásában lát nemzetbiztonsági kockázatot. Érdekes, hogy amikor 1996-ban a Fudan Norvégiában üzletimenedzsment-iskolát hozott létre Európa második legnagyobb üzleti főiskolájával, a Norwegian Business Schoollal közösen, a norvégok nem nemzetbiztonsági kockázatot láttak ebben, hanem nagyon komoly lehetőségeket. Ezt az üzletimenedzsment-iskolát az akkori norvég kormányfő, Gro Harlem Brundtland avatta fel ünnepélyes keretek között.

A magyar baloldalnak, úgy tűnik, fontosabb politikai terméket gyártani a Fudan Magyarországra tervezett campusának kérdéséből, mint felmérni annak előnyeit és hasznát. De az is elképzelhető, hogy ez utóbbi meghaladja a szellemi képességét, és csak gyalázkodásra, gyűlölködésre képes. Ezért ideológiai okokra hivatkozva is támadják a Fudan budapesti letelepedését, és azt állítják, hogy ott majd kommunista ideológiát fognak terjeszteni. Nos, a Fudanon korábban is tanultak és jelenleg is tanulnak magyar diákok, és tanultak, tanulnak jelenleg nyugat-európai, amerikai diákok is szép számmal. Egyöntetűen azt állítják, az ilyen típusú ideológiai befolyási kísérlet sokkal kisebb, mint számos magyarországi, európai vagy éppen amerikai felsőoktatási intézményben. Amerikát, Észak-Amerikát, az Egyesült Államokat e tekintetben, azt gondolom, most manapság pedig joggal lehet kiemelni olyan vonatkozásban, ami úgy kapcsolódna egyetemekhez, hogy gyakorlatilag semmi köze tanulmányi kérdésekhez, lásd genderelméletek és ilyen egyéb típusú transzszexuális jogok, s a többi, s a többi.

A nyugati világ ma tele van Fudan-együttműködésekkel, ahogyan erről államtitkár úr is beszélt, mert a Fudan egy valóban világszínvonalú oktatási intézmény, amelyhez hasonló nincs Kelet-Közép-Európában, de a nyugati világban is csak kevés üti meg ezt a szintet. Ahogy elhangzott, a nemzetközi rangsorban most a 34. helyen áll. Egyébként imponáló megnézni, hogy milyen rapid gyorsasággal érte el ezt az eredményt a Fudan, tényleg azt kell mondani, hogy gyakorlatilag néhány esztendő leforgása alatt. Van 33 ezer hallgatója, 300 kutatóközpontja, csaknem 300 Kínán kívüli egyetemmel van kapcsolata és 130 egyetemmel van valamilyen cserekapcsolata is, tehát igen szoros együttműködése.

Elhangzott államtitkár úr részéről két példa, de engedtessek meg, hogy én kicsit részletesebben szójak arról, hogy miféle kapcsolatok ezek, annak érzékeltetésére, hogy a Fudant körülbelül hova is kellene elhelyezni a nemzetközi felsőoktatási térben. Az Egyesült Államokban kapcsolatban áll a már említett MIT-n kívül a Harvarddal, a Yale-lel, a Kaliforniai Egyetemmel, a Marylanddel, a Connecticut Egyetemmel; Nagy-Britanniában Birmingham, Edinburgh, Glasgow, Nottingham egyetemeivel; Ausztráliában a melbourne-i, New South Wales-i és queenslandi

egyetemekkel; Németországban a berlini Freie Universität, a thübingeni, kölni, konstanzi egyetemekkel, a frankfurti Goethe Universität; Skandináviában öt dán, 6 finn, 6 norvég, 6 svéd, 1 izlandi partnerintézménye van; továbbá partnere a Leuveni Katolikus Egyetem, a dublini egyetem, a zürichi egyetem, a kanadai McMaster University, az osztrák salzburgi üzleti főiskola, és még hosszasan lehetne sorolni. 2008-ban New Yorkban a Fudan létrehozta a Fudan Egyetem Oktatási, Fejlődési Alapítványt.

Úgy tűnik tehát, hogy a hazai baloldal számára az rendben van, ha az USA vagy az Európai Unió vezető egyetemei együttműködnek a kínai Fudan Egyetemmel, de amikor Magyarország teszi ezt, úgy állítják be, hogy egyezséget kötöttünk az ördöggel. A nyugati országok már a '80-as években kiépítették kereskedelmi, tudományos, oktatási, kulturális kapcsolatokat Kínával, akkor pedig azért az ideológiai befolyásolási törekvéseknek jóval nagyobb esélye és súlya volt, mint manapság, és nyíltan vagy a háttérben ma is újabb és újabb együttműködési megállapodásokat kötnek. Ha tetszik, ha nem, az elkövetkezendő évtizedekben is Kína ott lesz a világ élvonalában, nem lehet megkerülni. A világ tudósainak negyede kínai. A Fudan budapesti campusának köszönhetően Magyarország regionális tudásközponttá válhat, és ez jelentősen megnövelheti és megnöveli a magyar felsőoktatás versenyképességét.

De más szempontból is előnyös lehet a magyar gazdasági fejlődés számára. Úgy, mint Kínában, nálunk is fejlett technológiát fog magához vonzani az egyetem, mert a Fudan Kínában szimbiózisban él a technológiai fejlesztési központokkal. A Budapestre tervezett Fudan-campus a baloldali hazugságokkal szemben nem valamiféle gigaegyetem lesz, 5-6-7 ezer körüli hallgatói létszámmal számolnak. Ezek megoszlása a tervek szerint: egyharmada kínai, egyharmada más külföldi országokból érkezik, Nyugatról, Keletről egyaránt, és egyharmada lehet magyar hallgató. Összehasonlításképpen, hogy mekkora gigaegyetem: Magyarországon a Műszaki Egyetemnek, a Debreceni Egyetemnek van 30 ezer hallgatója durván, Pécsnek, Szegednek 20-25 ezer. Tehát ha a Fudan magyarországi campusa gigaegyetem, akkor azt kell mondanom, hogy a hazai egyetemeink egész egyszerűen galaktikus egyetemek, vagy nem is tudom, milyen jelzőt kellene használni rá. Tehát jó, ha ezeket a helyükön kezeljük.

A Fudan budapesti campusa sok külföldi hallgatót fog a magyar fővárosba vonzani Nyugatról, Keletről egyaránt, és ezek a hallgatók Budapesten fognak pénzt költeni, és nem kevés pénzt költeni. Amikor a baloldal ezt az egész projektet támadja, egyúttal a budapesti szolgáltatási szektor újabb bevételi lehetőségét is támadja, azoknak a családoknak a lehetőségeit támadja, akik ebből élnek vagy a szolgáltatási szektorban ennek révén újabb lehetőségekhez jutnának. De egyúttal támadja a SOTE, a Semmelweis dolgát is. Ne felejtsük el, hogy az orvosképzés, amit tervez a Fudan, magyarországi relációban össze van

kapcsolva a klinikákkal, nem klinikát építenek, csak elméleti képzéseket, ezt valahol a gyakorlatban is meg kell tudni valósítani, tehát együttműködési megállapodást kell majd kötnie a budapesti Fudan-campusnak például a SOTE-val ahhoz, hogy érdemi és versenyképes orvosképzést tudjanak megvalósítani. Tehát azt látjuk, ha csak ezeket a kiragadott példákat nézzük, hogy nagyon sok vonatkozásban ezek budapesti és magyarországi előnyökkel járó beruházások, illetve projektelképzelések.

Ahogy a Sziget Fesztivál, a Volt vagy a Campus Fesztivál a fesztiválturizmusnak húzónevek, úgy most Budapest a Fudan itteni campusával az akadémiai és az oktatási mobilitásban is nagyon komoly húzónévre tud szert tenni, ami szintén egy jelentős versenyelőnyt és pozícióerősítést biztosít Magyarországnak és a magyar fejlődés számára. Magyarország hosszú távú fejlődése és a hazai felsőoktatás színvonalának, versenyképességének növelése érdekében, kérem, támogassák a beterveztett törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka, mint ahogy azt már említettem, Brenner Koloman képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke, aki felszólalását innen, az emelvényről mondja el. Parancsoljon, alelnök úr! Öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelettel köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy négy szempont szerint fogalmazzam meg azokat az aggályokat az előttünk levő törvényjavaslatról, amelyek miatt nagyon komoly kérdőjeleket látunk ennek a projektnek a végrehajtásában, és remélem, hogy a részletesen ismertetett szakmai szempontok meggyőzik tisztelt képviselőtársaimat is. Miután számunkra, a néppárti Jobbik számára az oktatás és a felsőoktatás ügye kimondottan kiemelt nemzetstratégiai ügy, ezt a kérdést is ezen a szemüvegen át fogjuk nagyon részletesen elemezni.

(13.10)

A négy szempont a következő: egyrészt ismertetem az előterjesztés formájával és tartalmával kapcsolatos aggályainkat, másodsorban a projekt gazdaságosságával összefüggő aggályainkat, harmadsorban az egyetem- és tudománypolitikai aggályainkat, negyedsorban pedig a nemzetközi és a külpolitikai vetületével kapcsolatban megfogalmazott aggályainkat. Még egyszer hangsúlyozom: ez azért is fontos, mert a Fidesz vezérszónoka, Pósné képviselőtársam itt már jó előre elmondta azt, hogy a baloldali frakciók véleménye majd hogyan néz ki. Szerencsésebbnek tartottam volna, ha képviselőtársam esetleg megvárja az adott frakcióknak, mondjuk, a vezérszónokait ebben az ügyben, de nagyon örülök, hogy a Jobbik, az ellenzék egyetlen jobboldali, keresztényszociális alapon

álló néppártjának a véleményét is ezúttal elmondhatom önnek is.

Tehát forma és tartalom. Kedden éjjel, 23 óra 37 perckor megjelent a ParLexben ez az előterjesztés. Nos, az Országgyűlés alelnökeként is azt gondolom, hogy ha valami sérti az Országgyűlés tekintélyét és a képviselők tekintélyét, na, ez a fideszes metódus nagyon sérti, kedves képviselőtársaim, hogy éjjel, 23 óra 37 perckor önök ezt feltöltik. *(Nacsá Lőrinc: Hátszabály!)* Azt gondolom, hogy amikor egy ilyen nagyszámú projektről kell döntenünk, akkor igenis elvárható az, hogy minden olyan érdemi szereplővel egyeztetést folytassanak le, aki ezt a nagy horderejű kérdést aztán kénytelen elszenvedni.

Azt, hogy Palkovics miniszter úr hogyan szokott projekteket végrehajtani, a Fidesz tudás- és értelmiségellenes, utolsó évben bekövetkezett tevékenysége jól mutatja. Tehát ha ebben az ügyben is megnézzük miniszter úr tárgyalásait, ha megnézzük a megszólalásait, akkor ugyanaz a metódus van, ami megkezdődött a Magyar Tudományos Akadémia kutatóintézetének a leválasztásánál, folytatódott az egyetemi világ felforgatásánál, és most is itt van újra egy alapítványi forma. Mivel annyiszor elmondtam már, ezért nem mondom el még egyszer részletesen, hogy mi a nagy probléma egy ilyen alapítványi formával: elsősorban az, hogy megint a magyar nemzeti vagyon egy részét egy olyan alapítvány és egy olyan kuratórium fogja gyakorlatilag minden elemében aztán eldönteni, amely felett gyakorlatilag a felsőoktatás-politika és a politika nagyrészt elveszíti a kontrollt.

Másodsorban: a gazdasági szempontok. Ugye, azt kell mondanunk, hogy nem a kínai fél tőkebefektetésével és kockázatvállalásával történne ez a projekt, hanem a magyar polgárok pénzéből épülne ez a kínai egyetem itt hazánkban, tehát ezt a hitelt mindannyiunknak közösen, az önök választópolgárainak is, tisztelt fideszes képviselőtársaim, kell majd visszafizetniük. Azt gondolom, hogy 90 milliárd forinttal többet, mint amit az egész magyar hazai egyetemi világnak önök szánnak a 2022. évi költségvetésben, kifizetni egy ilyen projektre, az mutatja az önök értékvalasztását. Márpedig a magyar polgárok közpénze, az adójukból befizetett közpénze véges, és azt gondolom, hogy azért ülünk itt a magyar Országgyűlésben, hogy figyelmeztessük a döntéshozókat arra, hogy igenis az ország érdekeit szem előtt tartva kell döntenünk.

A hitel felvételéről semmit nem tudunk, tisztelt képviselőtársaim. Mi a visszafizetés ütemezése? Milyen valutában történik mindez? Hogy oszlik meg az árfolyamkockázat, tisztelt államtitkár úr? Milyen záradékok lesznek majd? Hogy vannak a gyakorlati jogok szabályozva? Tehát rengeteg olyan nyitott kérdés van, amelynek a tisztázása nélkül szerintem felelősen nem lehet ezt a projektet támogatni.

Menjünk tovább, ismertetném az egyetem- és tudománypolitikai aggályainkat. Teljes mértékben egyetérték államtitkár úr azon kitételével, hogy a hazai felsőoktatás, amely természetesen be van ágyazva

az európai felsőoktatásba, nagyon érdekelt abban, hogy a nemzetközi kapcsolatai növekedjenek. Nagyon örvendetesnek tartom jómagam is azt, aminek az előkészítésében részt vettem annak idején egyetemi vezetőként, hogy egyre nagyobb létszámban vannak hazánkban is külföldi diákok, és ebből a szempontból egy külföldi egyetemnek a megjelenése hazánkban nem egy ördögtől való dolog, ezt senki nem állítja.

Ugyanakkor Pósan képviselőtársam már jelezte, hogy, mondjuk, itt a galaktikus hazai egyetemek létszámához képest, azt hiszem, így fogalmazott képviselőtársam, ez egy ilyen kicsi kis egyetem. Hát, nem az, tisztelt képviselőtársaim! Az összes olyan példa, amelyeket mind államtitkár úr, mind Pósan képviselőtársam elmondott, általában egy-két szakot és főleg üzleti jellegű szakot üzemeltet Norvégiától kezdve mindenhol, ami egy teljesen más üzlet, kedves képviselőtársaim. Államtitkár úr elmondta, hogy ez egy négykarú, szinte teljes egyetem, amely igenis nagyon komoly konkurenciát fog okozni a magyar egyetemi világnak, a kivéreztetett magyar egyetemi világban, ahol az önök kétharmados uralkodása után, 11 év után egy egyetemi tanársegéd nettó 145 ezer forintot keres. Ez az önök értékvalasztása, tudomány- és egyetempolitikája, és ehhez képest lesz majd itt egy olyan egyetem, amelynek az oktatói tízszer ennyit fognak keresni, kedves képviselőtársaim. Hogy ez milyen tandíjakkal jár, azt mindannyian elolvashattuk a sajtóban. Tehát ez egy felelőtlen döntés, a magyar egyetemi világot meg kell védeni egy ekkora nagyszámú befektetéstől.

Hangsúlyozom, egy szerényebb létszámú olyan egyetemre, amely valóban arra szolgálna, amit az államtitkár úr expozéjában említett, hogy gyarapítsa hazánk nemzetközi tudományos beágyazottságát, szükség volna.

Az egy más kérdés, és ezzel elérkeztem a negyedik szempontomhoz, hogy ennek az egésznek igenis van egy nemzetközi és külpolitikai dimenziója. És akkor tényleg a Fudan Egyetemnek a világ egyetemi rangsoraiban betöltött helyével nekem semmilyen vitatémám nincsen; egy megjegyzésem van, amit egyébként az Európa Tanács által jóváhagyott, az akadémiai szabadságról és az egyetemi autonómiáról szóló jelentésembe is beleírtam: egyvalamit azért ne felejtsünk el, azt, hogy ezek a rangsorok nem mérik az egyetemek mögött lévő társadalom szabadságfokát, és azt, hogy az ottani értelmiség valóban szabadon fogalmazhatja-e meg a gondolatait; azt gondolom, ebben az ügyben itt is valóságok ezek az aggályok.

Én nem azt mondom, hogy itt marxizmust-leninizmust fognak oktatni, mert nem azt fognak, de egyvalami bizonyos: egy olyan államot és nevezünk úgy, hogy nem demokráciafelfogású intézményt engedünk ide Budapestre, amely sajnos egyre jobban illeszkedik a Fidesz egypárti túlhatalmat kiépítő rendszeréhez. Tehát azt gondolom, hogy ráadásul, mivel a külpolitikai egyensúlya hazánkban az elmúlt 11 évben sajnos kezdett nagyon vesztesen megborulni - még egyszer mondom, kiegyensúlyozott politikai, tudományos,

gazdasági kapcsolatot kell ápolnunk Kínával -, az teljesen egyértelmű, ha nemzetstratégiai szempontból mi felmondjuk az eddigi eldöntött tény, amit a rendszerváltozás időszakában eldöntöttünk, miszerint mi egy euroatlanti meghatározottságú külpolitikát folytatunk, ami mellett mi kiállunk, akkor azt lehet látni, hogy azok a lépések és akár az Európai Unión belüli vétői hazánknak az utóbbi napokban, hetekben, akár Oroszországgal szemben, akár Törökországgal szemben, akár Kínával szemben elfoglalt külpolitikai álláspontja a fideszes kormánynak bizony azt mutatja, hogy az a kényes egyensúly - mert valóban kényes egyensúlyt kell tartanunk -, még egyszer hangsúlyozom, kezd elborulni keleti irányba.

Ez egy nagyon veszélyes folyamat, és mivel minden döntés, így egy ilyen tudomány- és egyetempolitikai döntés is valamilyen formában befolyásolja a külpolitikánkat, és egy ekkora nagyságrendű intézmény megjelenése hazánkban igenis komolyan befolyásolja hazánk nemzetközi beágyazottságát, azt gondolom, ez nagyon rossz jelzés lenne ebben a nagyon kényes időszakban.

(13.20)

Összefoglalóan tehát azt gondolom, hogy a jelenlegi törvényjavaslat a nagyon részletes elemzések alapján nem felel meg a magyar polgárok érdekeinek. A magyar polgároknak a modern, XXI. századi, kiemelten támogatott magyar egyetemek az érdekeik, jól kiegyensúlyozott nemzetközi kapcsolatokkal, amelyek illeszkednek hazánk nemzetközi beágyazottságába. Én nagy örömmel tárgyalnám, mondjuk, a heidelbergi egyetem campusának az ügyét Budapesten, nagy örömmel tárgyalnám a tübingeni egyetem campusának az ügyét Budapesten, de bármely más, az Európai Unióban lévő egyetem campusának az ügyét is.

Ez az előterjesztés ráadásul érinti a következő napirendi pontunkat is, a diákcentrum ügyét. Az akkori vezérszónoki felszólalásomban nemsokára majd egy kicsit részletesebben is elmondom, hogy arról mi a véleményem. De annyit azért már most engedjenek meg, hiszen ez a két dolog a projekt helyszíne miatt összefügg: azt gondolom, hogy miután 11 évig kétharmaddal kormányozták ezt az országot, nem bírtak érdemi választ adni arra a lakhatási válságra, amit a budapesti egyetemisták az albérletárak égbe szökése után a túl szűkös kollégiumi kapacitások miatt nap mint nap elszenvednek. Ehhez képest most egyik pillanatról a másikra létre akarnak hozni egy ilyen kínai campust, megint háttérbe szorítva a budapesti egyetemistákat.

Ez már csak ezért is egy nagyon aggályos előterjesztés, amelyet így mi a néppárti Jobbik nevében nem tudunk támogatni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának

vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Urak! Az elmúlt hetekben meghallgathattuk az önök propagandáját a Fudan Egyetemről, olvashattuk éjjel-nappal az önök közösségi oldalán, az önök médiájában azt a propaganda-hadjáratot, amit önök a Fudan Egyetem tervezett magyarországi campusa ellen végeztek.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy ideje egymást komolyan venni. Ez már a parlament általános vitája, nem Szél Bernadett lájkgyűjtő versenye, nem Karácsony Gergely hisztérikus rohamai, hanem ez már a parlament általános vitája, és ideje abbahagyni azt a propagandatevékenységet, amit önök folytatnak. Pósnán képviselő úr azért előlegezte meg az önök véleményét, mert azt olvashattuk az elmúlt hetekben folyamatosan, hogy önök mit gondolnak erről a projektről.

De önök nemcsak velünk, hanem Ujhelyi Istvánal is vitatkoznak. Ujhelyi István azt nyilatkozta: „örülök annak, hogy a Fudan Budapestet választja bázisul, és természetesnek tartom, hogy az együttműködés keretében az egyetemnek telket ajánlanak föl.” Ezt mondta Ujhelyi István, aki a szintén kínai egyetemi együttműködéssel létrejött szegedi Konfuciusz Intézetnek az elnöke. Vagy éppen Oláh Lajossal, aki a XV. kerületben kínai alap- és középfokú iskoláért lobbizott éveken keresztül, és aztán meg is valósította ezt a projektjét, aki a kínai nagy fal baráti társaságnak az elnöke. Vagy mondhatnánk Gyurcsány Ferencet is. Az önök főnökére már csak hallgatni kellene, itt lenne az idő, hogy hallgassanak a főnökükre, aki azt mondta, amikor Kínában járt, hiszen a 2004-es miniszterelnökké válása után, amikor megpuccsolta Medgyessy Pétert, egy évvel később Kínába utazott miniszterelnökként: „az a célom, hogy Kína Magyarországon legyen, amikor Európába akar jönni.” Ezt 2005-ben mondta.

Gyurcsány tehát 2005 szeptemberében munkalátogatáson járt Kínában, majd két évvel később ugyancsak kiment Kínába, s akkor a felesége, az önök egyik miniszterelnök-jelöltje, Dobrev Klára is vele volt. 2007 szeptemberében arról beszélt Gyurcsány Ferenc, hogy nagyon támogatná a két ország közötti felsőoktatási együttműködést. S ezen látogatás alatt történt az is, tisztelt képviselőtársaim, hogy az Inno-med nevű magyar cég Dobrev Klára jelenlétében 150 ezer dollár értékű adományt nyújtott át a Fudan Egyetemnek orvosi monitorok és berendezések formájában. Daróczi Dávid, az önök akkori kormányzóvivője azt mondta: egy olyan megállapodás körvonalazódik, hogy a kínai diákok magyarországi tanulási lehetőségért cserébe kínai tőkéből Magyarországon építenének kollégiumot. Ez volt 2007-ben Gyurcsány Ferenc álláspontja, miután Dobrev Klárával közösen látogatták meg a Fudan Egyetemet, és méltatták az együttműködés jövőbeni lehetőségeit.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök ezt a projektet szintiszta politikai számításból támadják. Önök pontosan tudják, hogy a mostani világgazdasági és világpolitikai helyzetben a geopolitikai helyzetünk miatt minden nagyhatalommal pragmatikus együttműködésre van szükségünk. Van két szövetségi rendszerünk, a NATO és az Európai Unió, de ezenkívül is minden országgal a kölcsönös jó viszonyban, a tisztelet és nem a kioktatás hangján történő párbeszédben és a pragmatikus együttműködésben vagyunk érdekelték. Igaz ez minden tőlünk nyugatra és keletre lévő nagyhatalomra is.

És azt is pontosan tudják képviselőtársaim, hogy most, 2021-ben nem igaz az a régi tézis, hogy a tőke és a tudás kizárólag nyugatról keletre áramlik, hanem most már keletről nyugatra is áramlik. Folyamatosan bővülnek az ilyenfajta projektek egyébként szerte Európában. Ennél a törvényjavaslatnál igazából nem a Fudan Egyetemről vitatkozunk, hanem arról, hogy önök szeretnék-e, hogy Magyarország ebből a tudás- és tőkeáramlásból részesüljön és belépjen ezáltal a XXI. századba, vagy önök ezt nem akarják. Mert ha folyamatosan támadják az ilyen projekteket, akkor önök azt szeretnék, hogy a XXI. század új világpolitikai, geostratégiai jelentőségű kérdéseiből kimaradjunk. Önök azt szeretnék, hogy Magyarország bekerüljön valami safe-space-be, egy kis buborékba, ahogy ezt Brenner Koloman megfogalmazta, mert ő azt kifogásolta, hogy akkor a magyar egyetemeknek helyt kell állniuk a versenyben. Hát, az a helyzet, hogy végre egyszer helyt kellene állni a versenyben, és végre egyszer jobbnak kellene lenni, és le kellene győzni azokat az egyetemeket is, amelyek magasabban rangsoroltak.

Azt már nem is emelném ki külön, hogy hányféleképpen támadta Brenner Koloman a nemzetközi jegyzékeket, amelyek értékelik az egyetemeket, hogy a különböző rangsorokban ki hol található. Elmondta, nem aszerint értékelik, hogy mennyire szabad a gondolkodás vagy mennyire szabad gondolkodók vannak ott. Azt gondolom, hogy ha a Fudan a világ 34. legjobb egyeteme lett, akkor igencsak jó gondolkodók, tanárok, tudósok vagy kutatók dolgozhatnak a Fudan Egyetemen. Ő persze azt mondja, hogy nem szabad a gondolkodásuk. Akkor biztos a pártközpontban ülnek olyan okos emberek, akik a 34. legjobb egyetemmel tették a Fudant. Szerintem a nemzetközi szakmai rangsorokat nem érdemes támadni, semmiképpen sem ez a helyes út.

Gazdasági, költségvetési szempontokat is hozott a képviselő úr. Én azt szeretném elmondani itt mindenkinek, az, hogy a világ első 50, de inkább mondjuk azt, hogy 100 egyeteméből bárki szeretne Magyarországra jönni, az összes magyarországi politikai erőnek az az érdeke, hogy ezt támogassa és segítse. Én Brenner Kolomannal azzal az egy mondatával tudtam egyetérteni, hogy jöjjön ide a heidelbergi egyetem is. Persze! Kérjük a képviselő úr segítségét a kapcsolatfelvételben és a különböző tárgyalások elősegítése érdekében. De miért lennének jobbak az európai uniós

egyetemek más, Európai Unió kívüli egyetemeknél, ha a nemzetközi szakma azt mondja, hogy nem jobbak? A képviselő úr miért kizárólag csak európai uniós egyetemekben tud gondolkodni? Miért van az a bekorlátolt látásmódja a baloldalnak, hogy csak és kizárólag innen lehet egyetemeket hozni, szerte a világból meg nem?

Mi az első ötvenből, de inkább százból bárkinek örülünk, tisztelt képviselő úr, és bárkivel készek vagyunk hasonló megállapodásokat kötni, mert az az érdekünk, hogy a magyar fiatalok legyenek a jövő nyertesei, és a világ legjobbjaitól tanulhassanak, versenyre kényszerítsék a magyar egyetemeket, ahol helyt tudnak állni. Én bízom benne, hogy a magyar egyetemeken ezeken helyt tudnak állni, főleg úgy, hogy évről évre folyamatosan bővülő forrás- és fejlesztési lehetőségeket tudunk biztosítani. Azt gondolom, fontos, hogy elinduljunk ezen az úton. Igenis fontos az, hogy önök most ne a propagandájukat hangoztassák, és ne ideológiai kérdést csináljanak egy olyan kérdésből, ami nem az. Mert kérdezem önöket, hogy milyen ideológiája van egy mérnöki diplomának vagy egy orvosi diplomának. A gépészmérnök valahogy mást fog tanulni, mert ők azt mondják, hogy ez valami kommunista ideológia lesz? Mi szeretnénk utoljára, hogy itt valamiféle kommunista ideológia meghonosodjon, önök azok, akik még most, 2021-ben is ennek az eszmének a képviselői a magyar Országgyűlésben.

S tudják, ki gondolja még, hogy fontos a pragmatikus kapcsolat Kínával? Például Németország. Az elmúlt öt évben Németország legnagyobb kereskedelmi partnere Kína volt. Németország első számú kereskedelmi partnere öt éve folyamatosan Kína volt. Mert pragmatikus, a német vállalkozásoknak is és a német diákoknak is jó együttműködések kell kötnie, ez a feladata Németországnak. Nekünk pedig az, hogy olyan együttműködések kössünk szerte a világban, amely megállapodásokkal jól járnak a magyar vállalkozások, a magyar diákok, sőt az egész magyar közösség, magyar nemzet jól jár.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök egy olyan dologból próbálnak politikai terméket fölépíteni, ami alapvetően nem politikai kérdés.

(13.30)

Az a kérdés, szeretnék-e, hogy jó felsőoktatási intézmények legyenek Magyarországon, és legyenek még jobbak. Igen, szeretnék. Azt szeretnék, hogy a meglévő magyar felsőoktatási intézményeink még jobbak legyenek. Ez ügyben is tárgyaltunk itt számos törvényjavaslatot, ez ügyben is próbáltunk számtalan programot elindítani, és ez ügyben is allokálunk forrásokat.

A másik kérdés meg az, hogy szeretnék-e, hogy egyébként nagy hírű, nagy európai, nemzetközi kapcsolatokkal rendelkező, a rangsorokban magasán jegyzett egyetemek Magyarországra jöjjenek. Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy a skandináv országokat

nem zavarja, hogy nagy együttműködések és különböző európai kutatási központokat üzemeltetnek közösen a Fudan Egyetemmel, az Universitas 21 csoportban lévő világ legjobb egyetemeit nem zavarja a Fudan Egyetemmel való együttműködés, köztük egyébként a kaliforniai, a zürichi, a svéd Lundi Egyetem, az Amszterdami Egyetem, az ír University College Dublin. Ezeket az egyetemeiket mind-mind nem zavarja, hogy együttműködésük van a Fudan Egyetemmel. Csak Németországban öt egyetemmel van együttműködése a Fudan Egyetemnek. Akkor az önök logikája szerint Németország már régen Kína gyarmata, nem? Tehát innen látszik, hogy amit beszélnek, az blódség, mert az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy csak Skandináviában 24 egyetemmel működik együtt a Fudan Egyetem. Külön északi kutatóközpontja van a Fudan Egyetemnek Kínában, és 24 skandináv egyetemmel működik együtt, és járnak oda kínai diákok tanulni. Akkor az egész világ most már kínai gyarmat? Vagy ők nem, csak mi?

Tehát megint ez a „merjünk kicsik lenni” szocialista gondolkodás; megint az a gondolkodás, hogy mi ne legyünk elég bátrak, ne vágjunk bele nagy projektekbe, jó nekünk itt a buborék, amiről Brenner Koloman beszélt, hogy nehogy helyt kelljen állnia a magyar egyetemeknek, a magyar felsőoktatási intézményeknek a versenyben. Én nem értek egyet ezzel a kishitű gondolattal, szerintem nagy célokat kell kitűzni, nagyot kell álmodni, nagyra kell törni. És az a helyzet, ha a magyar fiatalok lehetnek a jövő nyertesei, akkor mi megtettük azt, amit meg kellett tennünk. Ehhez még hosszú út vezet, de ez a törvényjavaslat is az egyik formája ennek.

És, mondom még egyszer, bárhonnan jön egy egyetem, keletről, nyugatról, északról, délről, ha nemzetközi szakmai rangsorokban magas helyen van, akkor természetesen nekünk kötelességünk tárt karokkal fogadni.

Az önök propagandája, amit itt harsognak napestig, az pedig kizárólag arról szól (*Dr. Brenner Koloman: Propagandátok nektek van! És lassan már más sincs!*), hogy önök pontosan tudják, ennek a projektnek van értelme, pragmatikus alapon áll, csak valamilyen módon támadniuk kell a kormányt, mert önöknek ez van kiadva. Szerintem ez most nem erről szól, vessék le ezt a propagandát, és az értelmes érvek alapján és az értelmes vita alapján lássák be, hogy ennek a projektnek mi az értelme. Mi támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Molnár Gyula képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az ember itt mindenképpen keresi a jelzőket, keres valami olyan jelzőt, ami a helyzetet megfelelő módon tudja

definiálni. És most picit örülök, hogy Nacsa képviselő úr után szólok, mert szerintem sok mindent helyre tudok tenni az ön fejében, bár nyilvánvalóan a propagandával nem lehet mit kezdeni.

Szóval, az a kérdés, hogy ez most érthetetlen, döbbenetes, hihetetlen, vagy esetleg vegyük azt a példát, ha kicsit mókásabbra akarjuk venni a hozzászólást, mint a klasszikus vicc a parasztbácsival a repülőn, hogy erre gondoltam, erre gondoltam, na, erre már én sem gondoltam. Nem akarom végigmondani a viccet, de ismerik pontosan azt, hogy mire is gondol az ember. Szóval, tisztelt képviselőtársaim, az az igazi kérdés, hogy miért most, miért így és miért ezt. Nem hiszem el, hogy önök nem értik vagy nem érzik azt, hogy erre azért mégiscsak kell valamilyen világos, egyértelmű, egyenes magyar mondatot mondaniuk.

Azzal nem akarok most viccelődni, szoktam mindig, hogy látszanak néha olyan ügyek, hogy ha valami balhé készülődik, akkor elterelésképpen szoktak benyújtani valamit. Most a lakástörvénynél láttuk ezt a klasszikus elterelést: magasra lövik, aztán a végén lesz belőle valami kis apróság. Erre mondják azt, hogy azért ez elterelésnek erős lenne. Tehát azt gondolom, hogy ez az önök valóságos szándékát tükrözi, nagyon komolyan gondolják mindennek a belső tartalmát.

A sajtó egészen jól fejt meg a törvényeket. Általában mindig azzal szoktunk szembesülni parlamenti képviselőként, hogy be van nyújtva egy törvényjavaslat, és nem mindig pontosan és precízen ugyanazokat veszik le az újságírók, mint ami egyébként benne van. De azt kell hogy mondjam, hogy ebben a törvényjavaslatban, azt gondolom, mindazok a sarokkövek, amelyek egyébként a kérdések kérdéseit fölvetik, nagyon pontosan és precízen szerepelnek a nyilvánosság előtt. Azt kell hogy mondjam, hogy az ingyenterület, az alapítványi forma kérdése, az 580 milliárd, kínai munkások, kínai alapanyag, ezek mind olyan kérdések, amit nem hiszem, hogy propagandának tesszük fel, ez egy teljesen normális és természetes kérdés, hogy ha a célokkal egyet is értünk, azért ezek a tételek mégiscsak olyanok, amikre valamilyen módon választ kellene találni.

Borzasztóan szeretnék egyszer olyan helyzetbe kerülni, hogy Schanda államtitkár úr engem is megdicsérjen, hogy szakmai vitát folytattunk. Mert most irigykedtem Gurmai képviselő asszonyra, hogy azt mondta, milyen jó szakmai vitákat szoktak folytatni. (*Derületség az ellenzék soraiban. - Dr. Brenner Koloman: Dicsérjen meg téged a Schanda államtitkár úr!*) Ezért én tényleg megpróbálok ezekről abszolút nem beszélni, és összeszedtem hat dolgot, amiről viszont szeretnék nagyon röviden beszélni, ami viszont szerintem mégiscsak felvet bizonyos kérdéseket, és azt is megpróbálok, hogy nem is mondok értékítéletet, csak egyszerűen a dilemmákat megpróbálok az önök számára világossá tenni.

Az önök egész krédója arról szól, hogy a nemzeti szuverenitás kormánya, a nemzeti önállóság, a nemzeti érdekek, értékek folyamatos, állandó védelme. És higgyék el, tudom, hogy ez az én számból furán fog

hangzani, ez nekem tetszik, én örülök annak, ha majd egy következő kormány, amelyben mi többségi szerepet tudunk vállalni adott esetben, hasonló módon tud hozzáállni a kérdésekhez. De mégis azt, ugye, érzik, hogy a XXI. század vagy az újkori világ arról szól, hogy a szuverenitás elvesztésének az egyik módja lehet a gazdasági függőség is? Ugye, értik, hogy most már a Budapest-Belgrád vasútvonallal, és ugye, értik, hogy ezzel az 580 milliárdos dologgal, amiből 480, ha jól értjük, kínai típusú hitel, aminek, Brenner Koloman elmondta, hogy nem látjuk a belső tartalmát, annyit olvasunk, hogy talán kedvezőtlenebb feltételekkel kapjuk meg, mint ha az Európai Unió pénzügyi piacán vennénk fel hasonló mennyiségű pénzt, de ezt nem tudom, ezt csak hallottuk vagy gondoljuk - miért nem értik meg, hogy ez is probléma? És egy olyan ország felé tesszük mindezt, amelynek, finoman szólva, nem vagyunk meggyőződve abbéli elkötelezettségéről, hogy mindenhol azt a fajta jogállami, demokratikus rendszert szeretné elterjeszteni.

Én egyébként a szívem mélyén Ázsia-párti vagyok. Én a szívem mélyén azt gondolom, hogy Ázsia és Kína felé igenis nyitni kell. Tehát ne vádoljanak meg minket azzal, ne hozzanak ide Ujhelyi- meg Oláh-idézeteket, mert igen, ők ketten - és én idesorolom magamat is - úgy gondolják, hogy igen, erre felé kell nyitni Magyarországnak. Csak miért nem veszik észre, hogy miközben önök ezt teszik, minden más lépésükkel meg olyan kapukat tűnnek bezárni, amiket szerintem bűn bezárni? Az egész magyar történelem, a középkor utáni történelem arról szól, hogy hogyan, miképpen tudunk csatlakozni politikailag és kulturálisan oda, ahová földrajzilag tartozónak véljük magunkat, Európához. És amikor híres íróink kompszórágról írnak, akkor igenis pont arról szól, hogy ne legyünk két világ közötti helyen. Önök pedig most, azt akarom ezzel mondani, hogy a keleti nyitást, amit még egyszer mondom, helyeslek, ezen belül a Kínával való kapcsolatokat elfogadom, a függőség egy bizonyos szintjéig persze, akkor azt nem fogadom el önöktől, hogy eközben pedig, úgy tűnik, hogy a Nyugat felé pedig bezárják hazánkat, Magyarországot.

Tegyük helyre a dolgot, bár ezt Brenner Koloman sokkal jobban érti nálam, és ezt el is mondta: hiába sorolnak fel 62 fővárost, ahol ennek az egyetemnek van valamilyenfajta tagozata, ahol két tanár tanít, és van egy szeminárium, ahol kiadnak valamifajta dolgot, ez az első campusa lesz ennek az egyetemnek a világban. Ez az első campusa lesz. Tehát ilyen típusú, teljes vertikumú egyetemi képzést adó, ez itt lesz.

Hogy miért nincs máshol? Ezt a kérdést egyszer majd nyilván valaki fel fogja tenni. Az olcsó poénokat most hagyjuk, mert tényleg nagyon hajtók a dicséretre, de azért mégiscsak az elmúlt években került be a Fudan alapító okiratába az, hogy a Kommunista Párt ideológiáját pedig minden egyes vitás kérdésben képviselni kell.

(13.40)

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mondják már el azt, hogy mikor szavaztunk arról valamelyik költségvetésben, mikor beszéltünk arról, hogy

500 milliárd forintért új egyetemet akarunk alapítani Magyarországon! Melyik volt az a pillanat, amikor ezt a fajta politikai döntést meghoztuk? Vagy már úgy néz ki a dolog, hogy ül valaki a Karmelita kolostorban, és azt mondja, hogy legyen egyetem, és a forrásokat erre ő maga kijelöli? Nem! Az 500 milliárd forintos egyetemalapítás igenis, olyan történet, amit a parlamentben elő kell készíteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem: hol volt az a fajta pályázat, hol beszéltek erről például a kormány tagjai Amerikában, Angliában vagy bármely más országban, hogy egyébként 500 milliárdért tervezünk létesíteni egy campust, amit egyébként hajlandók vagyunk mi kifizetni, csak azt kérjük, hogy az a fajta tudásbázis, amit önök tudnak, az jöjjön ide hozzánk és segítse a magyar tudást, a magyar fejlődést.

Tehát igen, minden igaz, amit önök mondanak. Szuper az, hogy a top 50-ben lévő egyetem Magyarországra jön, így van. De a top 50-ben van 49 másik. Kapott-e ajánlatot arra a 49 másik, hogy vizsgálja meg, hogy adott esetben jobb kondíciókkal, jobb feltételekkel hajlandó lenne-e idejönni Magyarországra? Ez nem Kína-ellenesség, barátaim, ez nem Fudan Egyetem-ellenesség! Ez arról szól, hogy mi most egy vonzó célpont lehetünk, mi lehetünk a tudásközpont Közép-Kelet-Európában.

Nagyon helyes gondolat az, amit az államtitkár úr mondott. Itt vannak a mi kiváló fiataljaink, itt fogunk tudni lépni. Akkor ez talán mégiscsak sokak számára ebben a globális világban, ahol tényleg elfogadom azt, hogy az egyetemek nem zárkoznak be a saját földrajzi helyükre, nyilván szeretnék a saját tudásukat terjeszteni, azt gondolom, hogy ez egy vonzó projekt. Nem emlékszem arra, tisztelt képviselőtársaim, hogy valahol olvastam volna azt, hogy ezzel a projekttel, ezzel a lehetőséggel házalt volna bárki a magyar kormánytól, vagy ne adj' isten - jó, ez már tényleg egy nagyon-nagyon jogállami keckeckedés -, adott esetben, mondjuk, egy pályázatszerűség, valami valahol megjelent volna, hogy tessék jönni, adunk 500 milliárdot, itt a hely, és csináljanak, amit akarnak, mert úgysem fogunk bele-szólni abba, hogy mi fog ott történni.

Én sem akarom hosszan érinteni, a következő napirendi pontnál is én leszek a vezérszónok, nem nagyon tetszik nekem az, hogy ha már egy ilyen történet van, akkor ez a projekt ingyenesen kapja ezt az ingatlant, és a Diákvároستól vesz el helyet.

Szintén nem akarok hosszasan kitérni arra, ezt is megtette Brenner Koloman, hogy a teljes felsőoktatás kevesebb pénzt kap, mint amennyibe ez most ebben az időszakban kerülni fog.

És ne tagadják, ebben az egyszerű ügyben én megint tetten érem azt az elitista szemléletet, amit önök ezekben az ügyekben képviselnek. Ne mondják nekem, amennyit tudunk, hogy egy ilyen magas tandíjjal, egy ilyen relatíve magas presztízsű, nyilván egy sokkal jobb fizikai állapotban lévő, külföldi tanárokkal, jobban fizetett előadókkal működő egyetem nem az lesz, ahova ilyen elitista módon be lehet jutni. És kinek lehet bejutni? Én igenis azt hiszem, hogy van

azoknak a rendszereknek létjogosultsága, amikor valaki tényleg főpolgármester lehet Nyírtassról. Most tudom, ez egy látszólag vicces megjegyzés, de tényleg azt gondolom, hogy van annak azért jelentősége, hogy az emberek, a tehetségesebb emberek előrejuthassanak.

Önök megint azt csinálják, mert ennek az lesz a vége, hogy a magyar felsőoktatás be fog zárkózni a maga zárt világába, ráadásul picit duzzogni is fog, meg is fog sértődni, és az elit, minden típusú elit, az oktatói elit is, a szolgáltatói elit is és a tanuló elit is - és ez elsősorban persze pénzt jelent, nyilván fogják mondani, hogy az ösztöndíjrendszer ezt kompenzálja, de azért én ebben annyira nem bízom, hogy ez tömeges lesz - mégiscsak ide fog koncentrálni. Ez nem jó! Értsék meg, hogy ez nem jó, szerintem ennek hosszú távon nagyon komoly hatásai vannak.

Szeretném idehozni, mert a politika már csak ilyen, hogy a IX. kerületi polgármester asszony meghirdette a maga nemzeti konzultációját. Önök ezt szokták szeretni fontos kérdésekben, hát, tekintsük úgy, hogy ez a dolog egy elég fontos kérdés, úgyhogy izgatottan várjuk. A polgármester asszony azt kérdezi ezekben, hogy egyetértene-e azzal, hogy a Diákváros ne az eredeti tervek szerint és helyszínen épüljön meg, egyetért-e a kínai Fudan Egyetem budapesti központjának létrehozásával, egyetért-e a hitelfelvétellel, hogy a kormány ezt fölveszi, és egyetért-e azzal, hogy Magyarországon olyan egyetem működjön közpénzből, amelyik nem nyújt ingyenes képzést magyar diákoknak. Ez az a négy kérdés, amit rövidesen az emberek, hogyha gondolják, megválaszolhatnak.

Még egy apróságot szeretnék itt a vége felé, nyilván rá fognak majd harapni, mert imádják, tudom, az ilyen gondolatokat. De azért nekem tetszik, hogy a civiltörvény hatálya alól kivették ezt a dolgot, de nem akarok sorozni - meg a CEU-dolog. De azért az mégiscsak vicces, hogy másokat vegzálnak azzal, hogy - és egyébként pedig megjelenik itt valaki, akinek gyakorlatilag bármilyen lehetősége van, hogy a civiltörvény hatálya alá ne essen.

Azt mondta egyszer az önök európai parlamenti képviselője a CEU-vita kapcsán, hogy egy privilegizált egyetem, ami egyszerre magyar és amerikai diplomát ad, ráadásul baloldali, és nem szereti a Fideszt, nem lehet Magyarországon. Most fordítsuk át ezt a mondatot! Privilegizált egyetem? Igen. Egyszerre ad magyar és kínai diplomát? Igen. Ráadásul baloldali? Igen. De szereti a Fideszt, ez a különbség. Tehát pusztán csak azért, mert szereti a Fideszt (*Csárdi Antal tapsol.*), azért tulajdonképpen az egyik maradhat, a másik pedig nem.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, befejezésükppen azt szeretném mondani, hogy tényleg gondolkozunk már el azon, hogy egy átlagos, közepesen képzett, olvasott keresztény-konzervatív ember 2010-ben, '14-ben, tegyük fel, '18-ban azt mondta, hogy a Fidesz az egyetlen olyan párt, amelyik a nemzeti érdeket védi, és a helyes irányba fogja terelni Magyarországot. Gondolják már végig azt, hogy mindazon információk

alapján, amit most erről tudni lehet, és ami az ügy kapcsán még történhet, mit fog gondolni, büszke lesz-e arra vagy nem lesz büszke arra, ami itt, Magyarországon ezzel kapcsolatban történik!

Én azt gondolom - és ezzel kezdtem, ezzel fejezem be -, nehezen találok jelzőket. Szerintem ezzel önök tényleg átléptek egy olyan lélektani határt saját magukon belül, amit én személyesen nem hittem volna. Ezek a mondatok, Nacsa képviselő úr, tudja, milyen jól lesznek használhatók a későbbi években? Ahhoz képest az a Gyurcsány-film kutya füle! Olyan jók ezek a mondatok, ahogy ön ma egyébként megpróbálja simogatni azt a rezsimit... (*Arató Gergely: Ne keverjük már össze a két színvonalat!*) Ez igaz. Ez igaz, bocsánat! Elnézést kérek! (*Az elnök megkocogtatja a csengőt.*)

Szóval, tisztelt képviselőtársaim, azt akartam mondani, hogy ebből talán kitalálták, hogy nem fogjuk támogatni, de a jelzőt - a jelzőt - továbbra is keressük. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. (*Nacsa Lőrinc: ...komisszár! - Megkocogtatja a csengőt.*) Tisztelt Országgyűlés! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr, aki a felszólalását itt az emelvényen mondja el. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Ez a törvényjavaslat kétségkívül az önök felsőoktatás-politikájának a csúcsa. Ebben a törvényjavaslatban minden benne van, amit önök a felsőoktatásról, a magyar fiatalok jövőjéről, a magyar tudásról gondolnak. Mondhatnám azt is, hogy most, a csúcson kell abbahagyni, de ez nem így van, már rég abba kellett volna hagyniuk, merthogy mindaz, amire ez a törvényjavaslat épül, az nem egyszerűen tévedés, nem egyszerűen rossz irány, hanem bűn a nemzettel, bűn Magyarországgal és bűn a magyar fiatalokkal szemben.

Mi az a két irány, amit kifejez ez a törvényjavaslat? Az egyik a magyar felsőoktatás szétverése és privatizálása Fidesz-közeli zsebekbe, a másik pedig a felsőoktatás autonómiájának megtörése és rabszolgaképzővé való átalakítása. Mondhatnám azt is, hogy ez a törvényjavaslat Godzilla és King Kong szerelemgyereke - hát, olyan randa is! Nézzük az elsőt!

Miről szól a törvényjavaslat? Arról, hogy fogunk egy értékes állami területet, fogunk jó nagy mennyiségű készpénzt, ha jól értjük, százmilliárd forintot, és hozzárakunk egy rendkívül előnytelen hitelszerződéssel kínai hitelt, amit persze majd valamilyen módon mi, a magyar állampolgárok fogunk megfizetni.

És mit csinálunk ezzel a töméntelen pénzzel? Nem egy átlátható, transzparens intézményt hozunk létre, nem egy közintézményt hozunk létre, hanem egy magánegyetemet. Létrehoznak egy szokásos vagyongazdálkodó alapítványt, és gondosan le is írják az 1. § (3) bekezdésében, hogy ezen vagyongazdálkodó alapítványnak a kuratóriuma ugyan nem létezik kezdettől

fogva, de az idők végezetéig létezni fog, rendelkezik ezzel a vagyonnal mindenféle ellenőrzés nélkül, mindenféle számonkérhetőség nélkül.

(13.50)

Magyarán: létrejön nagyon-nagyon sok közpénzből és közvagyonból egy magánintézmény. Nyilván önök a kínai kollégákkal már leboltolták, hogy kik fognak ebben majd jól fizető, vezető állásokat kapni, és kik rendelkezhetnek e fölött az egyébként nagyon jelentős pénz fölött.

Tegyük azt is hozzá, hogy azért Steindl Imre jól megépítette ezt az épületet (*Derűltség az ellenzéki pártok padsoraiból.*), merthogy nem szakadt le akkor, amikor államtitkár úr Klebelsberg Kunót idézte - ez egy csodálatos építészeti teljesítmény. Klebelsberg Kuno egyik legnagyobb teljesítménye az, hogy Trianon után újjáépítette és létrehozta a magyar állami felsőoktatás hálózatát. Létrehozott egy olyan felsőoktatást, ami az alapját, a gerincét jelentette a magyar felsőoktatásnak egészen az utolsó évek privatizációjáig. Klebelsberg nem idehozott egy külföldi egyetemet a magyar adófizetők pénzén, hanem egy magyar egyetemre hozta vissza Szent-Györgyi Albertet, aki aztán Nobel-díjat szerzett. Na, ez a különbség Klebelsberg között meg önök között, és ezért lesz az, hogy Klebelsbergre most is emlékeznek, meg valószínűleg száz év múlva is emlékezni fognak, a Palkovics-korszakról (*Schanda Tamás János felé.*), nem is beszélve államtitkár úrról, minden reményünk szerint néhány év múlva mindenki megfeledkezik majd.

Még egy szépséget hadd emeljek én is ki, csak azért, mert említette Molnár Gyula képviselő úr is. Önök azzal utálták el a CEU-t, az volt a fő érvük, hogy nem lehet olyan, hogy egy magyar felsőoktatási intézményre nem vonatkoznak a törvények. Ha kinyitjuk ezt a törvényjavaslatot, mit olvasunk a 4. § (3) bekezdésében? Egy jó hosszú bekezdésen keresztül emlegetik és rögzítik, hogy mik azok a magyar törvények, amik nem vonatkoznak erre az egyetemre. Ja, hát nekik lehet! Hát, ha a Kínai Kommunista Párt áldásával és ideológiájával jön egy egyetem, az önök politikai haverjai és szövetségesei hozzák, akkor rá nem kell hogy vonatkozzanak a magyar törvények. A CEU-ra direkt hoztak törvényt, azért, hogy kiutálhassák, a Fudan Egyetemre a vonatkozó hatályos magyar törvények sem érvényesek.

Mi a helyzet a másik dologgal, mit gondolnak önök a felsőoktatásról? Azt mondja Nacsa képviselőtársunk, hogy milyen nagyszerű, hogy jön ide egy, az első 50-be tartozó egyetem. De én azt szeretném megkérdezni, hogy nekünk mint a magyar Országgyűlésnek és önöknek mint a magyar oktatási kormánynak, nem az lenne a dolgunk, hogy a magyar egyetemek színvonalát javítsuk? Azért legyen világos: a Fudan Egyetem jelentős mértékben azért tartozik bele, és szerepel jól ezekben a rangsorokban, mert van pénze arra, hogy Nobel-díjas oktatókat vigyen magához, hozzon be az egyetemre. Miért nem a magyar

egyetemeknek adnak több pénzt, hogy több oktatót hozzanak oda, több magas minőségű, magas tudományos teljesítményű oktatót, akár olyan magyarokat, akik elmenekültek egyébként a pénztelenségből, meg az önök felsőoktatás-politikája, meg akadémiai politikája elől. Miért nem az az önök ambíciója, hogy világhírű magyar tudósok oktassanak a világhírű magyar egyetemeken? Miért az az önök ambíciója, hogy egy kínai egyetemen oktassanak világhírű tudósok, a magyar adófizetők pénzéből?

És azt mondja Pósan képviselő úr, nagyon kedves, hogy az ellenzék nem éri fel ésszel, hogy ez kinek az érdeke. Az a helyzet, képviselő úr, hogy nagyon is felérjük, ez az önök balszerencséje. Látjuk, hogy ez a konstrukció kinek jó: jó a kínaiaknak; jó azoknak, akik üzletelnek a kínaiakkal önök közül; jó azoknak, akik majd bekerülnek erre a fizetős egyetemre, akár az önök elitjéhez tartoznak, akár külföldről jönnek; jó azoknak a kínai vállalatoknak, amelyek majd megépítik ezt az egyetemet. Csak egy csoport van, amelyiknek nem jó: a magyar adófizetőknek, a magyar polgárok döntő többségének, a sokaknak, nekik ez nem jó. Ez a kevesek egyeteme, és nem a sokak egyeteme Magyarországon.

Mert ne legyen illúziónk, Kőbányáról vagy Kiszpestről, a panelből vagy a MÁV-telepről nagyon kevés diák fog majd tudni bekerülni erre az egyetemre. Ezt nem nekik építik sem a kínaiak, sem önök, hanem a jó pénzü, fizetős hallgatóknak, meg azoknak, akiket majd a kapcsolataikon keresztül benyomnak erre az egyetemre.

Van azért még itt egy apróság, amiről kevesebbet beszélünk. Azt kell mondanom - na, ez nem lesz nagy szenzáció -, hogy önök ismét megszegették az adott szavukat, hiszen kötöttek egy megállapodást a fővárossal arról, hogy milyen feltételekkel valósulhat meg az atlétikai világbajnokság. Na, abban nem volt szó Fudan Egyetemről, nem volt szó kínai egyetemről, ott diákvárosról volt szó, és az egész területről, hogy az egész terület diákváros lesz. Önök ezt a megállapodást megszegették.

A Demokratikus Koalíció elvárja a fővárostól, hogy vonja le a következtetéseket. Önöktől nem várunk semmit; önök hazudtak eddig is, ezután is hazudni fognak. De a fővárosnak le kell vonnia a következtetéseket, és ha önök nem tartják be ezt az alkut, akkor a fővárosnak sem kell hozzájárulnia és támogatnia az atlétikai vb-t. Annak a pénznek, amit ott elszórnak, tudunk sokkal jobb helyet mondani: annak jobb helye lenne a panelházak energetikai korszerűsítésében; jobb helye lenne a családi pótlékban, a nyugdíjban; jobb helye lenne az egészségügyben.

Végül szeretnék - önöket, fideszes képviselőtársaimat már nem nagyon van értelme győzködni, merthogy önök úgy működnek, hogy megvan a pártutasítás, egyik héten ez, másik héten az; amit kell, azt mindig végrehajtják - egypár szót szólni a kínai állam képviselőihez is. Biztos vagyok benne, hogy figyelemmel kísérik ezt a vitát. (*Németh Szilárd István: És most épp téged néznek!*)

Szeretném felhívni a figyelmüket, hogy ha a választók is úgy akarják, akkor egy év múlva itt új kormány lesz: egy olyan kormány, amelyiket nem lehet megvásárolni sem pénzzel, sem politikai befolyással, sem politikai előnyökkel. A következő demokrata kormány nyitott lesz az együttműködésre mindenkivel, Kínával is, a kölcsönös előnyök alapján, akár az oktatásban, akár a gazdaságban, de abban nem lesz partner, hogy magyar pénzből, magyar adófizetők pénzének felhasználásával építsenek politikai és gazdasági hídfőállást Európában. Nem lesz partner abban, hogy a magyar adófizetők pénzéből jöjjön létre egy olyan egyetem, amelyik nem szolgálja a magyar érdekeket. Nem lesz partner egyébként abban sem, hogy a magyar adófizetők pénzéből jöjjön létre egy környezetpusztító Budapest-Belgrád szupervasút, ami megint csak nem a magyarok érdekét szolgálja.

Éppen ezért ne gondolják azt, hogy a mostani kormány jogi trükközése meg fogja menteni ezt a beruházást. Ezt a szerződést fel fogjuk mondani, a vagyont vissza fogjuk venni a magyar adófizetőknek. És hogy úgy is elmondjam, hogy fideszes képviselőtársaim is értsék: bárkivel szívesen működünk együtt kölcsönös előnyök alapján, de nem leszünk gyarmat. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a DK padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportja jelezte, hogy a frakciójuk álláspontját két képviselőjük ismerteti, Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr és Csárdi Antal képviselő úr. Elsőként megadom a szót Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak. Parancsoljon, ön é a szó, frakcióvezető úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Én azt gondolom, hogy aki követi ezt a mai vitát, nagyon-nagyon sok mindent megtudhat önmagáról, és megtudhat arról a politikáról, amit önök valójában képviselnek a retorikával szemben.

Nacsa képviselő úr beszélt a Kína-politikáról. Én azt el tudom mondani önöknek, nem csak Nacsa képviselő úrnak, önöknek is, hogy amit önök kialakítottak Kínával kapcsolatban, az nem pragmatikus együttműködés. ahogy azt képviselő úr megfogalmazta, hanem behódolás. Ez már a második olyan projekt, második olyan beruházás, amikor önök a magyar adófizetők pénzét százmilliárdos nagyságrendben költik el olyan beruházásra, olyan projektekre, ami kizárólag Kínának és a Kínai Kommunista Pártnak az érdekeit szolgálja. Párhuzamosan ezeket a forrásokat nem fordítják olyan rendkívül fontos feladatok ellátására, amelyek viszont rendkívül fontosak lennének, nagyon fontosak, alapvető fontosságúak lennének a magyar emberek jövője szempontjából.

Itt arról beszéltek a fideszes és KDNP-s képviselők, kicsit olyan cinikus hangvétellel, hogy hát, miért ne állnák ki a magyar egyetemek a versenyt a Kínai

Kommunista Párt egyetemével. Tisztelt Képviselőtársaim! Önök sanyargatják, megfojtják a magyar egyetemeket, megvonják az ígért forrásokat is a magyar egyetemektől, és eközben a magyar adófizetők pénzét, a magyar adófizetők százmilliárdjait adják oda a kínai egyetemnek.

(14.00)

Ilyen feltételek mellett próbáljanak magyar egyetemek versenyezni? Azt tudom mondani ezen előterjesztés, másrészt az elmúlt hetekben lefolytatott vita alapján, hogy önök elárulták a magyar fiatalokat, elárulták a magyar egyetemeket. Szinte a teljes magyar felsőoktatást kiszervezték, és politikai irányítás alá helyezték. Vidéken nem maradt állami felsőoktatási intézmény.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el. A jegyzői székben Móring József Attilát Földi László, Tordai Bencét Arató Gergely váltja fel.)

Orbán Viktor január végén 1500 milliárd forintos uniós fejlesztési forrást ígért a magyar egyetemeknek, a miniszterelnök hazudott. Hazudott a magyar egyetemi vezetőknek, egyetemi polgároknak, egyetemi szenátusoknak, a magyar miniszterelnök hazudott a magyar fiataloknak, hazudott a teljes közvéleménynek. Mindössze 119 milliárd forint érkezik a miniszterelnök által ígért 1500 milliárdból, és ezt a beígért forrást, amivel belezsarolták önök a modellváltásnak hazudott kiszervezésbe a magyar egyetemeket, semmilyen módon nem pótolják.

Államtitkár Úr! Az, hogy ön feláll, és azt mondja, hogy majd pótolják ezeket a forrásokat, az semmi. Önöknek már senki sem hisz, és joggal teszik, hogy önöknek senki sem hisz. Hol vannak ezek a források? Ha megnézzük a központi költségvetés sorait, sehol nincsenek ezek a források. A másik oldalról pedig önök 550 milliárd forintot fognak elkölteni a Kínai Kommunista Párt egyetemére, ismétlem, a magyar adófizetők pénzéből. Tisztelt Képviselőtársaim! Erre önök senkitől semmiféle felhatalmazást nem kaptak.

Képviselőtársaim már említették, de nagyon fontos hangsúlyozni, hogy önök erre az egyetlenegy beruházásra sokkal több pénzt költenek el, mint egy teljes év alatt a teljes magyar felsőoktatás finanszírozására. Ez a magyar nemzeti érdekek elárulása. Vagy úgy is mondhatom, hogy talán jobban megértsék, hogy önök rárontottak a saját nemzetükre, és ez kiderülhetett egyébként a mai vitából és a mai felszólalásokból is.

Úgy versenyezzenek a magyar egyetemek, hogy önök az elmúlt 11 évben folyamatosan kivéztették az egyetemeket, kivéztették a magyar felsőoktatást. Százmilliárdokat vontak ki a magyar felsőoktatás finanszírozásából, és semmit nem tettek a gyalázatosan alacsony, megalázóan alacsony oktatói és kutatói bérek fejlesztése érdekében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ma egy doktori fokozattal rendelkező egyetemi adjunktus a magyar egyetemeken 277 ezer forintot keres bruttóban. Orbán Viktor kormányának van olyan minisztere, aki egy hónap alatt 18-szor annyi pénzt visz haza, mint egy doktori fokozattal rendelkező egyetemi adjunktus. Ez körülbelül mindent elmond önmagáról, és mindent elmond az önök felsőoktatási politikájáról. Egészen elképesztő és tragikus folyamatokat láthattunk, rengeteg olyan oktatót elment a magyar felsőoktatásból, aki erre akarta feltenni az életét, más pályát választott, vagy éppen elment külföldre, mert önök elűldözték őket a gyalázatos politikájukkal, a megalázóan alacsony bérekkel.

Elképesztő mértékben csökkentek a hallgatói létszámok. Csak egy példát mondok: a pécsi egyetem esetében 2008-2018 között 10 ezer fővel csökkent a hallgatók száma. Ehhez képest önök, ismétlem, a magyar adófizetők pénzéből egy olyan projektre költenek el 550 milliárdot, ahol már a tervek alapján jól láthatjuk, hogy tízszeres fizetést fognak kapni az oktatók, mint az önök által becsapott, kivéreztetett és megszorításokkal sújtott magyar egyetemeken.

Pósán képviselő úr példaként hozta a hallgatói létszámokat. Legyen világos mindenkinek, hogy a Fudan Egyetemnek összesen van körülbelül annyi hallgatója, mint a Debreceni Tudományegyetemnek, és önök mégis a budapesti campus megépítésére sokkal több pénzt fordítanak, mint a teljes magyar felsőoktatásra. Ismétlem, egy olyan egyetem budapesti campusáról van szó, aminek összesen van 30 ezer hallgatója. Ez egészen elképesztő! Úgyhogy mondhatjuk, hogy megköszönjük Pósán képviselő úrnak ezt a példát.

Sorolhatnánk hosszan, hogy milyen szempontok miatt is kell elutasítani ezt a gyalázatos és a magyar nemzeti érdekekkel ellentétes projektet. Említenünk kell itt a nagyon komoly nemzetbiztonsági kockázatokat is. Azt tudom mondani, az önök kormánya nem nemzeti, nem konzervatív, nem keresztény, és nem tudok olyan kormányt mondani a rendszerváltás után, aki ilyen súlyos károkat okozott a magyar felsőoktatásnak, és aki ilyen módon zálogosította el a magyar fiatalok jövőjét. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Jó napot kívánok! Üdvözlöm önöket. Azzal folytatjuk munkánkat, hogy Csárdi Antal képviselő úr folytatja az LMP vezérszónoklatát. Parancsoljon, képviselő úr!

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Ez a beruházás egy értékvesztés elsősorban - nem érzelmi alapon merem én ezt állítani -, és engedje meg államtitkár úr, hogy kontextusba helyezzem.

Önök elűldözték innen egészen jól nyomon követhető és bizonyítható módon egy demokratikus alapértékeken nyugvó, Európában, az Európai Unióban... - amiről, ugye, még jól tudom, hogy a szövetségeseink, vagy már nem? - szóval, hogy egy igen nagyra tartott egyetemet.

És akkor nézzük meg, hogy egyébként önök Kínával és általában az ilyen autoriter államokkal milyen viszonyt ápolnak. Emlékszem arra, amikor idelátogatott a kínai vezetés Budapestre, akkor magyar rendőrök tépték ki tetteleg a tibeti zászlót egy, a véleményét vállalni kívánó honfitársunk kezéből, csak azért, mert a kínai delegáció útja arra vezetett, és csak azért, hogy a kínai vezető ne lássa ezt a tiltakozó fiatalembert. Azt gondolom, hogy ez is a kontextushoz tartozik, amikor ezt vizsgáljuk. Önök megakadályoztak olyan közös uniós állásfoglalást, amely felemelte volna a szavát Hongkong önállóságának Kína általi folyamatos csorbítása miatt. Ez a kontextus, tisztelt államtitkár úr!

Azt gondolom, hogy érdemes ezt észrevenni. Lehet látni, hogy milyen viszonyt próbálnak kialakítani, ápolni, szerintem messze nem pragmatikus alapon Oroszországgal, Kínával, Törökországgal, és sorolhatnám azokat az autoriter államokat, amelyeket önök szemérmetlenül, erkölcstelenül, kritikátlanul igyekeznek kiszolgálni. Ennek a következő eleme most ennek az egyetemnek a létrehozása, amely, elhangzott a vitában, politikatudományt is fog majd oktatni hazánkban. Ez azért érdekes, mert a Fudan Egyetem alapító okiratából törölve lett az akadémiai függetlenség és gondolatszabadság. Államtitkár úr, ismerős ez önnek? Kötelezettséget vállaltak a kommunista párt iránymutatásának követésére, hitet tettek a szocialista értékek betartására, kimondva, hogy a Fudan Egyetemnek fel kell vértéznie oktatóinak és diákjainak az elméjét a Hszi Csin-ping-féle új korszakú kínai szocialista ideológiával.

Szeretném hozzátenni, hogy ez nem 1954-ben volt, kedves képviselőtársaim, nem is 1972-ben volt, ez 2019 decemberében volt. Tehát azok az együttműködések, amikre önök oly előszeretettel hivatkoznak, érdekes fénytörésbe kerülnek, mert mi szigorúan ezek után a változások után kívánunk együttműködni a kínai állammal, szigorúan ezek után a módosítások és változások után kívánunk kínai egyetemet építeni, igaz, nem a kínaiak pénzéből, hanem hitelből, az adófizetőknek a veritékes munkája által. Egy olyan elit egyetemet - és nekem nincs bajom az elit egyetemekkel -, amelybe, legyünk őszinték, a magyar egyetemistáknak elhanyagolható része tud majd bejutni, és úgy, hogy biztosak lehetünk abban, hogy azoknak, akiknek szerencsájuk van és bejutnak erre az egyetemre - már ha persze ez szerencsének nevezhető -, biztos, hogy olyan erős gazdasági hátteret tudott a családja biztosítani, amit ma igazándiból azok tudnak biztosítani, akik jó viszonyt ápolnak a kormányzattal.

Rádadásul teszük ezt a beruházást oly módon, hogy gyakorlatilag átverték mindenkit, aki szóba került. Nyugodtan el lehet mondani, hogy ez a beruházás nemcsak átláthatatlanul működik, hanem mindenkin és mindenben, erkölcsön, megegyezéseken átgázolva születik meg, és azt gondolom, hogy ennek az eredménye, hogy nagyon-nagyon súlyosan leamortizálja azt a diákvárosprojektet, amiben egyébként a magyar

kormány Budapest főváros IX. kerületével és a fővárossal megállapodott.

(14.10)

Érdeemes megnézni (*A laptopjára mutat:*), itt van a képe a beruházás térképének. A teljes terület piros és kék színnel van jelölve. Ez volt az eredeti diákvárosi beruházási terület. Most ez a terület úgy néz ki, hogy a kétharmadát a Fudan Egyetem elviszi, és a maradék egyharmadában lesz megvalósítva valamilyen maradvány, csökevény a Diákvárosból, és önök szerint ez így rendben. Tehát önök szerint nem elég fontos a magyar egyetemistáknak a helyzete, hanem ezt az egyetemet kifejezetten az ő kárukra akarják megvalósítani. Mert legyünk őszinték, akkor sem tetszene ez a beruházás, de azért Magyarországon még millió és kettő olyan helyszínt tudnék mondani, ahol ez megépülhetett volna.

Önök becsapták, elárulták ezt a hazát, becsapták és elárulták ezt a diáksokaságot, a szüleiket, és legyünk őszinték, ha a finanszírozást nézzük, az is beleillik egy teljes és most már teljesnek mondható képbe. Kezdődött a Budapest-Belgrád vasútvonallal, sok százmilliárd forintos kínai hitelfelvétellel, ez is meg fog épülni sok százmilliárd forintos hitelfelvételből. Egyik hitelnek sem ismerjük a kondícióit. Igaz, hogy például a paksi hitelszerződésnek viszont igen, ami nagyon hasonló finanszírozási módban történik. Na, arról például tudjuk, hogy a hitel költsége többszöröse azoknak a piacról elérhető hitelköltségeknek, amik ma elérhetőek az Európai Unióban vagy világszerte. És ezek után a magyar miniszterelnök hihetetlen arroganciával bejelenti, hogy nem veszi igénybe a gazdaság helyreállítására biztosított európai uniós hitelt; azért nem veszi, mert ő inkább az ideológiai barátaitól szeretne akár drágábban is hitelt felvenni.

Kérem szépen, ez gazdaságilag is egészen mérhetetlenül elfogadhatatlan. Ez a törvényjavaslat megérett a visszavonásra, hogy így fogalmazzak. Azt gondolom, hogy jó lenne, ha nem ezt az irányt folytatnánk, hanem olyan demokratikus alapértékeken nyugvó partnereket találnánk - lehet találni, szeretném jelezni -, akikre méltán lenne büszke diák, tanár, állampolgár. Ez nem az az irány. Köszönöm szépen a szót. (*Taps az ellenzéki padosorokból.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most a Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka, Tordai Bence képviselő úr következik. Parancsoljon!

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Keresve sem lehetne jobb példáját találni annak, hogy a Fidesz az 1 százalék érdekében kormányoz a 99 százalék érdekének ellenében, mint a Fudan Egyetem története. Egy olyan egyetemről beszélünk, ahol körülbelül 20 millió forintos tandíjért lehet egy diplomát vásárolni, és akkor innentől kezdve kérdés, hogy vajon mégis kinek az érdekeit

szolgálja ez a kínai bizniszegyetem, annak az idehozatala, annak a kínai munkásokkal, kínai alapanyagból való felépítése, úgy, hogy aztán a végén a nagy része kínai tulajdonban lesz, ami nem, az pedig Fidesz-tulajdonban, és mindez természetesen a magyar adófizetők pénzéből finanszírozza.

Tehát nyilván lesz egy olyan szűk elit, aki úgy gondolja szerencsésnek, hogy a gyerekeit majd oda fogja járattatni, nekik talán jó lesz. Nyilván jó lesz ennek az állami bizniszegyetemnek, mármint kínai állami bizniszegyetemnek is, hiszen hatalmasat fognak kaszálni rajta. Természetesen jó lesz azoknak a Fidesz-közeli vállalkozóknak, akik a kínaiaktól alvállalkozóként mindenféle túlázott lehetőségeket kapnak, tehát Mészáros Lőrincnek és barátainak is jó lesz. Jó lesz azoknak a fideszes fontos embereknek, akiket majd beleraknak a vagyonekezelő alapítványba, amely tulajdonolja ezt az egyetemet, mint ahogy az összes magyar egyetemet lassan Fidesz-közeli magánkezekbe játszották át. Ez az a szűk 1 százalékos réteg, amelynek lesz valami előnye a Fudan idehozatalából, ha az megtörténik.

Károsultja viszont a 99 százalék, mindenekelőtt a magyar adófizetők, akik kifizetik mindennek a rémálomnak az 540 milliárdos költségét, ha a maguk tervei végigmennék - jelzem, nem fognak -, és különösen kárvallottja ennek a Diákváros ügye, azoknak a vidéki magyar fiataloknak az ügye, akik idejönnének Budapestre tanulni, hogy a meglehetősen jó színvonalú magyar egyetemeken tanuljanak. De nem őket támogatják, és nem a magyar egyetemeket támogatják, hanem az őket kiszorító nemzetközi gazdasági elit gyerekeinek fognak itt létrehozni terveik szerint egy luxusegyetemet. Most ezt nehéz lenne tényleg elmagyarázni, hogy miért jó ezek jó, és én rettentően figyeltem a kormánypárti előterjesztőkre, a fideszes vezérszónokokra, még a KDNP-sre is, és még mindig nem értem, hogy ez nekünk, magyaroknak miért volna jó.

Azt mondja Nacsa Lőrinc képviselőtársunk, hogy ez versenyre készíti a magyar egyetemeket és a magyar felsőoktatást. Hát, csodálatos dolog úgy versenyezni, hogy a magyar egyetemeken egy oktató keres valahol 200-600 ezer forint között bruttóban, ezen a kínai luxusegyetemen meg másfél millió és 6 millió forint között fog keresni egy oktató, erre jön még rá az a személyes többmilliósi kutatási keret, amit biztosítanak nekik. Tényleg így kell működjön egy jó egyetem, egy kutatóegyetem, egy olyan egyetem, amelyik a nemzetközi élvonalba próbál tartozni, de miért nem a magyar felsőoktatásnak biztosítják akkor az erre fordítandó összegeket? Tehát 540 milliárd forintot költenek a Fudanra magyar közpénzből, és 453 milliárd forint az egész magyar felsőoktatás éves finanszírozása. Értik?! És akkor maguk itt a nemzeti kormány, amelyik a nemzeti érdekeket képviseli?! Ha önök lennének a helyünkben, akkor már rég nemzetáruelőzónának meg hazaáruelőzónának teli torokból.

De nézzük akkor egy kicsit azért a költségeket, a finanszírozási részét, már csak azért is, mert magyar

közgazdászok ezzel kapcsolatban tettek most közzé egy nyílt levelet, egy üzenetet, köztük olyan figurák, akik baloldali elhajlással nem vádolhatók, mint például az első Orbán-kormány minisztere, Chikán Attila, a korábbi fideszes miniszterelnök-jelölt, Bod Péter Ákos, vagy a korábbi, Fidesz által kinevezett KSH-elnök, Mellár Tamás. (*Schanda Tamás János: Ő a te frakciódban ül!*) Ők azt mondják, hogy ezt az 540 milliárd forintot, illetve ennek a hitelre eső részét hatszoros kamattal fogják felvenni ahhoz képest, amit az Uniótól kaphatnánk hitelként. Tehát a majdnem ingyenes hitelt, amit az Unió nyújt, azt visszautasítják a Helyreállítási és Ellenállóképességi Alapból, és helyette felveszik hatszoros áron a kínai hitelt, amelynek a pontos összegét egyébként nem lehet tudni, mert ugyan 450 milliárd forint kering, de a kínai finanszírozó fél 580 milliárdról is tett ajánlatot, úgyhogy lehet, hogy ez még tovább drágul. De azt sem tudjuk, hogy mibe fog ez kerülni nekünk, magyaroknak, nemcsak az, hogy mennyire adósítja el az Orbán-kormány az egyébként is 80 százalék fölötti államadósságban fuldokló Magyarországot, hanem azt sem tudjuk, hogy mennyi ennek a tényleges ára.

Az a csodálatos cég, amelynek a neve Kínai Állami Építőmérnöki Vállalat, 338 milliárd forintos ajánlatot adott. És akkor most itt jön a 200 milliárd forintos kérdés, hogy honnan származik a differencia. Hova megy el az a 200 milliárd forint, ami nem a megépítésre lesz ráfordítva? Ezt teszik önök zsebre? Ők beárazták 650 ezer forintos négyzetméteráron, Palkovics miniszter meg azt mondta, hogy mi egy kb. egymilliós négyzetméterárral számoltunk. Így már érthető, hogy kijön ez az 540 milliárd forint. Máris túlárasták 50 százalékkal a projektet? Tényleg kiveszi a Fidesz magának ezt a 200 milliárd forintot Mészáros Lőrincen meg barátain keresztül? Mi a terv pontosan, államtitkár úr? Azért azt, legyen már olyan kedves, világítsa meg egy kicsit.

Akkor beszélünk a költségekről, beszélünk a tandíjakról, ugye, két és fél millió a legolcsóbb félév, de ez folyamatosan emelkedik, mesterszakon akár a duplája is lehet, beszélhetünk a fizetésekről és arról, hogy ez hogyan vonja el a legjobb oktatókat, ha adott esetben megvalósul, a magyar egyetemekről. Tehát nem verseny lesz itt, hanem kivézetetés, agyelszívás, ráadásul tényleg városon belül. Úgyhogy a magyar felsőoktatásnak, ha használni akarnak, akkor nagyon gyorsan fújják le ezt a projektet; tők egyszerű, nem kerül semmi pénzbe.

(14.20)

Ha tényleg fejleszteni akarnák esetleg a magyar felsőoktatást, akkor tegyék vissza állami tulajdonba az alapítványokat, amiket fideszes kezekbe pakoltak, és rakjanak egyszerűen több pénzt a felsőoktatás éves finanszírozásába!

Nézzük egy kicsit az egészet globális kitekintéssel, geopolitikai szemszögből! Ugye, volt itt jó nemzetközi egyetem, úgy hívták, hogy Közép-európai

Egyetem, a CEU, azt sikerült elüldözni, és most a kínai nyitás jegyében egy keleti diktatúra egyetemét próbálják idehozni helyette. Valóban vannak olyan nemzetközi ranglisták, amiken ez is előkelő helyen szerepel, de azért az, hogy egyáltalán egyetemnek lehet-e nevezni egy olyan intézményt, ahol az akadémiai függetlenség és gondolatszabadság mint alapelv átadta a helyét a Kínai Kommunista Párt irányutasításának, követésének, hát, ez egy erősen problémás kérdés. És itt nem a kommunistán van a hangsúly, hiszen azt tudjuk, hogy a Kínai Kommunista Párt nevű hatalmi konglomerátum egy államkapitalista diktatúrát működtet olyan koncentrációs táborokkal az ujkurok számára, ami után a nácik is megnyalják a tíz ujjukat.

Tehát ezzel a diktatúrával biznisszelnek maguk, és tényleg furcsának tűnhet, hogy a Fidesz, ami magát antikommunistaként tételezi, bár soraiban sok korábbi kommunista szerepel, és nagyon sokszor bolsevik tempót használnak, egy kommunista párttal szerződik le, de ők sem kommunisták, ahogy maguk sem kommunisták, egyszerűen mindent képesek megtenni a hatalomért és a pénzért.

Talán kicsit érthetőbb ez a szoros baráti kapcsolat, ha a Kínai Kommunista Pártot csak kínai KP-nek rövidítjük, és akkor most már mindenki látja, hogy mi a logika e mögött a baráti együttműködés mögött.

Az is felmerült sokszor, hogy ez valami kémközpont lesz, és hát, nem alaptalanok a félelmek. Ugye, nagyjából az ilyen intézmények két-három százaléka valóban kémeket alkalmaz. Nem főállású kémek, másodállású kémek ők, tisztességes egyetemi oktatók lesznek, vagy tisztességes építőipari munkások és mérnökök lesznek a felületes szemlélő számára, csak éppen a valóságban leadják a kínai titkosszolgálatnak a jelentéseket.

Ez egy trójai faló, kedves fideszes képviselőtársak. Nézzék meg, hogy hogy járt az Afrikai Unió, amikor a 2010-es évek elején elfogadott egy ehhez hasonló trójai falóvat, aztán ráadásul nem velük fiztették ki, hanem az Afrikai Uniónak a 200 milliós székházát ajándékba kapták Kínából, majd néhány évvel később az derült ki, hogy hopp, mindennap a teljes adatállományt, ami ott megképződött, lementik, és átküldik egy kínai szerverre. Azért építették azt az egész székházat, hogy akadálytalanul telepíthessék bele a kémkedéshez szükséges technológiájukat. És nem ez az egyetlen eset, amikor a kínai állami építőmérnöki vállalat ehhez hasonló botrányokba keveredett.

Tehát egészen nyilvánvaló, hogy mire fogják használni ezt az intézményt, és hiába ködösítenek itt, hogy más nyugati országokkal is mindenféle együttműködési kapcsolatok vannak, igen, közös képzési programok, azok mégiscsak kevésbé veszélyesek, mint amikor odaadunk egy félkerületnyi területet, és hagyjuk, hogy egy főhadiszállást építsenek itt a kínaiak. Álljon meg a menet!

Nemcsak én mondom, hogy álljon meg a menet, hanem a főváros és az érintett kerület vezetése is azt

mondja, hogy álljon meg a menet. Karácsony Gergely és Baranyi Krisztina is azt mondja, hogy álljon meg a menet, sőt Orbán Viktor is azt mondja tulajdonképpen, hogy álljon meg a menet, mert miután legyőztük az önök emberét itt, Budapesten, a kormányfő azt állította, hogy oké, nem fog semmilyen beruházás megvalósulni Budapesten, amire a főváros vezetése nem bólint rá. Hát, erre nagyon nem bólintott rá, és mégis meg akarják valósítani. Úgyhogy innentől kezdve valóban az következik, hogy egyetlen négyzetméter területet sem adunk át a Fudan-projektnek, és ez nemcsak a mi véleményünk, hanem nagyon sok felháborodott magyar és budapesti ember véleménye.

Ezért is indítunk egy olyan konzultációt, ha úgy tetszik, nemzeti konzultációt, ahol négy kérdésre válaszolva ki lehet fejteniük az embereknek az álláspontjukat arról, hogy szeretnék-e, hogy itt, ilyen feltételekkel ez az egyetem megvalósuljon.

És ezért is támogatjuk azt a tüntetést, amit Jámbor András szervez jövő szombatra, június 5-ére, 14 órától a Hősök terére, ahol teljesen az aktuális, nonszensz szabályozással kompatibilis módon sok ezren fogjuk elmondani, hogy nem, köszönjük, nem kérünk a Fudan Egyetemből, stop Fudan, sőt üzenünk Pekingnek, hogy ők is megértsék, sőt megállítjuk Pekinget.

Úgyhogy állítsuk meg Pekinget, gyertek ki ti is tüntetni, találkozzunk a Hősök terén, leginkább a Kossuth téren, és mutassuk meg, hogy nem lehet Budapesten bármit megvalósítani a 99 százalékos többség akarata ellenére, amit Orbán Viktor és barátai kitalálnak a maguk javára! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt az első független, jelentkező képviselőnek, Szél Bernadett képviselő asszonynak meg tudnám adni a szót, jelzem, hogy a kormány nevében Schanda Tamás államtitkár úr kért szót, így a házszabály értelmében neki kell megadnom. Parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a vita ezen fontos pontján én is ismételen becsatlakozzam, hiszen lezajlottak azok a komoly vezérszónoki felszólalások, amelyek minden frakció álláspontját elmondták. Ezekre szeretnék egy rövid reakciót adni.

Egyrészt Brenner Koloman képviselő úr, alelnök úr több kritikát fogalmazott meg, ezek közül az első a benyújtás időpontjára vonatkozott. Én nem feltételezem azt, hogy alelnök úr ne ismerné egyébként a Ház működését vagy a vonatkozó házszabályt, és azt sem feltételezem róla, hogy a nyilvánosságot akarta megvezetni azzal, hogy itt kedd estéről beszélt, ami nem lenne méltó hozzá. De azért fontos erre reagálni. Arról van szó, hogy május 11-én nyújtottuk be ezt a törvényjavaslatot, ami valóban kedd volt, de most május végéről visszatekintve, azért azt hiszem, hogy 16 napunk mindenki számára volt, hogy a megfelelő felkészülés

rendelkezésre álljon. És értem, hogy május 27-én nehézséget okoz valakinek, hogy május 11-én nyújtottunk be egy törvényt, de azt remélem, hogy azért ezalatt a Jobbik-frakció is tudta alaposan tanulmányozni ezt. Esti időpontként pedig talán valami 23 óra utáni időpontot említett, az nem hiszem, hogy az országgyűlési képviselők számára okoz nehézséget, hanem a kollégáimnak is köszönöm ezúton, akik ilyen késői órán is rendelkezésre álltak, és közreműködtek abban, hogy ezt be tudjuk nyújtani.

Még itt a benyújtás kapcsán fogalmazott meg kritikai észrevételeket Palkovics miniszter úr kapcsán. Azért arra alelnök úr figyelmét felhívnom, hogy Palkovics miniszter úr maga is akadémikus, a piaci szférában is elismert tudós, mérnök, akinek komoly szakmai és kutatói teljesítménye van, illetve kutatás- és tudományszervezői tevékenysége is van, és még egyszer mondom, egyébként az Akadémiának is tagja, ellentétben egyébként Brenner képviselő úrral, tehát méltatlannak gondolom az ő számonkérését ezekben a témákban.

Brenner képviselő úr és aztán többen is a hozzászólásokban időnként nagyobb hanggal, időnként szolidabban kérdéseket fogalmaztak meg a finanszírozással, illetve a hitelfelvétellel kapcsolatban. Ez szerintem rendben is van, de ami egészen megdöbbentő, hogy állításokat is megfogalmaztak, amit akkor tegyünk teljesen tisztába. Semmifajta hitelfelvételről semmifajta döntés nem született. Vannak különböző ajánlatok egyes hitelekéről, de döntés nem született, és természetesen, mielőtt meg fogjuk hozni a megfelelő döntést, hogy ez a beruházás elinduljon, előtte az összes létező és felmerülő, különböző finanszírozási konstrukciót felelős módon meg fogjuk vizsgálni. Azért ennek az ellenkezőjét állítani, az nem más, mint politikai hisztériakeltés, amit én értek, hogy megéri ezt megtenni, és mindenfajta pártpolitikai okokból érdemes ezt a kérdést a baloldal szerint napirenden tartani, és a baloldalra megérkezett Jobbik szerint is ezt napirenden tartani, de valójában legyen egyértelmű, és legyen világos: nem született döntés semmifajta hitelfelvételről.

(14.30)

És a magyar kormány felelős módon - mint minden más esetben is - meg fogja vizsgálni, hogy milyen finanszírozási lehetőségek vannak, és azt követően fogja csak a szükséges döntéseket meghozni.

Fölmerült kérdés még szintén Brenner képviselő úr által, és aztán máskor is, talán Keresztes képviselő úr vagy talán Arató képviselő úr hozta fel legutóbb - de lényegtelen is - azt a kérdést, hogy mennyibe is fog kerülni ez a beruházás, és hogy ez hogyan aránylik egyébként a magyar felsőoktatásra fordított költségekhez. Ez önmagában egy súlyosan félrevezető állítás, amit itt megfogalmaznak ezzel, hiszen egy beruházásnak a pontos keretösszege egyébként még nem látható, másrészt pedig a működési és a fejlesztési költségeknek az összehasonlítása teljesen megtévesztő, és megint csak

kizárólag hangulatkeltésre alkalmas. Amikor a magyar egyetemek fejlesztéséről, ott is sok száz-, ezermilliárdos nagyságrendről beszélünk. Összekapcsolni a működtetést és a fejlesztést, az a szakmai hozzá nem értésnek és a magyar emberek félrevezetésének az 1.0-s változata. Egészen méltatlan, azt gondolom, hogy erről egyáltalán itt, így kell beszélnünk, és több vezérszónoki felszólalásban ez a kérdés egyáltalán fölmerült.

Szóba kerültek különböző felszólalásokban szintén a bérek kérdései. Azt remélem, hogy a Fudan Egyetemen jól meg fogják fizetni egyébként az oktatókat, de ezt remélem egyébként a magyar felsőoktatási intézményekben is, és pontosan arról szól az a modellváltás, amit a baloldal nem támogatott, hogy ezt lehetővé tegyünk, hogy egyébként a magyar felsőoktatási intézmények olyan béreket tudjanak adni a saját munkatársaiknak, saját oktatóiknak, saját professzoraiknak, amilyenre a korábbi időszakban nem volt lehetőség. Ezért szomorú, hogy ezt a baloldal nem támogatta. De a modellváltás eredményeképpen mégiscsak ez a lehetőség a magyar felsőoktatási intézmények számára is sokkal inkább rendelkezésre fog állni, mint bármikor korábban.

És Brenner képviselő úr talán még külpolitikai dimenziót is próbált behozni a felszólalásába, illetve ideológiai kérdéseket feszegetett - azért legyen ez is egyértelmű! A Fudan nem ideológiát hoz Magyarországra. Nem ideológiát, hanem világszínvonalú tudást hoz. A világ egyik vezető egyeteme azért az egyik vezető egyeteme a világnak, mert nem ideológiát, hanem világszínvonalú tudást ad át a saját hallgatóinak. Azt hiszem, hogy egészen méltatlan, főleg Brenner képviselő úrtól, aki valóban az egyetemi világból érkezik, hogy ilyen álságos hozzászólást tesz.

Az pedig legyen még egyszer világos, amit Pósnak képviselő úr elmondott: én kihagytam az exozémból, de valóban kifejezetten fontos. A világ kutatóinak 25 százaléka Kínában dolgozik. Óriási arányról beszélünk. Ezekkel a kutatókkal, ezzel a tudományos rendszerrel, a tudomány eme fontos részével nem kapcsolatban lenni, az több, mint bűn. Az több, mint bűn, tisztelt Országgyűlés.

És ezt nemcsak mi mondjuk, hanem nem véletlen az, hogy a Fudannal 270 egyetem van partnerségben 40 országban, 70 egyetemmel van közös képzése. Ezt mások is fölismerik. És amikor mi ebben még előrébb akarunk menni, és még inkább támogatni akarjuk egyébként ezeket az együttműködéseket, akkor kifejezetten a nemzeti érdek ellen van, hogy önök támadják ezeket a fejlesztéseket és ezt a beruházást.

Nacsa képviselő úr is sok értékes dolgot mondott. Én ott azt hangsúlyoznám, hogy valóban igaz, bárholon jöjjön egy egyetem, aki benne van az első százban, azzal nem tehetünk mást, csak hogy örömmel látjuk; bárcsak még több intézmény jelenne meg Magyarországon a világ legjobbjai közül!

Molnár Gyula képviselő úr sok mindent feszegetett. A legfontosabb mondat, amit mégis kimondott, amit köszönök neki - és ezért csak megdicsérni tudom a képviselő urat -, mert azt mondta, hogy mindez igaz,

amit önök mondanak. Minden igaz. Köszönöm szépen az elismerést. *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokban.)* Ugyanakkor utána azért mégis fölített kérdéseket, többek között a kivitelezéssel kapcsolatban kérdezett engem, hogy az ajánlatokkal mi a helyzet, meg mi a menetrend.

Képviselő Úr! Ez a törvényjavaslat az eleje ennek az egyetemépítési projektnek. Sem hitelszerződés, sem kivitelezési szerződés, sem semmilyen más ilyenről sem döntés nem született, sem semmi más. Érkezett indikatív ajánlat, valóban. De döntés semmi nem született. Nem tudok önnek válaszolni erre a kérdésre, mert nem lehet jelen pillanatban erre válaszolni, nem tart ott a tervezés. Képviselő úr, ez úgy néz ki, hogy először a területtel kell tudni rendelkezni. Azt követően elő kell készíteni a terveket, annak is különböző fázisai vannak, és amikor készen vannak a pontos tervek, akkor lehet egyébként annak a kivitelezésére pontos árajánlatot kapni, és annak a finanszírozási forrását megtalálni. Hát, képviselő úr, ettől még azért odébb vagyunk! Az első lépésnél tartunk. Az első nagyon fontos lépésnél tartunk. De ne akarjon a képviselő úr tőlem olyan dolgot számonkérni, amire nem tudok válaszolni, mert nem születtek meg azok a döntések még, mert nem születhettek még meg azok a döntések, amelyekre rákérdez.

Azt is kérdezte a képviselő úr, hogy hol a nemzeti érdek, és szuverenitási kérdéseket feszegetett, ami egyébként szerintem üdvözlendő; az egy nagyon jó dolog, hogyha a baloldallal 2021-ben szuverenitási kérdésekről lehet beszélgetni. Ez jól mutatja azt, hogy azért léptünk előre, az önök számára is fontos lett ez a dolog.

És ott van a nemzeti érdek, hogy ez a fejlesztés, a Fudan Egyetem hozzájárul a magyar fiatalok sikeréhez, mert mi azt gondoljuk, hogy a magyar fiatalok sikere nemzetstratégiai kérdés, sorskérdése Magyarországnak, és ha mi ezért dolgozhatunk, akkor ezért mindent meg kell tennünk. Ezért szükséges támogatnunk ezt a beruházást.

Örülök, hogy abban pedig egyetértünk alapvetően, hogy nyitni kell Kelet felé, ezért látszik, hogy valóban pusztán politikai hisztériakeltés miatt támadják ezt az egész ügyet.

Amire még mindenképpen reagálnom kell a képviselő úr számára: az ingatlan a vagyonekezelő alapítványhoz került, nem pedig a kínai félhez, tehát kár róla úgy beszélni, mint hogyha ezt mi a kínaiaknak odaadományoznánk. Szó sincs erről, az egyetem számára fogják tudni hasznosítani ezt az ingatlant, aminek a fejlesztése egyébként is, azt gondolom, közös érdekünk kell hogy legyen.

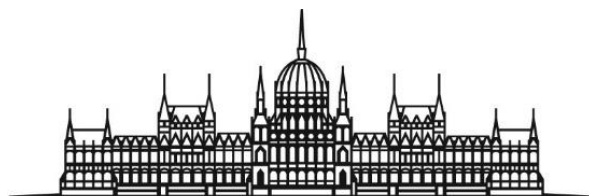
Amit Arató képviselő úr számára el kell mondanom, hogy amikor az oktatáspolitikát, Arató képviselő úr meg a bűn és a tévedés szavak egy mondatba kerülnek, akkor nekem egészen más dolgok jutnak eszembe, többek között Arató képviselő úrnak az elhibázott döntései.

(Folytatás 204/2-ben!)

2018-2022. országgyűlési ciklus Budapest, 2021. május 27. csütörtök 204/2. szám

Országgyűlési Napló

Azt pedig végképp nem értem, hogy amikor az ingatlanról beszél, akkor miért nem azt mondja, hogy egy szörnyű állapotban lévő területről van szó, amely egyébként Budapest szégyene, és annak a fejlesztése tud egy egyetemvárosként, egy diákvárosként megvalósulni.

Nem csodálkozom azon, hogy nem érti Arató képviselő úr, hogy ez valóban a magyar fiatalok érdeke, hiszen a magyar fiataloknak ad lehetőséget, hogy egyébként itthon is hozzáférjenek a világ egyik legjobb egyeteméhez. Számítalan magyar fiatal tanul egyébként akár állami ösztöndíj segítségével a világ legjobb egyetemén.

(14.40)

Ez most lehetővé válik Magyarországon is. Ennek a támadása teljesen értelmetlen. De az is sok mindent mutatott, hogy Arató képviselő úr itt a főváros felé fogalmazott meg mindenfajta diktátumokat. Jól látszódik, hogy Gyurcsány Ferenc megüzente Karácsony Gergelynek, hogy mit kell itt most csinálnia, mit kell mondania és mit kell tennie. Ezt Arató képviselő úr itt előtte el is árulta számunkra.

Valóban, Keresztes képviselő úr számára világossá kell tennem még egyszer, hogy a magyar egyetemek fejlesztését támogatjuk, a magyar egyetemek fejlesztéséhez szükséges forrásokat (*Az elnök a csendő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) biztosítjuk, és a magyar egyetemek fejlődni fognak. Az a kérésem, hogy ne támadja azt, hogy ezt nem feltétlenül hitelből vagy akár az RRF-ből fogjuk finanszírozni. Köszönöm megtisztelő figyelmét. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr felhívása után, ahogy ezt a korábbiakban elmondtam, az elsőként jelentkező független képviselő szólhat, ez pedig nem más, mint Szél Bernadett képviselő asszony. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. (*Vállára vetve tibeti zászlót visel.*) Tisztelt Országgyűlés! Itt igazából arról van szó, hogy építünk egy egyetemet Kínának, és odaadjuk ajándékba. Bármit mondanak is önök, bármit állítanak is rólunk, ami itt zajlik, ez a hazaárulás minősített esete, tisztelt államtitkár úr, üzenem a miniszter úrnak is, méghozzá egy olyan kormánytól, amely mára nyíltan a Kínai Kommunista Párt ügynökévé vált az Európai Közösségben. Tétélesen tudom önöknek sorolni, hogy hány ponton árusítás az a törvény, amit idehoztak a Ház elé.

Tudják, kínaiaktól meghitelt felvenni és nekik eladósodni, az szerte a világon egyetlenegy dolgot jelent: a nemzeti szuverenitás teljes feladását. 450 milliárdos hitelről tudunk. Most azt mondta az előbb az államtitkár úr, hogy ők még pontosan nem tudják, hogy ez majd mennyi lesz. Szeretném önöket emlékeztetni arra, hogy tavaly titkosították a Budapest-

Belgrád hitelszerződést, kiperelni sem tudtam a magyar igazságszolgáltatásban. '14-ben, amikor az oroszoknak adósítottak el minket, akkor legalább még itt a Házban szavaztunk róla. Most már kiperelni sem lehet azokat a hiteleket, amelyekkel minket eladósítanak ezeknek a kínai hatalmaknak.

Egy kicsit konzultáljanak nemzetközileg, ha úgy tetszik, mondjuk, Montenegróval, hogy ők hogyan érzik magukat azután, hogy megépítették a világ legdrágább autópályáját, és mit is jelent az, amikor a nemzeti infrastruktúrának egy része átkerül egy idegen hatalom kezelésébe csak azért, mert nem tudjuk fizetni a hitelt. Ez a hazaárulás!

Én megkérdeztem önöket, tisztelt államtitkár úr, hogy a nemzeti infrastruktúrának mely része kerül le-tétbe ebben a bizonyos szerződésben arra az esetre, ha nem tudjuk fizetni a hitelt. Önök kitértek a válaszadás elől. Álljon fel, mondja meg! Nekem az semmit nem jelent, hogy ön azt mondja, hogy majd megnézik a minisztériumban, hogy melyik a legjobb hitel. Varga Mihály is megnézte a paksi hitelt. Mi lett belőle? Módosítás. Nem tudott annyit Moszkvába menni, hogy átütemezzék. Abból is ki kellett volna lépni.

De menjünk tovább! Ön azt mondja, vagy nem tudom, KDNP-s képviselő mondta, hogy ez majd versenyt, egészséges versenyt fog jelenteni a magyar felsőoktatásnak. Mégis miről beszélnek?! Ez nem felhívni fogja a magyar felsőoktatást, hanem víz alá nyomni az egészet. Hatalmas bérkülönbség lesz a Fudan Egyetem állásai meg a magyar állami, pardon, alapítványi egyetemek állásai között. Adják oda az összeset, a 450 milliárdot adják oda a magyar felsőoktatásnak! Utána beszéljünk majd versenyről, addig ne! Arról nem is beszélve, hogy tényleg brutális kettős mérce az, amit a CEU-val csináltak; ötször kisebb a Fudannál, és egyébként nem volt benne állami pénz, arra azt mondták, hogy versenyhátrányt okoz a magyar felsőoktatásnak. Most meg szétdotálnak egy kínai egyetemet, és közlik, hogy az majd egészséges verseny lesz a magyar felsőoktatásnak. Miről beszélnek?! Ugye, amikor az üléspont határozza meg az álláspontot, igaz, államtitkár úr?

Beszélünk itt a Diákvárosról. Akárhogy is nézem ezt a törvényt, a Diákváros hat hektárja áll szemben a Fudan 22 hektárjával. Magam is vidéki diák voltam Budapesten, a megfizethető lakhatás alapfeltétel ahhoz, hogy el tudjuk az egyetemet végezni, nem lakhatunk a híd alatt. Önök ezt elveszik a magyar vidéki egyetemistáktól, és a gazdasági elit meg járthatja a gyerekeit a Fudanra, persze, ha tetszenek neki azok a feltételek, amelyek ott vannak. Megjelent a sajtóban, lehet olvasni, a kínai diákok majd járhatnak könyvtárba meg a konditerembe, a magyar fizessen érte! Hogy nem akarnak velünk érintkezni? Hogy lesz ezen az egyetemen a használat, tisztelt államtitkár úr?

A negyedik: ez a vagyongazdálkodási modell, amibe bebetonozzák, ez az adófizetők nettó kifosztása. A következő, amivel kezdtem a felszólalásomat, az van benne, én elolvastam a törvényt, hogy itt van egy óriási ingatlan vagyont, tényleg hatalmas, ezt az ingatlan vagyont

az alapítvány ingyen megkapja tulajdonba, szabadon gazdálkodhat ezzel. Magyarul, mi álljuk a cechet, ami a miénk volt, az az ingatlan átmegy az alapítványba, és a végén nem lesz a miénk, de lesz rá a magyar államnak egy elővásárlása. Ez micsoda képtelenség?! Tulajdonképpen kettősör fizetünk, először, amikor megkapják, és ha már mondjuk, nekik valamiért nem kell, vagy hajlandóak eladni, akkor visszavásároljuk. Ez olyan, tisztelt államtitkár úr, mintha ellopnám én az ön biciklijét, és utána azt mondanám, hogy tőlem visszavásárolhatja. Ez a törvény pontosan így van. Nyugodjon meg, nem akarom ellopni a biciklijét, van nekem sajátom, de válaszoljon erre a kérdésre, legyen kedves, hogy hogyan néz ki ez a konstrukció! És ne jöjjön nekem ilyen hagymázás szövegekkel, hogy nem értünk hozzá, és a többi! Önök sem értenek hozzá láthatóan, mert ha értenének hozzá, akkor nem adósítanának el minket a Kínai Kommunista Pártnak.

Az is benne van ebben a törvényben, és nagyon sajnálom, de ez egy teljesen új elem, hogy a működésén és a fenntartáson kívül az állam támogatással és adománnyal is biztosítja a működést és a fenntartást. Tehát ott van, hogy vagyont adunk először, és utána a működést és a fenntartást is valahogyan finanszírozzuk. Hogy ezt jól értsük, ez úgy fog kinézni, hogy mondom, odaadjuk nekik, és utána még segítünk is a működtetésben. Közpénzből fogunk valamit fenntartani, aminek a működésébe és a gazdálkodásába nem lesz beleszólásunk. Ez pontosan így néz ki, tisztelt államtitkár úr.

És egyébként akkor beszéljünk még valamiről, ami előlött van, vagy mondhatnánk úgy, hogy ez alatt is, mert az értékek mindent meghatároznak a politikában. Önök azzal, amit most csinálnak, személyesen Orbán Viktorral és az egész Fidesznek az antikommunista múltját egy az egyben szembeköpi, úgy, ahogy van. Azt mondta magáról a miniszterelnök, hogy antikommunista meg utcai harcos. Hát, se nem antikommunista, se nem utcai harcos, inkább mindennek az ellentéte. Ez a törvény - és szégyen, hogy idekerülhet egy ilyen borzalmas törvény a magyar Országgyűlés elé - Kínának egy trójai falova, és tulajdonképpen ezzel Orbán Viktor letérdelt a Kínai Kommunista Pártnak, és vele térdel az egész KDNP, és vele térdel az egész Fidesz.

A Budapest-Belgrád vasútvonal együtt a Fudan Egyetemmel gyakorlatilag azt jelenti önöknek, hogy amióta ezeket a projekteket nyomatják át a magyar parlamenten, leginkább a titkosítást például, azóta önök folyamatosan szívességeket tesznek a Kínai Kommunista Pártnak szerte a világban, leginkább Brüsszelben.

Szeretném önöket emlékeztetni arra, tisztelt Országgyűlés, hogy azért nem volt ez mindig így. 1989-re még emlékszik valaki a Fideszben? Tüntetést szerveztek önök a kínai nagykövetség elé a Tienanmen téri vérengzés elleni tiltakozás miatt. Nyilatkozatot adtak ki és azt hangsúlyozták, idézem a régi Fideszt: „Minden józanul gondolkodó ember számára világos, hogy a változtatásra képtelen kommunista diktatúrák

nem riadnak vissza a legesztelenebb terrortól sem, ha hatalmukat veszély fenyegeti. Ez a tény azonban nem jelenti azt, hogy a világ szabadságot és demokráciát tisztelő népei szótlanul tudomásul vegyék az emberi jogok sárba tiprását, békés tüntetők legyilkolását. A Fidesz határozottan elítéli a kínai vezetést.”

Nem is volt olyan régen, 2008-ban, még szintén ellenzékben a tibeti események kapcsán megszólalt a Fidesz: „Magát demokratának valló politikai erő nem tűrheti el az emberi és kisebbségi jogok Peking által demonstrált tömeges sárba tiprását, a tibeti lakosság és a dalai láma megfélemlítését. Rendszerváltó pártként a Fidesz morális kötelességének érzi, hogy felemelje a szavát és tiltakozzon, amikor egy kommunista rezsim brutális eszközökkel lép fel saját állampolgárainak szabad akaratával szemben. A Fidesznek tiltakoznia kell most is, amikor sok esztendő elteltével az elnyomó rezsim ismét ilyen brutálisan felvillantotta igazi arcát Kínában.”

(14.50)

Emlékeznek? Emlékeznek erre? Változtatásra képtelen kommunista diktatúrák, elnyomó rezsim, emberi jogok, tiltakozás mint morális kötelesség - ezeket mondták.

Most nemhogy nem szólalnak meg Hongkong kapcsán, hanem megpróbálnak másokat is elhallgattatni, az Európai Közösséget is megpróbálják elhallgattatni, Szijjártó Péternek az esztelen vétői pontosan erről szólnak, az elhallgattatásról. Egész Európát el akarják hallgattatni. Hát, innen üzenjük Pekingnek, hogy nem fog sikerülni. Én tudom, miről beszélek, én már kaptam levelet a Kínai Kommunista Párt egyik magyarországi fészkekből, a kínai nagykövetségről, megírták nekem, hogy nekik nem tetszik, hogy én kiállok a Fálun Dáfá mozgalom mellett. Hát, innen üzenem nekik mint magyar országgyűlési képviselő a magyar parlamentből, hogy nekem ne üzenessen a Kínai Kommunista Párt.

És meg kell védenünk a hazánkat. Meg kell védenünk a hazánkat az esztelen és brutális elnyomás ellen, és nagyon sajnálom, hogy a Fidesz feladta a saját eszmeiségét, a saját múltját, a saját ideológiáját, mindent feladott, és valóban egy politikai termék lett a polgári Magyarország. Alig tudunk most tüntetni. Június 5-én a Szikra Mozgalom tüntetést szervez pontosan a Fudan Egyetem kapcsán, és ott tartunk, hogy különböző kreatív módszerekkel kell megtalálnunk az utat, hogy elmondjuk a saját véleményünket a saját hazánkban egy kínai trójai faló beruházással kapcsolatban.

Önök értékvesztettek, nihilisták, kommunistasimogatóvá váltak - ezek önök a Fideszben! Mondjuk ki, tényleg mondjuk ki, itt a magyar Országgyűlés, mondjuk ki! Nekem ugyan nem róhattak fel semmit a múltamból, semmit nem mondhatnak, soha semmit, ami arról szólna, hogy én bármifajta kínai kommunista vagy bármilyen kommunista rezsimet kiszolgáltam volna. Önök lepaktáltak velük, a Fidesz lepaktált

a kínai kommunistákkal. Idehoznak egy kínai egyetemet, amely a Kínai Kommunista Pártnak a közvetlen irányítása alatt működik, és a párthoz hű tanárokat, a lojális tanárokat jutalmazza. Itt van, bevezettek egy olyan teljesítményértékelési rendszert, tisztelt államtitkár úr, amely aszerint értékeli a tanárokat, hogy ki mennyire vesz részt a párt kártékony tanok elleni harcában. És mik a Kínai Kommunista Párt által kártékonynak ítélt tanok? Az alkotmányos demokrácia, a civil társadalom és az emberi jogok.

Milyen oktatás lenne itt, tisztelt államtitkár úr? És, igen, ott a friss hír, hogy a China Media Group, ami olyan, mint egy kicsit itt az a Kunigunda utca, ez a kínai állami propagandagépezet, stratégiai és együttműködési megállapodást írt alá a Fudannal - csak hogy senkinek ne legyen kétsége arról, hogy milyen szerepet szán a Kommunista Párt a Fudannak az ideológia terjesztésében. Így van, kínai kommunista propagandát fognak terjeszteni.

És, tudják, végtelenül szomorú, amikor azt mondják nekem, hogy hát, itt minden rendben van, ott vannak a tudósok, előkelő hely a rangsorban s a többi, s a többi. Amikor a CEU hasonló eredményeket tudott felmutatni, ha a rangsorokat nézzük, akkor őket elüldözték innen. Addig mesterkedtek, amíg el nem üldözték azt az egyetemet. Akkor nem volt szempont, hogy hányadik a rangsorban. Most szempont. Innentől elkezdve hiteltelen az önök kiállása bármifajta egyetemi rangsorral kapcsolatban, ez az érv nem használható. Ha a CEU maradhatott volna, mert kiváló egyetem, akkor ez az érv itt megállna. De nem maradhatott, mert a Kínai Kommunista Párt által kártékonynak minősített tanok szerint szervezi az életét, ahogy egyébként mi is szeretnénk Magyarország életét szervezni, kiállva a demokráciáért, a jogállamért.

És mondja ki, államtitkár úr, ne kerülgesse a forró kását - végtelenül szomorú, amikor egy képzett, jó képességű ember eladja a lelkét az ördögnek, de szabadítsuk fel a lelkeiket, és mondják el -, hogy ez a pénz azért kell a Fidesznek, mert kevésbé nézi a Kínai Kommunista Párt, hogy mire költik, sokkal inkább nézi az Európai Unió, hogy mire költjük a pénzt, mennyire megy korrupciós célokra és mennyire megy valósan a magyar nép hasznára. A kínaiaktól jövő pénz olyan pénz, amit önök majd úgy költenek el, ahogy akarnak, és ez az egyetem pedig egy hatalmas szívesség az önök elvbarátainak, hatalmas szívesség a Kínai Kommunista Pártnak, mert az Európai Unió területén belül létrehozhattak egy olyan centrumot, amelyet bármire használhatnak. És mint a Nemzetbiztonsági bizottság volt tagja pontosan tudom, hogy a kémkedésnek és országok befolyásolásának ezerféle módja létezik; ezerféle módja létezik, és akkor is, amikor én ott tag voltam, pontosan láttam, hogy nagyon erősen meg kell szerveznünk magunkat és a védelmünket, hogy Magyarországon a nemzeti szuverenitás egy valós állapot legyen, és nem egy propagandatermék a Fidesznek és a KDNP-nek a szájában.

Önök beeresztik ide a farkast. Ez a Fudan erről szól. És azért is kell '22-ben kormányváltás, mert önök annyira kifordultak a régi önmagukból, hogy most már nem látnak semmit abból, ami ennek az országnak az iránya lenne, a mi jólétünk lenne, a mi egészségünk lenne, a mi helyünk a világban lenne.

Én minden magyar diáknak kiváló oktatást akarok, nem elitegyetemeket és tönkretett magyar közoktatást és felsőoktatást. Én azt szeretném elérni, hogy Magyarországon az egészségügy és az oktatás két olyan terület legyen, amelynek a finanszírozásához nem férhet kétség, nemzeti konszenzussal kell erőssé tenni. Ez a Fudan Egyetem távolabb visz minket a céljainktól, és nem közelebb. Nem támogatható, ez egy nemzetárulás. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy most kétperces kör következik. Hárman is jelentkeztek..., nem, négyen - ne így folytassuk, mert akkor az nagyon hosszú lesz! *(Derűltég az ellenzék soraiban.)* -, így aztán most a sorban elsőként Varga-Damm Andrea független képviselő asszony szólhat két percben. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Rendkívül örömmre szolgált, hogy Schanda államtitkár úr elmondta, hogy ennek az egyetemnek a területe nem lesz kínai tulajdon, ez magyar tulajdonban marad, ugyanis rendkívüli módon megalapozta azt, amiről szerettem volna beszélni. Ugyanis ha ez magyar tulajdonban van, és az a legfőbb érv, hogy ez az egyetem a 34. a rangsorban, és egyébként pedig már számtalan nyugat-európai egyetemnek is együttműködése van vele, akkor én most felállítottam azt az elvrendszert, hogy ennyi erővel ha a rangsorban lévő első 33 egyetem valamelyikéhez is odament volna a magyar kormány, és azt mondta volna neki, hogy mi a ti országotok hiteléből megcsináljuk nektek az egyetemet Magyarországon, és gyertek ide, akkor annak a 33-nak mindegyike azt mondta volna, hogy jó. Hát, ki ne akarná, hogy valaki más a más pénzből az ő egyetemének egy új campust építsen egy másik országban? Nem? Hát, ez egy logikus dolog.

Aztán még azt is meg szeretném kérdezni, hogy önök szerint, miután ebben az első 34-ben még a Tsinghua University a 15., a University of Hong Kong a 22., a Peking University a 23. és a The Hong Kong University of Science and Technology a 27., tehát ez előtt még van négy darab kínai egyetem - négy! -, amely gyakorlatilag ugyanígy jöhetne, mint ez a Fudan, csak tetszenek tudni, hogy miért nem? Mert ez az egyetem a Kínai Kommunista Párt saját keltetője, tehát itt kommunista, hithű embereket képeznek, akiket a világon szépen kitelepítenek mindenféle kamu állásokba, és ők a kínai állam érdekeit szolgálják külföldön - azaz kémek. Stimme! Tehát ezeket Magyarországon nem fogadni kellene, hanem amikor idejönnek, és lebuknak a magyar elhárítás eredményes

munkája által, akkor örök időkre szépen ki kell innen utasítani őket. De nem! Mi idehozzuk, egyetemet építünk nekik, mi finanszírozzuk, kölcsönt is veszünk fel tőlük, és gyakorlatilag eláruljuk a magyar nemzetet. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Molnár Gyula képviselő úr, MSZP, két percben.

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Azt hittem, hogy ez egy ilyen hosszú és alapos vita lesz, de most már látom, hogy két malomban harangozunk, úgyhogy valószínű, önök mondanak valamit, mi nem értjük, mi mondunk valamit, önök úgy csinálnak, mintha nem értenék, de egy nagyon fontos dolgot szeretnék elmondani az államtitkár úrnak, mert reagált egy tételre.

Engem nagyon félreértett. Én pont azt mondtam, amit most Varga-Damm Andrea, hogy mikor döntöttünk az 500 milliárdról, hogy valaki másnak felépítünk egy egyetemet, és megkerestük-e az első ötvenet a világban? - ugye, ezt mondta el most képviselőtársam. Nem azt mondtam, hogy ki lesz a kivitelező, ne nézzen már engem ilyen szempontból ennyire bolondnak! Persze, pontosan tudom, hogy még szó sincs arról, hogy hogy fog kinézni; majd a következőkben arról beszélünk, hogy hogy fog kinézni. Én azt kérdeztem, hogy miért nem kerestünk meg egy ilyen ajánlással a top 50-ben mást is. Miért nem tettük meg azt, hogy ha úgy gondoljuk, hogy a magyar felsőoktatás kitörési pontja az, hogy a top 50-ből idehozzunk valakit, és elhisszük azt, amit önök mondanak, hogy ez fogja a magyar felsőoktatást felzárkóztatni a top 50-hez, akkor miért nem versenyzettük ezt meg?

(15.00)

Én erről beszéltem, amikor azt mondtam, hogy versenyztetés: hirdessük meg, nézzük meg, és lehet, nem kizárt, hogy talán ennél jobb ajánlatot is kapunk, vagy lehet, hogy ennél izgalmasabb dolog érkezik ide, és valóban mindazokkal a kis furcsa háttérzörejekkel kapcsolatban sem kell magyarázkodniuk, amelyeket itt elég képtelenesen mondott el Szél Bernadett képviselőtársam pár perccel ezelőtt. Mennyivel egyszerűbb lenne az élet! Ezt javasoltam, így értse, amit mondtam. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Pósan László képviselő úr, Fidesz, két percben!

DR. PÓSAN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Képviselőtársam, annak ékes bizonyosságát hallottam, hogy ez egy politikai termék most az önök részéről, amelyről néhány képtelenséget szeretnék azért elmondani. Kifogásolták azt, hogy milyen fizetési különbségek lesznek a magyar és a Fudan Egyetem fizetési között. Ez nyilvánvalóan igaz, én egy szóval sem vitatom. Fordítva, csak szeretném megjegyezni, hogy

soha, a rendszerváltás óta egyszer sem hallottam ezt a kifogást, hogy a magyar egyetemek vagy akár a CEU-n történő fizetések között mi a különbség.

Azt mondja, hogy brutális hatalmi fellépések voltak Kínában. Ez kétségtelenül igaz, ezt mondta Szél Bernadett. Azt is meg tudom érteni, hogy emberi jogi alapon a hongkongi, tibeti és egyéb ilyen problémákra reagál. Én csak egyet szeretnék kérdezni: 2006-ban Magyarországon, Budapesten is volt nagyon komoly, brutális fellépés. *(Moraj az ellenzéki pártok sorából.)* Nem reagált rá az égvilágon senki, sőt próbálják mind a mai napig letagadni. Tehát akkor valahogy mégiscsak egy mércével kellene mérni.

Tordai Bence azt mondta, hogy a magyar diákokat nem támogatjuk. Én csak tisztelettel felhívnám a figyelmét arra, hogy a magyar egyetemistáknak milyen típusú juttatásaik vannak. *(Csárdi Antal: Diákhitel!)* Nézzék meg, legyenek kedvesek, hogy van kollégiumi juttatás, van lakhatási támogatás, tanulmányi ösztöndíj, szociális ösztöndíj, fel lehet venni diákhitelt. Van természetesen ezzel kapcsolatban számos egyéb lehetőség is szociális ösztöndíjra. Csak jó, ha tudjuk, hogy egyébként ezek megvannak.

Még egy kérdés, hogy milyen egyetemek jönnek vagy éppen nem jönnek Magyarországra. Van egy törvény, amely előírja valóban, hogy olyan egyetem képezhet Magyarországon, amelynek van anyaintézménye. A Fudan esetében erről van szó *(Dr. Varga-Damm Andrea: A Stanfornak nincs?)*, annak van egy anyaintézménye, és ide tud jönni, és ebből következően tud képzést folytatni. *(Csárdi Antal: Oxford?)* Erről szól a dolog. Nem kettős diplomát ad ki, a Fudan Egyetem diplomáját adja ki. Köszönöm. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Jézusom!)*

ELNÖK: Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, LMP!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr azt mondta, hogy a hitelfelvétel a Fudan kapcsán valamiféle politikai hisztériakeltés lenne. Ezt az ön főnöke mondta el egy interjúban, hogy ilyen módon kívánják ezt finanszírozni. Akkor ön ezt cáfolni tudja?

Beszélt róla államtitkár úr, hogy most dolgozzák ki a konstrukciókat, hogy milyen módon lehet ezt a beruházást végrehajtani és finanszírozni. Esetleg olyan konstrukción nem gondolkodtak, hogy a kínai egyetem finanszírozását a kínaiak fizessék, hogy nem a magyar adófizetőkkel kéne megfizettetni, hanem a kínai adófizetőkkel fizetessék meg? *(Csárdi Antal tapsol.)* Ilyen konstrukció a magát nemzetinek hazudó kormány fejében nem fordult meg esetleg? Önök 1500 milliárd forint uniós fejlesztési forrást ígértek a magyar egyetemeknek. Ebből semmi nem valósult meg. Orbán Viktor ismét hazudott a magyar egyetemeknek. De ne beszéljen a levegőbe, tisztelt államtitkár úr, ez a pénz nincs benne a helyreállítási alapban. Ha megnézzük, a jövő évi költségvetésben sincs benne ez a pénz. Orbán Viktor azt mondta, hogy egy-

két éven belül ennyi pénzt fognak költeni a magyar egyetemek fejlesztésére. Hol vannak ezek a források?

Őn említette, Pósnán képviselő úr is említette a magyar egyetemeken dolgozó oktatók és kutatók fizetését. Tisztelt Államtitkár Úr! Ön elismerte, hogy gyakorlatilag 11 éve – ugye, 11 éve kormányoznak önök – semmit nem tudtak elérni. Tehát önöknek teljes mértékben eredménytelen volt, sőt igazából egy „rombolás” szóval leírható volt a politikája a felsőoktatás kapcsán. Ma jelenleg 277 ezer forint bruttó fizetésért dolgozik egy doktori fokozattal rendelkező egyetemi adjunktus. Önök most kétszer 15 százalékos béremelést ígértek. Ez ön szerint korrekt? Ez ön szerint elegendő? Ennyit kell kapnia egy magyar egyetemi adjunktusnak, egy magyar egyetemen dolgozó egyetemi adjunktusnak? Ehhez képest önök a magyar adófizetők pénzéből a Kínai Kommunista Párt egyetemén tiszteres, a mai magyar oktatói fizetések tiszteresét fogják kifizetni.

Még tett egy utalást Palkovics miniszter úrra, hogy ő akadémikus és tudós. Én azt gondolom, senki nem vonta kétségbe Palkovics miniszter úr szakértelmét, de azt elmondtuk, és el fogjuk mondani ezután is, hogy olyan projekthez adja a nevét, ami a magyar nemzeti érdekek elárulását jelenti. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiból.)*

ELNÖK: Szilágyi György képviselő úr, Jobbik, két percben!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tudják, fideszes képviselőtársaim, amikor az ember fiatal, akkor még jobban érdeklik az anyagi javak, és a jelen érdekli elsősorban. Ha '90-ben nyújtották volna be ezt a törvényt, akkor még azt mondom, valahol meg is érthetném önöket, hiszen akkor még fiatal demokratáknak nevezték magukat, igaz, hogy demokraták akkor sem voltak, de legalább fiatalok. Ahogy idősödik az ember, megváltozik a gondolkodása, főleg akkor, ha gyermekei és unokái is vannak már, és ezért érthetetlen, hogy ezt benyújtották. Akkor már sokkal jobban érdekli az embert a jövő, a gyermekei jövője. Nem hiszem el, hogy önök nem érzik, és nem vették észre azt, hogy éppen eladják, eladósítják a gyermekeinket, elveszik a gyermekeinktől, az unokáinktól a jövőt azzal a politizálással, amit csinálnak és ezekkel a törvényekkel.

Már csak egy kérdés van, hogy mit fognak majd csinálni azon a bizonyos órán, amikor elindulnak majd egy útra önök is, mert valamennyien el fogunk indulni erre az útra, arra az útra, ahova nem vihetik magukkal a milliárdjaikat meg a vagyonukat, meg semmi egyebet, mit fognak akkor mondani a gyermekeiknek. Ha belenéznek a szemükbe, mit mondanak? Hogy jópofákat röhögünk itt, amikor Dömötör Csaba felszólalt, vagy éppen Rétvári Bence, hogy hú, az volt az úri muri, amikor Kővér László megbüntette Jakab Pétert? Ja, közben eladtuk a jövőtöket, bocsánat!

A saját gyermekeik, unokáik jövőjét adják el jelen pillanatban, adósítják el az országot, és olyan jövőt

vesznek el a gyermekeiktől, amelyet pedig önök tudtak volna biztosítani nekik, hiszen ha az elmúlt 11 évben nem a különböző harácsolásra, pénzszerzésre használták volna fel a hatalmukat, hanem arra, hogy Magyarországon jólétet hozzunk létre, és az emberek érdekében dolgozzanak, akkor egy teljesen más országban élhetnénk. Szégyelljük magukat, hogy elveszik a gyermekeink és az unokáink jövőjét! *(Taps az ellenzéki pártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most visszatérünk az előre bejelentett felszólalók felszólalásaihoz. Ezek sorában elsőként megadom a szót Mátrai Márta képviselő asszonynak, Fidesz, az Országgyűlés háznyagának. Parancsoljon!

MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon a T/16225. számú törvényjavaslat általános vitájára kerül sor. A törvény preambuluma korrekt és konkrét iránymutatást ad arról, hogy az egyetem milyen széles körű és kimagasló színvonalú oktatási és kutatási kapacitással rendelkezik. Ezt idézem: „A gazdaság-, társadalom-, természet- és orvostudományi képzési területek, ezen keresztül innovatív vállalkozásokat támogatni kész magyar felsőoktatási intézményrendszer és környezetének megerősítése, a képzést folytató oktatók, kutatók, tanárok, valamint a képzésben részt vevők támogatása.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Hosszú előkészítés után, több tárgyalást, egyeztetést követően a megvalósulás szakaszába ért Magyarországon a világ egyik kiemelkedő egyetemi campusának építése, a Fudan Hungary Egyetem. Már 2014-ben, majd a 2017. májusi pekingi tárgyalásai alkalmával Orbán Viktor miniszterelnök úr jelezte partnere felé, hogy a felsőoktatási együttműködés további erősítése érdekében örömmel fogadná egy kínai egyetem alapítását Magyarországon. A kínai kultúra sok ezer éves tapasztalattal, gondolati gazdagsággal a háta mögött érleli azt a tudást, amellyel egy ilyen egyetem fel van vértezve. Amikor egyetemet alapítunk, akkor nem lehet a világ napi politikai küzdelmeit mércének tekinteni. Ezek ma ilyenek, jövőre másmilyenek lesznek, száz év múlva meg rá sem fognak ismerni a változásokra, ezért az a tudás és tapasztalat, amely az egyetem által nálunk megjelenhet, nagyobb távlatokra tekint, mint amit egyáltalán képesek vagyunk meglátni.

A Fudan Egyetem Sanghajban, a kínai császárság területén alakult meg, és az 1905-ös alapításától fogva számos változást megélt. A világ sok országából érkeznek hallgatók, fiatalok, így a kultúrák igazi találkozási pontja lesz ez az egyetem, amelyből a magyar diákok csak profitálhatnak, mert használható, teljes értékű tudást és világszerte elismert diplomát szerezhetnek. Az egyetem szellemi híd lesz Ázsia, Kína és Közép-Kelet-Európa között annak minden előnyével. Nyugodtan kijelenthetjük, hogy a Fudan Egyetem lesz a kínai selyemút a tudás világban.

(15.10)

Egy valódi, új egyetem alapítása és megvalósulása mindig emeli az ország fényét, a tudományos élet tekintélyét. A kételkedők közül számosan kifogásként a kínai politikai berendezkedésre utalnak leggyakrabban, mert mindig ez jár a fejükben, miközben néhányan természetesnek veszik, hogy egy külföldi pénzmágnás a saját eszméi terjesztésére egyetemnek nevezett ideológiai képzőközpontot alapíthat Magyarországon.

Mi a Fudan Egyetem magyarországi megjelenésével a megszerezhető tudásra, az egyetemes ismeretekre, a nemzetközi kapcsolatokra, a sokszínű oktatásra gondolunk, amikor az egyetem alapítását támogatjuk. A gazdasági ismeretek fejlesztése mellett a tervek szerint lesz társadalomismeret, lesz természet- és orvostudományi képzés is.

A kínai gazdasági kultúra jobb megismerése érdekében tavaly már a Corvinus Egyetemmel is megállapodást kötöttek MBA-képzésre. A Fudan Egyetem nem ideológiai képzést ad, hanem szakmai képzést nyújt, és nemzetközileg elismert diplomát kapnak a hallgatók. Azok idegenkednek, akik a nemzetközi egyetemet az egykori moszkvai ügynökképzés világának megélt előnyeiből vezetik le, ugyanis mindig a régi nemzetközi kapcsolatok moszkvai intézete jut eszükbe, de a Közép-európai Egyetem, a CEU, az bezzeg soha.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kínai egyetem nem fog beleszólni Magyarország közéletébe, politikai rendszerébe. Az egyetemet ellenző kínai képe ott ragadt a kulturális forradalom idején. Mivel már többször is jártam Kínában, láttam egy XXI. századi gazdasági, kulturális felemelkedést annak minden hasznos, értékes vonzatával együtt. A Fudan Egyetem keretében megvalósul a kulturális, tudományos és nemzeti sokszínűség Közép-Európa szívében. Az egyetem a közép-európai térségben is közvetítő akar lenni a kínai és európai társadalmak kapcsolatában. Egy valódi egyetem alapítása Magyarországon mindig üdvözlendő fejlemény, akkor is, ha azt más országok az egyetemes és egyetemi tudás terjesztése érdekében kezdeményezik.

Magyarországon olyan demokratikus légkör van, hogy az odajáró hallgatók sokféle szemlélettel találkozva saját tudásuk, gondolkodásuk alapján tekinthetnek az őket körülvevő világra. Egy ilyen egyetem elfogultság nélkül mutathatja meg a magyar életet, mert a hallgatók saját tapasztalataikkal térhetnek vissza hazájukba, és reményeink szerint nem lesznek elfogadói a rosszindulatú és önérdékű hamis híreszteléseknek.

A politikai ráhatásról szólva az elmúlt évtizedekben nincs példa arra, hogy a kínai állam saját világnézetét akarná ráerőltetni Magyarországra; sokkal inkább a világkereskedelem, a fejlett ipar és kultúrák közvetítés fontos szereplője. Egyáltalán nem mellékes, hogy meg lehet ismerni a kínai kultúrát idehaza, barátokat lehet szerezni, eloszlatni a félelmeket, az elenséges érzületeket is.

Arra biztatnék mindenkit, hogy bátorítsák a világ országait és nagy egyetemeit, hogy hasonló társintézményeket hozzanak létre Magyarországon, ahol angol, francia, amerikai vagy spanyol egyetemek is találnak maguknak hallgatóságot. A kínai egyetem nyitott ablak lesz a nagyvilágra, amelynek hasznos része az Andrássy Gyula Német Egyetem is a magyar felsőoktatásban. Ma a kínai egyetemi képzést a szorgalom, szakmai orientáltság, gyakorlatiasság és sikeres tanulási készség jellemzi, a versenyszellem és kitartás nem lesz haszontalan tapasztalat Magyarországon sem.

A panaszkodók kifogása az is lehet, hogy a kínai egyetem nem a liberális kapitalizmus egyesek által végtelenségig szeretett eszméit terjeszti a világban. Kérdezem, hogy van-e arra elegendő tudásuk, képviselőtársaim, hogy kijelentsék: a jövőre nézve azok az egyetemi képzések lesznek a legjobbak, amelyekért ma lelkesednek.

A nyugati világ egyes egyetemein napjainkra még a gondolkodás szabadsága is veszélybe került. Sok helyen a képzés, a dogmák, a cenzúrák és téveszmék csapdájában vergődnek, különösen a társadalomtudomány jutott zsákutcába. A most kifogást emelő baloldali képviselőtársaim az elmúlt években elleneztek a kínai állammal közösen építendő vasutat, elleneztek továbbá és tiltakoztak a magyar embereket védő oltások ellen, most tiltakoznak a közös alapítású egyetem ellen is. Úgy látom, hogy nem elsősorban az egyetem alapításával van gondja a baloldálnak, hanem egyszerűen Kína-fóbiában szenvednek.

Ajánlanék még egy szempontot az egyetem körüli vitában. Az ellenzék szinte összhangban támadja a kínai egyetem alapítását, a keleti kapcsolatokat, de gondoljanak bele, ha valódi felelősségük lenne, hogyan néznének azon országok szemébe, amelyeket folyamatosan megbántanak, igaztalanul vádolnak, vagy olykor holmi rosszul értelmezett elkötelezettségtől vezérelve megsértenek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A polgári kormány kiegyensúlyozott együttműködésre törekszik a világ jóakarató országaival. Kína egy olyan szereplője a világpolitikának, amely nem akarja saját önző képére formálni a magyar életet. A kínai állam nem támad, sőt számos esetben nyújtott segítő kezét a köztünk lévő ideológiai eltérések ellenére. Ez nem minden országról mondható el napjainkban. Ez a jó szándék és nyitottság a kínai állammal fennálló kapcsolatokban a stratégiai partnerségben irányadó.

Az ellenzők próbáljanak belegondolni a magyar társadalom érzetébe is! Hol találnak saját elfogult híveiket kívül olyanokat, akik rossz dolognak tartják egy nem ideologikus célú egyetem létrehozását, működését, amely emeli az ország hírnevét? Nekünk magyaroknak nincs okunk, hogy féljünk a keleti kultúrától, gondolkodásmódtól, világszemlélettől.

Tisztelt Országgyűlés! Az építkezés minden téglája Magyarországon marad, a magyar főváros sokszínűségét erősíti, a főváros területének egy elhagyott, lepusztult részét teszi rendezetté. A Diákvárossal

együtt étellel tölti meg a városrészt. Fájhat-e ez annak, aki szebbé szeretné tenni saját lakóhelyét, Magyarország fővárosát? A beruházás a nemzeti vagyon megőrzésének, védelmének, a felelős gazdálkodás követelményeinek szem előtt tartásával valósul meg. A törvényjavaslat ezen célok megvalósítását közérdekű célnak, közérdekű tevékenységnek minősíti.

A törvényjavaslat lefekteti a Fudan Egyetem magyarországi működése bővítésének alapját egy új vagyongazdálkodási alapítványi fenntartású magyar egyetem létrehozásának előkészítésével, melynek a jövőben a kijelölt, vagyonjuttatásként átadni tervezett területek adnak otthont.

Az elmondottak alapján kijelenthetjük, hogy a létrejövő egyetem erősíti a hazai felsőoktatás versenyképességét, ezen túl lehetőséget teremt számos nagyvállalat számára, hogy munkahelyteremtő beruházásokat hozzanak létre. Mivel a Fudan Egyetem magyarországi megjelenése a magyar hallgatók, az oktatók és kutatók, illetve a magyar felsőoktatás mellett a fővárosban élők érdekeit is szolgálja majd, ezért cél az, hogy a Budapest Diákváros-Déli Városkapu fejlesztési programmal együtt egy olyan innovatív, magas színvonalú beruházás valósuljon meg, amely összhangban áll az adott területre megfogalmazott fejlesztési irányokkal.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottak alapján kérem képviselőtársaimat, hogy az előttünk lévő törvényjavaslatot támogassák. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormányparti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a Jobbik képviselője, Szilágyi György képviselő úr szólhat. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar történelem egyik legszebb és legígéretesebb korszakának, a reformkornak meghatározó alakja, Széchenyi István mondta, hogy a tudományos emberfő mennyisége a nemzet igazi hatalma. Való igaz, a kiművelt emberfők sokasága nélkülözhetetlen egy társadalom boldogulásához, fejlődéséhez, de leginkább békéjéhez. Ennek érdekében az államnak bizony áldozatokat kell hoznia: költenie kell a meglévő intézmények fenntartására, illetve azok fejlesztésére.

Mindezeket figyelembe véve nem tűnik ördögtől valónak, hogy a jelenlegi kormányzó pártok törvényjavaslatot terjesztenek elő egy új felsőoktatási intézmény létrehozásáról. Kicsit különös ugyan, hogy a felsőoktatásra fordított forrásokhoz képest hirtelen óriási összeget kívánnak fordítani az új intézményre, de alapvetően az ötlet, még egyszer mondom, nem elvetendő.

Ha megvizsgáljuk az előttünk fekvő törvényjavaslatot, akkor azt láthatjuk, hogy az új intézmény az oly sok vitát kiváltott, de még gyakorlatban nem bizonyított alapítványi formában fog működni. A jelenlegi kormányzó erőktől legjobb szándékkal is csak

kalandorságnak minősíthető a gyakorlat, miszerint a felsőoktatást egy nem kipróbált, sok kérdést felvető intézményi formában, alapítványi tulajdonban kívánják működtetni.

(15.20)

Az a tény azonban, hogy még az intézményi keretek létrehozása előtt törvényben rögzítik, hogy az új létesítmény egyetemi rangot fog kapni, már kimondottan elgondolkodtató. Jelenleg még sem oktatási program, sem oktatói gárda, sem épített infrastruktúra nem áll rendelkezésre, de már törvényi szinten biztosított a leendő oktatási intézmény elismerése. Ez szembemegy minden eddigi gyakorlattal.

Vajon miért ilyen fontos most ez a kérdés a kormány számára? Vajon miért akarja a kormány a teljes magyar felsőoktatásra fordított mintegy 554 milliárd forinttal megegyező összeget elkölteni erre a projektre, hiszen - bár nem tudjuk a pontos összeget, de - nagyjából az állami támogatás és a hitel összesen 550 milliárd forint lesz. Aztán sorolhatnám a szakmai kérdéseket napestig, de nem kapnánk választ.

Az előterjesztett törvényjavaslat egy furcsa színjáték része, amely színjáték egyáltalán nem a magyar felsőoktatásról szól. A képzés és oktatás nemes célja mögé bújtatva próbál Orbán Viktor nemzetközi támogatókat szerezni saját magának. A rendelkezésünkre álló információk alapján a magyar állam kedvezőtlen feltételekkel nagy összegű hitelt vesz fel a kínai államtól azzal a céllal, hogy kínai egyetem létesüljön Magyarország fővárosában, annak is egy olyan területén, ahol a magyar felsőoktatás fejlesztését tervezték az érintettek. Ez volt az a bizonyos Diákváros-projekt, amit alig három évvel ezelőtt ugyanezen kormány iktatott törvénybe. Ez, tisztelt képviselőtársaim, messze több, mint egyszerű ostobaság vagy kalandorság, ez kimondottan bűn a magyar emberek ellen.

Ebben a kérdésben egyáltalán nem merültek fel szakmai érvek, csak politikai érvek, ezért nem is szabad ezt a kérdést szakmai szempontok alapján vizsgálni. Kristálytisztán arról van szó, hogy Orbán Viktor olyan politikai támogatókat keres, akik elnézik neki az autokratikus vezetési stílust, a demokratikus értékek lábba tiprását, olyan barátokat keres, akiknek csak a pénz számít, ugyanúgy, mint neki magának, olyan barátokra van szüksége, akik hozzá hasonlóan elvtelegnek, és értékektől mentesen hozzák meg döntéseiket a személyes gazdagodásuk érdekében. Orbán Viktor korábban hasonló okokból döngölözött Európán belüli és Európán kívüli erőkhöz, vezetőkhöz. Orbán Viktor legújabb barátja Kína, akik nem tekinthetők egyenrangú félnek Magyarországgal, már csak a nagyságunkat és a gazdasági súlyunkat tekintve sem. Ilyen erőviszonyok mellett nem gondolhatja senki, hogy Magyarország számára előnyös megállapodás köttetik. Bár ismerve a kínai korrupciós horroretörténeteket, biztosan lesznek olyan magyar emberek, akik jól járnak majd ezzel az üzlettel. Kína nemcsak szimplán beszívárog az Európai Unióba ezen intézményen

keresztül, hanem egyenesen egy új fellegvárat épít, ahol megveti lábát mind politikailag, mind gazdaságilag.

Ha arra gondolunk, hogy Magyarország elsődleges szövetségese az Európai Unió, illetve az a NATO, amelynek katonai, biztonságpolitikai érdekei több ponton is ütköznek Kínával, akkor Orbán Viktor magatartását nehéz másnak minősíteni, mint árulásnak. Erős szavak ezek, tudom, de nem véletlenül használok őket. Vajon Orbán Viktor kikérte-e a nagy európai vagy észak-amerikai egyetemek ajánlatát egy hasonló campusszal kapcsolatosan? Vajon készített-e olyan tervet, amely ezt a létesítményt európai forrásokból, egyfajta európai uniós kezdeményezés-ként valósította volna meg? Vajon mi motiválta Orbán Viktort, hogy derült égből villámcsapásként a magyar felsőoktatásra költethető forrásokat kínai beruházás támogatására akarja fordítani?

Tisztelt Képviselőtársaim! Éppen maga Orbán Viktor jelentette ki a Corvinus Egyetem működési modelljének átalakításával kapcsolatosan, hogy a céljuk nem más, mint az, hogy a világ kétszáz legjobb egyeteme közé kerüljön be a Corvinus. Meg sem vártuk az ennek érdekében tett intézkedések hatását, máris egy nagyságrenddel nagyobb kötelezettségvállalást teszünk, finoman szólva kétes várható eredmények mellett.

Orbán Viktor szívesen tetszeleg a kuruc hős, a nemzeti szuverenitás bajnokának szerepében, aki visszautasítja a nyugati hiteleket, korábban az IMF-hitelt, a közelmúltban az EU által biztosított nagyon kedvező helyreállítási hitelt. Most éppen ezt a függetlenséget kívánja feladni, és hatalmas összegű hitelt kíván felvenni, amelynek visszafizetése a magyar emberek feladata lesz a jövőben. Ha azt is figyelembe vesszük, hogy a nyugati hitelek célja a gazdaság újraindítása, élénkítése lett volna, akkor a mostani hitel értelmé és célja valóban nem indokolható.

Arra csak kevés szót szeretnék vesztegetni, hogy ezt a beruházást is titkok és talányok övezik, a feltételeket több évre titkosították, a nyilvánosságot kizárták, nehogy valaki felfedhesse a valódi szándékot. Sajnos már megszoktuk a Fidesz-kormányoktól, hogy nem kötik a nép orrára a döntéseik okait, illetve az általuk kötött üzletek részleteit. Ez a lépés csak egy abban a sorban, amivel Orbán Viktor eladósítja az országot a keleti barátainak. Az első lépés a letlepedési kötvény volt, amelynek a terheit még mindig nyögi az ország, ezt követte a világ legdrágább vasúti beruházása, a Budapest-Belgrád vasútvonal, ami 2017 óta futó projekt, de még mindig kevés a látszatja, s még kevesebb az eredménye. Orbán Viktor olyan hintapolitikus, aki a személyes érdekei, a családi biznissz érdekében elárulja a szövetségeseit, ezzel az ország hitelét rongja, a szavahihetőségét erodálja.

Az orbáni ámokfutás Magyarország és az EU viszonyát aláássa; megkockáztatom, hogy Orbán Viktor kifejezett célja az Európai Unió egészének züllesztése és bomlasztása, és utána, az is meggyőződésem, hogy

Magyarországot ki szeretné vezetni az Európai Unióból, és ki kíván lépni onnan. Ha már a Néppártból páros lábbal kirúgták - bár tudom, hogy önök léptek ki -, akkor biztos, hogy az a célja, hogy ne maradjunk az Unió tagja.

A Fudan Egyetem-projekt nem más, mint egy lázalom, amit a következő kormánynak minden eszközzel meg kell akadályoznia, mert afelől nincs kétségem, hogy a jelenlegi parlamenti szavazógép kérdés és kritika nélkül asszisztál majd ehhez a legújabb kori Orbán-mutyihoz is.

S ha már felmerült itt a kérdés az előbbi felszólalás kapcsán, hogy vajon hol találunk olyanokat, akik elleneznék ennek az egyetemnek a megvalósítását úgy, hogy hitelt veszünk fel, kínai pénzből, kínai munkásokkal Kínának építünk egy egyetemet - ez hasonló a Budapest-Belgrád vasútvonalhoz, ahol hitelt veszünk fel, s kínai pénzből, kínai munkásokkal egy olyan projektet valósítunk meg, ami Magyarországnak egyáltalán nem előnyös -, tehát hol találunk olyan embereket, akik ezt ellenzik, hát, tisztelt fideszes képviselőtársaim, kint az utcán, az emberek között, ott, ahol mi, ellenzéki politikusok folyamatosan jelen vagyunk, ahol beszélgetünk az emberekkel. Menjenek ki az utcára, akár itt is megtehetik a Kosuth téren, kérdezzék meg az erre járó embereket, hogy ők mennyire támogatják azt, hogy önök eladósítsák az országot, elveszik a gyermekeink jövőjét, hogy folyamatosan ezeket a gigahiteleket fogjuk nyögni vagy fogják a gyermekeink nyögni majd az elkövetkezendő években, és vajon ők támogatják-e azt, hogy a Diákváros helyén, ami magyar fiataloknak lett volna könnyítés akár lakhatási szempontból is, egy, a Kínai Kommunista Párt által üzemeltetett egyetemet hozzanak létre. Meg fognak döbbenni, tisztelt fideszes képviselőtársaim, hiszen a magyar választópolgárok jelentős, de azt is mondhatnám, nagy része nem támogatja a kínai egyetemet, mert pontosan tudják, hogy ez semmi más, mint az önök dörgölőzése Kínához, pontosan tudják, hogy ez semmi más, mint hogy önök újabb lehetőséget látnak arra, hogy megtömjék a zsebeiket, hogy az összeharácsolt vagyion - ami már milliárdokra is rúg talán fejenként - nem elég önöknek, hanem még szeretnének minél többet leszakítani 2022-ig természetesen, mert nagyon jól tudják, hogy 2022 után már nem lesznek kormányzati pozícióban.

Én úgy gondolom, hogy az ilyen törvényjavaslatok benyújtása felháborító és vérlázító. De az én számomra még felháborítóbb és még inkább vérlázító az, hogy a fideszes képviselők folyamatosan próbálják ezeket a törvényeket megvédeni. Pedig tudom, hogy vannak közöttük is becsületes emberek, akik esetleg nem fognak részesülni ennek a mutyinak az előnyeiből. Ettől függetlenül szerintem az, hogy önök hajlandók csupán a pártfegyelem miatt eladni és eladósítani a saját országukat és becsapni a saját gyermekeiket, véleményem szerint ez szégyen. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

(15.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Demeter Márta képviselő asszony, az LMP képviselője szólhat. Tessék!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előtünk fekvő javaslat egyértelműen szimbolikus. Miért is? Mert mutatja az orbáni kormányzás lényegét, amikor van egy nagyon-nagyon szűk kör személyes érdeke jószerivel, és erre adnak elképesztő mennyiségű, több száz milliárdos közpénzt a magyar emberektől és/vagy vesznek fel rá brutális külföldi hiteleket, jelen esetben egy kínai hitelről beszélünk, egyébként akár évtizedekre eladósítva a magyar embereket. Persze, mindezt lehetőség szerint titkosan, még csak véletlenül se derülhessen ki semmilyen részlet a valós pénzügyi feltételekről.

Az emberek véleményét viszont egyáltalán nem kérdezik meg ebben az ügyben. Kíváncsi lennék, hogy önök vajon mit szólnának ahhoz, ha kiderülne, hogy a magyar emberek többsége nem támogatja, hogy annyi pénzt szánjanak erre a projektre, mint amennyit nem szánnak a teljes magyar éves felsőoktatás működésére, színvonalának javítására és arra, hogy minél több gyermek vehessen részt a magyar felsőoktatásban. Meglepődnének szerintem, képviselőtársaim, mert azt látom, hogy a kormánypárti képviselőtársak abszolút burokokban élnek. Tehát meg kellene kérdeznünk az emberek véleményét erről a projektről, és akkor rögtön látnák, hogy milyen tiltakozás tud kibontakozni ezzel kapcsolatban.

Folyamatosan kérdés számunkra ezeknél a projekteknél, hogy mégis mit profitálnak ebből a magyar emberek. Nem először látjuk azt, hogy valamilyen termék gyártására, vagy ilyenformán, hogy egy külföldi intézményt idehoznak Magyarországra, lényegében egy EU-s bélyeget ütnek erre. Sem a gyártás, sem az építkezés, sem a munkaerő, sem a profit, sem más nem a magyar embereknél csapódik le. Ettől nem lesz egyetlen magyar embernek sem pluszban munkahelye, ettől egyetlen magyar diák sem tud könnyebben hozzáférni az oktatáshoz.

Szeretném felhívni a figyelmet a helyi emberekre, tehát a ferencvárosi emberek sem fognak ebből semmit profitálni. Felhóborító, hogy nem kérdezik meg azokat, akiknek egyébként a kerületébe tervezik ezt az egész beruházást. Nem véletlen, hogy minden eszközzel támogatjuk Baranyi Krisztina polgármester asszony kezdeményezését, hogy igenis legyen konzultáció a kínai egyetemről, kérdezzék meg a helyiek véleményét, ne lehessen a helyieket megkerülni, hiszen még látszik, hogy egy szűk kör érdekét szolgálja ez a beruházás, míg látszik, hogy maximum nagyon drága, fizetős szolgáltatások jöhetnek létre ezzel a beruházással, addig sem a környező kerületekből, sem a IX. kerületből egyetlenegy diák nem tud majd hozzáférhetően tanulni ilyen intézményben vagy bármilyen más szolgáltatáshoz, amit ott kialakítanak, nem tud hozzáférni.

Az lenne a minimum, hogy a helyi emberek vagy ingyenesen, vagy nagyon alacsony áron hozzáférjenek szolgáltatáshoz, meglegyen a lehetősége, hogy ott munkahely teremtsék számukra, meglegyen a lehetősége annak, hogy ott tudjanak pihenni, ott valósuljanak meg különböző rekreációs célok. Egyáltalán nem esik erről szó, és teljesen világos, hogy ez önök számára nem is fontos. Minden más nagyberuházásra is igaz, hogy csak és kizárólag úgy valósulhatnak meg ezek, és ez vonatkozik Budapestre, vonatkozik a IX. kerületre és a környező kerületekre is, hogy a helyi embereket minden esetben meg kell kérdezni ezekről, és azt kell szem előtt tartani, hogy ők profitáljanak a beruházásokból. Ez itt nem valósul meg.

A személyes meglátásom pedig az, hogy ez a projekt is fel fog csatlakozni azoknak a sorába, mint például a Paks II.-projekt, a Budapest-Belgrád vasútvonal, amelyekből lényegében a végén nem lesz semmi.

Önök csupán arra törekednek, hogy a következő egy évben, a 2022-es kormányváltásig még a NER-es cégeket tudják etetni a projekttervezéssel, a jogi tanácsadással, a szakvéleményekkel, azzal, hogy kiásnak egy gödröt, majd betemetik a cégek, aztán újra kiássák, és újra betemetik. Mind-mind viszi a magyar adófizetők pénzét, több tíz és több száz milliárd forintot szerveznek ki így a NER-es cégekhez. Ezt mind-mind a magyar emberek zsebéből veszik ki, és a magyar emberek zsebéből veszik ki egy olyan válság sújtotta, egy olyan terhelt időszakban, amikor a koronavírus-járvány alatt magyar munkavállalók százai veszítették el a munkahelyüket, magyar mikro-, kis- és közepes vállalkozások tízezrei mentek tönkre vagy kerültek a csőd szélére. Az ő számukra önök semmilyen érdemi támogatást nem adnak.

Ráadásul, itt is felmerül a vagyonkezelő alapítványok kérdése. Nyilvánvaló, hogy önök semmi mással nem foglalkoznak, mint hogy fideszes magánalapítványokat tömjenek tele az adófizetők pénzéből, hogy oda szervezzék ki a közpénzt. Viszont itt is szeretném önöknek elmondani, hogy nagyon pontos leltár készül arról, hogy milyen vagyon kerül át, és a magyar emberek pénzét az utolsó forintig vissza fogjuk venni ezektől a fideszes magánalapítványoktól a kormányváltás után, és ahol törvénytelen, bűncselekmény történt, ott ennek meglesz a jogi következménye is természetesen. El fogunk mindenkit számoltatni, aki részt vett a magyar emberek pénzének privatizációjában.

Addig is, mert látszik, hogy önök nem változtatnak a politikájukon, amíg telik még ez az egy év, amíg önök kormányon vannak, kérek mindenkit, hogy vegyen részt abban a konzultációban, amit Baranyi Krisztina polgármester asszony indított a kínai egyetemről. Ebben mind-mind meg kell kérdezni a helyieket, a budapestieket, hogy minél többen mondják el a véleményüket. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most kétperces felszólalásokra van lehetőség. Csárdi Antal képviselő úr, LMP, mondhatja el véleményét.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Döbbenetemnek, felháborodásomnak szeretnék hangot adni. Háznagy asszony, teljes mértékben elfogadhatatlan, ahogy megpróbálja a kínai kommunista állam által elkövetett bűnöket relativizálni, csak azért, hogy jobb színben tüntesse fel ezt az egészen botránysos beruházást. Döbbenetes, hogy míg relativizálja ezeket a bűnöket, addig az európai szövetségeseink egyetemeit pedig megpróbálja holmi diktatórikus elvek alapján működő szervezetként bemutatni. Döbbenetes, erre nem számítottam. Ez olyan mélység, amit nem gondoltam, hogy elérhünk a vita során. Gyakorlatilag az fog jönni, hogy nem történt semmi a Tienanmen téren, hogy nem számít, annak nincs erkölcsi jelentősége, hogy az teljesen elfogadható, hogy ujjurok millióit kényszerítik átnevelő táborba Kínában, mint ahogy egyébként már '17 óta jelennek meg a jobboldali sajtóban hasonló cikkek arról, hogy a Tibet ellen elkövetett, emberiség elleni bűncselekmények mind-mind elfogadhatók.

Ne csinálják ezt, képviselőtársaim, mert ez méltatlan a Házhöz, önökhöz, a teljes magyar politikához! Azt gondolom, ebbe az irányba elmenni csak azért, hogy egy rózsaszín szalagot köthessenek a Fudan Egyetem budapesti létrehozásához, teljesen elfogadhatatlan. Ez valami... - tényleg nagyon nehéz higgadt szavakat találni erre. Kérem, ne csinálja, háznagy asszony! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Pósan László képviselő úr, Fidesz.

DR. PÓSAN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Demeter Márta és Szilágyi György is elmondta a mondanivalóját és elszaladt. Csak szeretném jelezni, hogy azt mondja Demeter Márta, a budapesti lakosok semmit nem fognak ebből profitálni. Az elején elmondtam, hogy mi minden leágazása van gazdaságilag, de ha ennek nem hisz, akkor mondom egy konkrétumot. Csak a debreceni városi gazdaságban az a tény, hogy ott külföldi hallgatók vannak, akik fizetnek, éves szinten körülbelül hárommilliárdos többlet. Amikor a Fudan budapesti campusáról beszélünk, akkor nagyságrendekkel nagyobb, a helyi gazdaságba érkező pénzről beszélünk. Tehát nem igaz, hogy a helyieknek nem ad semmit. Meg kell majd nézni, hogy ebből hány étterem-tulajdonos, pizzéria, taxisvállalkozó, bár, kávézó és így tovább fog majd profitálni.

(15.40)

Szilágyi György mindenfélet elmondott, leginkább arra hegyezte ki a mondanóját, hogy ez egy kínai faló lesz. Bizonyára nem tudja, végül is honnan tudhatná, az államtitkár úr is beszélt róla, én is beszéltem róla, hogy Európában vannak már jelen

kínai oktatási intézmények, egész hálózata van, a Konfuciusz-intézetek, de van felsőoktatás is, Angliában is, Norvégiában is. Hogyha azok nem falovak, akkor én nem értem, hogy miért csak a magyar kell hogy falóként szerepeljen.

Csárdi Antal nagyon megdöbbsent itt sok mindenen. Én egy dolgon döbbenek meg, képviselő úr, hogy önök itt például a Gyurcsány-féle terrort 2006-ban egy szóval nem ítélték el soha. Köszönöm.

ELNÖK: Most visszatérünk a normál szót kérő képviselők felszólalásához: Szabó Szabolcs képviselő úr, független képviselő szólhat. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Én próbáltam erre az előterjesztésre is meg a következőre, ami szorosan összefügg, hiszen a Diákvároshoz kötődő előterjesztést vitatjuk majd meg közvetlenül ezután, szóval, próbáltam felkészülni, érvrendszert felállítani.

Tudtam, hogy nem fogunk egyetérteni, ez világos volt az előzményekből, meg arra sem gondoltam, hogy majd itt mi érdemi párbeszédet fogunk folytatni. Hetedik éve vagyok itt, tehát úgy nagyjából - le is veszem ezt a maszkot -, szóval, hetedik éve vagyok itt, nagyjából tisztában voltam vele, hogy el fogunk egymás mellett beszélni. De ettől függetlenül engem egyetemi oktatóként mélységesen megdöbbsentett az, hogy néhány képviselőtársunk miket mondott.

Ha visszafele mennék a sorrendben, én is először Mátrai Márta képviselő asszony, háznagy asszony hozzászólásához tennék néhány kiegészítést. Egyrészt mint szociálgeográfából tudományos fokozatot szerzett kutató, magyarul, társadalomkutató vagy társadalomtudós, ha így jobban tetszik, azért azt erősen vitatnám, és - hogy is fogalmazzak - értetlenségemet fejezem ki az után a megállapítása után vagy annak kapcsán, hogy a társadalomtudomány zsákutcába jutott. Én erről nem tudok, a társadalomtudomány erről nem tud, engem a kollégák erről nem tájékoztattak. (Csárdi Antal: Nem szóltak?) A társadalomtudomány él és virágzik.

Én csak annyit kérnék, hogy ne tegyünk ilyen megállapításokat tudománnyal kapcsolatban az Országgyűlésben. Ezt bizzuk rá a tudósokra! Most kivételesen tudom azt mondani, hogy bizza ránk, társadalomtudománnyal foglalkozókra.

A másik: azt az állítást tette, hogy az egyetem majd nem fog beleszólni a közéletbe, mármint a kínai. Csak az a helyzet, hogy az univerzitásnak az a lényege, hogy része a közéletnek, alakítja, formálja. Egyrészt ott egy tudós közösség van, amelyik aktívan részt vesz a közéletben, és nemcsak a tudományos közéletben, a napi közéletben is, meg kell nézni, hogy mondjuk, Debrecenben vagy Szegeden, Pósan urat kérdezze meg, hogy a Debreceni Egyetem kutatói közössége, ő maga kutatóként, tudósként a helyi közéletben hogyan vesz részt. Tehát ez egy teljesen normális velejárója egyrészt, tehát az nem igaz, hogy nem vesz részt az egyetem.

Másrészt: részben az a probléma szerintem ezzel a kínai egyetemmel, hogy van az emberben egy olyan félelem, hogy nagyon torzan fog részt venni ez a bizonyos egyetem és az ott folyó közösség a magyar közéletben. Mert például, ha ilyen típusú, megközelítésű beszédek kezdenek majd elterjedni Magyarországon az ő jelenlétük hatására... - még itt sincs az egyetem, már ilyen beszéd hangzik el az Országgyűlésben, ami, már elnézést, de egy olyan Kína-mentegető beszéd volt, mint annak a rendje. Szóval, ez is mutatja, hogy igenis, ebben van egy nagyon erős tudatosság az én állításom szerint, hogy a kínaiak is ezt szeretnék, mert pontosan tudják azt, hogy a Kínáról kialakult képet ők ezen keresztül miként és hogyan fogják tudni befolyásolni.

A félreértések elkerülése végett: én ebből nem azt a következtetést vonom le, hogy akkor senki ne jöjjön Kínából tudósként Magyarországra, meg hogy ne jöjjön ide kínai egyetem Magyarországra. Működjön együtt magyar egyetemmel, tőlem még akár campust is építhet. Az én állításom csak az, hogy nem így, nem ott, nem akkorát, nem ebben a formában és még sok más egyéb feltétel mellett például ennek nemzetbiztonsági összetevői meg hátterei is vannak.

Zárójelben megjegyezném, a képviselő asszony említette, hogy milyen jó, mert hogyha ez megvalósul, akkor a „Budapest Diákváros - Déli Városkapu” fejlesztési program is megvalósul. A következő előterjesztésből kiderül, hogy törlik a Budapest-törvényből a „diákváros” kifejezést, tehát az már nem „Budapest Diákváros - Déli Városkapu” fejlesztési program, hanem csak „Déli Városkapu” fejlesztési program, tehát a diákvárost még a törvényből is kidobják, ha jól emlékszem, a 2. számú mellékletből, de lehet, hogy tévedek, és az 1-esből.

A másik, ami engem megdöbbentett, az a fajta hozzáállás, amit Nacsa Lórinctól hallottunk, aki képes volt azt mondani, hogy nem is érti, hogy miért berzenkednek itt sokan a kínai egyetemmel kapcsolatban, mert legalább így ezek a magyar egyetemek már most versenyre lesznek kényszerítve, és kiderül, hogy akkor ki a jobb meg ki hogy működik, meg ki hogy kutat meg oktat. Szóval, megmondom őszintén, engem egyetemi oktatóként ez mélységesen felháborít.

Nagyon sokan nem tudják, hogy az egyetemi oktatók azért hihetetlen sok áldozatot hoznak. Egy rendes egyetemi oktatónak éjszaka is dolgozni kell, mert órára készül, zh-t javít vagy éppen egyébként a kutatásait végzi, nincs hétvégeje, mert órára készül, zh-t javít vagy a kutatótevékenységét végzi, és nagyon sok szakterületen nyáron sincs nagyon ideje, mert akkor megy konferenciára vagy akkor végzi a kutatásait, és viszonylag kevés időnk van arra, hogy úgy rendesen ki tudjuk magunkat pihenni.

No pláne, ezért cserébe, mondjuk, egy egyetemi adjunktus kap úgy nagyjából 185 ezer forintot, nem forintra pontos az összeg, de nagyjából nettó 185 ezer forint az, amit fizetnek, ha nincs adókedvezmény, nyilván ahol van gyerek, ott ez lehet magasabb. De egyébként egy tanársegéd ennél jóval kevesebbet kap, egy

docens, mondjuk, ha a 2-es kategóriában van, akkor úgy nagyjából eléri már a nemzetgazdasági átlagot. Úgy igazán értelmezhető fizetése az egyetemi tanároknak van, ez mondjuk, a nagyjából 20 ezer teljes állású magyar oktatói karból 3 ezer ember nagyságrendileg.

Tehát sokat dolgozunk, nagyon nem fizetnek meg minket, és az egy dolog, mert úgy néha elvárná az ember, hogy megköszönik a munkáját, jó, ne köszönjék meg, istenem, nyelünk egyet. De hogy még valaki fölálljon a magyar parlamentben, és azt mondja, hogy voltaképpen mi lusták vagyunk és nem versenyzünk, és majd minket az bír jobb munkára, hogy idehoznak annyi pénzért egy külföldi egyetemi campust, amennyi pénzből egy éven keresztül működik a magyar felsőoktatás, mármint hogy az állami támogatási oldalt nézve, ez azért egy egészen megdöbbentő olvasata ennek a történetnek!

Csak itt jegyzem meg, hogy itt nagyon nem értek egyet azzal, amit Schanda államtitkár úr mondott, hogy nincs értelme összehasonlítani ezt a két összeget. Szerintem van, hiszen az állam a költségvetés különböző sorain keresztül, a költségvetésben ez lekövesztendő forintra-állásra, beletesz bizonyos pénzüsszeget a magyar felsőoktatásba. Nyilvánvalóan most majd, még nem pontosan tudjuk, hogy milyen soron, de majd beletesznek nagyjából 500 milliárdot egy kínai campus fejlesztésébe.

Most képzeljük el, hogy ezt az 500 milliárdot odaadnák a magyar felsőoktatásnak! Jelzem, sokkal előrébb tartanánk. Ma sem annyira rossz egyébként a magyar felsőoktatás színvonala, mint itt egyesek megpróbálták beállítani, mert annak ellenére - és ez nem az elmúlt tizenegy év hibája, ez folyamatosan, hosszú évtizedek óta jelen van -, nos, annak ellenére, hogy forráshiányban szenvedünk, hogy alacsonyak a fizetések, hogy állandóan azon kell trükközni, hogy miből és hogyan megyünk el külföldi konferenciára, mert ott be kell fizetni bizonyos részvételi díjat, meg utazást kell fizetni, amit mondjuk, a 187 ezer forintos adjunktusi fizetésből nehéz, meg hogy miből végezzük el a saját kutatásainkat s a többi; tehát hogyha figyelembe vesszük azt, hogy ilyen nehéz körülmények között dolgozunk, még mindig ott tartunk, hogy a legjobb magyar egyetemek a különböző nemzetközi rangsorokban, a 400. és a 800. hely között vannak, mindegyik rangsorban mindegyik egyetem máshol van. De egyes szakterületi rangsorokban még a 200-on belülre is becsúszunk néha. Tehát vannak olyan szakterületek, például az ELTE-n is, ami a 200-on belül van a nemzetközi szakterületi világranglistán egyes egyetemi rangsorokban, tehát nem olyan vérszen rossz. Tehát jelzem, ha csak ezt az 500 milliárdot tennék be, több évre elosztva a magyar felsőoktatásba, már nem itt tartanánk.

(15-50)

De most képzeljük el, hogy minden magyar egyetem kapna plusz 500 milliárdot nagyságrendileg, amennyit most odaadnak ennek az intézménynek, amire

azt mondta Pósnak képviselő úr, hogy ez nem olyan nagy, ez nem gigaegyetem. Érdekes módon az előbb meg arról értekezett, hogy voltaképpen ez rántja ki Budapest gazdaságát a bajból, merthogy mennyi bevétele származik. Hát, istenem, de akkor azért jegyezzük meg, hogy egy ilyen méretű intézmény, amely létre fog jönni valószínűleg - bár kétségtelen, hogy nem tudjuk a részleteket, mert néha összevissza információkat hallunk, volt már olyan is, hogy 5-6 ezer diákkal kezdenek, és azok mind mesterszakosok lesznek, de most már teljes képzési ciklusról beszélnek -, egy olyan egyetem, ahol 5-7 ezer hallgató tanul, és van nagyjából 1000-1500-2000 oktató, az egy nagyon meghatározó intézmény, és ez igenis versenyhelyzet elé állítja, nagyon komoly versenyhelyzet elé állítja nemcsak a budapesti, hanem az összes magyar nagy tudományegyetemet.

Csak zárójeles megjegyzésként: itt sokan sokat emlegették már a CEU-t. Zárójelben mondom, hogy ez egy magánintézmény volt egyébként, amely magánpénzből működött, de most zárjuk be ezt a zárójelét. Szóval, a CEU a Fudanhoz képest egy mikrointézmény volt a maga nagyjából 1500 hallgatójával és pár száz oktatói gárdájával, olyan 200 fő körül volt talán az oktatói gárda. Mi már a CEU jelenlétét is megéreztek, nem vértett tőle a szívünk, csak láttuk, hogy a legjobb oktatókat meg a legjobb hallgatókat szépen folyamatosan szívják el. Na most, képzeljük el, hogy mi történik akkor, amikor egy ilyen egyetem többszöröse jön ide, állami pénzből sokkal jobban kistafírozva, mi meg, akik bent vagyunk a rendszerben, a nem fudanos részében a magyar felsőoktatásnak - mert ez is része lesz a magyar felsőoktatásnak, ugyanúgy, mint a CEU is az volt -, így versenyezzünk? Tehát teljesen abszurd az, ami itt történik.

Ezért mondom, hogy nincsen önmagában probléma szerintem azzal, ha egy külföldi egyetem idejön, és campust épít, tőlem lehet akár kínai is, csak egyrészt nagyon alaposan kéne belőni ennek a méretét. Ennek sokkal kisebbnek kéne lenni, és teljesen világos, hogy nem oda kéne építeni, ahova tervezték. Majd a következő hozzászólásomban, a Diákváros kapcsán ezt kicsit részletesen elmondom, hogy mi az a probléma. Biztos értesültek róla, de akkor majd megismétlem, hogy mi a terület tulajdonosának a problémája ezzel, és mint a közvélemény-kutatásokból kiderült, a budapestieknek mi a problémája ezzel az elhelyezéssel.

Másrészt igenis figyelembe kell venni azt, hogy milyen ennek a kínai egyetemnek a háttere. Egyrészt ez egy tényleg kimagasló, jó egyetem, itt mindig elhangzik, hogy a 34. helyen van. A legkülönbözőbb szakterületi listák vannak, amelyiken a 34., van, amelyiken a 160., teljesen mindegy, ez egy jó egyetem, tényleg a világ legjobbjai közé tartozik. Szóval, tudományos értelemben tényleg egy jó egyetem, de az is kétségtelen tény, hogy van egy nagyon erős ideológiai háttere ennek az egész intézménynek, és ezt nem lehet félvállról venni, és nem lehet úgy csinálni, mintha

ez nem létezne, és nem lehet úgy csinálni, mintha ezen keresztül nem kapna befolyást vagy lehetőséget arra Kína, hogy befolyásolja a magyar közéletet, közbeszédet. És itt kanyarodok vissza arra, amit a legelején mondtam: igenis befolyásolják majd a magyar közéletet, ezért kellene ennek kisebbnek lennie, és ezért kellene már eleve deklarálni azt, hogy ez nagyon szoros nemzetbiztonsági felügyelet alatt működtethető campus lehet csak.

Amit még esetleg ki lehet emelni, az talán az - és itt részben már átugrok a következő előterjesztésre -, hogy tényleg az egyik legfontosabb probléma, aki ismeri a budapesti felsőoktatás helyzetét, állapotát, az pontosan, jól tudja, hogy a kollégiumi férőhelyekkel van mindig a legtöbb probléma. Nagyon nehéz bejutni kollégiumba, aki nem jut be, nagyon drágán jut albérlőkhöz, egészen máshogy néz ki az albérlési piac Budapesten, mint Debrecenben vagy Szegeden. Ezért nagyon örültem én magam is és nagyon sokan a kollégák közül is, amikor néhány évvel ezelőtt Palkovics miniszter úr, akkor még szerintem államtitkárként, behozta ezt a témát a Kulturális bizottság elé, és elmondta, hogy szeretne a kormány egy diákvárost, kollégiumi férőhelyeket építeni. Nagyjából 10-12 ezer kollégiumi férőhelyet emlegettek akkor.

Mi ennek nagyon örültünk, és én aztán annak különösen örültem, amikor megláttam az első koncepciótervet, amely tényleg egy XXI. századi, modern városfejlesztési elképzelés, és így dobták ki egyik pillanatról a másikra ezt az egész elképzelést. Nem is az a probléma ezzel, hogy a város egy nagyon jó fejlesztési programját dobták ki, hanem potenciálisan a 10-12 ezer egyetemi hallgató kulturált elhelyezésének hiányával a magyar felsőoktatást billentették fenéken - ez is egy nagyon fontos probléma.

Ezért mondom, hogy nem úgy, nem ott, nem akkorát és nem ebben a formában kéne építeni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Nagyon köszönöm. Tisztelt Képviselők! Kíván-e még valaki szólni? *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólásra senki nem jelentkezett, a vitát lezárom.

Schanda Tamás államtitkár úrnak pedig megadom a szót reflektálásra. Parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy onnan folytassam, azon hozzászólások kapcsán próbáljak meg valamifajta reflexiót tenni, amelyekre még nem volt lehetőségem válaszolni a vita e szakaszában.

Egyrészt Arató képviselő úr mondatainál fejeztem be, és talán nem is érdemes ezekről a megjegyzésekről többet beszélni. Itt azt a kérdést azért kinyitotta a képviselő úr, hogy kinek jó ez a fejlesztés, és

mindenfajta egészen elképesztő sugalmazásokat fogalmazott meg ő is, aztán később talán más hozzászólások is.

Tisztelt Országgyűlés! A Fudan Egyetem Magyarországra érkezése egyértelműen a magyar fiatalok érdeke, a magyar fiataloknak jó, és ezen keresztül jó mindannyiunknak egyébként, akik felelősen gondolkodunk a saját gyerekeink, a leendő unokáink sorsáról, és jó egyébként a magyar gazdaságnak is, hiszen a Fudan Egyetemen nemcsak az egyetem érkezik, hanem egyébként jön egy kapcsolati tőke, jönnek gazdasági és kutatási együttműködések, ahogyan erről korábban már volt szó.

Keresztes képviselő úr, frakcióvezető úr számára a legutóbbi felszólalásomban is megerősítettem, így most is megteszem, hogy a magyar felsőoktatási intézményeknek biztosítani fogjuk természetesen azokat a fejlesztési forrásokat, amelyek szükségesek ahhoz a nagy ívű, ezermilliárdos nagyságrendet is jóval meghaladó fejlesztési csomagnak a végrehajtásához, amiről itt már többször vitatkoztunk az Országgyűlésben. Ezek a források rendelkezésre fognak állni ezen intézmények számára, hiszen az a célja egyébként a nemzeti polgári oldalnak, hogy a magyar felsőoktatás valóban versenyképesebbé válhasson.

Csárdi képviselő úr sok mindenről beszélt. Az a helyzet, hogy azért csodálkozom az ön hozzászólásán, mert önnek van köze Ferencvároshoz országgyűlési képviselőként is, még ha nem is ehhez a részéhez, legalább ön támogathatna egy ilyen beruházást. Ön ismeri szerintem Ferencvárost jól, és pontosan tudja, hogy egyébként az a terület, ahol ez a fejlesztés meg fog valósulni, milyen állapotban van: szörnyű állapotban van, Budapestnek az egyik szégyenfoltja, tisztelt képviselő úr, az egyik szégyenfoltja. *(Csárdi Antal, miközben a laptopját, amelyre a Fudan Egyetem és a Diákváros térképe van ragasztva, Schanda Tamás János felé fordítja: A Diákváros helyén!)* Tehát ön, akinek van köze ehhez a területhez, van köze a IX. kerülethez, lehetne annyira hűséges a saját területéhez, hogy legalább támogatja, még akkor is, ha a teljes baloldali frakciók meg a baloldali ellenzék kifogásolja egyébként ezt a fejlesztést.

Sok mindenben beszélt zöldséget *(Csárdi Antal közbeszól.)*, de talán a legerősebb az volt, amikor ideológiai kérdéseket kezdett el feszegetni.

(16.00)

Hiszzen világos és egyértelmű, hogy a Fudan Egyetem nem ideológiai képzéssel tudott lenni a világ 34. legjobb felsőoktatási intézménye, hanem éppen azért, mert világszínvonalú tudást tud átadni. Tehát én azt szeretném jelezni önnek, tisztelt képviselő úr, hogy ez nem jó ellenérv, amit ön megfogalmazott.

Jó kérdés, hogy szükség van-e elitegyetemre, ez egy releváns kérdés, és van-e szükség erre. Én azt tudom mondani, hogy Magyarországon számtalan kiváló középiskolából ma is különböző elitegyetemeken

tanulnak magyar fiatalok, részben saját finanszírozásból, részben hitelből, és részben egyébként állami ösztöndíjat is adunk arra, hogy a világ vezető egyetemlein tanulhassanak a legtehetségesebb magyar fiatalok. Van egy Stipendium Peregrinum nevezetű ösztöndíjprogramunk, amelynek a keretében a legjobb fiatalok, a legtehetségesebbek, függetlenül attól, hogy milyen anyagi körülményeik vannak, a világ legjobb egyetemlein tanulhatnak. Ezt a lehetőséget, hogy ezt jóval olcsóbban és mindezt Budapesten tehessék meg, ne akarja tőlük elvenni, tisztelt képviselő úr! Azt gondolom, ez egy olyan dolog, ami valóban jó a fiatalok számára.

A Diákvárosról lesz lehetőségünk vitatkozni, erről is sokat beszélt a képviselő úr. Engedje meg, hogy én azért arra felhívjam a figyelmet, hogy számtalan funkció esetében akár közös hasznosítás is elképzelhető.

Azt pedig tudom mondani önnek és több felszólalás kapcsán is, hogy mi mindenkivel nagyon szívesen konzultálunk, tárgyalunk és egyeztetünk. Ezt tettük és tesszük is Ferencváros polgármesterével *(Csárdi Antal: Elmesélte!)*, Karácsony főpolgármester úrral. Azt hiszem, 2 óra 20 percet tárgyaltunk a legutóbbi fordulóban. Nekem is volt szerencsém részt venni a legutolsó megbeszélésen.

Még egyszer önnek is megerősítem, mert ön is újra előhozta, képviselő úr, ezt a hitel kérdéskört, hogy nincs döntés semmifajta hitelről... Az a döntés sem született meg egyébként... - az RRF kapcsán hozta föl. Minden finanszírozási konstrukciót megvizsgálunk, és ha meglesz a legjobb finanszírozási konstrukció, akkor fogjuk tudni ezeket a döntéseket meghozni. Tehát kár egy olyan dologgal bennünket vádolni, tisztelt képviselő úr, amit nem követtünk el. Minden egyes hitellehetőséget megvizsgálunk.

Tordai képviselő úr figyelmét fölhívom, hogy amikor azt mondja, a Fudanon majd ki tud és ki nem tud diplomát vásárolni, hogy a Fudanon senki nem fog tudni diplomát vásárolni. A diplomavásárlás régi baloldali trükk, de a Fudan az egy világszínvonalú egyetem.

Az, hogy a Diákváros nem valósul meg, érthetetlen dolog, hogy ezt állítja a képviselő úr. Ha lezárjuk ezt a törvényjavaslatot, akkor utána a Diákvárosról fogunk vitatkozni. Én nem értem, hogyan lehet azt állítani, hogy mi ne akarnánk a Diákvárost megcsinálni, ezért nyújtottunk be egy törvényjavaslatot! Azt reméljük, hogy a főpolgármester, Karácsony Gergely meg Ferencváros polgármestere is támogatja a Diákváros megvalósítását.

A béreket említette még Tordai képviselő úr, aki nekem annyit szeretnék csak jelezni, hogy egyetértünk abban... - és ez más hozzászólásokban is elhangzott, talán Szabó Szabolcs képviselő úr említette az egyetemi oktatók béreit. Értünk el itt is eredményeket, azt gondolom, hogy ezt nem érdemes eltagadni a polgári nemzeti oldalról, hogy értünk el eredményeket, de én sem és semelyikünk nem elégedett az egyetemi oktatók bérével. Nem méltó az a bérezés, amit az egyetemi

oktatók kapnak. Ezért gondoljuk azt, hogy szükség van ott béremelésre. Lesz is lehetőség béremelésre. És arról szól a modellváltás, hogy közép- és hosszú távon is folyamatosan egyre jobb és jobb béreket kaphassanak az ott dolgozó kutatóprofesszorok, illetve egyetemi oktatók, hiszen így tudunk egyébként piaci forrásokat is bevonni a jövedelmi struktúrába. Tehát én ezért tartom szomorúnak, hogy a baloldal nem támogatta a modellváltást, amelyik pont azt tette lehetővé, hogy ezek a bérezések javulhassanak.

Amit még jelezni kell szintén Tordai képviselő úrnak, hogy természetesen semmifajta megállapodás nincsen semmifajta vállalattal a kivitelezésről. Ezt én elmondtam már előtte is, de nem zavarta össze a képviselő urat abban, hogy mit mond, neki meg volt írva, hogy mit kell elmondania. Az, hogy a tényekhez és a valósághoz semmi köze nincsen, az nem szokta összezavarni a Karácsony-párt képviselőit. Ezen nem lepődünk meg.

Azon már igen, mert az még Tordai Bencétől is meglepő volt, hogy azt a kérdést fölteszi, lehet-e egyetemnek nevezni a Fudant. Ha ennyire mást gondolunk, és ebben a Karácsony-párti univerzumban az a helyzet, hogy a világ egyik vezető egyetemének az egyetemi létét kérdőjelezi meg, nem pedig a Karácsony-párt pártlétét, de mindegy, akkor egyébként nincs értelme beszélgetnünk egymással. Tehát a Fudan Egyetemnek az egyetemi létét megkérdőjelezni az valami egészen furcsa és meglepő történet.

Annak viszont örülök, hogy most már a Karácsony-párt szerint is a konzultáció egy jó és fontos eszköz. Mi természetesen továbbra is bárkivel szívesen tárgyalunk, és bárkivel szívesen konzultálunk.

Voltak még hozzászólások, ezekből tényleg csak keveset, mert mindenre igyekeztem válaszolni. Szél Bernadett képviselő asszonynak még egyszer megerősítem, hogy semmifajta hitelfelvételről nem született döntés. Az a baj, hogy ha nem hallgatja meg, hogy én mit mondok, akkor arra nagyon nehéz bármit reagálni. Ennél sokkal több fejlesztési forrást biztosítunk egyébként a magyar felsőoktatási intézményeknek, de ezt már Keresztes képviselő úrnak is elmondtam.

Az elővásárlási jognak az intézményét pedig, azt hiszem, hogy mindenki ismeri, erre most felesleges lenne hosszabban kitérni.

Azt hiszem, hogy minden olyan kérdésre, ami az egyes felszólalásokban szerepelt, sikerült kitérniem. Én remélem azt, hogy sikerült a baloldali képviselők - beleértve a Jobbikot is természetesen (*Dr. Brenner Koloman: Haha, államtitkár úr! - Nacsá Lőrinc: Bizony!*) - kérdéseit és bizonytalanságait eloszlatni, és arra biztatnom a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot elfogadni szíveskedjenek majd. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Budapest Diákváros megvalósításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/16226. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Schanda Tamás úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárnak, előterjesztőnek. Államtitkár úr, parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország egyik legfontosabb nemzetépítési programjába kezdtünk bele az egyetemek megújításával, jól tudjuk ugyanis, hogy hazánk sikere, a magyar jövő a tehetséges és jól képzett fiataljaink sikerein és eredményein múlik.

(16.10)

Ahhoz, hogy ők megállják a helyüket, versenyképes tudással rendelkezzenek, eredményesen szembe tudjanak nézni a globális változások okozta kihívásokkal, minőségi, a gyakorlatban is hasznosítható, korszerű tudás megszerzésére van szükség. Ezt a magyar felsőoktatás fokozatváltása garantálhatja.

Tisztelt Országgyűlés! Neves művelődéspolitikusunk, a magyar felsőoktatás múlt század eleji megújítója és átmentője, Klebelsberg Kunó figyelmeztetett arra, hogy nehezen lendül neki egy nemzet igazi fénykornak, és éppen ezért végzetes, ha az a lendület nem fejlődhet így ki teljesen, hanem idő előtt megtörik. Tanácsát megfontolva nem elégedtünk meg a közép-szerrel. A minden kishitű, tényeket elferdítő, a fejlődést önös érdekből gátló erők ellenére a magyar felsőoktatás erősítésének lendülete ki kell hogy tartson, ugyanis tudásba fektetni, beruházni számunkra nemcsak egy lehetőség, nemcsak egy út, hanem valójában erkölcsi kötelesség is.

A felsőoktatás történelmi léptékű, Klebelsberg óta nem látott fejlesztése a hallgatók közösségi tereinek és kollégiumi elhelyezésének fejlesztését is magába kell hogy foglalja, és magába is foglalja, ráadásul mindezt egy komplex város-korszerűsítési terv részeként. Erről szól az önök előtt fekvő törvényjavaslat.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány már 2017-ben útjára indított egy 220 milliárd forint összegű országos felsőoktatási kollégiumfejlesztési tervet, amely a vidéki egyetemeken mára szép eredményeket hozott. Úgy indítottuk ezt útjára, hogy nem voltunk könnyű helyzetben, hiszen számos, még a baloldali kormányok alatt kötött PPP-konstrukciójú kollégium terhelte a felsőoktatási intézmények büdzséjét.

Ezeknek a velejünkben hibás, átgondolatlan és totálisan pazarló konstrukcióknak a kiváltására csak talvaly 27 milliárd forintot fordítottunk. A fővárosban most pedig egy új kollégiumi komplexum létrehozásán dolgozunk, a budapesti Diákvárosén. A Diákváros

egy teljesen új városrész megvalósítását célzó, korszerűsítőnek mondható, „Déli Városkapu” fejlesztési program része.

Tisztelt Országgyűlés! Hogyha valaki kimegy a Csepel-szigetet, illetve a Ferencvárost is érintő fejlesztési területre, akkor borzalmas állapotokat tapasztalhat ott. Erről beszéltünk már az előző törvényjavaslat vitáján is, ez Budapest egyik legrosszabb és legelhanyagoltabb állapotban lévő része, amely, talán furcsa lesz ezt mondani, de mégis igaz, még rozsdáozottnak is csak nagy jóindulattal nevezhető. Éppen ezért fontos az, hogy a beruházással új városrész születik, a főváros legnagyobb aktív zöldfelülete is megépíthetővé válik, méltó környezetet biztosítva a tehetséges magyar fiataloknak az új közösségi beruházásokkal, tanulási-kutatási terekkel, korszerű infrastruktúrával.

Tisztelt Országgyűlés! A most benyújtott törvényjavaslat értelmében a budapesti Diákváros a fejlesztési terület északi részén fog megvalósulni, amelynek beépíthetősége, illetve infrastrukturális megközelíthetősége is a legkedvezőbb az itt lakó, illetve ide látogató diákok számára, főként, ha megnézzük, hogy a főváros déli része egyébként is egy virágzó egyetemi központ. A Corvinus Egyetem és a közeli bölcsészkarok mellett a Duna túlsó partján találjuk a Műszaki Egyetemet és az ELTE több karát is.

Tisztelt Országgyűlés! Az egyetemalapító Pázmány Péter úgy tartotta: „Nincs olyan nagy tűz, hogy magától el ne aludjék, ha fát nem raksz rá.” A felsőoktatás megújítása után egy valóban virágzó Diákváros létrehozását célozzuk most meg. A Déli Városkapu komplex fejlesztése kiválóan alkalmas a Diákváros és a Fudan Egyetem egyidejű befogadására, az itt megvalósítani tervezett fejlesztések az elhanyagolt rozsdáozottnak is felvirágoztatják, és egy nyüzsgő, innovatív, ugyanakkor jelentős zöldövezettel rendelkező városnegyedévé alakítják át.

Az egymást támogató fejlesztésekkel több mint tízezer diáknak otthont adó és európai szinten is kiemelkedően korszerű diáknegyed jön létre, ezért indokolt a beruházás kiemelten közérdekű beruházássá minősítése is, hogy ez a fantasztikus program minél gyorsabban és hatékonyabban valósulhasson meg.

A jelenleg állami tulajdonban lévő ingatlanok vonatkozásában pedig az államot megillető tulajdonosi jogok és kötelezettségek viselésére a „Budapest Diákváros” projekt előkészítésére és megvalósítására létrehozott gazdasági társaság lesz jogosult.

Mindezek alapján, és azon fiatalok érdekében, akik itt fognak majd élni, itt fogják majd tölteni a mindennapjaikat, kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot támogathatni szíveskedjenek. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Brenner Koloman alelnök úr fel kíván szólalni a

mai általános vita során. Az alelnök képviselői felszólalása esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem tehát, tisztelt Országgyűlés, hogy hozzájárulnak-e ahhoz, hogy Brenner Koloman alelnök úr az előterjesztés további tárgyalása során vezethesse az ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy a látható többség az indítványomat elfogadta.

Így aztán, tisztelt Országgyűlés, most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka, Németh Szilárd képviselő úr szólhat. Parancsoljon, államtitkár úr!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Az előttünk fekvő törvényjavaslatba foglalt fejlesztési elképzelések csak a „Modern városok” és a „Magyar falu” programokhoz mérhetőek. A kormány célja, hogy ezek egyszerre szolgálják a nemzet fővárosának infrastrukturális modernizálását, illetve azt, hogy a felsőoktatás minőségének, teljesítményének fejlesztésével a magyar fiatalok a jövő nyertesei lehessenek.

Már most kijelenthetjük, hogy a Fővárosi Közfejlesztések Tanácsának, ahol a kormány, a fővárosi és az érintett kerületi önkormányzatok is képviseltetik magukat, 2019. december 12-én meghozott döntése maradéktalanul megvalósul. Jelesül az, hogy az elkövetkezendő tizenöt évben az alábbi fejlesztések történjenek meg a „Déli Városkapu” fejlesztési program keretében: Ferencvárosi szabadidő- és sportpark, atlétikai központ, edzőpályák, csepeli közpark, 8-12 ezer férőhelyet biztosító kollégiumi szállások a Diákváros területén, a dunai evezős központ, illetve a Ráckevei-Duna-ág revitalizációja.

Fentiekkel összefüggésben elmondható, hogy a Diákváros kivételével az összes fejlesztési projekt a továbbiakban is a „Déli Városkapu” program keretében, a kiemelt budapesti fejlesztésekért és nemzetközi sporteseményekért felelős kormánybiztos irányításával fog megvalósulni. A beruházások előkészítése, illetve néhány esetben már az építkezés is folyamatban van, vagyis az tanács döntésében rögzített fejlesztések megépülnek.

Tisztelt Képviselőtársak! A Budapest Diákváros fejlesztésével kapcsolatban érdemes néhány évet visszamenőleg az időben, és megvizsgálni annak előzményeit. A baloldali álmogyilkos törekvéseknek köszönhetően meghiúsult 2024. évi budapesti olimpiai elképzelést követően alakult ki a Diákváros fejlesztésének gondolata.

A visszamondott pályázat értelmében a kijelölt terület egyik részén az olimpiai falu, míg a Csepel-sziget északi részén az atlétikai stadion bemelegítőpályái jöttek volna létre. A fejlesztési folyamat azonban az olimpiai tervek után sem állt meg, mert a magyar érdekek ezt kívánta.

A projekt a Kemény Ferenc sportlétesítmény-fejlesztési program belül folytatódott tovább. Ezen belül épülhet meg jelenleg a „Déli Városkapu” fejlesztési program kiemelt fővárosi fejlesztéseként nevesítve többek között a nemzeti atlétikai stadion, valamint a 2023. évi atlétikai világbajnokság megrendezéséhez szükséges felkészítő pályák, kiegészítő sportlétesítmények, infrastrukturális beruházások, a csepeli közpark, a Diákváros, valamint a Fudan egyetemi campus.

(16.20)

A jelenlegi tervek szerint a Diákvárosnak is helyet adó „Déli Városkapu” program a Duna, a Rákóczi híd, a Könyves Kálmán körút, a Soroksári út és a Weiss Manfréd út által határolt 135 hektárnyi területen valósul meg. A programmal az utóbbi évtizedek egyik legfontosabb és legnagyobb magyarországi városfejlesztésének tervezési, előkészítő munkái indulhatnak meg. A főváros szívéből kevesebb mint öt kilométerre egy fenntartható, egészséges, életigenlő városnegyed épül zöld, energiahatékony épületekkel, amelyek a diákszállások mellett korszerű munkahelyeket, tanulási-kutatási tereket hoznak létre.

Új városrész születik, amely Budapest legnagyobb aktív zöldfelülete lesz, megújul a tömegközlekedés, és új közösségi beruházások is elkészülnek. A fejlesztés azonnal kiemelkedő értéket teremt: a csepeli, ráckevei és szentendrei HÉV-vonalak megújítását, illetve összekapcsolását, a Diákváros megvalósulását; az új ferencvárosi szabadidőpark, az atlétikai stadion, a csepeli közpark és az új Duna-híd életre kelti a területet, Észak-Csepel új közparkjában pedig gyalogos- és kerékpárosutak, tanösvények, tisztások, sportpályák, játszóterek, továbbá a csapadékvízet környezetbarát módon hasznosító vizes élőhely jön létre.

A „Déli Városkapu-Budapest Diákváros” városépítő program a pusztuló dél-pesti és észak-csepeli rozsdáövezetek zöld újrahasznosítását valósítja meg, egyben égető városfejlesztési kihívásokra kínál megoldást. A dél-pesti, észak-csepeli térségben a minőségi zöldfelület növelése, valamint a mindenki számára elérhetővé váló sportlétesítmények létrejötte hozzájárulnak majd a lakosság egészségének megőrzéséhez. Fontos kiemelnünk továbbá, hogy a Diákváros mellett elhelyezésre kerül a Fudan Hungary Egyetem campusa is, amely beruházás szintén hozzájárul ahhoz, hogy a terület a diákok számára egy innovatív, fejlődni képes, Európa egyik legmodernebb városnegyedévé alakuljon át.

Világosan érzékelhető azonban a baloldal részéről az a szándék, hogy a világ élvonalába tartozó Fudan Egyetem budapesti campusának megnyitását a Diákvárossal szemben próbálják meg értelmezni. A valóságban ezt nem lehet egymással szemben értelmezni, mert az egyetem az eddigi fejlesztési tervekkel összhangban fog megvalósulni, és éppen hogy értelmet ad

a Diákvárosnak is, hiszen a kollégiumi igények, mint mindenhol a nagy egyetemi városok esetében, Budapesten is jelentősek. A Diákváros megépül, és helyet biztosít a budapesti magyar egyetemek hallgatóinak. Így megerősíthetjük, hogy a világ 34. legjobb egyetemeiként számoltartott Fudan Egyetem budapesti campusa nem a Diákváros helyett épül meg, hanem azzal egyetemben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Előtérbe kerül a gyalogos- és kerékpáros közlekedés, a kerület szíve autómentes övezet lesz, ezzel párhuzamosan megindul az elővárosi kötöttpályás vonalak fejlesztése és föld alá helyezése, valamint a villamosvonalak meghosszabbítása.

A most benyújtott törvényjavaslat értelmében a Budapest Diákváros fejlesztése a fejlesztési terület északi részén fog megvalósulni, amelynek beépíthetősége, illetve infrastrukturális megközelíthetősége is a legkedvezőbb lehet az itt lakó, illetve idelátogató diákok számára. A Diákváros korábbi tervezésénél a fejlesztésre rendelkezésre álló területek nemcsak az állam tulajdonában, hanem az önkormányzatok tulajdonában álló területek összességéből kerültek megállapításra. A terület fejlesztésére készült mesterterv is ezt vette figyelembe. A jelenleg tervezett Diákváros területe a következő bontásban található: 5,3 hektár állami, 3,8 hektár önkormányzati terület, tehát összességében ez 9,1 hektárt fog érinteni. Vagyis a főpolgármester azon nyilatkozata, hogy 5 hektáron kívánja az állam megépíteni a Diákvárost, cseppet sem valós, mint ahogy ez a mestertervben és a korábbi egyeztetéseken is alapvetés volt: az önkormányzati területeket is hozzá kell az állami területekhez számítani.

A szakértők számítása szerint ezen a területen megvalósítható a kollégiumfejlesztés, főként úgy, hogy a vállalt számot több évre lebontva kell majd megépíteni. Tekintettel arra, hogy a „Déli Városkapu” program a Rákóczi hídtól délre eső területet foglalja magában, ezért a jelenlegi fejlesztési területektől északra, úgy a híd irányába, további önkormányzati, fővárosi, illetve magántulajdonban álló területek megszerzése is indokolt lehet, melyekkel tovább bővíthető a Diákváros. Fentiekén túl a korábbi Diákváros területét képező, a Soroksári út és a vasútvonal közötti, állami tulajdonú, hosszan elnyúló teleksáv is releváns lehet a bővítés tekintetében.

A fejlesztések egy régi probléma megoldását is elősegíthetik: bár Budapest fontos közép-európai egyetemváros, de a rendelkezésre álló kollégiumi férőhelyek száma jelenleg kevés. A több ütemben megvalósítható, több ezer férőhelyes beruházás a fővárosban évtizedek óta hiányzó kollégiumi férőhelyeket fogja bővíteni, így a fejlesztések ennek a régóta fennálló problémának is a megoldását fogják szolgálni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most engedjék meg, hogy külön kiemeljem, hogy a benyújtott törvénytervezet a 2018. évi XLIX. törvény, azaz a Budapest-törvény módosítása révén lehetővé teszi, hogy az elmúlt

évtizedekben elhanyagolt, egykor a fővárosi sportélet fontos helyszínét jelentő csepeli sportcélú területek megújulhassanak, és ennek keretében a kor elvárásának megfelelő, de egyben természetközeli sport- és rekreációs célú fejlesztési programok valósuljanak meg. Az érintett sportinfrastruktúra-fejlesztési program egyaránt hozzájárul a hazai versenysport fejlesztéséhez és a csepeliek életminőségének javításához azzal, hogy visszakapják és birtokukba vehetik azokat a sportcélú területeket, amelyekről hosszú évekre megfosztották őket.

A csepeli sportélet megújítása, a csepeli sportinfrastruktúra védelme és fenntartható fejlesztése érdekében a Csepel Sport Club egykori sportinfrastruktúrájára épülő fejlesztési program megvalósítása kiemelten fontos közérdek, amely az érintett állami és önkormányzati szervek, a civil és egyéb szervezetek, valamint a polgárok együttműködésével valósulhat meg. Mindenesetre a fejlesztéssel és működtetéssel az eredeti alapítói célt és annak kedvezményezettjeit fogjuk szolgálni, hiszen a Csepel SC alapvetően - és ez van a célok között meghatározva: alapvetően - a kerület, tágabb értelemben a főváros és agglomerációja dolgozói és azok gyermekei egészséges életmódjának elősegítésére, sportolásának biztosítására jött létre. Kedvezményezettjei: Budapest XXI. kerületének lakossága, szabadidő-, diák-, tömeg- és versenysportja.

A valaha neves sportklubunk történetében sajnos kimaradt több mint két évtized, amikor nem tudta betölteni eredeti funkcióját. Az akkor már 87 éves Csepel Sport Clubot 1999-ben az akkori kerületi MSZP-s politikusok és a velük elv- és üzletársi kapcsolatban lévő klubvezetés egyszerűen megszüntették. Az ország egyik legeredményesebb, legrégebbi sportegyesületénél ezek a derék kommunista pártmunkások, tanácsai nacsalnyikok és munkásörök sok-sok száz milliós köztartozást halmoztak fel, s emellett még eltékoztak minden ingóságot és ingatlant. Vannak, amiket eladtak, másokat meg teljesen lerohasztottak, széthordtak. A szakosztályokat kiszervezték vagy megszüntették, s végül 2005-ben a maradék három nagy ingatlant, a Béke téri stadiont, a Hollandi úti és a Gubacsi hídnál lévő vízitelepeket átpasszolták egy ingatlanfejlesztőnek. *(Nacsa Lőrinc: Szégyen!)* Ez utóbbiakat tudtuk most visszavásárlással megmenteni a csepeli sportélet számára. Jómagam 15 évig küzdöttem azért, hogy a csepeliek visszakaphassák ezt az ingatlant, a bajnokok sorát kinevelő sportklubot.

Most azonban, hála a kormány bölcs döntésének és az előttünk fekvő törvényjavaslatnak, a Csepel SC újra a csepeli és az országos sportélet szolgálatába állhat. Újra méltó lehet régi hírnevéhez, hiszen a több mint egy évszázados múltra visszatekintő, 1912-ben alapított klub sportolói 20 olimpiai, 68 világ- és 47 Európa-bajnoki címet szereztek Magyarországnak. A Csepel SC éppúgy a kerület szimbóluma, mint a csepeli HÉV vagy Weiss Manfréd időtálló öröksége.

(16.30)

Reményeim szerint a Csepel SC nem csupán Csepel, de újra az egész ország büszkesége lesz. A konkrét fejlesztési és ütemezési tervek hamarosan a kormány elé kerülnek.

Egy biztos, hogy a csepeli sportinfrastruktúrát érintő fejlesztések illeszkednek a Csepel-szigetet érintő, átfogó fejlesztési programokhoz, így meggyőződésünk, hogy együttesen érdemi és minőségi változást tudnak eredményezni a városrészben, amelynek hatásai messze túlmutatnak majd a kerület határain.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a Diákváros megépítését és a csepeli sportfejlesztéseket, amely nemcsak a csepeliek, a budapestiek, hanem valamennyi magyar ember érdeke, nemzetstratégiai kérdés, nemzeti ügy, hiszen közös jövőnk, a nemzet fővárosának megújítását, fejlődését, a magyar felsőoktatás megerősítését, a magyar fiatalok boldogulását szolgálja. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka, Brenner Koloman képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke szólhat. Parancsoljon!

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Miután az előttünk fekvő törvényjavaslat szervesen összefügg az előzőekben tárgyalt Fudan Egyetem campusával kapcsolatos és az egyetem megalapításával kapcsolatos kérdéskörrel, én a korábbi vezérszónoki felszólalásomban jó néhány aggályt megfogalmaztam a Fudan Egyetemmel kapcsolatban, mégpedig valóban szakmai, egyetem- és tudománypolitikai, gazdaságossági, illetve nemzetközi külpolitikai vonatkozásban. Ezeket ebben az összefüggésben ezért nem kívánom megismételni.

Ugyanakkor a Diákváros-projektnek szeretném, ha egy kicsit korábbi fázisára térnénk vissza, amikor mi ezt a napirendi pontot most elkezdjük tárgyalni, tisztelt képviselőtársaim; ugyanis a 2000-es évektől kezdődően van egy kiemelkedő probléma a budapesti egyetemisták létében, mégpedig a lakhatás, és különösen a 2000-es évektől egyfajta árrobbanás van mind az ingatlanpiacon, mind az albérleti piacon a nagyon szűkös kollégiumi kapacitások miatt, ugye.

Na most, én úgy emlékszem, hogy lassan 12. éve a Fidesz kormányozza ezt az országot. Ez alatt a 12 év alatt a budapesti egyetemistáknak ezt a fajta nagyon sanyarú helyzetét... - jómagam is soproni volnék, vidékről érkeztem aztán egy idő után az ELTE-re, azt kell hogy mondjam, hogy nagyon sok, főleg vidéki, esetleg szegényebb sorból származó egyetemi hallgatónak ez nagyon nagy problémát jelent a mai napig.

És önök 11 év kétharmados kormányzás után ebben a kérdésben nem tudtak érdemi előrelépést elérni. És a Diákváros-projektet hosszú évek óta próbálták előkészíteni, tárgyaltak mindenkivel, hitegették a hallgatói önkormányzatokat, és egy kapavágás nem történt a mai napig. Egy kapavágás nem történt!

Önök a felelős kormánya ennek a hazának 11 éve kétharmaddal. Bármire egy egyéni képviselői indítvánnyal - hajnali 1-kor benyújtva a ParLexus - azonnal tudnak százmilliárd forintokat adni; és ez az önök értékválasztása és tudás- és értelmiségellenes politikája, de a budapesti egyetemistáknak nem voltak hajlandók ebben a nagyon kiemelkedő és nehéz helyzetben segíteni 11 éve, kedves fideszes elvtársak.

Ezek tények, az összes többi hangzatos szlogen, amit államtitkár úr itt elmondott az expozéjában. Az kiválóan hangzik, csak mik a tények? Önök ebben az ügyben nem tettek eddig semmilyen érdemi lépést. És aztán egy szép este - holott a fideszes kormány azt állította korábban, hogy a Fudan nem vesz el majd területet a Diákvárostól - aztán kiderült és az előttünk fekvő törvényjavaslatból is, amit szintén kedd éjjel nyújtottak be, ugye, hogy bizony, itt egy közös projekt lesz ebből.

És én abba a számháborúba, hektárokba, méltatlannak tartanám, ezért nem megyek bele, hogy ez a terület most pontosan hogy néz ki, mert lássuk be, hogy ez az önök felelőssége, hogy volt egy nagy projekt, hogy végre valóban a dél-pesti és észak-csepeli rozsaövezetben jöjjön létre egy nagy kollégiumcentrum azoknak a szegényebb sorsú fiataloknak, akik nem tudják kifizetni a horrorbilis lakóhelyárakat Budapesten.

Ehhez képest ebből önök 11 év kormányzás alatt egy kapavágást nem tettek, de most hirtelen, most, hogy a magyar adófizető polgárok pénzéből néhány száz milliárd forintot egy éjszaka benyújtott törvényjavaslatlalt csak odaadunk kínai hitelre, amit még az unokáink is fizetni fognak, most hirtelen ez a projekt fantasztikus glóriát kap, mint az előterjesztésben hallottuk.

Az egyébként az én szememben egy beismerő vallomás, hogy a törvényjavaslatban benne van, hogy ezt a projektet elveszik a Budapest Fejlesztési Központtól, és átadják a jogutódnak, az Építésügyi Minőségellenőrző Innovációs Nonprofit Kft.-nek, és a továbbiakban, ugye, ők rendelkeznek az ingatlanokról.

És azt kiemelten támogatandónak tartom egyébiránt, hogy a csepeli sportklubot végre valóban régi fényére felemeljük, de azt azért szögezzük le, hogy a feltevélei annak, hogy ez a nagy szimbiózis, amiről itt hallottunk, hogy ez milyen csodálatos lesz - úgy értem, a Fudan és a Diákváros szimbiózisa -, az azért azt is fogja jelenteni, hogy itt bizony nagypénzű külföldi hallgatók - akik bármit megengedhetnek maguknak - fogják az árszínvonalat meghatározni ezen a területen, és emellett majd ott fog esetenként a kollégiumban ülni az a vidéki fiatalember, akinek mondjuk,

a szülei nem tudják ők támogatni. És majd ő, a magyar diákok, nem biztos, hogy a sportlétesítményeket és a könyvtárakat használhatják, hanem csak, mondjuk térítési díj fejében. Szóval, lássuk be, hogy ez egy kicsit másképp látszik a tényekben, mint ahogy eddig az expozéban, illetve a fideszes vezérszónok előadásában ezt hallottuk.

Az pedig, hogy erről a projektről miniszter úr államtitkár úr kíséretében hogyan tárgyalt, az pedig teljesen és tökéletesen megint beleilleszkedik abba az erőpolitikába, abba a tudás- és értelmiségellenes fideszes politikába, ami önök művelnek. Tehát az, hogy ott főpolgármester úrral, Baranyai polgármester asszonnyal egy tárgyalást imitálnak, behívják őket, mutatnak nekik egy prezentációt, amit nekik aztán jóvá kéne hagyniuk így bólogatva, miközben mondjuk, nagyon sok kérdés még nyitva áll, azt gondolom, hogy ez nem tárgyalás. Egy ilyen kérdést nem így kell előkészíteni.

A Fudan Egyetemmel kapcsolatban azért - ezt nem mondtam el az előző vezérszónoki felszólalásomban - jómagam, mint a Magyar Rektori Konferencia korábbi bizottsági titkára, el tudtam volna képzelni, hogy mondjuk, a Magyar Rektori Konferencia ez ügyben állást foglal, de amióta önök a maguk - hogy is mondjam? - végtelenül a magyar egyetemi világot lenéző és megalázó módján az MRK társelnökének kinevezték azt a Mocsai Lajost, akinek semmifajta tudományos végzettsége nincsen (*Schanda Tamás János: Megválasztották.*), azóta tudjuk, hogy mire tartják a Magyar Rektori Konferenciát: egy bólogatójánosok gyülekezetének, akinek egy szerepe van, mindig mondja, hogy igen, nagyon jó, amit a párt mond.

Tehát ez a koncepció és ez a megvalósítás, amelynek ügyében egyébként önök most, néhány hónappal a választások előtt úgy tesznek, mintha 11 év semmittevés után bármit is tennének a budapesti egyetemi polgárokért, ez neveltséges.

Én nagyon-nagyon kérem önöket, hogy vonják vissza ezt az előterjesztést. Ezt a pár hónapot már bírjuk ki addig, amíg '22 áprilisában feláll az a nemzeti egységkormány, amelyben a Jobbik az ellenzék egyetlen jobboldali, keresztényszociális alapon álló néppártjaként komoly részt fog vállalni; és majd mi ezt megoldjuk úgy, hogy egyeztetünk mindenkivel, a hallgatókkal, a rektorokkal, a ferencvárosi polgármester asszonnyal, a főpolgármesterrel. És higgyék el, nem ezen a 11 hónapon fog már múlni, miközben önök 11 évig nem tettek semmit.

(16.40)

De egy tisztességes, jól működő, hazánknak, az egyetemek világának, a dél-pesti és az észak-csepeli régióknak kiemelkedően fontos és jó projektet fogunk végrehajtani, amennyiben a választók megadják erre a bizalmat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Csárdi Antal tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjának vezérszónoka, Nacsa Lőrinc képviselő úr mondhatja el gondolatait. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Brenner Koloman azt állította, hogy majd magyar diákok nem mehetnek be a sportlétesítményekbe vagy a könyvtárakba. Ez természetesen nem igaz. De ha erről a törvényről beszélgetünk itt most, akkor igazából kettő darab kérdést kell föltenni minden képviselőnek saját magának. Ez a két kérdés a következő. Szükség van-e Budapestnek kollégiumi helyekre? Ez az első kérdés. A második: a szóban forgó területnek szüksége van-e fejlesztésre, rehabilitációra? Ennyi. Itt áll meg a történet. Ha erre a két kérdésre igen a válasz, szerintem igen, akkor mindenki, aki azt gondolja, hogy szükség van Budapesten kollégiumi helyekre, és aki azt gondolja, hogy annak a szóban forgó területnek szüksége van fejlesztésre, rehabilitációra, akkor nemes egyszerűséggel az igen gombot fogja megnyomni e törvény szavazásánál.

Pontosan tudjuk, hogy szükség van Budapesten kollégiumi helyekre. Látjuk azt, hogy egyébként például 2002 és 2010 között hogyan rohasztották le a kollégiumokat, egy darab férőhelyet nem újítottak föl, ennek eredményeképpen 2002-ben még 22 százalék volt a kollégiumban lakók aránya, 2010-re 16 százalékra csökkent a kollégiumban lakó egyetemisták aránya. Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez azért történt, mert a baloldal tudatosan hagyta lerohasztani a budapesti kollégiumi állományt. Nem ölték bele pénzt, ugyanolyan állapotban voltak a szobák, mint az 1970-es években körülbelül, és ennek eredményeképpen egyre kevesebb főiskolai, egyetemista hallgató tudta választani ezt a lakhatási formát.

A másik ok pedig az, hogy PPP-konstrukciókban akartak vidéken építeni, Budapesten hagyták lerohasztani. Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy a 2022-es, most tárgyalandó költségvetési törvényben 130 milliárd forint van a PPP-konstrukciók következő éves törlesztőrészletének kiváltására. Tehát 130 milliárd az az összeg, amiért még 12-13 évvel az önök kormányzása után is a magyar költségvetésnek helyt kell állni az önök tudatosan rossz és a haveroknak kedvező döntései miatt. 130 milliárd! Miket lehetne abból létrehozni, miket lehetne abból csinálni, ha nem a PPP-konstrukciókra kellene költeni?!

Különösen furcsa nekem az, hogy Szabó Szabolcs, aki Csepel országgyűlési képviselője, annak a pártnak a jelöltje lett, és annak a pártnak a zoldjába állt be, aki megfúrta az olimpiarendezési pályázatot. Ez az a pályázat, amivel az egész ország nyert volna, de hogy a legnagyobb nyertese Csepel lett volna, az egészen biztos, Csepel országgyűlési képviselője úgy gondolja, hogy mostantól a Momentum nevű lila

ügynökpárt szolgálatába kell hogy álljon, és az ő jelöltjükként indul, miközben ők fúrtak meg rengeteg csepeli fejlesztést. Németh Szilárd államtitkár úr itt beszélt is egypár ilyen fejlesztésről, de rengeteg fejlesztést, ami Csepelt érintette volna, azt a Momentum fúrt meg. Most képviselő úr mégis úgy gondolja, hogy az ő színeikben, az ő logójuk alatt, az ő támogatásukkal kellene elindulnia.

Szerintünk a Diákváros egy rendkívül fontos projekt. Azt kérem önöktől, azt nem várom el, hogy nyilvánosan bevallják, hogy tévedtek és bocsánatot kérjenek, de legalább saját magukban ismerjék be azt, hogy az elmúlt egy hónapos álhírhadjáratuk hamis volt. Mert önök itt, Baranyi polgármester asszonyon keresztül, Karácsony főpolgármester úron át Csárdi képviselő úrig mindenki elmondta, hogy a kormány leállítja, és nem lesz Diákváros. Önök rémhíreket keltek, és elmondták, hogy ez a projekt nem fog megvalósulni, és ezt ráfogták a Fudan Egyetemre, mert önök kizárólag mesterséges szembeállításokban tudnak gondolkodni.

Mindig a vagy-vagy: vagy Diákváros, vagy Fudan; vagy Fudan, vagy atlétikai világbajnokság. Folyamatosan a mesterséges szembeállítás, miközben mi azt gondoljuk, hogy egymással párhuzamosan egymást erősítő projektek, Magyarország helyzetét és Magyarország gazdaságát erősítő projektek egymás mellett is megférnek, és érdemes egyszerre több projektet, beruházást is futtatni és véghez vinni, és nem mesterséges szembeállításon keresztül a vagy-vagy politikát folytatni, hogy vagy ez, vagy az. Szerintünk mind a kettő, mind a három, mind a négy projekt szükséges, fontos és egyébként eredményes is lehet.

Nagyon örülök annak, hogy bővül Magyarországon ennek a projektnek a keretében a budapesti kollégiumi férőhelyek száma. Nagyon nagy szükség van rá, ahogy ezt már a felszólalásom elején is jeleztem. Szerintem kiemelt célunk az, hogy jó minőségű, hozzáférhető, XXI. századi körülmények között lakhasanak a diákok a Diákváros területén, és nagyon fontosnak tartom, hogy ezt a kifejezetten... - ha valami rozsdaoövet, akkor ez az, tisztelt képviselőtársaim, ha nem jártak arra, látogassanak el arra, ha valami rozsdaoövet, akkor ez az.

És önök most ennek a törvénynek a támogatásával részben jóvátehetik azt a hibájukat, szerintem történelmi hiba, nem beszélünk róla, nem biztos, hogy a politika porondján van fő napirendként, de szerintem történelmi hiba volt, hogy önök a rozsdaovetek hasznosításáról szóló törvényjavaslatot nem támogatták. Látják ezeket a tájsebeket, ezeket a helyeket Budapesten, mindannyian többet is föl tudunk sorolni ebből, akik ebben a városban élünk, közlekedünk és dolgozunk, de azt látjuk, hogy ezeknek a rehabilitációjára, fejlesztésére óriási szükség van, hogy ne egy régről ott maradt, csak lerohadó régi iparterületek - ami egyébként mára már nem tölti be a funkcióját - üzemeljenek, hanem étellel teli zöldfelületek, mozgásra, kultúrára, oktatásra és a magyar emberek szolgálatába álljanak ezek a területek. Ez a projekt

ennek egy mintaprojektje, ha úgy tetszik. Szerintem fontos, hogy megtörténjen ennek a rozsdáövezetnek a rehabilitációja; fontos, hogy olyan fejlesztések kerüljenek ide létesítésre, amik nemcsak az ott élők, nemcsak az ott tanulók, hanem egész Budapest és ezáltal Magyarország javára is szolgálnak.

Azt gondolom, hogy nagyon egyszerű a képlet, aki erre a két kérdésre igennel tud válaszolni: szükség van-e kollégiumi helyre Budapestre, és arra a területre ráfér-e a fejlesztés, és erre a két kérdésre igennel tud válaszolni, annak nincs más dolga, mint hogy támogassa ezt a törvényt. Mi ezt fogjuk tenni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm. Az MSZP vezérszónoka Molnár Gyula képviselő úr. Tessék!

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselő Hölgyek és Urak! Egy picit megpróbálom ezt egy nagyobb összefüggésbe helyezni, amiről most mi itt vitázunk, és ami, azt gondolom, hogy a kettőnk között különbség.

Azt a kérdést tegyék fel maguknak, hogy mitől sikeres egy város. Tegyék fel azt a kérdést, hogy mitől élhető egy város, mitől szerethető egy város. Ha ezeket a kérdéseket itt ilyen budapesti lokálpatriótaként tisztességgel végiggondolják, akkor, azt gondolom, hogy lényegesen közelebb kerülnek ahhoz, amit mi itt a következő pár órában kritizálni fogunk, vagy ami az elmúlt napokban történt.

Igen, elfogadom azt, hogy nagyon sokféle megközelítése lehet ennek a kérdésnek. Nagyon sokféleképpen lehet erre a kérdésre válaszolni, és azt gondolom, hogy nagyon sokszor tisztességes emberek politikai hozzáállástól függetlenül próbáltak meg erre megfelelő és jó válaszokat adni.

Én tényleg mindenhol el szoktam mondani, főleg, ha az ember külföldön próbál lobbizni hazája mellett, hogy egy csodálatos adottságú fővárosunk van. Fantasztikus dolog az, hogy a történelem így alakította, hogy a Duna két oldalán különböző karakterű városrészek vannak, fantasztikus dolog a budai hegyvidék, de ugyanolyan megkapó részei vannak nyilván a pesti síkságnak is, és közte a Duna a maga szélességével, a fantasztikus hidainkkal, szóval, azt kell mondjam, hogy ez egy nagyon nagy adottsága egy országnak.

Azt látom problémának, hogy gyakran úgy érezzük, a politika gyakran úgy érzi - és ebben önök sajnos mindig élen jártak, jelzem, akkor is, ha esetleg hasonló színezetű volt a politikai vezetés a fővárosban -, hogy valamilyen szempontból szembe kellene állítani a nemzetet a fővárossal. Ezt nagyon nagy taktikai hibának tartom. Nagyon-nagyon rosszul élem azt meg, hogy nem az a helyzet alakul ki, hogy mindannyian párás tekintettel nézünk a fővárosunkra, és boldogok vagyunk, amikor eljönnek azok, akik egyébként nem itt élnek, és bizonyos szempontból azt világossá

tesszük mindenki számára, hogy az ország így együtt kerek, hogy mindenki legyen büszke a fővárosára, és fogadjuk el azt, hogy ebben a fővárosi közegben bizonyos szempontból tényleg több a lehetőség, mint adott esetben valamilyen külsőbb részében hazánknak.

(16.50)

Szóval, lehet sokféle oldalról nézni, lehet sokféleképpen kritizálni, hogy helyes-e ez a fajta közigazgatási rendszer. Számtalanszor, választási kampányok idején, programalkotás idején szóba jön az, hogy city koncepció legyen, hogy lehet, hogy adott esetben ide-oda kéne csatolni kerületeket, de mégis azt mondom, hogy megvan ennek a maga szépsége, ez a 23 kerület a fővárossal, bizonyos szempontból még az is jó talán, hogyha túl tudunk lépni ezeken a napi politikai vitákon, még azt is valahol élvezem és szeretem, hogy a 23 királyság és az egy főkirályság vitájából valamilyen módon helyes politikai termékek jönnek elő.

És engedjenek meg még egy picit történeti visszatekintést. Ha az ember kézbe fogja, ha olyan pillanata van, az 1873-as évben alakult Fővárosi Közmunkák Tanácsának az évkönyveit, akkor azért nagyon-nagyon csodálatos dolgokat lát. És, tudják, az abban az érdekes, hogy van egy óriási különbség abban ahhoz képest, ami most történik: hogy ott képes volt arra három szereplő, a fővárosban három szereplő, a kormány, a fővárosi politika és a vállalkozói világ képes volt arra, hogy egyesítse az erőit, együtt gondolkodjon, és próbálja meg ezt a dolgot úgy megfinanszírozni, hogy az meg is történjen. Ha valaki ezek után tényleg kedvet kap, hogy megnézze, van benne egy térkép; van benne egy térkép a tervekről és az álmokról, és egyszerűen tényleg meghatározható és hihetetlen módon elgondolkoztató az, hogy a semmibe vezetnek szinte utak; meg vannak tervezve hatalmas sugárutak, az, amit ma úgy hívnak, hogy Andrássy út, és látszik, hogy ott még nincsenek házak. Van egy nyolcszögletes tér benne, van egy kör alakú tér benne, és a végén pedig van egy félkör alakú tér, ezeket ma, ugye, úgy hívják, hogy Oktogon, Kodály körönd és Hősök tere, és akkor ott még semmi nem volt. És ezek köré épült meg a város. Volt akkor tervezési bátorság, volt politikai bátorság, és megvolt hozzá a finanszírozási háttér, hogy olyat álmodjanak, amiből lett tulajdonképpen egy világváros, amelynek egyébként a közlekedése is nagyon sokáig bírta, az infrastruktúrája bírta ezt a dolgot, nyilván ez most már egy picit sokkal feszítettebb.

Vagy szeretném azt önöknek elmondani, hogy mindig vita van, hogy hol legyen a híd. A Margit híd tervezése idején arról szólt a vita, hogy a Margit híd a semmibe vezető híd, azt nem kéne megcsinálni, beljebb kellene egy hidat csinálni, mert az akkori forgalom, az akkori közlekedési struktúra azt a hidat preferálta volna. Az a Közmunkák Tanács mégis azt

mondta, hogy a Margit híd a fontos, és ehhez igazodott aztán később a város, ehhez igazodott a közlekedés.

Na most, miért kezdtem én ezt ilyen távol? - túl azon, hogy ugye, a vezérszónoki időkeret 15 perc, tehát hogy bőven megtehetem, hogy ilyen típusú elmélkedést mondjak. Merthogy önök itt ezt a fajta gondolkodást dobták ki az elmúlt időszakban, az elmúlt pár hétben. És hadd mondjam Nacsa képviselő úrnak gyorsan, hogy természetesen le lehet egyszerűsíteni a problémát úgy, ahogy ön mondja, és persze, igen, ez egy kétigenes szavazás lesz a részemről, de hadd mondjam el önnek: azért sebésznek semmiképpen se menjen el, mert ugye, akkor úgy nézne ki a dolog, hogy felkeresik önt: műteni kell? Igen. Hol? Középtájt. Tehát azért ez mégsem így van! Vagy ne menjen el optikusnak se, azt mondja: rosszul lát? Rosszul. Kell egy szemüveg. Milyen? Hát, ilyen nagy. Tehát azért ennél szerintem, ahogy az orvostudomány is differenciáltabb, azt gondolom, az, amivel mi foglalkozunk, a jövő, ez a fajta jövő, ami ennek a térségnek nyilvánvalóan a következő évtizedekre vagy évszázadokra meghatározza a jövőjét, az igenis ennél szerintem lényegesen fontosabb.

És hadd idézzek akkor Orbán Balázs államtitkár beszédéből, amikor 2018-ban ezzel a projekttel kapcsolatban elfogadódott egy törvényjavaslat. Akkor azt mondta, hogy a legfontosabb kihívás, ahogy említette, Észak-Csepel és Dél-Pest rendbetétele, a legnagyobb horderejű fővárosi beruházás „Déli Városkapu” fejlesztési program néven, régi adósságot törleszt, hiánypótló fejlesztésekről beszélhetünk, egységes szemléletben valósítjuk meg a városfejlesztést, és itt jön a lényeg: a fejlesztés központi eleme, ezt is hangsúlyoznám, az a 12 ezer egyetemi polgár megfelelő színvonalú lakhatását biztosító Diákváros, de lesznek itt a magyar élsportot és a szabadidősportot egyaránt szolgáló, mindenki által használható sportlétesítmények, közösségi terek és jelentős közlekedési fejlesztés a környéken. Na, ez a probléma, látják? Hogy tulajdonképpen mi egyetértettünk azzal, amikor ez a 2030-ig terjedő városfejlesztési dolog volt az elmaradt olimpia rehabilitációjának a helyén, hogy igenis épüljön egy olyan komplexum, amelyben többfajta funkció meg tud tapadni, most pedig azt tudjuk, hogy lesz egy valamilyen csökkentett mértékű Diákváros, ami kollégiumot jelent, és lesz egy kínai egyetem, amit a kínai műszaki részleg fog valamilyen formában felépíteni. Nem tudjuk, én nem tudom, hogy önök látták-e, hogy itt milyen..., nyilván azt fogja mondani az államtitkár úr, hogy jaj, hát korai még erről beszélni, de azért hogyha valaki megnézte a norvég Snøhetta cégnek a rajzait, azért az megmondom őszintén, én, mint aki ilyet már láttam életemben gyakorló polgármesterként, azok tényleg szívet melengető rajzok voltak, szellős terek, megfelelő dolgok. Tehát hogy azért ez így egyben is működőképes volt.

És akkor mondom a Fidesz vezérszónokának: igen, akkor is meg lehetett volna menteni ezt a csepeli

sportdolgot, ha önnek most ez az egyik legfontosabb kérdése - helyesen - természetesen, akkor is meg lehet építeni a hidat természetesen, akkor is meg lehet mindezt csinálni, és az, amiről most beszélünk, ami a legnagyobb probléma, hogy összekeveredik a dolog, és az az érzésünk, hogy talán a figyelem ebből a szempontból sokkal inkább a kínai egyetemre fog fókuszálódni, és nem arra, amit mi fontosnak tartanánk.

Hadd mondjak önöknek számokat az érdekesség kedvéért! Ma Magyarországon 54 500 kollégiumi hely van, ebből - ugye, mert itt sokat hivatkoztak a PPP-konstrukcióra - 44 ezer felsőoktatási van, Budapesten 5540 szobában 14 399 hallgató van, mindösszesen 24 százalékuk, 3460 olyan kollégista van, aki olyan szobában lakik, ahol vagy a szobához, vagy két szobához vagy néhány szobához kapcsolódóan van fürdőszoba. Önök 11 éve vannak hatalmon. Értem, hogy iszonyat terheket jelent cipelni az előző kormányzat hibás döntéseit, de talán érdemes lett volna ezzel is foglalkozni. És itt van most ez a 8-12 ezer lehetséges, véleményem szerint nyilván világszínvonalon vagy legalábbis XXI. századi színvonalon megépülő kollégiumi szoba, és azt gondolom, hogy erre persze az a válasz, hogy természetesen igen. De mi van ezzel a térséggel? Önök most tényleg meg vannak arról győződve, hogy ugyanolyan büszkék lesznek arra, mint amit még anno Tarlós István és a most kormányzóvivő Szalay Alexandra - akkor ő volt egy ilyen tervzsűriben - jóváhagyott, hogy mi legyen itt? És most hirtelen azt kidobjuk, és még egyszer mondom, lesz egy egyetemváros és lesz egy kollégiumi negyed - azért ez nem ugyanaz a történet, értsék meg!

És most hadd mondjak kritikát! Én tényleg nagyon gyakran szoktam nosztalgiázni és visszagondolni arra - ugye, ezzel kezdtem, és lassan itt fogom befejezni -, hogy ennek a városnak kell valami jelleme, karakterének lennie. Ez lehet egy művészváros, lehet bulinegyed, diákváros, de tényleg megy arafelé, hogy a fiatalok jól érezzék magukat - ez helyes! Az a kérdés, hogy a városnak például van-e szimbóluma, és az a probléma, hogy a város szimbólumainak többsége a XX. század elejéhez vagy még inkább a XIX. századhoz kötődik. Gondoljanak bele, a Hősök tere, a Parlament, az Akadémia, a Lánchíd, a Gellérthegy, a Citadella - most nem akarom ezeket mondani, nyilván mindannyian ismerik ezeket -, gyakorlatilag a XX. század, a rendszerváltás utáni időszak érdemben nem tett ehhez hozzá, és most az eltelt időszakban sem látszik, hogy mi lehet ez. És nagyon nem vagyok büszke arra, ami a Petőfi híd alatt a Duna-parton történt, sem a pesti oldallal, sem a budai oldallal, a lakórésszel, a Nemzeti Színházzal, a Művészetek Palotájával vagy a túldoldal az egyetemvárossal, ezek nem olyan épületek, amelyekre évszázadok múlva úgy fognak... (Nacsa Lőrinc: Zöld Pardon!) Még egyszer mondom: önkritikus leszek vagy vagyok, de ezt el kell ismerni. És azt akartam mondani, hogy az utolsó részek vannak,

amelyekben valamilyen módon a Duna-part, mert a Duna-part egy kulcsfontosságú dolog, az utolsó rész ez, ahol valamilyen olyan karaktert vagy olyan jelleget adhatunk ennek a városnak, amire tényleg majd az unokáink vagy a dédunokáink is büszkék lehetnek. Félek, hogy itt kockák, falanszterek és nem élhető terek fognak kialakulni.

(17.00)

Szóval, tisztelt hölgyek és urak, képviselőtársaim, összefoglalva mégiscsak azt kell mondani, hogy amikor önök Tarlós főpolgármester idején a közfejlesztési tanács döntéseivel és azzal a hivatkozással, hogy ez mennyire fontos, ahhoz képest most a főváros és a kerület ellenére mást csinálnak, azt gondolom, ezzel mégiscsak önök becsapták a budapestieket. Szeretném itt elmondani, nem ártva neki, hogy nagyon sajnálom Fürjes Balázst, hogy ezt már ő sem bírta. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportjának vezérszónoka, Arató Gergely képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője következik. Tessék!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Ma már többször beszéltünk a trójai falóról és arról, hogy ez a beruházásomag miért egy ilyen trójai faló. Tegyük hozzá, hogy ez egy sajátos, inverz trójai faló, mert először láttuk az akhájokat, tudniillik a kínai egyetemet, most látjuk a fát, tehát magyarul szólva azt az álcát, amivel önök próbálják elleplezni a valódi természetét ennek a beruházásnak. Nyilván nem véletlen, hogy a kormányzat most hirtelen eszébe jutott, hogy egy egyébként régóta létező tervhez készüljön egy országgyűlési határozat, hátha ebbe burkolva (*Schanda Tamás János közbeszól.*) - bocsánat, törvényjavaslat, igaza van, államtitkár úr, elnézését kérem - jobban elhiszük, vagy nem tűnik föl, hogy miről van szó.

Azt hiszem, hogy ritkán szoktam egyetérteni a kormányzati tervekkel, de amikor kiderült, hogy az egyébként minden szempontból elhibázott olimpiai fejlesztések helyére egy felsőoktatási fejlesztés, diákváros kerül, akkor azt gondolom, ebben teljes egyetértés és teljes konszenzus volt, még akkor is, hogy ha értettük, hogy persze ez részben azért történik, hogy azok a barátai, rokoniak és üzletfeleik, akiknek már odaigérték az építőipari beruházásokat, ne maradjanak munka nélkül. Ha ezen az áron is, de legalább abban bízunk mindannyian, hogy egyébként fejlődni fog a főváros, létrejön egy olyan beruházás, amely jó a fővárosnak, és jó lesz azoknak a diákoknak, akik ott élnek. Csak hát az történik, tisztelt képviselőtársaim, mint ami a klasszikus viceben, amikor Szerjozsa mindig hazaviszi a hűtőgépgyárból a hűtőgépkatrészeket, és amikor összerakja, akkor mindig tank lesz belőle. Itt is ez történt. Elkezdték tervezni a Diákvárost,

aztán addig tervezgették, amíg egyrészt stadionépítés lett belőle. Köszönjük Németh államtitkár úrnak, hogy a hozzászólásának abban a részében, ami nem volt azonos Schanda államtitkár úr hozzászólásával szóról szóra - szép ez, hogy ilyen közös gondolatok születnek -, az ezen túli részében részletesen beszámolt arról, hogy milyen sportfejlesztéseket kívánnak ebbe a projektbe becsomagolva eladni.

Továbbra is azt állítjuk, hogy na, ez az, amire a fővárosnak talán kevésbé van szüksége, mint sok minden másra, atlétikai stadionra, bemelegítőpályákra és még jó pár dologra, amit ön felsorolt. Vannak a fővárosnak ennél sokkal súlyosabb problémái is, akár a közlekedésben, akár az egészségügyben, akár pedig abban, hogy hogyan élnek a főváros lakói (*Nacsa Lőrinc: Karácsony Gergely!*), persze a budai Váron kívül. Ne nézzon, ne csodálkozzon, Nacsa államtitkár úr - lesz majd legközelebb, most még csak képviselő úr, de ha így folytatja, biztosan előrejut majd, ha ilyen rövid a memóriája, és nem emlékszik arra, hogy közben volt 9 évig fideszes főpolgármester is, rá is haragudjon! De persze nem 9 év problémáiról beszélünk, meg nem is két év problémáiról. Van egy sor problémája a fővárosnak, ami jóval előrébb van, mint egyébként új stadionok építése.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De mi történt magával az alapprojektrel? Hát, mégiscsak az történt, és ne haragudjanak, a többi az duma, az történt, hogy a rendelkezésre álló terület nagy részét elvették a Diákvárostól, odaadták a Fudan Egyetemnek. Azokat a közösségi tereket, amelyek egyébként csodálatosak, kiválóak, és amelyekre joggal lennének büszkék, amikor megépülnek, azokat elvették a Diákvárostól, és odaadták a Fudan Egyetemnek. És mihez is kell önöknek ez a törvényjavaslat? Hát, nem ahhoz, hogy megépüljön ez a beruházás, mert egyébként akkor már rég itt lett volna ez a fajta törvényjavaslat, nem kell ehhez semmi; hogy eltereljük a figyelmet a Fudan Egyetemről, egyrészt erre kell ez a törvényjavaslat, másrészt, ha már ilyen szépen együtt vagyunk, akkor rögtön kiemelt beruházássá minősítik az egészet, hogy ki lehessen hagyni az egészből a fővárost és a IX. kerületet. Na, hát ez a gyakorlat célja!

Tehát Diákváros igen; és olyan törvényjavaslat, amely egyébként önöknek ad teljhatalmat arra, hogy bármit is építsenek a Diákváros helyett, ahhoz meg nem fogjuk a hozzájárulásunkat adni. Építsenek Diákvárost, térjünk vissza a konszenzushoz, és akkor újra partnerek leszünk! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Csárdi Antal képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. A Fudan-törvény után, ígérem, hogy rendkívül rövid leszek, és nem rablom az idejüket, és nem játszom el azt a - mondhatni - nem tisztességes játékot, amit önök játszottak el Baranyi Krisztinával és Karácsony Gergellyel, hogy úgy csináljak, mintha. Ez egy önálló javaslat lenne, hogy úgy csináljak, mintha ennek nem lenne köze az előző törvényhez, értsd alatta a Fudan-törvényt. Szerintem olyannyira összetartozik ez a két történet, hogy azt gondolom, nem lett volna észszerűtlen, hogyha ezt a két törvényjavaslatot összevont vitában tárgyalja meg a magyar Országgyűlés.

De azt gondolom, furcsa módon egy vezérszónoki felszólaláshoz, azzal kezdeném, hogy kijavítom a Nacsa Lőrinc által elmondottakat, aki azt mondta, hogy vagy-vagy, meg hogy mi azt állítjuk, hogy nem lesz Diákváros. *(Nacsa Lőrinc: Ezt mondta!)* De a helyzet az, hogy nem ezt állítjuk, csak volt egy megállapodás. Úriemberek között ez úgy történik, hogy a két úriember megállapodik egymással, és utána tartja magát az adott szavához. Na most, a Fidesz-kormány olyan távol van az úriember kategóriától, hogy valószínűleg fényévekben kellene mérnünk a távolságot *(Nacsa Lőrinc: Genderkvóta!)*, mert az történt, hogy egyeztetést színlelve, és erre utaltam a felszólalásom elején, gyakorlatilag megpróbálták kész tények elé állítani a város vezetését. Egyébként ennek a kezdeményezésnek vagy próbálkozásnak, vagy eljárásnak - ez a legpontosabb kifejezés - a folytatása a most előttünk fekvő törvény.

Mert mi is történik? Kiemelt beruházással nyilvánítják ezt a beruházást, és innentől kezdve, ahogy azt már megszokhattuk a kiemelt beruházások kapcsán, senkinek, sem a fővárosnak, sem a kerületnek, sem a lakosoknak, sem senkinek beleszólása nincs. Csönd a neved - ez a kormány üzenete. Szádat alaphelyzetbe tegyed, és majd mi eldöntjük helyetted, mit, hol és mennyiért. Nem számítanak szabályok, és nem számít semmi, csak az, amit kitaláltunk, ami egyébként folyamatosan változik. Nem számít semmilyen gentleman's agreement, nem számít semmi, nem számít az, hogy a magyar kormány milyen megállapodást kötött Karácsony Gergellyel, nem számít az, hogy a magyar kormány és Baranyi Krisztina IX. kerületi polgármester milyen megállapodást kötött, kölcsönösen elfogadva a megállapodás feltételeit, csak az számít, hogy a Fudan Egyetemnek ezen a területen tudjanak területet biztosítani.

Érdemes idén egy pillanatra, mert itt jól lehet látni *(A laptopja tetejére helyezett papírlapra mutat.)*, hogy innentől idáig volt az eredeti elhelyezése a Diákvárosnak, jelen pillanatban ez a terület a kék foltra csökken. Tehát úgy zanzásították össze ennek a projektnek a méretét, mint az ausztrál bennszülöttek az áldozataik fejét. Döbbenetes, hogy átverték mindenkit, átverték hallgatót, tanárt, professzort, állampolgárt, a polgármestereket, mindenkit csak azért, hogy ezen a területen áldozatot mutathassanak be az ideológiailag egyébként önköz

rendkívül közel álló kínai szocialista vagy kommunista köztársaságnak.

(17.10)

Hát, köszönjük szépen! Azt gondolom, hogy ennél felháborítóbb átverést ritkán lát a magyar közélet. Gyakorlatilag ennél többet nem is kell mondanom erről a törvényről, mert egyrészt az, hogy ma milyen törvény születik, majd holnap írnak másikat, hogy milyen megállapodást kötnek társadalommal vagy bárkivel, teljesen mindegy, mert bármikor föl lehet rúgni, ha volt törvény, majd írnak újat, teljesen mindegy, semmi sem számít, csak az önök éppen aktuális érdeke.

Arról az előző törvény tárgyalásakor beszéltem, hogy egyébként erkölcsileg ez hol helyezkedik el, és azt gondolom, hogy egy dolog biztosan és jól látszódik a területi arányokból is: önök eladták a kínai kommunista köztársaságnak azoknak a hallgatónak a lakhatását, ők voltak a célközönsége a Diákvárosnak közösségi terekkel, nagyon sok olyan fejlesztéssel, ami ellenzék és kormánypárt számára egyaránt támogatható lett volna, önök ezt mind eladták, mondhatnám, hogy aprópénzért a kínai államnak, de ebben nem lenne igazam, mert úgy adták el, és ez egy igazi fideszes hungarikum, hogy nem a kínai állam fizet érte, hanem a magyar adófizetők összessége. Szégyelljék magukat! Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka visszavonta felszólalási szándékát.

Most az elsőként jelentkezett független képviselőnek, Szabó Szabolcs képviselő úrnak adom meg a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Valahol ott folytatnám, ahol az előző előterjesztésnél abbahagytam, hogy mit érzek problémásnak igazából a Diákváros-beruházás kapcsán. Zárójelben előtte azért annyit megjegyeznék, hogy itt sokan emlegették már, hogy ez az érintett terület jóval nagyobb, mint önmagában ez az idézőjelbe tett Diákváros, többen emlegették már. Itt szó van egyrészt az épülő atlétikai stadionról, az folyamatban van, aki jár arra, az láthatja napi szinten. Ezért nem jár a HÉV például, és bár azt ígérték, hogy január 1-jétől működni fog a HÉV, de mégsem működik, istenem, átverték minket azzal is. De ott épül egy stadion.

Aztán ott van a stadiontól délre, tehát már a Kvassay-zsilipről délre a VITUKI megmaradt épület-állományának egy része, ahol nem olyan régen még laborok meg lakások voltak, szolgálati lakások. Az igazából az utóbbi egy-két évben pukkant le, amikor ott abbahagyták a tevékenységet, főleg, amikor a lakófunkció megszűnt, merthogy kilakoltatták onnan az

embereket. És szó van egy viszonylag nagy, összefüggő földterületről. Egy kicsit eufemizmus azt mondani, hogy ez zöldterület, mert ne parkra gondoljanak. Az egy ilyen bokros, susnyás terület, de zöldterület ott nincs semmi.

Tehát igazából, ha szó szerint vesszük a szakirodalmi fogalomhasználatot, akkor az egész terület ma már kevésbé tekinthető rozsdaovezetnek, mert hogy egy része egy susnyás zöldterület, más részén már folyamatban van az építkezés, egy harmadik részén gyakorlatilag egy magánberuházó már bő tíz évvel ezelőtt úgy előkészítette a területet, hogy szinte mindent elbontott, és csak a Nagyvásártelep épülete maradt ott meg, a környéke el van planírozva, de az inkább néz ki úgy, mint egy gondozatlan park jelen pillanatban. Meg hát, még ehhez a területhez hozzá van csapva gyakorlati értelemben az OBI mai területe is, hiszen a Diákváros koncepciója arra a területre is kinyúlik, meg még ott az FCSM-nek vannak bizonyos épületei, tehát ott a Rákóczi hídtól délre eső terület.

Szóval, ez az, amiről beszélünk, plusz az a csepeli sportingatlancsomag, amiről Németh Szilárd itt beszélt. Majd arról mindjárt külön beszélnek egypár mondat erejéig. Szóval, nagyjából ez az a terület, amiről beszélünk.

Önmagában az, hogy ez a terület fejlődik, egy nagyon jó dolog. Hosszú évtizedek óta megy a tervezés és a gondolkodás a Fővárosi Önkormányzat részéről, hogy mit lehetne ezzel kezdeni. Hosszú évtizedek óta a csepeli közpark koncepciója már alakult és fejlődött, és nagyon régóta benne volt az a várostervezők fejében például, hogy létrejőjön egy olyan nagypark-láncolat, ami nagyjából, ha a térképet maga elé képzeli mindenki, könnyen elképzelheti, hogy az a Margitsziget, ami ilyen nagy összefüggő zöldterület, a Városliget, a Népliget meg a csepeli közpark. Ezt azért találták így ki, hogy legyen akkor itt elsősorban zöldpark, mert akkor létrejön a belváros peremén egy olyan parkgyűrű, ami a belvárosban élők rekreációját, kapcsolódását segíti, másrészt meg nyilván a levegő állapotát is nagyban tudja segíteni a sok zöld növényzet. Az, hogy végre eljutottunk odáig, hogy ebben előreléptünk, én ennek nagyon örülök.

Az, hogy most ott stadion épül, sajnos eldöntött tény, azzal már nem tudok mit kezdeni, az be fog fejeződni. Az ember erre akkor azt tudja mondani, hogy persze, fejezzük be, sokkal jobb, mintha félbemaradna. Az, hogy ott épül egy úgymond Diákváros, önmagában én annak nagyon örültem. Valamikor ez gyakorlatilag az olimpiai terveknek az olimpiaifalú-része lett volna, tehát ott lett volna az olimpiai falu, ahol az olimpia alatt a versenyzők meg az edzők el vannak szállásolva. Csak olimpia nincs - átgondolták, hogy mit csináljanak vele.

Zárójelben megjegyzem a történeti hűség kedvéért, nem dolgom nekem a Momentum kezdeményezéseit megvédeni, de az a kezdeményezés arról szólt, hogy legyen népszavazás, tehát arról indított aláírásgyűjtést (*Nacsa Lőrinc: NOlimpia!*) a Momentum,

hogy legyen népszavazás. Összegyűlt több mint 260 ezer aláírás; ki kellett volna írni egy népszavazást. És mi történt? Megijedtek, és nem merték az emberekre rábízni a döntést. Csepelen is sok ezren írták alá, mert azt mondták a csepeliek, hogy szeretnének ők dönteni arról, szeretnének népszavazást. Önök nem adták meg a lehetőséget a csepelieknek meg a soroksáriaknak, hogy döntsenek róla. Sajnos a tények, számok makacs dolgok, az egy népszavazási kezdeményezés volt, ez tény, kár lenne letagadni, mert az volt.

Szóval, ez a Diákvárosnak nevezett terület, itt lett volna az olimpiai falu. Ezzel egy ideig nem tudtak mit kezdeni. Az összes többi területen a sportberuházásokat voltaképpen elkezdték előkészíteni és folytatni, mintha továbbra is olimpiára készülének. Ezzel nem tudtak mit kezdeni, kitalálták, hogy legyen kollégium. Erről beszéltem az előző hozzászólásomban, hogy én ennek nagyon örültem, és az egyetemek is nagyon örültek ennek, meg úgy általában az egyetemi polgárság, mert mint említettem már korábban, egyetemiférőhely-hiány van folyamatosan Budapesten, és az albérlétek meg nagyon-nagyon elszálltak ma már, és sokszor nehéz is hozzáférni még sok pénzért is. Tehát ez önmagában rendben van.

A probléma az, hogy kifordult ez a történet, és a projekt nagyobb részén most kínai campust akarnak építeni, és a kisebb részére szorítják vissza a kollégiumi funkciót. És nem nagyon lehet érteni. Ha a térképre ránéz az ember, egyértelmű, hogy egy sokkal kisebb területre nyilvánvalóan nem fér be ugyanannyi kollégiumi férőhely, mint a nagyobbra; elvileg megoldható, hogyha horizontálisan megnyújtják az épületeket meg besűrítik őket, csak azt valószínűleg - a régi szóhasználattal élve - a rendezési terv nem fogja engedni, mert olyan brutális szabályokat kellene engedélyezni, hogy ilyen toronyházakat kellene építeni, mint a Duna túlsópartján a MOL, ami, valljuk meg őszintén, nem a legszebb épület lesz ilyen szempontból Budapesten, azért a város szilüettjét elég rendesen tönkre fogja vágni, de ez az én személyes véleményem, ezt a vitát inkább meg sem nyitnám.

Szóval, ténykérdés, hogy a Diákváros ilyen értelemben ki lett herélve, egy Fudan-campus-építési programmá alakult át az az eleme ennek a nagy csomagnak, és a kisebb részére fog visszaszorulni valamennyi kollégiumi férőhely. Németh Szilárd erre azt mondta, hogy sok év alatt valamennyi majd valamikor épül. Ennél konkrétabbat nem tudunk. Az lenne a jó, hogyha az a tervezett 10-12 ezer kollégiumi férőhely az eredeti koncepció szerint megvalósulna. Én már eleve ezért is nehezen tudnám támogatni ezt a projektet.

Zárójel: én annak nagyon örülök, hogy Németh Szilárd azt mondta, milyen jó, így végre majd a HÉV is megújul, metróként folytatva bejut a Kálvin térig. Én emlékszem, amikor önök előjöttek az olimpiai tervvel, és abban az szerepelt, hogy villamossá lesz

alakítva a csepeli HÉV, és az majd kanyarog a felszínen valahol a Haller utcán, Mester utcán keresztül, elég zavaros volt a koncepció, akkor én merészelttem fölállni itt a parlamentben, és megemlítettem, hogy van egy olyan közlekedésfejlesztési koncepció Budapesten immár a '60-as évek vége óta, hogy a HÉV-et, mármint a csepeli HÉV-et meg a soroksári HÉV-et, meg a ráckeveit össze kellene kapcsolni, be kellene vinni a föld alá, ezt úgy hívják, hogy 5-ös metró, inkább ebbe az irányba kellene elmozdulni, mert a vilamossá alakítás nem lesz jó.

(17.20)

Na, akkor megkaptam a csepeli Fidesztől, Németh Szilárdtól is, hogy én a fejlesztések ellen vagyok, és nagyon rossz irányban gondolkozom. S amikor megkérdeztem, hogy mi ez, Fónagy államtitkár úr felállt, és azt mondta, hogy én vagyok a rossz és gonosz, mert drága metró akarok építeni, arra úgysem lesz soha pénz, higgyem el, sokkal jobb lesz a villamos. Én csak azt kértem, gondolják át, hogy legyen inkább HÉV, az maradjon meg, menjen be a föld alá, és folytatódjon metróként. Megvalósul. Csak akkor ne csináljunk úgy, mintha korábban, még pár évvel ezelőtt pont nem az ellenkezőjét mondták volna! De örülök, hogy ez megvalósul, tehát önmagában ennek az ügye, úgy néz ki, hogy legalább jó irányba indult el.

Szóval, ezzel a fejlesztési koncepcióval nekem egy bajom van, ami a csepeli, ferencvárosi területeket ott a Kvassay híd környékén érinti, hogy a Diákváros koncepcióját nagyon brutálisan átalakították, és kollégiumi férőhelyek helyett kínai campust építenek, és kizszorítják a kollégiumi férőhelyeket.

A következő - utaltam rá, hogy erről is mondanék pár mondatot -: Németh Szilárd már említette, hogy a Csepel SC egykori ingatlanjaira, illetve azon belül kettőre, a Béke téri sporttelepre és a kajak-kenu telepre is kiterjesztenék a kiemelten közérdekű beruházás minősítést. Nem fejtette ki teljesen a valóság minden elemét Németh Szilárd, mert elfelejtette elmesélni, hogy egyébként időközben ő lett Csepel legnagyobb ingatlanbárója, lévén, hogy az ő lakcímeire megalapított alapítvány, ami utána felépítette a birkózócsarnokot a Hollandi úton Csepelen, természetesen állami pénzből, az a KIMBA nevű alapítvány megvásárolta annak a cégnek a tulajdonjogát, amely az alapítói jogaival rendelkezik a Csepel SC-nek, gyakorlatilag tehát, többszörös áttételen keresztül, de ez Németh Szilárd hitbizománya lett.

Abban nagyon igaza van Németh Szilárdnak, és az igaz volt, amit mondott, hogy ő 15 éven keresztül küzdött azért, hogy legyen a csepelieké a Csepel SC, ami egykor még a Csepel Művekhez tartozott, aztán az utódcégek hozták létre erre is az alapítványi formát, ugyanúgy, mint a Munkásotthonnál, s többen és a leg-
hangosabban Németh Szilárd elmondta, hogy ő nem

értett ezzel egyet. Voltaképpen én ezzel akkor egyet tudtam érteni és most is egyet tudok érteni, csak most úgy állítja be, mintha megvalósult volna az ő követelése. A valóságban Németh Szilárd 15 éven keresztül azt kérte, hogy legyen az önkormányzaté, kerüljön az önkormányzathoz. És mi történt? Nem az önkormányzathoz került, hanem Németh Szilárd alapítványának az alapítványához. Ez történt.

Persze lehet erre azt mondani, hogy ez újra a csepelieké lett, de nem a csepelieké lett, ezt valljuk be. S mondhatja majd, hogy most mindenki szabadon mehet ezekre a területekre. Én például többször voltam Ludasi Robinál, mindig szabadon bemehettem a kajak-kenu telepre, és mindenki odamehetett sportolni. Kicsit problémásabb volt a Béke téri sporttelep, ami nagyon lepukkant. De éppen azért, mert vissza szeretne volna szerezni polgármesterként Németh Szilárd, elrendelték a változtatási tilalmat, ezért nem is nagyon tudott a tulajdonos vele mit kezdeni, s részben ezért is pukkant le. Meg előbb-utóbb valószínűleg ő maga is beleunt abba, hogy finanszírozza egy olyan ingatlan fenntartását és fejlesztését, amivel nem nagyon tud mit kezdeni.

Azt kellett volna csinálni - s én ezt fájlam -, hogy nem az önkormányzatnak adták ezt oda, hanem a fene tudja, milyen pénzből, mert ezt a mai napig nem mondták el, hogy konkrétan milyen pénzből sikerült megvásárolni és mennyiért ezt a területet. A másik szívfájdalmam pedig az, hogy miért nem a csepeli önkormányzaté lett. Példaként én is fel tudok olyanokat hozni, hogy mondjuk, a csepeli birkózók miért nem a KIMBA csarnokában edzenek. Miért kellett nekik bekönyörögniük magukat a Jedlik felújítás előtt álló üres tornacsarnokába? Vagy ők nem csepeliek?

Ezt a történetet nehéz lenne kifejteni úgy, hogy mindenki megértse a teremben, de a csepeliek értik, hogy én miről beszélek. Attól félünk, hogy mivel ezt Németh Szilárd kapta hitbizományba, ezért nem lesz azt olyan egyszerű mindenkinek használni, mint ahogy a csepeli birkózók nem tudják használni a KIMBA csarnokát. Mondom, egy felújítás előtt álló gimnáziumi épület tornacsarnokában edzenek. A fene tudja, hogy min vesztek össze az elnökkel, de valamin összevesztek, ezért ők nem mehetnek oda be.

Ezért kérem, hogy még egyszer fontolják ezt meg, és Németh Szilárdot is kérem, hogy még egyszer fontolja meg, nem lenne-e jó, ha a 15 éven keresztül az ő által is szerintem helyesen hangoztatott elvnek megfelelően a mindenkori csepeli önkormányzaté lenne a Csepel SC alapítói joga, és ezen keresztül maga a Csepel SC, és annak a joga, hogy eldöntsék, ott mi történjen. Zárójelben megjegyzem, bár itt a teremben nyilvánvalóan mindenki tudja, de esetleg ha valaki néz interneten keresztül, nem biztos, hogy tudja, Csepelen fideszes önkormányzat van. Tehát amikor én azt mondom, hogy legyen a csepeli önkormányzaté, akkor nem a gonosz ellenzékiek kezébe akarom adni, hiszen ott most Borbély Lénárd fideszes polgármester van.

Én azt mondom, hogy a mindenkori csepeli önkormányzaté legyen.

Ez a két fő problémám van ezzel az előterjesztéssel, és ezért én nem fogom tudni ezt jó szívvel megszavazni. Sőt, nem fogom tudni megszavazni, mert azt gondolom, hogy a Csepel SC-nek és annak az ingatlanainak az önkormányzat kezében és felügyelete alatt kell lenni, másrészt meg egyetemi oktatóként azt gondolom, hogy 10-12 ezer kollégiumi férőhely kell a budapesti magyar egyetemek hallgatóinak. A Fudannak találjunk máshol helyet, kisebb méretben - az előbb is arra hivatkoztam, hogy szerintem ez túl nagy -, valahol kisebb méretben építsük ezt meg, és gondoljuk át a finanszírozását is, mert ez a konstrukció sem feltétlenül jó. A projekt többi részével abszolút egyet tudok érteni, hiszen mi is erről beszélünk hosszú évek óta. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Örülök, hogy Molnár Gyula visszajött a terembe. *(Molnár Gyula: Ezért jöttem vissza!)* Köszönöm a karriertanácsokat is, hogy mit csináljak és mit ne csináljak. Én igyekszem az előttem járók és tapasztaltabbak, idősebbek hibáiból tanulni. Ön is volt pártelnök, az sem mindig jött be. De köszönöm szépen a karriertanácsokat.

S ha már kapcsolódik a Petőfi híd budai hídfőjéhez az ön hozzászólása, nos, én az ön polgármestere alatt jártam bulizni a Petőfi híd budai hídfőjéhez, ahol nem volt mindig legnagyobb a tisztaság. De örülünk, hogy tudunk bulizni.

Fölvetette Budapest szimbólumait a tisztelt képviselő úr. Szerintem nem baj, hogy a Parlament, a Vár, a Citadella, a Hősök tere Budapest szimbólumai. De ebből a városfejlesztési eszmefuttatásból egy dolog kimaradt, az, hogy negyven évig visszabontották a szép háztetőket, negyven évig lebontották és leverték a gipszstukkókat, a vakolatokat, a szép erkélyeket ebben az országban, például az ön által is említett Andrássy út környékén. Pontosan tudja a képviselő úr, hogy akkor egy visszafejlődés folyamata történt.

Szerintem lehet vitatkozni tervrajzokon, hogy milyen volt, milyen nem. Én az utóbbi években nem hallottam ilyen Tarlós István-kampányt önkéntől, mint amit most lenyomtak Arató képviselő úrral, hogy az a koncepció mennyire jó volt. Másfél évet elkéstek a kampányolással; lehet, hogy hasznosabb lett volna, hogyha akkor kampányolnak Tarlós István tervei mellett. De tény, hogy arra a területre, ahogy azt Szabó képviselő úr is elmondta, ráfér a fejlesztés. Elmondta, hogy mi található ott, pontosan tudjuk mindannyian, hogy mi található ott. Lehet, hogy nem a klasszikus értelemben rozsdáövezet, de alapvetően tekinthetjük rozsdáövezetnek. Ott a fejlesztés egyébként a magyar

fiatalok jövőjét és tanulását fogja szolgálni. Városépítéssel persze lehet vitatkozni a kivitelezéseken, de a funkcióval, a céllal nem szabad vitatkozni. Az a lényeg, hogy ott a magyar fiatalok legyenek nyertesei annak a fejlesztésnek, és én nagyon remélem, hogy így is lesz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Németh Szilárd István képviselő úrnak, államtitkár úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Reagálni szeretnék Szabó Szabolcs hamis vádjaira vagy hazugságaira. Úgy látom, nem véletlen, hogy ő Gyurcsány egyik legjobb csepeli embere, ezt Gyurcsány Ferenc már a 2018-as kampányban is elég világossá tette.

(17.30)

Ott ölelgették egymást a kampányban a Görgey Artúr téren. De nem is ez a fontos ebben a kérdésben, hanem igazából az a két hazugság, három-négyöt-hat, ami a szavai mögött meghúzódott. Talán kétfőre hívnám fel a figyelmet. Nekem nincs a lakhelyemre bejelentve semmilyen alapítvány. A Kozma István Magyar Birkózó Akadémia Alapítvány az 1213 Budapest, Hollandi út 8. szám alá van bejelentve, az én lakásom pedig az 1213 Budapest, Sűgér utca 9, onnan légvonalban körülbelül három kilométerre levő hely.

A másik pedig az, hogy én emlékszem arra, amikor a jelenlegi párttársaival, szintén Gyurcsány-szövetségesekkel együtt ott fúrták-faragták a 2024. vagy esetleg a 2028. évi budapesti olimpiai pályázatot, ahol csak tudták. Tehát Szabó Szabolcs nemhogy támogatta volna, hanem kiállt velük aláírást gyűjteni. *(Nacsa Lőrinc: NOLimpia!)* NOLimpia, így van, pontosan erről van szó. Mindenkit félrevezettek az olimpiával kapcsolatban.

Amit felvezetett Csepel fejlődésével kapcsolatban, azt sem teljesen értem. Beszél arról, ez is blődli nagy hazugság, hogy már akkor, amikor megalapították az alapítványokat, a Munkásotthon és a Csepel SC Alapítványt, már akkor is támogatta. 1991-ben? Hát, hol volt ön akkor Csepelen? Seholy! Én ott voltam, mert ott születtem, és azóta is ott lakom. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak, független. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Leveszem a maszkot. Kétségtelenül érdekes érvelési technika, hogy állít valamit, amit én véletlenül sem mondtam, majd megállapítja, hogy nem mondtam igazat ön szerint.

Például én nem állítottam olyat, hogy ez az alapítvány most az ön címére van bejelentve. Én azt állítottam, hogy amikor megalapították, az ön címére jegyezték be. Ez így volt, megvan róla a másolat. Most már a bírósági nyilvántartásban persze, hogy nem ott van, mert átvitték a Hollandi útra. Ez történt. Ön még a Kulturális bizottság előtt, amikor erre rákérdeztünk, azt mondta, hogy azért csináltuk, mondta ön ezt így, mert így volt a leggyorsabb meg a legegyszerűbb. Ott még nem tagadta, most meg már tagadja?

Másik oldalról: én nem állítottam, hogy '91-ben ott lettem volna az alapítványok megalapításánál. Én azt állítottam, hogy így jött létre, és azt állítottam, hogy nem biztos, hogy ez jó irány volt. Azzal egyetértettem, amikor ön, mint hivatkozott rá, 15 éven keresztül azt mondta, hogy ez lehetőleg önkormányzati felügyelet alá kerülő vagyonelem legyen valamilyen szinten. Ha más nem, a kuratóriumi tagok delegálásán keresztül legyen rálátása az önkormányzatnak a munkásotthonra meg a Csepel SC-re. Visszanézheti, én a munkásotthon kapcsán is mindig azt mondtam, hogy egyezzenek már meg, delegáljon egy-két plusztagot az önkormányzat. Szerintem ez a jó irány, és akkor abba lehet hagyni a veszekedést. Én mindig ezt mondtam.

A NOLimpia-kampány meg, kétségtelen tény, arról szólt, hogy legyen népszavazás. Én soha nem mondtam, hogy támogattam az olimpiát. Azért gyűjtöttünk aláírást, hogy legyen népszavazás. Ha valaki megkérdezte, elmondtam, hogy szerintem nem jó irány az olimpia, én nemmel szavaznék, ha lenne, azért gyűjtöttünk aláírást, hogy legyen népszavazás, hogy a csepeliek eldönthessék.

Szóval, egyik állítása sem volt igaz, amit megcáfolt. Így nehéz vitatkozni, valljuk be őszintén! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Mátrai Márta képviselő asszonynak, az Országgyűlés háznagyának. Parancsoljon, háznagy asszony!

MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány az Országgyűlés elé terjesztette a Budapest Diákváros megvalósulásáról szóló T/16226. számú törvényjavaslatát. A törvényjavaslat a Budapest Déli Városkapu fejlesztésén belül a Budapest Diákváros - mint kiemelten közérdekű beruházás - megvalósítását tűzte ki célul megújult keretek között.

Tisztelt Országgyűlés! A kiemelten közérdekű beruházás megvalósítására vonatkozó szabályokat a 2018. évi XLIX. törvény, a Budapest-törvény iktatta be és ezzel megteremtett egy új fogalmat is. A 2018 augusztusától hatályos törvény az indoklása szerint a kiemelten közérdekű beruházás kategóriájának beemelésével lehetővé tette, hogy „Budapest Diákváros - Déli Városkapu” fejlesztési programhoz hasonlóan további

fontos, kifejezetten közérdekű beruházások egységes szabályozási elvek mentén, de egyben a beruházások jellegéhez és a helyszín sajátosságaihoz igazodóan, hatékonyabban kerülhessenek előkészítésre és valósulhassanak meg. Ami a kiemelt jelentőségű beruházást illeti, ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy meg is fog valósulni, amint ez számos esetben meg is történt.

Tisztelt Országgyűlés! A rendszerváltás óta eltelt időszak után szinte mindennap felvetődött az a kérdés, hogy mit is kezdünk az országban a lepusztult területekkel. Ezek közül is szemünkbe ütköztek a főváros elhanyagolt külső kerületei, funkciójukat veszített részei. Nem véletlenül nevezték el ezeket a területeket rozsdáövezetnek. A rozsdáövezet kifejezés nem tűnik túlzónak azon területek esetében, amelyek rontják a főváros városképét és sürgősen rehabilitációra szorulnak. Ezek az ingatlanok ma már használaton kívül vannak, leromlott állapotban lévő ipartelepek, romos épületekkel, elhagyott ipari létesítményekkel.

A magyar kormány felismerte annak jelentőségét, hogy mivel a területek szerkezetileg a fővároshoz tartoznak, azokat rendbe kell tenni és egy XXI. századi elvárásnak megfelelő Diákvárost épít fel. Feltehetjük azt a kérdést, hogy létezik-e annál észszerűbb és távolba mutatóbb lehetőség, mint az, hogy a kormány a főváros egy elhanyagolt pontját az ifjúság, az oktatás, a jövő nemzedéke érdekében megújítsa. Egy egyetem és környezete bővítésével az egész Diákváros értékesebb, színesebb és összetettebb lesz. Már most is itt található a Nemzeti Színház és a Művészetek Palotája, amellyel a tervezett további építmények majd egységes kulturális központot alkothatnak. A tapasztalat az, hogy a fővárosban csak az épül meg, amit a kormány a fővárosiak öröme meg tud építeni. Ez a kiemelt beruházás valódi értelme. Amíg a kormány egy alkotó, teremtő filozófiával gondolkodik az országépítésről, addig a baloldali politikusok némi erőfitogtatás, politikai haszonszerzés érdekében inkább rombolnak bármit, ami egyáltalán megérinthető.

Sajnos, az elmúlt évek azt bizonyítják, hogy legyen az az olimpia megrendezése, a Liget-projekt, a Lánchíd felújítása és sok más egyéb beruházás, ha a baloldallal való egyeztetésre, együttműködésre hagyatkozunk, az a fejlesztés soha nem fog megvalósulni. Önálló terveik, kezdeményezéseik, ötleteik nem léteznek, de a létező tervek szétrombolásában országos vagy helyi szinten rendkívül tevékenyek. Nem kétkedünk abban, hogy a hatalmi harc oltárán minden építkezést képesek lennének feláldozni, legyen az bármilyen hasznos a városnak vagy az országnak. A kormány sikerében ellenérdekeltek, ezért, amit csak lehet, akadályozni fognak, még egy világvárvány idején sem voltak képesek együttműködni. Ezért van szükség számos olyan törvényi rendelkezésre, amely biztosítja a program megvalósulását.

Tisztelt Országgyűlés! Budapesten nincs nyoma semmilyen önkormányzati beruházásnak a biciklisávkon kívül, és feltételezhető, hogy a fővárosban

annyi fejlesztésnek örülhetnek majd az emberek, amennyit a kormány - leküzdve a folyamatos akadályoztatást - meg fog valósítani. Ez a mostani terv Terézváros reorganizációs terve is Budapest szívében. Nincs annál jobb jelenlét egy Diákvárosban, mint ha ott egy világszínvonalú, magyar hallgatók számára is nyitott, nemzetközi egyetemi képzést nyújtó felsőoktatási intézmény működik, fiatalokkal, sportlétesítményekkel és közös terekkel.

A Diákváros építészeti tervezése a Nagyvásártelep területén a „megőrizve megújítani” jelszó jegyében történik, ezért azokat az épületeket, amelyeket meg lehet menteni, azokat a beruházás megtartja, felújítja, és ezek egészülnek ki olyan diák- és ifjúsági szemléletű szabad terekkel, létesítményekkel, amelyek ennek az egész programnak értelmet adnak. Amikor egy fejlesztési terv készül, a megvalósítása során még sokféle új szempont merülhet fel. Ezek a szempontok javíthatják, gazdagíthatják a leendő terveket. Így van ezzel a Diákváros elnevezésű programterv is. A korábbi javaslatok szerint a Diákváros mellé üzleti típusú ingatlanfejlesztéseket képzeltek el, de itt kerül felépítésre a Fudan Egyetem, amely jobban illeszkedik a városképhez és a Diákváros valódi funkcióját szolgálja.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Budapest Diákváros tehát az eddigi kizárólagosan kollégiumokkal és közösségi funkciójú épületekkel történő beépítés helyett, e funkciók megtartása mellett, világszínvonalú, a magyar hallgatók számára is nyitott nemzetközi egyetemi képzésnek ad helyet.

(17.40)

A mai felfordulás főként a Diákváros területének elrendezése körül van. Az egyetem bekerülésével változik a térszerkezet, a funkciók, a beépíthetőség, az elhelyezés. De miért lenne rosszabb, mint ha az eredeti tervek szerint a Diákváros egy kollégiumi lakótelep lenne?

A létesítendő egyetem, a kulturális és sporttér a kollégiumi férőhelyekkel egységes minőséget fognak alkotni, egy olyan színes világot, amely Budapest igazi nevezetessége lesz a következő évtizedekben. Itt egy izgalmas építészeti együttes keletkezik nemcsak a diákság, hanem a város, az ország minden fiatalja számára. A beruházás során létrehozott épületek és egyéb vagyonelemek az állam tulajdonába kerülnek, minden felépített forint a magyar állam vagyonát gyarapítja.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat 3/B. fejezete a csepeli sportfejlesztésről is rendelkezik. A csepeli sportélet megújítása kiemelten fontos közérdek. A törvényjavaslat általános indokolása rögzíti, hogy az elmúlt évtizedekben elhanyagolt, jelenleg leromlott állapotú egykori, a fővárosi sportélet helyszínét jelentő csepeli sportcélú területek megújulhassanak, ennek keretében a kor elvárásának megfelelő sport- és rekreációs célú fejlesztési programok valósulhassanak meg. A fejlesztések illeszkednek a Csepel-szigetet

érintő átfogó fejlesztési programhoz, így együttesen tudnak érdemi és minőségi változást eredményezni a városrészben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelettel kérem, hogy a törvényjavaslatot támogassák. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, háznagy asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalásokra van lehetőség. Írásban jelezte felszólalási szándékát Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport, de információim szerint nem tartózkodik a teremben. Tehát amennyiben Szilágyi képviselő úr nem érkezett meg, így most megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak, független képviselő. Öné a szó.

BENCSIK JÁNOS (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szeretném önöket megörvendeztetni egy Orbán Viktor-idézetrel - lassan most már szokásommá válik. A miniszterelnök még 1990-ben fogalmazott így a kormányprogramnak a vitájában: ami itt folyik, azt valójában alkalmatlan tárgyon elkövetett megvitatási kísérletnek kellene tekinteni.

Aligha létezik pontosabb megfogalmazása a Fudan és a Diákváros ügyének, amelynek kapcsán folyamatosak az egymásnak ellentmondó nyilatkozatok és ködösítések. Mégis fontosnak tartom, hogy beszéljünk erről, hiszen nemcsak több ezer magyar egyetemista lakhatásáról van szó, hanem a tét az egész nemzetünk jövője.

A megszegett ígéretetek egyébként egészen 2019 decemberéig nyúlnak vissza, amikor is a Fővárosi Közfejlesztések Tanácsa, ahol egyébként ott ülnek a kormánypártoknak a delegáltjai is, egyhangúlag döntött a Budapest Diákváros-program megvalósításáról. Áprilisban robbant a hír, hogy a kínai Fudan Egyetem magyarországi campusát ugyanerre a helyre tervezik megépíteni. Palkovics László miniszter és Fürjes Balázs államtitkár urak siettek megnyugtatni mindenkit, hogy természetesen a kínai egyetem nem vesz el területet a Diákvárostól, hiszen annak a kijelölt helye a fejlesztési terület északi sarkában lesz, ahova egyébként is irodaépületeket terveztek.

Két héttel ezelőtt aztán kiderült, hogy ennek pontosan az ellenkezője igaz: a Fudan Egyetem a legjobb, a legértékesebb és a legnagyobb területet kapja meg, míg a Diákváros beszorul a kevésbé frekvenciált, kevésbé előnyös északi sarokba. A minisztérium ekkor még egy újabb hamis ígéretet tett, mondván, a két projekt majd szépen megfér egymás mellett, egymást erősíteni fogják, és a közösségi tereket is majd közösen használhatják a Diákvárosnak és a kínai egyetemnek a hallgatói. A tárcá napokban nyilvánosságra került prezentációjából azonban kiderült, hogy ez sem igaz. A sportcsarnok, az edzőterem és a könyvtár használata csupán a kínai egyetem hallgatói számára lesz ingyenes, a Diákváros magyar lakóinak fizetni kell értük.

A Diákvárost szó szerint sarokba szorító Fudan Egyetem kapcsán elég éles politikai és ideológiai vita bontakozott ki, de nekem meggyőződésem, hogy ez mind elviszi a fókuszot a valódi problémáról. Ellenzéki képviselőtársam szerint a Fudan azért jelent veszélyt, mert a hallgatók kommunista ideológiai képzésben fognak részt venni, ügynököket képeznek belőlük, egyesek még azt is meglebegtették, hogy itt, Magyarországon fog felépülni Közép-Európa legnagyobb kémképző központja. Nem kétségbe vonva annak a valószínűségét, hogy a több ezer hallgató között bizonyára lesznek olyanok, akiket majd a kínai állampárt megkörnyékeztet és be is szervez - egyébként, teszem hozzá, ne legyen kétségünk afelől, hogy az összes nagyhatalom pontosan ugyanilyen módszerekkel szervez és toboroz hallgatókat, akár az Egyesült Államokat is ideértve -, mégis, mindent egybevéve túlzónak tartom az ezzel kapcsolatos ellenzéki félelmeket.

Ami pedig Mao Ce-tung tanításait illeti, bár Kínában az egész tudományos és kulturális élet az állampárt szoros befolyása alatt áll, az azért mégsem életszerű, tisztelt képviselőtársaim, hogy egy európai országban Kína totalitárius ideológiát tanítson, ezzel tömi a hallgatóknak a fejét. Peking számára éppen azért fontos, hogy az Európai Unióban is működtethessenek egy egyetemet, hogy ezen keresztül is a legszébb arcukat tudják mutatni a nyugati demokratikus világnak. Ugyan miért tennék kockára a hosszú évtizedek alatt gondosan épített országimázst azért, hogy Maónak a Vörös könyvecskéjét tanítsák azoknak a fiataloknak, akik a 2020-as években valószínűleg ezt jórészt megmosolyognák?

A Fudan ideológiai irányultságát veszélyesnek kiáltani ráadásul óriási öngól az ellenzék részéről. Miért is mondom ezt? A CEU elleni kormányzati támadások során pontosan önök voltak azok, ellenzéki képviselőtársaim, akik arra hivatkoztak, hogy egy felsőoktatási intézmény vélt vagy valós ideológiája ellen hangulatot kelteni, támadást indítani nem szabad, és nem szabad ellehetetleníteni egy egyetemet pusztán annak vélt vagy valós ideológiai irányultsága miatt. Önöknek ebben akkor igaza volt.

De, tisztelt ellenzéki képviselőtársaim, nem teljesen mindegy, hogy egy magánegyetemen, egy jogállamban, egy európai jogállamban, a törvényi kereteket betartva milyen világnézeti oktatás folyik? Szerintem teljesen mindegy! Szerintem a CEU is meg a Fudan is békésen megférne, megférte volna egymás mellett, és zavartalanul működhetne, de nem adófizetői pénzből. És ez a lényeg, ezen van a hangsúly, ugyanis a Fudan Egyetem magyarországi campusával ez a valódi probléma.

Ez az intézmény 500 milliárd forintjába fog kerülni a magyar adófizetőknek, ráadásul ebből több mint 400 milliárd forintot kínai kölcsön formájában veszünk fel, miközben a kivitelezést is egy kínai óriáscég végzi, és felvesszünk egy hatalmas kölcsönt, majd ugyanazzal a lendülettel ezt betesszük a hitelezőnek a zsebébe úgy, hogy a kamatokat azt mi, magyar adófizető állampolgárok álljuk. És az egészben

a legfelháborítóbb, tisztelt képviselőtársaim, hogy a magyar adófizetői pénzből felépülő intézmény még ráadásul nem is a magyar állampolgároknak a közös tulajdona lesz, nem állami tulajdon lesz, hanem egy magánalapítvány, egy alapítvány zsebében landol.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Hadd kérdezzem meg önöktől, hogy hányan meneteltek önök közül az úgynevezett békemeneten „Nem leszünk gyarmat!” feliratú molinók mögött. Bizonyosan sokan. Most azt szeretném kérdezni önöktől, hogy miután megszavazzák majd ezt a törvényjavaslatot, hogy fognak tudni tükörbe nézni. Vagy hogyha a tükörrel még elboldogulnak, akkor hogy fognak azoknak a magyar embereknek a szemébe nézni, akiknek az adóforintjaiból most felépítik ezt az óriási campust, hogy aztán ezeknek az adófizetőknek a gyerekei, akik a szomszédos Diákvárosba járnak, majd külön fizetniük kell, hogyha be akarják tenni a lábukat erre a campusra, merthogy ez fog történni. Azokról a hallgatókról beszélek, akik évtizedekre eladósítják magukat, cserébe azért, hogy a könyvtárba meg az edzőterembe majd csak belépődíj fejében mehessenek be.

(17.50)

Sok kétségünk ne legyen afelől, hogy ennek a kínai magánegyetemnek nagyon kevés magyar hallgatója lesz; a tervek szerint önmagában kétharmada külföldi lesz az oda felvenni szándékozott hallgatóknak, és a maradék egyharmadában is csak a legtehetősebb magyar családok fogják tudni majd megengedni, hogy kifizessék az évi több millió forintos tandíjat. A többségüknek csak a kivéreztetett magyar felsőoktatás fog jutni, megalázóan alacsony ösztöndíjakkal, és azokkal az oktatói bérekkel, amelyek most is szégyenletesen alacsonyak. És az is borítékolható, tisztelt képviselőtársaim, hogy a legjobb magyar oktatóknak, akik több nyelvet beszélnek, akik magas publikációs listát, kutatási eredményeket tudnak felmutatni, ezeknek az oktatóknak ez a kínai egyetem fel fogja ajánlani majd a milliós egyetemi tanári fizetéseket, és amennyi a mostani keresetük az egyetemi oktatóknak, sok kétségünk ne legyen afelől, hogy sokan ezt el is fogják fogadni.

És akkor eljutunk oda, tisztelt képviselőtársaim, hogy előállt az a perverz helyzet, hogy a magyar kormány magyar adófizetői pénzből fizeti az agyelszívást Magyarországon. Idáig jutottunk, tisztelt képviselőtársaim, ez szégyenletes és megengedhetetlen! Magyar adófizetői pénzből finanszírozzuk az agyelszívást ahelyett, hogy ezt a pénzt beletennék a magyar felsőoktatásba, a magyar egyetemekbe. *(Nacsa Lőrinc: Nem ez a téma! Ez az előző napirend!)* Nem vasba és betonba kéne fektetni ezt a pénzt, ezt a forrást, hanem sokkal értékesebb kincsünkbe: az emberekbe. Ezt a pénzt önök, beszéljünk akkor világosan, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, a magyar diákok és a magyar tanárok, oktatók zsebéből veszik ki

akkor, amikor ezt nem oktatói bérekre és nem hallgatói ösztöndíjakra fordítják.

Végezetül: a Fudan Egyetem budapesti campusa világviszonylatban akár még egy tudományos siker-történet is lehet, ez még a jövő zenéje, ezt most még nem látjuk, de az viszont már most biztos, hogy Magyarországon a gazdasági gyarmatosításnak a jelképe lesz. Mi a Polgári Válasz mozgalomban elköteleztük magunkat hazánk függetlensége mellett, és az IMF elzavarására oly büszke magyar kormánnyal ellentétben nemcsak a nyugati, hanem a keleti adósságcspadát, a keleti függőséget is elutasítjuk. Azoknak a fiataloknak a hangja vagyunk, akik nem akarják, hogy a jövőt a fejük fölött zálogba adják.

És ha már egy Orbán Viktor-idézetel kezdtem a felszólalásomat, végezetül álljon itt egy részlet Nagy Imre újrateremtési beszédéből, ahol a volt kormányfő így fogalmazott: „A hatodik jelképes koporsóban nem csupán egy meggyilkolt szabadságharcos, hanem a mi elkövetkezendő hús vagy ki tudja, hány évünk is ott fekszik, mert a kommunista rezsim ázsiai zsákutcába vezette, kényszerítette hazánkat.”

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Hány nemzedéket akarnak még eladásítani? Hány nemzedék jövőjét akarják még ebbe a koporsóba belezárni? A polgári Magyarország híveinek a nevében várom őszinte válaszát.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Schanda Tamás János államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Schanda Tamás János jelzésére:)* Igen. Államtitkár úr, ön é szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Igyekszem gyorsan összefoglalni az általános vitában elhangzottakat, és reagálni azokra a kérdésekre, amelyek felmerültek. Ezek általánosságban merültek fel, viszont mielőtt ezekbe belekezdnék, két dologra mindenképpen fel kell hívjam a figyelmet.

Az egyik az, hogy Bencsik képviselő úr nem a magyar fiatalok nevében, hanem az elkésett diákok nevében beszélt, mert az előző törvényjavaslathoz szólt alapvetően hozzá *(Bencsik János: A kettő összefügg!)*, ami azért szomorú, mert ott hat-hét, nem tudom, hány órán keresztül vitatkoztunk azokról a kérdésekről, amelyeket képviselő úr feszegetett. Én azt javaslom, hogy mindenképpen nézze vissza a közvetítést, minden olyan kérdésére, amit feltett, válaszoltam.

Az agyszívás kapcsán csak egy dologra hadd hívjam fel a figyelmét, képviselő úr, mert jól hangzik, amit mond, csak semmi valóság alapja nincsen. Ha Magyarországon megjelenik egy világszínvonalú intézmény,

ahova várhatóan Európából és a világ minden pontjáról érkeznek majd hallgatók egyébként, akkor nem arról van szó, hogy a magyar fiatalok mennek el, és maradnak valahol másutt, hanem egyébként a világból máshonnan jönnek Magyarországra fiatalok, tanulnak itt, és lehet, hogy lesz olyan, amelyikük itt marad. Bárcsak ez lenne a helyzet, tisztelt képviselő úr! Azt gondolom, pont ez az, amit mi szeretnénk, azt szeretnénk, hogy Magyarországnak a tudásközponti szerepe erősödjön, és valóban, regionális szempontból legalább olyan hely legyünk, ahova megéri jönni tanulni, és ahol megéri képzettséget szerezni.

Illetve engedjék meg, hogy még az általános válaszok előtt egy dologra felhívjam a figyelmét a tisztelt Országgyűlésnek és a magyar nyilvánosságnak, ugyanis Brenner Koloman képviselő úr egészen méltatlan támadást intézett az akadémiai szabadság ellen, mindezt egyébként mindenfajta egymás mellé tett, így összességében értelmetlen szavak segítségével. Arra hadd hívjam fel a figyelmet, hogy arról beszélt, hogy a magyar kormány Mocsai rektor urat a Magyar Rektori Konferencia elnökévé kinevezte, és majd ők leváltják - hát, én ezt nem tudom értelmezni.

Arra fel szeretném hívni a figyelmet, hogy ez mélységesen sérti egyébként minden megválasztott rektornak a méltóságát, és egyébként mélységesen sérti a Magyar Rektori Konferenciát is, hiszen a magyar kormány soha nem szólt bele, hogy a Magyar Rektori Konferencia tagjai maguk közül kit választanak elnöknek, társelnöknek, alelnöknek, elnökségi tagnak. Egészen felháborító, hogy az Országgyűlésben feláll egy országgyűlési képviselő, felmegy a pulpitusra, és arról kezd el beszélni, hogy a rektoroknak mit kéne csinálni és mit nem. A teljes magyar felsőoktatást akarja utasítani egy személyben Brenner Kolomant, és egészen méltatlan és egészen felháborító. Arra mindenképpen fel szeretném hívni a figyelmet, hogy ilyen dologra azért régen volt példa itt, hogy ilyen egyöntetűen fenyegetse egyben az összes felsőoktatási intézményt egy országgyűlési képviselő. Ez skandalum és közbotrány!

Amellett, hogy ezen mondatokat el kellett hogy mondjam, volt néhány olyan pont, amely többször előkerült a vitában. Az első és legfontosabb kérdés, még ha nem is így fogalmazták meg a felszólalók, hogy vajon szükség van-e kollégiumfejlesztésre, és ha igen, akkor mekkora kollégiumfejlesztésre. Ahogyan az expozéban is igyekeztem elmondani, a vidéki kollégiumfejlesztésekben jól állunk, sok százmilliárd forintot fordítottunk erre az elmúlt években, és azt lehet mondani, hogy a vidéki kollégiumok minőségben és mennyiségben is nagyságrendekkel javultak.

Itt van még néhány adósságunk, amit törleszteni szeretnénk; nem a saját adósságunk, hanem a baloldali kormányok adóssága, ha egészen pontos akarok lenni, hiszen vannak olyan PPP-konstrukciók, amelyeknek a kiváltása még szükséges, vissza kell fizetnünk, ki kell váltanunk ezeket a borzalmasan előnytelen szerződéseket. Az elmúlt években is ezt tettük, ezt

fogjuk tenni a következő időszakban is: megszabadítjuk az egyetemeket ezektől az adósságcspadaktól és az egészen elhibázott, kizárólag az üzleti szereplők számára előnyös üzleti konstrukcióktól.

Budapesten viszont egyértelműen azt látjuk, hogy szükség van kollégiumfejlesztésre, ezt erősítették meg azok a számok, amelyek a vitában is elhangoztak. Tehát arra biztatok mindenkit, aki érti a számokat és megérti a számokat, hogy támogassa ezt a törvényjavaslatot, hiszen ez a törvényjavaslat teszi lehetővé azt, hogy több ezer kollégiumi hely keletkezzen Budapesten, ahol valóban szükség van még kollégiumi helyekre. Azt látjuk, hogy nagyjából 3 ezer férőhelyre egyértelműen szükség van, de azt gondoljuk, hogy ennél többre is szükség lesz, ezért tervezünk mi magunk is többel.

A másik, ami kérdésként rendszeresen előkerült a Diákváros kapcsán is, hogy volt-e változás az egyetemmel kapcsolatban, és a Fudan megjelenése mit is jelent. Itt azért engedjék meg, hogy felhívjam a tisztelt Országgyűlés figyelmét, hogy bármit is állít Karácsony Gergely főpolgármester, és bármit is állít a teljes baloldali álhírgyár, már 2019-ben a Fővárosi Közfejlesztések Tanácsán arról szólt egy prezentáció, hogy a lepusztult, lerobbant területen zöld-, emberközpontú egyetemváros épül - egyetemváros!

(18.00)

Én nem tudom, hogy ki, hol, milyen képzésben vett részt, de azt hiszem, hogy az egyetemváros viszonylag egyértelmű kell hogy legyen mindenki számára. Egyetemváros egyetem nélkül a magyar nyelv alapvető szabályai szerint teljes mértékben elképzelhetetlen. Tehát a tervek ilyen szempontból nem változtak.

Viszont a helyszín kapcsán is fogalmazódtak meg kérdések, hogy miért változott meg a Fudan Egyetem elhelyezése és a kollégiumok elhelyezése. Ez világos és egyértelmű, nincs ebben semmi titok, ezt is többször elmondtuk, hogy mi alapvetően a Diákvárost az érintett fejlesztési területnek a déli oldalára terveztük. Ezek voltak az eredeti tervek, ezeket be is mutattuk a sajtó számára is. És azért kellett délről áthúzni a Fudan Egyetemet az állami területre, és felvinni északra a kollégiumokat, mert a Fudan Egyetem ellen egy ilyen egészen elképesztő egyetemellenes kampányba kezdett a baloldal és Karácsony Gergely főpolgármester. És amikor azt üzenték, hogy ők egy talpalatnyi földet sem adnak egyetemfejlesztésre egy egyetemvárosban, akkor nincs más lehetőség, mint az állami területeken megépíteni az egyetemet, és az állami és részben fővárosi, részben önkormányzati területeken megépíteni egyébként a kollégiumokat.

Mi azt gondoljuk, hogy a kollégiumokat az állami területen is meg lehet építeni, de valóban jobb úgy, hogyha fővárosi és a kerületi területeket, sőt magánterületeket is bevonunk ebbe a fejlesztésbe, úgy lesz

teljes a Diákváros. Tehát magyarul, a baloldalon múlik, hogy akarják-e a kollégiumfejlesztéseket, és támogatják-e ezeket a fejlesztési irányokat. Én arra biztatom őket, hogy éljenek ezzel a lehetőséggel, és támogassák ezt a megoldást.

Végezetül azt is el kell mondanom, hogy valóban vannak közös funkciók, akár sport-, akár kulturális funkciók, de az valami eszméletlen ordas hazugság, hogy a Fudan Egyetem diákjai számára valami ingyenesen használható lesz és mások számára meg nem. Nem így különböztetjük meg ezt a kérdést, tisztelt Országgyűlés. Arról van szó, azt vállaltuk, hogy egyébként a testnevelésórákhoz az egyetemen vagy akár a könyvtári szolgáltatáshoz a Fudan Egyetem hallgatói ingyenesen hozzá fognak férni, ahogy egyébként számtalan más esetben más egyetemek diákjai is hozzáférnek ingyenesen ahhoz az infrastruktúrához, ami az óráikhoz szükséges. Tehát itt semmifajta különleges elbánásról és különleges történetről nincsen szó, csupán arról, hogy közösen lehet használni ezeket az elkészülő infrastrukturális beruházásokat.

Engedjék meg, hogy végezetül elmondjam, pontosan abban bízva, hogy Karácsony Gergely és a komplett baloldal támogatni fogja a magyar diákokat, a magyar fiatalokat, és támogatják azt, hogy létrejöjjen a Diákváros, támogatják azt, hogy megfelelő kollégiumi elhelyezés létesüljön, ez ügyben mi állunk továbbra is rendelkezésre.

Többen megkérdőjelezték, hogy miként zajlottak a tárgyalások főpolgármester úrral, polgármester asszonnal. Én ott voltam a legutolsó, több mint kétórás tárgyaláson, minden kérdést meg lehetett beszélni, amilyen kérdést feltettek, arra igyekeztünk válaszolni, nem voltak olyan mondatok, amelyek bármilyen végleges mondatok lettek volna. Állunk továbbra is a konzultáció, az egyeztetés és bármilyen más tárgyalás elé. Azt gondoljuk, hogy ez egy fontos ügy, a magyar fiatalok ügye, szükség van erre a fejlesztésre, ehhez szükség van a fővárosra is, várjuk azt, hogyan tudunk ebben a továbbiakban is együttműködni. Most is lehet ebben konszenzus, én abban bízom. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **„Magyarország Kormánya és az Egyesült Nemzetek képviselőjében eljáró, az Afrikai- eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodás UNEP által ellátott Titkársága (UNEP / AEWATitkárság) között az Afrikai- eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodásban részes felek találkozója 8. ülésének megrendezéséről (2021. október 5-9., Budapest, Magyarország) szóló megállapodás kihirdetéséről”** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés

T/16288. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Schanda Tamás János úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország természeti kincsei felbecsülhetetlenek, kincsét pedig a hazáját szerető, tudatos és gondoskodó ember becsben tartja, őrzi, óvja, és felelősen gazdálkodik vele.

A természet védelme, szakértő felhasználása, a mezőgazdaság fejlesztése mindig is része volt a magyar nemzeti identitásnak, a magyar gazdaság fejlődésének. A Kárpát-medence adottságai, a világhírű és változatos magyar vadászati kultúra, az ehhez köthető páratlan hagyományvilág, a nemzetközileg elismert magyar vadászközösség mind arra predesztinálja hazánkat, hogy a fenntartható természethasználat példaadó művelője legyen.

Idén páratlan lehetőségünk lesz arra, hogy mindent a szakértelmet, tudást és innovációt, amit a magyar vadászati kultúra csaknem egy évezred alatt felhalmozott, közelről bemutathassuk a nagyvilágnak. Az „Egy a természettel” vadászati és természeti világkiállítás méltó fórumot nyújt a világ vadászati, vadgazdálkodási és természetvédelmi szakembereinek, számos nemzetközi tekintélyű konferenciának és szakmai diskurzusnak.

Tisztelt Országgyűlés! Ráadásul a világkiállításnak a koronavírus árnyékában gazdaságélénkítő hatása is van: a nemzetközi rendezvény alkalmat ad arra, hogy erősítsük a turizmust, ezzel is hozzájárulva a gazdaság újraindításához. Ráadásul a vadászati turizmus, ezt tudjuk jól mindannyian, komoly fizetőerővel bíró iparág, a szektor jellegéből adódóan a világkiállítás alatt hazánkba látogatók befektetési lehetőséget is hoznak és hozhatnak magukkal.

Tisztelt Országgyűlés! Hazánk ad otthont az október 5. és 9. között az afrikai-eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodás részes felek 8. konferenciájának.

Tisztelt Országgyűlés! Az emberiség egyetlen esélye arra, hogy kibéküljön a természettel, az, hogy megvalósítja azt a magyar kormány által is támogatott szemléletváltást, hogy az ember úgy használja és adja tovább gyermekeinek, unokáinak a természeti és környezeti erőforrásokat, ahogyan azt a Jóisten ránk bízta. Magyarország, a Kárpát-medence akkor maradhat élhető, ha az emberben több a felelősségérzet, mint az elvárás a természet iránt, nekünk elsősorban kötelességeink és nem követeléseink lehetnek a természettel szemben.

A benyújtott törvényjavaslat pedig a konferencia részleteit tartalmazza, az ezzel kapcsolatos magyarországi feladatokat és kötelezettségeket. Éppen ezért arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a benyújtott

törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az afrikai-eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodáshoz Magyarország 2003-ban csatlakozott.

A mozgalom titkársága az ENSZ környezetvédelmi programjának része. A program a fenntartható fejlődést és a környezetvédelmi tevékenységek koordinálását elősegítő szervezet, amelyet 1972-ben alapítottak. Feladatai közé tartozik többek között a környezet állapotának figyelése, a róla szóló adatok beszerzése és terjesztése, a nemzetközi környezetvédelmi együttműködés előmozdítása és az esetleges környezeti katasztrófák kezelése.

(18.10)

A program emellett közpolitikai javaslatokat tesz kormányok és régiók számára, támogatja a környezeti tudomány terjesztését, és segítséget nyújt bizonyos kapcsolódó fejlesztési programok létrehozásában is.

Maga az afrikai, eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodás is megfogalmazza, hogy a vándorló vízimadarak a világ biológiai sokféleségének fontos részét képezik. Ezen fajok rendkívül sebezhetőek. Évről évre nagy távolságokat tesznek meg, és sajnos természetes élőhelyük hálózata a nem fenntartható emberi tevékenységek miatt folyamatosan csökken. A megállapodás rendelkezik arról is, hogy a megállapodás titkársága az egyezmény titkárságával egyeztetve legkésőbb háromévenként összehívja a felek találkozóját.

Mint minden nemzetközi résztvevőkkel zajló eseményt, így a szóban forgó konferenciát is rendkívül részletes és körültekintő szervezőmunkának kell megelőznie. Jelen törvényjavaslat rendelkezik a megvalósítás infrastrukturális hátteréről, a Covid-19-járványra való tekintettel az orvosi támogatás megszervezéséről, valamint a biztonsági feltételek megteremtéséről is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat kitér arra is, hogy amennyiben a koronavírus-járvány nem tenné ősszel lehetővé a konferencia személyes jelenléttel történő megszervezését, úgy a találkozó hibrid formában is megtartható, vagyis a személyes jelenlét mellett egyes résztvevők online követhetik és kommentálhatják azt.

A Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a rendezvény megvalósítását, fontosnak tartja,

ezáltal kérem képviselőtársaimat jelen törvényjavaslat elfogadására. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik, következne Kálló Gergely képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport... *(Jelzésre:)* Bocsnát! Itt van a képviselő úr. Ne haragudjon, nem láttam. Megadom a szót Kálló Gergely képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

KÁLLÓ GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Egy kicsit eltévedtem most, mert hogy jön szóba ide a vadászati kiállítás? *(Schanda Tamás János: Elmondtam.)* Hogy jön szóba a vadászati kiállítás?

Egyet mondhatok, hogy mi is támogatjuk az ilyesfajta találkozók szervezését, illetve magát a javaslatot is száz százalékig támogatjuk. De ha már szóba jött a vadászati kiállítás. Én alig egy éve vagyok a parlament tagja - kicsit több mint egy éve -, ez alatt az egy év alatt a kormánypártok lefolytattak egy online nemzeti konzultációt az állatvédelemmel kapcsolatban, kineveztek egy állatvédelmi miniszteri biztost, miniszterelnöki biztost, de mégsem hallom annyiszor az állatvédelmet itt az Országgyűlésben, mint ahányszor kéne. Most ez egy lehetőség.

Én nem akartam ebbe belemenni, de ha már a 70 milliárd forintba kerülő vadászati kiállítás szóba jött, akkor hadd tegyem szóvá azt... *(Nacsa Lőrinc felé:)* Ne bólogasson, Nacsa képviselőtársam! A 70 milliárd az 70 milliárd. Tudjuk jól, hogy ebből a pénzből nagyon sokat tudnánk tenni az állatvédelem kapcsán. Egy kicsit álszentnek tartom azt, hogy önök konzultálnak az állatvédelem kapcsán, önök miniszteri biztost neveznek ki az állatvédelem kapcsán, de 70 milliárd forintot elköltünk a miniszterelnök-helyettes úr hobbijára, a vadászat bemutatására.

Akkor, amikor most szóba jön egy ilyen dolog, én többet várnék el. Ne csak egy ilyen késő délutáni parlamenti vita kapcsán beszéljünk az állatok védelméről - nagyon jogosan és nagyon helyesen -, hanem beszéljünk többet! Az az én sanda gyanúm - bocsnát, Schanda államtitkár úr *(Schanda Tamás János: Nagyon jó vice volt.)* -, hogy önök az állatvédelemmel kapcsolatos törvényeket pont 2022 előtt fogják beidőzíteni, és akkor fogják megtenni ezeket a javaslatokat, amiket természetesen mi támogatni fogunk, amikor a kampány beélesedik.

Csak az a baj, hogy nincs időnk. Nincs időnk a vándormadarak védelmére, nincs időnk arra, hogy állatviadalok ellen fellépjünk, és nincs időnk arra, hogy a kóbor állatokat megmentsük, és még sorolhatnám a kérdéseket. Nem akartam. Én támogatásomról akartam biztosítani az önök javaslatát. De az állatvédelem kapcsán, legyen szó vándormadarokról, vízi vándormadarokról, bármikor morbid idehozni a vadászati kiállítást. Ne haragudjon, államtitkár úr, ez morbid és

visszataszító! Ebből a pénzből bőven meg tudnánk oldani azt, hogy a magyar állatvédelem minden formája rendben legyen, jó legyen és hatékony legyen.

Sokszor mondom, nagyon sok mindenben próbálunk elől járni Magyarországon, például a dohányzási törvény kapcsán. Miért nem tudunk az állatvédelmi törvények kapcsán is élen járni Európában? A legszigorúbb állatvédelmi törvényeket meg tudnánk hozni, és megnevezem a forrást: a vadászati kiállítás kiadásából bőven meg tudnánk csinálni. Próbáljanak ebben elől járni Európában! Támogatjuk a javaslatot. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Én is csak támogatásomról akartam biztosítani a törvényt, de Kálló képviselő úr itt felszólalásában fölvetett egy-két dolgot. Egyrészt nagyon fontosnak tartjuk, hogy fontos nemzetközi eseményeknek adjon helyt Budapest, különösen akkor, ha ilyen fontos témáról, a természet védelméről, a teremtett világ védelméről van szó. Ezt szeretném először is leszögezni.

Másodszor pedig azt szeretném mondani Kálló képviselő úrnak, hogy mesterséges és felesleges szembeállítani az állatvédelmi szigorításokat a vadászati kiállítással. Most ezzel ön azt sugallja, hogy a vadászok nem állnak ki az állatvédelmi törvények mellett, és nem akarnak szigorítani? Ezzel ön azt sugallja, hogy egyébként ők ne lennének természetvédők? Nyilvánvalóan nincs így. Szerintem helyes, hogy lefolytattuk az állatvédelmi konzultációt, szerintem helyes, hogy ebben a magyarok jelentős többsége, a választók többsége is szigorítást akar - három csapás elve, és a többi, és a többi. Szerintem fontos, hogy ezekből, miután feldolgoztuk a válaszadásokat, jogszabályok szülessenek, én ezzel egyetértek. Ezeknek meg kell születniük, meg is fognak születni. Én meg csak arra kérem önt, hogy ne mesterségesen állítson szembe dolgokat, hanem a jó célokat támogassa. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Ez a törvényjavaslat csak látszólag szól az afrikai, eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről, illetve az erről szóló konferenciáról. A valóság az, hogy önök a legsúlyosabb válság közepén tízmilliárdokért rendeznek egy vadászkiállítást, mert Semjén Zsoltnak ez a mániája.

Semjén Zsolt szeret állatokat ölni, még akkor is, ha a szerencsétlen áldozat egy háziasított rénszarvas. Ennek semmi köze a vadászathoz, ez Semjén Zsolt egyéni perverzója, ami akár magánügy is lehetne, de sajnos nem az.

Nem az, mert a miniszterelnök helyettese sok tíz milliárd forint közpénzt használt el arra, hogy a mániájának drága díszletet hozzon létre. Ez az a bizonyos vadászkiállítás, amelynek a programjában a természetvédelem csak afféle szépségtapaszt, hogy az esztelen pénzsórásokhoz valami alibit szerezzenek, ennek a törvényjavaslatnak ez a lényege. Az MSZP szerint botrány és gyalázat, hogy a miniszterelnök focimániája mellett már Semjén Zsolt hobbiját is súlyos tízmilliárdokkal az adófizetők pénzéből finanszírozzák.

A 2021 őszi tervezett vadászati kiállítás a legóvatosabb becslések szerint is 60 milliárd forint feletti közpénzt emészt majd fel. A költségek 80 százalékát az infrastruktúra fejlesztései teszik ki, vagyis a fennmaradó 20 százalékot költik majd a rendezvény szervezésére. Ennek a része lesz a javaslat tárgyát képező afrikai, eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodásban részes felek nyolcadik konferenciája is. Tudjuk, hogy önök a pár milliós természetvédelmi rendezvényre hivatkozva próbálják meg védeni a sok tíz milliárdos esztelen pazarlást. Tudjuk, hogy önök majd jól felháborodnak, hogy a természetvédelemre meg a madarak védelmére fognak mutogatni. És ott van önök előtt már meg is írva, ez azonban félrevezetés és hazugság.

Jól figyeljenek arra, amit most mondom! Mi nem a természetvédelmet és nem a madarakat támadjuk. Mi a Fidesz-kormány esztelen pazarlását támadjuk, amivel egy válság kellős közepén elszórnak 60 milliárd forintot egy értelmetlen vadászkiállításra. Nekem is fontos a vadon élő madarak védelme. Ezért is tiltakozom minden fórumon, mert egy fideszes oligarcha luxushotelt akar építeni a tatai Öreg-tó partján, tönkretéve a környezetet és veszélyeztetve az ott telelő több tízezer vadlúd nyugalmát. Ez valóban természetvédelem, ez valóban a vadon élő madarak megóvása. Ha önöknek tényleg ez a fontos, akkor állítsák le ezt a beruházást!

(18.20)

De önöknek ez a természetvédelmi rendezvény csak alibi, hogy Semjén Zsolt elkölthessen a mániájára 60 milliárd forintot; az eredeti költségvetésben még 54 milliárd szerepelt. A Magyar Szocialista Párt szerint sokkal jobb helye lenne ennek a pénznek, ennek a 60 milliárdnak.

Nézzenek körül! Emberek milliói nélkülöznek. Ha van pénz, és költeni akarnak, költsék ezeket a tízmilliárdokat azokra, akik bajban vannak. Költsék a minimálbér adómentessé tételére, költsék arra, hogy a munkanélküliek ne 3, hanem legalább 9 hónapig havonta nettó 100 ezer forintos ellátást kapjanak. Költsék az alacsony nyugdíjak felzárkóztatására, a családi

pótlék duplájára emelésére, a gyés és a gyed összegének jelentős emelésére. Költsék az ápolók, az egészségügyi szakdolgozók, pedagógusok fizetésének emelésére, az első diploma ingyenessé tételére, a hallgatói ösztöndíjak 33 százalékos emelésére vagy a települések régóta esedékes fejlesztésének megvalósítására. Millió helye lenne ennek a brutális összegnek.

És végezetül, még egyszer mondom, nem a természetvédelem és nem a vadon élő madarak védelméről sajnáljuk a pénzt (*Nacsa Lórincc: De, de!*), ez az önök ócska, gyenge alibije. Mi azt mondjuk, itt az ideje, hogy az ország pénzéből az ország lakóinak életét védjük, mert eddig ebben nem nagyon jeleskedtek. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. ZSIGMOND BARNÁ PÁL (Fidesz): Csak nagyon röviden, elnök úr. A vándorló vízimadarak nevében tiltakozom, hogy szerencsétlen vízimadarakat politikai célra használják fel, és kifordítják ezt a jogszabályt, ami egy rendezvény megszervezéséről szól. Itt nincs szó semmilyen vadászatról, meg egyebekről nem olvastam, a fenntartható fejlődésről annál inkább, a vándorló vízimadarak védelméről annál inkább. És szomorúan hallottuk azt, hogy Kálló Gergely és Gurmai Zita képviselőtársunk ezt kiforgatta, és mindenről is beszéltek, csak éppen a rendezvényről nem.

Visszaautasítom azt, hogy jobbkios képviselőtársam gyönyölködik államtitkár úrral. Szerintem ez nem helyénvaló, és nem illik a tisztelt Házhoz, hogy valakinek a nevéből szóviccet csinálunk. Én felszólítom őt, hogy ezt ne tegye, mert azt gondolom, hogy ez nem szellemes, semmiképpen nem illik ide, a Ház falai közé. Köszönöm szépen. (*Nacsa Lórincc tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Sajátos helyzetben vagyunk, mert ha azt gondoltuk, ha valamilyen törvényjavaslatról azt gondoltuk volna, hogy abszolút politikasemleges és politikamentes javaslat minden probléma nélkül, én azt hiszem, hogy a vándorló vízimadaraknak is mindannyian nagy barátai vagyunk, meg annak is, hogy ebben a témakörben legyen nemzetközi konferencia, és tudjuk, hogy ezt formailag ki kell hirdetni. Azt kell mondanom, nagy tisztelettel, hogy talán akkor nem kellett volna a vadászati világkiállítást idekeverni. Tehát ha valami nem fér össze a vándorló vízimadarak védelméről szóló egyezményvel, és nem fér össze egyébként a szellemiségével ennek az egész

javaslatnak, és amiről meg szól, az pont a vadászati világkiállítás.

Én nagy tisztelője vagyok annak, ha foglalkozunk a természettel, azt igen helyénvalónak tartom. Azt is helyénvalónak tartom, ha ezt szabályozott formában tesszük, azt is elfogadom, bár nem rokonszenvezek vele, hogy vannak emberek, akik szerint a vadászat egy jó ötlet, de azt, hogy az adófizetők pénzét dobálják ki az ablakon a hobbijaiknak, azért az egy kicsit mégiscsak túlzás. Ez ugyanúgy túlzás a focinál, mint ahogy túlzás a természetvédelemnél vagy a vadászatnál.

És csak csatlakozni tudok Kálló Gergely képviselő úrhoz, nézzék meg azt, hogy hány forintot szántak önök a koronavírus-járvány miatt rendkívül nehéz helyzetbe került állatvédő szervezetek megsegítésére. Ha én jól számolom, akkor - azt mondja - kétszázad részét annak az összegnek, amit a vadászati világkiállításra fordítanak. Azt gondolom, hogy talán-talán az egy picit fontosabb lett volna, hogy arra szánjon a kormány nem 70 milliárdot, csak 1 milliárdot, ahelyett, hogy a vadászati világkiállításra dobálják ki a pénzt, és akkor nem megyek bele abba, hogy milyen személyi és üzleti összefonódások övezik ezt a világkiállítást.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Kálló Gergely képviselő úr. Öné a szó.

KÁLLÓ GERGELY (Jobbik): Elnézést kérek Schanda képviselőtársamtól, illetve államtitkár úrtól. Megengedtem magamnak ezt a megjegyzést, hiszen nekem alig egy éve durvább beszólásokat kell akár Dunaújvárossal, akár a Vasművel kapcsolatban elfogadni. Elnézést kérek, ha megbántottam önt. (*Schanda Tamás János: Rendben.*)

A másik, Nacsa képviselőtársamnak: tudja, aki komolyan gondolja, és én nem tartom magamat igazi, virtigli állatvédő aktivistának, de aki komolyan gondolja az állatvédelmet, az konzultáció nélkül is tudja azt, hogy a vadászat igenis a vadgazdálkodás és az állatvédelem része, ezt soha nem vontuk kétségbe. Tehát nem a vadászok ellen vagyunk, tisztelt képviselőtársam, hanem egy 70 milliárd forintos vadászati kiállítás ellen vagyunk. Ebből a pénzből, ismétlem magam, meg tudnánk oldani a magyar állatvédelmet a kezdetektől a végéig. Mindent tudnánk finanszírozni, még alkotmányos védelmet is tudnánk az állatoknak esetlegesen egy állatvédelmi rendőrség kapcsán felállítani. Tehát ennyit akartam mondani.

Ne keverjük a szezont a fazonnal, kérem szépen, ne keverjük! Ne próbálja rám húzni azt, hogy én a vadászok ellen vagyok akkor, amikor nem a vadászok ellen vagyok, hanem a vadászati kiállítás ellen vagyok. És tartom magam ahhoz, hogy morbid dolog az állatvédelem kapcsán felhozni egy 70 milliárd forintos vadászati kiállítást, ami a jelen szerint nem fog megtérülni, tehát pénzkidobás. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Gurmai Zita képviselő asszonynak adom meg a szót kétperces felszólalás keretében, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Csendesen megjegyzem, hogy ma a Fenntartható fejlődés bizottságában éppen Magyarország nagy tavai természeti és kulturális értékeinek védelméről adtunk be egy módosító javaslatot, ami pont arról szól, hogy hogyan lehet ezeket a vadludakat megvédeni, sajnálatos módon ezt a Fidesz leszavazta. Úgyhogy én mindenképpen annyit szeretnék, hogy most szerethetjük a madarakat, de akkor szeressük egyébként is.

És most megint visszatérhetnék egy korábbi válaszra, hogy most akkor ez az egész része vagy a rész egésze, és egyébként Schanda államtitkár úrnak köszönöm, hogy megdicsért a délelőtti folyamán. Én valóban készen állok arra, hogy szakmai egyeztetéseket folytassunk. És még egyszer, fontos ez a kiállítás, csak nem így, ebben a formában, ezt szerettem volna még egyszer nagyon határozottan elmondani.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalásokra van lehetőség. Kérdezem, kíván-e élni valaki ezzel. (*Nincs jelentkező.*) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Schanda Tamás János államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt kell mondjam, hogy megint Gurmai Zita képviselő asszony volt az egyetlen talán, aki elolvasta a baloldali képviselők közül, beleértve a Jobbikot is, a törvényjavaslatot, amelyről a vitát ma itt folytatjuk. Merthogy a törvényjavaslat indoklása nem hosszú, Arató és Kálló képviselő urak, nem hosszú, öt bekezdés, amely világosan és egyértelműen kimondja azt, hogy ez a konferencia része egyébként az „Egy a természettel” - Vadászati és Természeti Világkiállítás rendezvénysorozatának. Tehát helyes az, ha vitatkozunk ezekről a kérdésekről, és azt hiszem, nem véletlen az sem, hogy én magam is szóba hoztam a világkiállítás ügyeit.

Az már egyébként kevésbé helyes, és itt azért én komoly vitában vagyok Gurmai képviselő asszonnyal, hogy egyrészt ez az egyezmény pontosan a vadászat hatását vizsgálja a vízimadarak állományaira, lehetővé téve azt az egyes fajok tekintetében is. Tehát ez egy fontos rendezvény, egy olyan rendezvény, amelyik jól illeszkedik az „Egy a természettel” világkiállításához is.

Azt gondolom, hogy azt is vissza kell utasítanom viszont, képviselő asszony, hogy a vadászat perverzió lenne. Ezt én minden vadász nevében, én magam nem

vadászom, de minden vadász nevében ki kell hogy kérjem magamnak.

(18.30)

Tehát az, hogy perverznek nevezzen több tízezer, százezer embert Magyarországon, akik egyébként vadásznak, azért az még a baloldaltól és a Szocialista Párttól is meglepő. *(Dr. Gurmai Zita: Én egyet neveztem meg.)* Tehát az összes vadászt perverznek nevezni méltatlannak gondolom, és mindenképpen vissza kell utasítanom.

Azt is vissza kell ráadásul utasítanom, tisztelt képviselő asszony, illetve talán Arató képviselő úr is szóba hozta, amikor az összeget feszegetik, hogy itt közel 60-70 milliárd forintba kerülne ez a világkiállítás. Ez egy baloldali álhír, tisztelt képviselő asszony! Egy baloldali álhír! Összesen 17 milliárd forintba kerül a vadászati világkiállítás, ennyi az összköltsége. Ez tartalmazza a 20 egész napon keresztül zajló, 75 ezer négyzetméteren megvalósuló világszínvonalú kiállítást, fél tucat nemzetközi konferenciát és számos egyéb hazai rendezvényt, ami a világkiállításnak az előfutáraként jelenik meg.

Önök tehát hazudnak, képviselő asszony! Folyamatosan hazudnak a világkiállítással kapcsolatban. *(Dr. Gurmai Zita a fejével nemet int.)* Hazudnak. Ne rázza a fejét, képviselő asszony, hazudnak! Ez a helyzet. Összekevernek számokat, összeadnak mindent, ami nem oda tartozik, miközben világos és egyértelmű, hogy összesen 17 milliárd forintról beszélünk, és a Hungexpo költségvetése, ami ettől teljesen független - a Hungexpo költségvetése, ez, azt hiszem, viszonylag könnyen belátható: teljesen független egymástól -, az 55 milliárd forint. És önök összeadják ezt a két számot, és így elkezdnek a média nyilvánosságá előtt meg az Országgyűlésben összevissza hazudozni és hangulatot kelteni! Miközben azért ez egy komoly rendezvény, egy olyan rendezvény, amire egyébként, azt hiszem, nagy szüksége van Magyarországnak, hiszen a koronavírus-járvány valóban a gazdaságot is megütötte. Megütötte egyébként a turizmust, különösen, különösen megütötte a budapesti turizmust. Tehát nekünk elemi érdekünk az, hogy újra mozgásba hozzuk a turisztikát Magyarországon, ezen belül is a budapesti turizmust, mindezt ráadásul egy olyan speciális területen, amely valóban komoly fizetőerővel bír, hiszen a vadászati turizmusnak komoly fizetőképessége van.

Én abban bízom, hogy ezzel képviselő asszonyt is sikeresen meggyőztem, hogy egyrészt álhíreket nem érdemes terjeszteni, másrészt egészen másról van szó, mint amit fölvetett, és abban bízom, hogy a törvényjavaslatot támogatni tudja az Országgyűlés. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek „**A Magyarország Kormánya és Románia Kormánya között, a Magyarország Kormánya és Románia Kormánya között Bukarestben, 2014. július 24-én aláírt, a magyar-román államhatáron átvezető közúti kapcsolatokról szóló megállapodás módosításáról szóló megállapodás kihirdetéséről**” szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/16211. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Mosóczy László úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon, öné a szó.

DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvénytervezet célja a Gyulán, 2021. április 28-án megkötött magyar-román kormányközi megállapodás kihirdetése. A megállapodás értelmében két új közúti határátkelőhely nyílhat meg a magyar-román határszakaszon: Elek és Ottlaka, valamint Dombegyház és Kisvarjas között.

Tisztelt Ház! A magyar-román határszakaszon a 2017-2023 közötti európai uniós költségvetési időszakban többek között tíz kisléptékű, közös érdekű közúti fejlesztés is megvalósult, melyek célja a határátlépési lehetőségek közötti távolságok csökkentése. Sajnos ezeket a szakaszokat a határátkelőhelyek hiánya miatt nem lehetett teljes funkcióban használni. Románia ugyanis nem csatlakozott a schengeni övezethez, emiatt határátkelőhelyet szükséges létesíteni, de azt nem vállalta.

A vonatkozó szabályozás szerint az ügyben háromoldalú egyeztetés történt az Európai Bizottság, Románia és hazánk részvételével. A felek megegyeztek arról, hogy az útszakaszok átjárhatóságát a két ország ideiglenes jelleggel meghatározott időpontokban biztosítja, valamint legalább két útkapcsolat esetében állandó határátkelőhelyet nyitnak.

2017. február 18-ától Magyarország és Románia a szóban forgó tíz útkapcsolaton ideiglenes határátkelest biztosított heti egy hétfélig napon. A kialakult járványhelyzetre hivatkozva Románia 2020. március 10-étől határozatlan időre felfüggesztette a határátlépést az ideiglenes határátkelőhelyeken, így azok jelenleg is zárva vannak.

Tisztelt Országgyűlés! A forgalom alapján a román fél az Elek-Ottlaka, valamint a Dombegyház-Kisvarjas útkapcsolatokat javasolta állandó határátkelőhelyeknek, melyet Magyarország részéről elfogadtunk. A szakértői egyeztetések megtörténtek, és az a döntés született, hogy mindkét átkelőhely Magyarország területén, közös határátkelőhelyként nyílik meg, amelyhez a szükséges infrastruktúrát kizárólag Magyarország biztosítja. Az önök előtt lévő módosítási javaslat ennek a megállapodásnak az életbelépését biztosítja, amely megfelel az európai

uniós előírásoknak, és korszerű keretek között teszi lehetővé a két ország közötti közúti hálózat bővítését is.

Itt szeretném megemlíteni, hogy a tisztelt Ház néhány napja fogadta el az M3-as autópályától az országhatárig tartó M49-es autótú és Szatmárnémetiig vezető folytatása megvalósításáról szóló magyar-román megállapodás kihirdetését, amelynek köszönhetően egy új, harmadik gyorsforgalmi határkapcsolat épülhet ki Csenger térségében. Ezúton is szeretném megköszönni önöknek, hogy támogatták a törvényjavaslatot.

Az első négysávos összeköttetés - az M43-as átadása - 2015 óta járható Szegedtől Makó érintésével Arad és Temesvár felé. Tavaly óta használhatják az autósok teljes hosszban az M35-ös és M4-es Debrecen-Berettyóújfalui utáni szakaszait, amelyek Nagyvárad irányába teremtettek magas színvonalú kapcsolatot.

Tisztelt Országgyűlés! A két új határátkelőhely megnyitása nemcsak a kulturális és családi kötelékek megerősítéséhez, hanem a gazdasági-kereskedelmi és turisztikai kapcsolatok fellendítéséhez is hozzájárulhat. Magyar részről természetesen továbbra is az a célunk, hogy mind a tíz szakaszon megindulhasson a nemzetközi forgalom. A két állandó közúti határátkelőhely megnyitása nagyon fontos lépés a célunk eléréséhez, ezért kérem önöket, hogy a benyújtott törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Magyarország számára történelmi fontosságú a környező országokkal ápolt jó baráti kapcsolatok szorosabbra fűzése. Kedvező földrajzi elhelyezkedésünk kiaknázása nemcsak hazánk érdeke, hanem a Kárpát-medencei népeket, ezáltal pedig az Európai Unió tagállamait is közelebb hozza egymáshoz a szabadságjogok általános és törvényben garantált gyakorlásának megkönnyítésével.

Nekünk a csonka országban kiemelt feladatunk az is, hogy a határ túloldalán élő nemzettestvéreinkhez hidakat építsünk, ezért rendeznünk kell az ahhoz hasonló méltatlan állapotokat, hogy a magyarok a határvonal menti anyaföldjükről órákat utaznak egy távoli átkelőhely miatt, holott az utazási célpontjuk gyalogosan is könnyen elérhető távolságban lenne.

A kényelmi szempontokon túlmenően könnyen belátható az új határátkelő nyitásának környezetvédelmi értelemben vett pozitív hozadéka is, hiszen nem

kizárólag állampolgári közlekedésről van szó, hanem hangsúlyosan az áruszállítás megkönnyítéséről, lerövidüléséről, melyre kifejezetten jellemző a rendszeresség és az, hogy a megtett kilométerekkel arányosan szennyeződik a környezet.

Az úthálózatok kapcsolódási pontjainak bővülése mindig új lehetőségekkel jár, mely a már korábban említett szabadságjogok gyakorlásával gazdasági növekedésre is váltható.

Tisztelt Ház! Kelet-Közép-Európa példátlan gazdasági és társadalmi fejlődésen ment keresztül az utóbbi időszakban, aminek ideális üteme csak abban az esetben tartható, ha kölcsönösen segítjük egymást erőfeszítéseink sikerében.

(18.40)

Ennek egy esszenciális lépése a jelen törvényjavaslat elfogadása, melynek célja a Magyarország Kormánya és Románia Kormánya között 2014-ben, Bukarestben aláírt, a magyar-román államhatáron átvezető közúti kapcsolatokról szóló megállapodás módosításáról szóló megállapodás kötelező hatályának elismeréséhez szükséges felhatalmazás megszerzése, illetve a kihirdetése. Kiváló garancia az együttműködésre, hogy a román fél szintén pajzsára emelte a közös utat, hiszen kölcsönösség kell a két ország közötti új közúti határátkelőhelyek megvalósításához szükséges jogi alap megteremtéséhez. Az aláírt dokumentum tartalmát tekintve törvényhozási tárgykört érintő szabályokat tartalmaz, ezért a kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást.

Tisztelt Ház! A jelen törvényjavaslat elfogadásával úgy segíthetünk magyar és román embereken, hogy az közben nemzetpolitikai szempontból is üdvös hatásokkal jár. A hosszú évek egyeztetéseit követően a román fél álláspontjában végre változás mutatkozott a tekintetben, hogy megnyisson két új közúti határátkelőhelyet. Ezek megnyitását kifejezetten ahhoz a feltételhez kötötte, hogy a magyar fél gondoskodjon az ehhez szükséges határ-infrastruktúráról. Ezért döntés született arról, hogy a két ország viszonylatában a két új határátkelőhely magyar területen kerül kialakításra.

Tisztelt Ház! Javasolom, hogy éljünk a románok kezdeményezésével, így a Dombegyház és Kisvarjas, valamint az Elek és Ottlaka közötti új közúti határátkelőhelyek megnyitásához teremtünk meg közösen a jogi alapot. Az államtitkár úr említette az autópályakapcsolatokat, amelyek egyrészt megvalósultak, illetve amelyek vonatkozásában aláírásra került a kétoldalú megállapodás, reméljük, ezáltal minél előbb megvalósulhatnak, de reméljük, és azon dolgozunk, hogy mielőbb megnyíljon a már megépült nyolc határátkelőhely is. Ezek a következők, hadd hangozzanak el: a Körösnagyharsány és Körösszeg, Csanádpalota és Felsőnagygyal, Gyula és Dénesmajor, Fekete-gyarmat-Nagyzerind, Ömböly és Károlypuszta, Pocsaj és Biharfélegyháza, Bagamér és Érkenéz, Zajta és

Nagypeleske, illetve Garbolc és Szarazberek közötti határátkelők.

Múlt héten a Partiumban jártam, több polgármesterrel találkoztam, megyei és helyi előljárókkal, és mindannyian elmondták, hogy meghatározó fontosságúnak tartják azt is, hogy további határátkelőhelyek nyíljanak egyrészt a két ország közötti kapcsolatok előmozdítása érdekében, amiről említést tettem, illetve nemzetpolitikai kapcsolatok előmozdítása érdekében. Mi azon dolgozunk, hogy mielőbb az akadályok elháruljanak, és megnyíljanak ezek a határátkelők is. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm a szót. Örömteli, hogy Magyarország és Románia között minél több határátkelő van, és külön örömteli, ha tíz ideiglenesből most kettő állandó közúti határátkelő lesz, hiszen ez elősegíti a két ország közötti személy- és áru-, teherforgalom javítását. Ugyanakkor természetesen nekünk még egy külön örömet is jelent ez, mert ez egy magyar-magyar határátkelőnek is tekinthető abból a szempontból, hogy a határon túli magyarok számára ugyanígy megkönnyíti az anyaországba való átvándorlást és viszont. Úgyhogy mindenképpen támogatandó. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! A parlamenti gyakorlatunkban egy ilyen törvényjavaslatot, mint az előttünk lévő T/16211. számú, amely egy nemzetközi szerződésnek minősülő kormányközi megállapodás módosításáról szól, rövid és gyors tárgyalást követően az esetek túlnyomó részében kormánypárti és ellenzéki többségű támogatást élvezve fogadjuk el. Minden bizonnyal ez fog történni most is. Azt gondolom, hogy ez így helyes, és így van rendjén.

Azt is gondolom ugyanakkor, hogy egyes esetekben érdemes és szükséges a nemzetközi megállapodás tartalmáról és jelentőségéről is röviden szólni. Én ilyenek gondolom az előttünk fekvő megállapodást és annak módosítását. A megállapodás két szomszédos ország, az Európai Unió tagjai, Magyarország és Románia között jön létre, alapját a 2007-2013 közötti európai uniós források képezték, amelyek tíz kisléptékű közúti kapcsolat és ideiglenes határátlépesi lehetőség kialakítását biztosították.

Megegyezés történt arról is, hogy legalább két útkapcsolat esetén állandó határátkelők megnyitására is sor kerül, így Elek-Ottlaka és Dombegyház-Kisvarjas között, tovább növelve a két szomszédos ország közötti határok átjárhatóságát. Ezért van szükség a kormányközi megállapodás módosítására. Miközben ma már ez mindennapos, hétköznapi is tekinthető esemény, mondjuk el, emlékeztessünk arra, hogy az uniós tagságunkhoz köthető, tényszerű bizonyíték arra, hogy az Európai Unióhoz való tartozás erősíti két szomszédos ország jó kapcsolatát, hozzájárul az elválasztó határok légiesítéséhez, az átjárhatóság növeléséhez, és jól szolgálja a többségi nemzetek és a kisebbségekben élők érdekeit.

A Magyar Szocialista Párt frakciója támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, most további képviselői felszólalásokra van lehetőség. Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Még kettő percet sem fogok igénybe venni felszólalással. Természetesen maximálisan támogatjuk ezt a javaslatot, és minden ilyen lehetőségnek örülünk, amikor a határon átnyúló kapcsolattartásnak az infrastrukturális feltételei javulnak. Ez különösen fontos, ahogy Balczó képviselő úr is említette, ha ez egy magyar-magyar kapcsolattartás, közlekedés lehetőségeit javítja. Úgyhogy természetesen az LMP-frakció ezt támogatni fogja.

Ugyanakkor hadd tegyek fel egy kérdést államtitkár úrnak egy hasonló probléma tekintetében. Nagyon-nagyon régi probléma, hogy Barcs és Drávaszabolcs között van az egyik leghosszabb átjárhatatlan határszakasz, és itt is a magyar-magyar kapcsolatok és a határon átnyúló kapcsolatok erősítése szempontjából óriási szükség lenne határátkelőhelyek létesítésére, hogy a határon átnyúló kapcsolatokat lehessen erősíteni. Már közel egy évtizeddel ezelőtt egy nagyon világos ígéret hangzott el annak kapcsán, hogy ezen a szakaszon több új határátlépesi lehetőség is alakul, hogy mit tud erről államtitkár úr, hogy tervben van-e, hogy ennek a nagyon-nagyon hosszan átjárhatatlan határszakasznak a megtörésére úgymond lehetőséget kívánnak teremteni az infrastruktúra megerősítésével. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Mosóczi László államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván az elhangzottakra. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszönjük a támogatást, az ehhez a valóban a magyar-román, illetve magyar-magyar kapcsolatok elősegítése érdekében hozott határátkelőhelyek megnyitásához adott támogatást.

Keresztes László Lóránt képviselő úr kérdésére válaszolva: igen, tervezünk. A magyar kormány már döntött korábban is a közútfejlesztések előkészítése során a Kaposvár-Szigetvár-Zaláta - Zaláta, ugye, a Dráva magyar oldalán található település - közötti közút előkészítéséről, és javaslatot tettünk a horvát félnek, hogy vizsgáljuk meg a lehetőségét legalább egy komp létesítésének és határátkelőhely létesítésének. A pandémiás időszakban a tárgyalások egy picit megrekedtek, de annyira nem, hogy felkeltettük a horvát fél figyelmét azzal, hogy tervezzük az M60-as gyorsforgalmi út meghosszabbítását Barcsig, és akkor ez egy új határátkelőhelyet jelenthetne, vagy a régit használjuk. Készek megvizsgálni azt, illetve mi jeleztük, hogy szeretnénk további határátkelőhelyek megnyitásáról tárgyalni. Tehát amit kérdez, arra a válaszom pozitív, természetesen függ a horvát féllel folytatott tárgyalások eredményétől. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

(18.50)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15989. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Steiner Attila úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

STEINER ATTILA innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Engedjék meg, hogy röviden összefoglaljam az önök előtt álló törvényjavaslatnak a lényegi elemeit! Magyarország atomtörvénye előírja, hogy a Központi Nukleáris Pénzügyi Alapban felhalmozott vagyon a radioaktív hulladék végleges elhelyezésének, valamint a kiegészítő üzemanyag átmeneti tárolásának finanszírozására használható fel, ezeken túl pedig a nukleárisüzemanyag-ciklus lezárása, valamint a nukleáris létesítmény leszerelésével összefüggő feladatok elvégzése is az alap terhére történik.

Az alap költségvetését a központi költségvetésről szóló törvény évről évre önálló fejezetben szabályozza, és a fő bevételi forrása a Paksi Atomerőmű évenkénti befizetése, valamint az éves központi költségvetési támogatás. A befizetés mértékéről minden évben az Országgyűlés dönt, és a hatályos törvényi rendelkezések szerint a támogatás az alap előző évi átlagos pénzállományára vetített, a jegybanki alapkamat előző évi átlaga alapján kiszámított összeg.

Az önök előtt lévő törvényjavaslat a támogatás mértékének meghatározását módosítja. A javaslat szerint az alap értékállóságát a jegybanki alapkamat előző évi átlagával számított támogatási mennyisége helyett a Központi Statisztikai Hivatal által közölt éves fogyasztói árindexet 3 százalékponttal növelt mértékű értékállósági hozzájárulással szükséges biztosítani a központi költségvetésnek. Emellett pedig módosul a támogatás befizetésére vonatkozó rendelkezés is: az évente egy alkalommal történő befizetés helyett a központi költségvetés évente 12 alkalommal és havi egyenlő részletekben fizet majd hozzájárulást; ez a módosítás is biztosítja az összhangot az államháztartási szabályokkal is.

A kiegészítő fűtőelemek és a radioaktív hulladékok felelősségteljes és biztonságos kezelését szolgáló tanácsi irányelv szerint a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a kiegészítő fűtőelemek és a radioaktív hulladékok kezelésére megfelelő pénzügyi források álljanak rendelkezésre, s ezért a javasolt módosítás az uniós jognak való megfelelést teljes mértékben szolgálja.

A tervezett módosítást az Euratom-szerződés 33. cikke szerint az Európai Bizottság előzetes notifikációs eljárás keretében meg is vizsgálta, és azzal kapcsolatban nem fogalmazott meg ajánlást vagy észrevételt.

A törvényjavaslat nem módosítja az alap felhasználhatóságát, valamint annak bevételi forrásait, hanem az elmúlt évek folyamatosan csökkenő kamatpiaci trendjére reagálva fogalmazza meg a tervezett módosításokat, ezzel biztosítva az alap hosszú távú értékállóságát. Mindezekre tekintettel pedig kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Ahogy az expozéban is hallhatták, a tisztelt Ház asztalán fekvő, az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat tartalma szerint a Központi Nukleáris Pénzügyi Alap

elkülönített állami pénzalapként biztosítja a radioaktív hulladékok végleges elhelyezésének, a kiegészítő üzemanyagok átmeneti tárolásának, a nukleárisüzemanyag-ciklus lezárásának, az ellenőrzési és információs célú önkormányzati társulásoknak nyújtott támogatásnak, továbbá a nukleáris létesítmény leszerelésével és az alap kezelésével összefüggő feladatoknak a finanszírozását. A törvényjavaslat célja, hogy biztosítsa az alap értékállóságát, megalapozza a kiszámítható és hosszú távon tervezhető finanszírozási szerkezetét meghatározó szabályrendszer elfogadását, valamint megteremtse az államháztartási szabályokkal való összhangot.

Tisztelt Ház! A Központi Nukleáris Pénzügyi Alap költségvetését a központi költségvetésről szóló törvény évről évre önálló fejezetben szabályozza. A fő bevételi forrása az MVM Paksi Atomerőmű Zrt. évenkénti befizetése, valamint az éves központi költségvetési támogatás, amely az alaphoz lévő pénzállomány értékállóságának biztosítását szolgálja. A támogatás az alap előző évi átlagos pénzállományára vetített, a jegybanki alapkamat előző évi átlaga alapján kiszámított összeg, amelyet minden év január 31-éig kell egy összegben rendelkezésre bocsátani.

A törvényjavaslat az alap értékállóságának a jövőben is folyamatos biztosításához szükséges rendelkezéseket fogalmaz meg. A 2006/851/Euratom bizottsági ajánlás figyelembevételével a 2011/70/Euratom irányelv 9. cikke szerint a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzeti rendszer írja elő, hogy szükség esetén rendelkezésre álljanak a megfelelő pénzügyi források a nemzeti programok végrehajtásához, különösen a kiegészítő fűtőelemek és a radioaktív hulladékok kezeléséhez. Ennek megfelelően az atomtörvény előírja, hogy a Központi Nukleáris Pénzügyi Alapban felhalmozott vagy az alapkezelői feladatok finanszírozása és az ellenőrzési és információs célú önkormányzati társulások támogatása kivételével csak a radioaktív hulladék végleges elhelyezésének, a kiegészítő üzemanyag átmeneti tárolásának és a nukleárisüzemanyag-ciklus lezárásának, továbbá a nukleáris létesítmény leszerelésével összefüggő feladatok finanszírozására használható fel. Az atomtörvény 63. §-a rendelkezik a Központi Nukleáris Pénzügyi Alapba történő befizetéséről. Ennek alapján az atomerőmű befizetésének éves mértékét a központi költségvetésről szóló törvény határozza meg az atomtörvényben előírtak figyelembevételével, annak elfogadásáról pedig az Országgyűlés dönt.

Tisztelt Ház! Az elhangzottak ismeretében úgy vélem, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat támogatandó rendelkezéseket tartalmaz, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

BALCZÓ ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Azt hiszem, hogy éppen elég volt, hogy az államtitkár úr által világosan kifejtettet a Fidesz vezérszónoka megismételte, én már nem kívánom megismételni. Természetes, hogy a nukleáris alap értékállóságát biztosítani kell, és a jelzett módon ez lehetővé válik.

Röviden azért arról szeretnék szólni, hogy miről nem szól most ez a törvényjavaslat és -módosítás. Nem Paks II.-ről szól, tehát nyilvánvalóan azért, mert Magyarországon a Paksi Atomerőmű évtizedek óta működik, a nukleáris hulladéknak a tárolásához és mindarra a feladatra, amit Zsigmond Barna Pál úr világosan összefoglalt, erre ezt az alapot meg kell tartani az értékén, és ez teljesen független attól, hogy Paks II. megvalósul vagy nem, hiszen Paks I. miatt erre a befizetésre szükség van, és a Paksi Atomerőmű fizeti be ezeket az éves összegeket.

Egyébként múlt pénteken itt a parlamentben vitáztunk Paks II. finanszírozásának megváltozásáról, megváltoztatásáról, ennek kapcsán érthető volt, hogy a vita szélesebbre nyílt, több órán át vitáztunk. Csak szeretném jelezni, hogy ha ez a vita ilyen irányba megnyílik, akkor abban én nem akarok részt venni, mert tisztelem annyira az Országgyűlést és az intézményt, és nem szeretem annyira hallani a hangomat, hogy azt megismételjem, de nyilván még betoppanhat olyan képviselő, aki abban az esetben, ha a paksi önkormányzat iparűzésiadókiegészítés-kompensációjáról van szó, Paks II.-hez vezeti ezt el.

Mindenkinek a szíve joga az, hogy mennyire tárgyalja, csak jelzem, hogy ha ilyen irányba megyünk, ebben a vitában én nem kívánok részt venni. Nyilván ezt is lehet tárgyalni pontosan annak irányába, hogy vajon hogy állunk az atomhulladék biztonságos elhelyezésének a tervezésével. Még egyszer mondom, ez csak a szubjektív véleményem, hogy én személy szerint milyen vitában kívánok részt venni vagy nem. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

(19.00)

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Kedves jelen lévő Képviselőtársaim! A törvényjavaslat új rendelkezésként meghatározza a Paksi Atomerőmű Zrt. által a Központi Nukleáris Pénzügyi Alapba teljesítendő befizetési kötelezettséghez kapcsolódóan a befizetendő összeg meghatározásának módját. A törvényjavaslat alapján az atomerőmű befizetésének meghatározását a nettó jelenérték számításának módszerével, 3 százalékos reál-diszkontráta alkalmazásával kell elvégezni úgy, hogy a Központi Nukleáris Pénzügyi Alapba befizetett összeg

jelenértéke megegyezzen a jövőben jelentkező, az atomerőmű leszerelésekor keletkező nukleáris hulladék végleges elhelyezésével, az átmeneti tároló leszerelésével, az ellenőrzési és információs célú önkormányzati társulásoknak járó támogatással járó költségek jelenértékével.

A törvényjavaslattal kapcsolatosan szeretnék néhány észrevételt tenni. A Paksi Atomerőmű befizetése évente 20-25 milliárd forintot egy pénzügyi alapba, ez az ominózus Központi Nukleáris Pénzügyi Alap, amiről államtitkár úr is beszélt. Ez a pénz 1998 óta gyűlik többek között arra, hogy ha majd lejár az erőmű üzemideje, legyen miből leszerelni és elvinni a nukleáris hulladékot. Volt egy 2015-ös javaslata a kormánynak, felmerült, hogy csökkentik az alap befizetését annak érdekében, hogy a rezsicsökkentés eredményét meg tudják tartani. Szerencsére az energiahordozók árának 2015-ben történt bezuhanása végül enélkül is biztosította az árak alacsonyan tartását.

Paks II.-vel kapcsolatosan az az álláspontunk, hogy a Paks II.-megállapodás egy gazdaságpolitikai időzített bomba, ezért a megállapodást fel kell mondani, és népszavazást kell tartani az új atomerőmű építéséről. Az atomerőműnek vannak előnyei: például nincs szén-dioxid-kibocsátás, folyamatos az áramtermelés. Hátránya az egyszerű, nagy tőkeköltés, és természetesen a hulladékkezelés kockázatairól sem feledkezhetünk el, és vannak nem racionális mérlegelési szempontok is, ezért csak jó előkészítés, széles körű vita és megfelelő társadalmi támogatottság esetén szabad egy hosszú, évtizedeket meghatározó döntést hozni.

Paks II. nem ellátásbiztonsági kérdés, mert a villamosenergia-termelés más módon is megoldható, elsősorban megújuló és földgázalapon, és a piacról ugyanúgy beszerezhető, mint bármilyen másik termék.

A megfelelő felhatalmazás és társadalmi támogatottság nélkül megkötött megállapodást finanszírozó orosz hitel kamata 3,95-4,95 százalék, magasabb, mint a válság idején felvett IMF- és EU-hiteleké. Megtérülése több mint kétséges, sőt valószínű, többre fog kerülni a tervezett 12,5 milliárd eurónál, nem készül el a tervezett határidőre, és állami támogatásra szorul. Az óriási devizahitel egy új eladósodási hullámot indíthat el, de legalábbis megakadályozza az államadósság csökkentését.

A pénzügyi kockázatok, az Európai Bizottság határozata és Ausztria, de még ennél is lényegesebb, a hazai közvélemény növekvő atomerőmű-ellenessége miatt újra kell gondolni a beruházást. Nem kockáztatható meg, hogy tíz év múlva a nagymarosi vízerőműhöz vagy az osztrák atomerőműhöz hasonlóan társadalmi ellenállás akadályozza meg az erőmű üzembe helyezését.

Mindezek miatt fel kell mondani a Paks II.-ről az Oroszországgal kötött szerződést és széleskörűen, társadalmi vita után a kormány írjon ki népszavazást az új atomerőmű létesítéséről. Egy ilyen

lépésnek ellátásbiztonsági kockázata nincs, mert a jelenleg üzemelő blokkok üzemideje 2032-2037 között jár le, ráadásul a blokkok üzemidejének meghosszabbítását a technológia külföldi példák alapján is lehetővé teszi. A konkrét javaslat szerinti számításmód-meghatározás kiszámíthatóvá teszi a Központi Nukleáris Pénzügyi Alap bevételeit, így vélhetően a későbbi leszereléssel összefüggő költségek jelentős hányada biztosított lehet.

No, de konkrétan az atomenergiáról szóló itt előttünk fekvő törvény módosításáról szóló T/15989. számú törvényjavaslatot a Magyar Szocialista Párt támogatja, mivel az összhangban áll az atomerőmű későbbi biztonságos és hatékony leszerelésének céljával, tehát még egyszer, a Magyar Szocialista Párt frakciója támogatja a javaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Az előttem szóló képviselőtársaim sok szempontból megvilágították ennek a javaslatnak a szakmai hátterét is. Azt hiszem, hogy nincs is ebben igazán döntő nézetkülönbség köztünk, és nem is ismételném meg azt, amit ők mondtak. Ez a javaslat, ami egyébként ráadásul egy uniós irányelvnek való megfelelést, ha jól emlékszem, tehát mindenképpen nemzetközi szerződésnek való megfelelést tesz lehetővé, és lehetővé teszi azt, hogy a nukleáris alapba való befizetések megőrizzék a reálértéküket, mégpedig a lehető költségekhez viszonyítva ez alapvetően egy támogatható javaslat.

Ugyanakkor azért nagyon csöndben el kell mondanom azt, hogy alapvető hiba az atomerőművek költségeinek számításánál, hogy jelentősen alulbecsülik a későbbi hulladékkezelési költségeket. Arra is gondolni kell, hogy egyébként, amikor ezeket a forrásokat fel fogják használni, azok a megoldások, amelyekben ma gondolkoznak, és amelyeket egyébként előír a jogszabály, ezek a megoldások kétségesek, hogy megfelelő módon szolgálják-e - és hosszú távon is biztonságosan - a nukleáris hulladék elhelyezését. Nem kell hozzá nagy jóstehetség az elmúlt évtizedek tapasztalatai alapján, hogy a valós költségek meg fogják haladni azt a költséget, amit itt számítanak.

De nem szeretném elvenni Keresztes Lóránt frakcióvezető úr kenyerét, aki úgyis mindjárt megismertet minket a nukleáris hulladék-elhelyezés minden csínjával-bínjával és problémájával. Én tehát csak annyit szeretnék mondani, hogy ezt a javaslatot támogatjuk. Azt gondoljuk, hogy ez egyébként a későbbi károk csökkentését, megelőzését szolgáló javaslat, ugyanakkor úgy véljük, hogy komoly kockázatot futunk abból a szempontból, hogy ez a forrás elégséges lesz-e az atomerőmű bezárása után. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Bár ahogy az elvárás érzékelem, nem kívánok egy túl hosszú előadást vagy expozét tartani a nukleáris hulladékok elhelyezésének a problémájáról, de azt mindenképpen meg kell említenünk, hogy ez egy olyan kihívás, amivel nemcsak Magyarország, hanem Európa összes atomenergiát használó országa küzd. Azt is ki kell mondanunk egy ilyen országgyűlési vitában, hogy ez egy megoldatlan kérdés, hiszen a nagy aktivitású radioaktív hulladékok és a kiégett fűtőelemek végleges elhelyezése sehol a világon nem megoldott probléma. Tehát ennek sem a technológiai, sem egyébként a finanszírozási kérdése nem megoldott megnyugtatóan, és a helyszínválasztással kapcsolatban is a legtöbb helyen problémák vannak, így Magyarországon is.

Kérdéseim lennének alapvetően államtitkár úrhoz, függetlenül attól egyébként, hogy most nyilván nem Paks II.-ről beszélünk, hanem arról - ezt tényszerűen megállapította Balczó képviselő úr is -, hogy mivel használjuk az atomenergiát, előbb-utóbb majd le kell állítani a jelenlegi erőmű működését, le kell szerelni, el kell helyezni véglegesen a radioaktív hulladékokat, el kell helyezni véglegesen a kiégett fűtőelemeket. Ennek elképesztő költségei lesznek.

De tudjuk-e pontosan ezeket a költségeket? Már korábban is futott, most jelenleg is fut a nagy aktivitású hulladékok elhelyezésének a projektje az RHK Kft. részéről. 2019 tavaszán volt egy közmeghallgatás, én ott is feltettem a kérdést, hogy van-e pontos kalkuláció arra, hogy mindez mennyibe fog kerülni. Azt a kérdést is feltettem, hogy mennyi pénz áll rendelkezésre most konkrétan a Központi Nukleáris Pénzügyi Alapban. Ezek alapján, ami információk rendelkezésre állnak, azt tudjuk mondani, hogy egészen elképesztően rosszul állunk e tekintetben, tehát brutális becslések vannak, hogy mennyibe fog kerülni a leszerelés és a végleges elhelyezés, és ahhoz képest csak a töredéke áll rendelkezésre.

Ez a javaslat, amely előttünk fekszik, nyilván egy pozitív elmozdulás, de kérdés az, hogy mi a garancia, hogy megfelelő arányban fogja a befizetéseket teljesíteni az erőmű, tehát hogy olyan ütemben érkeznek-e és olyan mennyiségben a befizetések, hogy a pénzügyi alapot fel lehessen tölteni, hogy realisan ebből majd finanszírozni lehessen a költségeket.

Szintén nem mehetünk el egy ilyen fontos kérdés tárgyalásakor amellet, hogy milyen nemzeti projektek vannak. Nagyon sokszor vitatkoztunk már erről a kérdéssről. Rendszeresen azt állítja a kormányoldal, hogy még nem születtek döntések arról, hogy hol lesz egy úgynevezett atomtemető.

(19.10)

De hát, azt pontosan tudja államtitkár úr is, hogy dehogynem. Tehát van egy elfogadott nemzeti program, és kell is hogy legyen minden országnak egy elfogadott nemzeti programja. Ez a program országgyűlési döntésekkel megtámogatva világosan kimondja, hogy Magyarországon kell egy mélygeológiai tároló erre a célra, tehát a nagy aktivitású hulladékok elhelyezésére, és azt is pontosan tudjuk, és ez is szerepel a programban, hogy ennek a lehetséges helyszínére vonatkozó kutatás egy helyszínen, a Bodai Agyagkő Formációt érintően történik már igen régóta. 2013-ban indult meg nagyobb lendülettel ez a munka.

De, tisztelt államtitkár úr, azt ön is pontosan tudja, hogy erre egyébként a világon sehol nincs példa, hogy egy ilyen nagyvárosi agglomerációhoz ennyire közel akarjanak egy ilyen - mondjuk így leegyszerűsítve - atomtemetőt létesíteni, és nagyon komoly társadalmi ellenállás van. Ezt egyébként az Országos Atomenergia Hivatal nem olyan régen, néhány hete váratlanul lemondott főigazgatója is elismerte ezen a bizonyos 2019 tavaszi bodai közmeghallgatáson, hogy bizony ez egy nagyon-nagyon komoly probléma, nagyon komoly társadalmi ellenállás van, és ezzel valamit kezdeni kell tudni. Ez a kérdés, és ez most kiderült egyébként a Paks II. online közmeghallgatásából is, ez a kérdés, ez a probléma ott van a kormány asztalán, ez nyilván nem a szakemberek, nem az OAH a dolga, nem az RHK Kft. dolga; a kormány dolga és felelőssége, hogy ebben a kérdésben döntéseket hozzanak.

Azt is el tudom mondani, hogy 2015-ben a miniszterelnök lezárta azt a kérdést, hogy illetékesnek tekinthető-e Pécs, Szentlőrinc és a térség lakossága ebben a kérdésben, hogy véleményt nyilvánítsanak egy ilyen atomtemető helyszínéről, hiszen a miniszterelnök úr elismerte, hogy a pécsiek és a környéken élők döntése, beleegyezése nélkül nem épülhet meg az atomtemető itt, ebben a Bodai Agyagkő Formációban. A reális helyszínek Pécestől olyan 6-8-10 kilométerre vannak, Pécs nyugati határaitól számítva.

Ahhoz képest, hogy 2015-ben a miniszterelnök Pécsen megtette ezt a nagyon világos vállalást és nagyon világos ígéretet, azok után senki nem kérdezte meg a környék lakosságát, hogy ezt támogatják-e. Egy bizonyos, a 2018-ig tartó kutatási fázis lezárult, korábban egyébként Pécs korábbi polgármestere is megerősítette, hogy ezt a fázist kell megvárni, és utána majd lehetősége lesz a térségnek véleményt mondani. Ezt nagyvonalúan átugrották. 2019-ben megkapta a projekt a telephelykutatási engedélyt, és azóta is gőzerővel folyik. Most is, ha valaki éppen, mondjuk, elmegegyet magasságában, akkor ott szépen a fák között megbújva brutális fűrotornyokat láthat, és láthatja azt, hogy ott hónapok óta gyakorlatilag három műszakban folyamatosan történik ennek a területnek a kutatása, mélyfúrások történnek óriási költségek felhasználásával.

Tisztelt Államtitkár Úr! Csak azóta, hogy a miniszterelnök úr megtette ezt az ígéretet, máig számolva körülbelül 10 milliárd forintot költöttek el erre a projektre, úgy, hogy a miniszterelnök '15-ben elmondta, hogy joga van a térségnek dönteni, hogy ezt elfogadja vagy nem. Ki vállalja ezért a felelősséget, hogy azóta elment nagyon sok idő, és elment 10 milliárd forint erre a kutatásra, és valamiért nem teljesítik ezt a feltételt? Most lehet még kutatni akár évtizedekig ezt az agyagkő formációt, és utána megkérdezni majd a térség lakosságát; hogy úgy mondjam, a kérdés eredményét mindenki borítékolhatja. Hány tíz milliárd forintot akarnak még elkölteni addig? Tehát az egy nagyon-nagyon súlyos probléma, és itt a szakemberek is elismerték konkrétan személyesen nekem és különböző általunk szervezett fórumokon, hogy a politikai döntéshozóknak felelőssége, hogy most ezt a kérdést lezárják, és hogyha szükség van erre, akkor alternatív helyszíneken is megtörténhessen a kutatás. Miért nem kezeli ezt a kérdést a kormány?

Még egy dologra szeretnék utalni, itt felmerült a vezérszónoki felszólalásokban is a tájékoztatási társulások kérdése, hogy ennek a társulásnak miért nem tagja Pécs. Tehát ha a miniszterelnök úr elismeri, hogy Pécsnek ebben a kérdésben jogköre van, tehát hogy a Pécsen élőknek reális lehetősége kell hogy legyen, hogy beleszóljanak, akkor miért nem tagja Pécs ennek a tájékoztatási társulásnak? Miért nem tagja Szentlőrinc városa? Miért nem tagja Pélérd település, Szabadszentkirály település, Bicsérd település? Ezek a települések miért nem kapják meg a lehetőséget, hogy rendszeresen ezt az információátadást, tájékoztatást ők is megkaphassák, az ezeken a településeken, városokban élők is megkapják az információkat?

Ezzel kapcsolatban is én konfliktusokat hallok ott a környékről, hogy mintha megváltoztak volna itt a tájékoztatási társulással kapcsolatos támogatások felhasználási feltételei. Én úgy érzékelem, hogy ott az érintett településeken, ha jól tudom, most 12 település érintett a tájékoztatási társulásban, komoly feszültségek jelentek meg, és ez is problémákat tud generálni. Nem akarom tényleg nagyon hosszan szaporítani a szót, nagyon remélem, hogy államtitkár úr majd válaszolni fog a feltett kérdésekre.

Még egyvalamire szeretnék választ kapni, amire szerintem nemcsak én várom a választ, hanem nagyon-nagyon érdeklődve figyeli a teljes magyar közvélemény, hogy mi lehetett az oka, hogyha tudható, hogy miért mondott le az Országos Atomenergia Hivatal főigazgatója, mert indokolást nem látunk, gyakorlatilag nem volt oka lemondani. És azért egy ilyen folyamatban, amikor új atomerőművi blokkok engedélyezése van folyamatban, akkor lemond az engedélyező hatóság legfőbb vezetője, én azt gondolom, hogy ez mindenképpen valamiféle magyarázatot érdemel; nyilván abban az esetben, hogyha mondjuk, nem személyes okok, mert akkor nyilván az nem tartozik a

közvéleményre, de ha valamiféle szakmai okok vannak emögött, azt gondolom, az illetékesek tájékoztatással tartoznak a közvélemény felé.

Köszönöm szépen a lehetőséget, és nagyon remélem, hogy a kérdéseinkre kapunk választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett. További képviselői felszólalásokra van lehetőség. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom. Megadom a szót Steiner Attila államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó.

STEINER ATTILA innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon szépen köszönöm a képviselői hozzászólásokat, illetve a támogatást mindenki részéről az előterjesztésünk, illetve a törvénymódosítási javaslatunk kapcsán. Engedjék meg, hogy nagyon röviden reagáljak az elhangzottakra!

Balczó képviselő úr már, azt hiszem, az előző héten nagyon sokat beszélt a Paks II.-vel kapcsolatos álláspontjáról, ezzel kapcsolatban én sem szeretnék most belemenni nagyon a részletekbe, viszont röviden szeretnék a Gurmai képviselő asszony által felvetett pontokra reagálni.

Én úgy gondolom, hogy igenis szükségünk van a Paks II.-es beruházásra. Azzal nagyon erősen vitatkozom, hogy ez nem egy ellátásbiztonsági kérdés. Ez pontosan egy ellátásbiztonsági kérdés. Arról beszélünk, hogy Magyarországon a magyar villamosenergia-termelés 40 százaléka megmarad-e hosszú távon, vagy nem marad meg. Ez egy olyan kérdés, ami szerintem abszolút egy ellátásbiztonsági kérdés. Már most is nagyon magas Magyarországon a villamosenergia-import aránya, és szerintem stratégiai hiba lenne, hogyha ezt a 30-40 százalékot még 40 százalékkal megfejelnék hosszú távon. Nagyon-nagyon nagy mértékű kiszolgáltatottságot jelentene ez.

Azt is figyelembe kell venni, hogy mi történik a közvetlen szomszédságunkban, illetve a tágabb szomszédságunkban, ugyanis a mostani erőművi kapacitások nem ugyanígy fognak kinézni a 2030-as évek közepén. Ebben a régióban öregedő erőművi kapacitásokról beszélünk. Nagyon sok erőművet be fognak zárni az elkövetkezendő időszakban, úgyhogy mindenhol egy nagyon nagy keresletnövekedés és egyben egy kínálatcsökkenés várható, ezért nagyon fontos, hogy Magyarország rendelkezzen olyan termelőkapacitásokkal, amelyek megbízhatóan tudják előállítani akár éjjel-nappal a villamos energiát.

Az, hogy a paksi hitel, illetve a megtérülés mit jelent, ezt hogyan értékeli képviselő asszony, ezzel is vitatkoznék, illetve én úgy gondolom, hogy nemcsak velem vitatkozik a képviselő asszony ebben a kérdéskörben, hanem Brüsszellel is, ugyanis Brüsszel is jóváhagyta ezt

az üzleti tervet. Nagyon sok ideig egyeztettük nagyon részletesen, nagyon sok főigazgatósággal az Európai Bizottságon belül ezt a projektet, és azt maga az Európai Bizottság sem kérdőjelezte meg, hogy ez egy megtérülő beruházás. Azt, hogy nem megtérülő ez a beruházás, így kijelenteni én nem merném, de hát természetesen képviselő asszonynak lehet ilyen véleménye a projektről.

Arató képviselő úr kérdésére szeretném kiemelni, hogy elég lesz-e a forrás. Én úgy gondolom, hogy nagyon fontos, hogy előre gondolkozzunk, és értelem szerűen, amikor a Paks II.-es projekt be fog jönni a képbe, a Paks II. is egy befizető lesz ebbe az alapba, és az egész alap koncepcióját a Paks II.-projekt elindulásával majd át kell gondolnunk, ugyanis akkor már a Paks II.-projekt leszerelési költségeit is majd kezelni kell tudni ebből az alapból, de értelem szerűen egy nagyon nagy befizető lesz majd a Paks II.-projekt is ebbe az alapba.

Keresztes képviselő úr nagyon sok mindent kérdezett. Először is engedje meg, hogy az Országos Atomenergia Hivatallal kapcsolatos kérdésére adjak egy választ. Itt nagyon fontos, hogy az Atomenergia Hivatal főigazgatója indokolás nélkül beadhatja a lemondását, és konkrétan ez történt.

(19.20)

Azt gondolom, mivel szeretnénk az Országos Atomenergia Hivatalt még függetlenebbé tenni - az ezzel kapcsolatos törvényjavaslatunkról már önök is informálódhattak -, főigazgató úr döntéséhez egy-két évvel az előtt, hogy nyugdíjba fog vonulni, ez az átalakítás is vélhetően hozzájárult ahhoz, hogy ő ezt a lemondást bevállalta, és már nem vállalja majd az elkövetkezendő kilenc évre a leendő Atomenergia Hivatal vezetését. Ez az én személyes elképzelésem, hogy ez állhatott mögötte, de nincs semmilyen hivatalos információ, amit meg tudnék önökkel osztani. Fichtinger urat kell megkérdezni, hogy konkrétan mi volt az az indok, amiért ő a lemondását benyújtotta. Nem a miniszterelnök úr mentette fel ebből a tisztségéből.

A többi kérdése kapcsán szeretném arról is biztosítani a képviselő urat, hogy a társulásokkal én személyesen is elkezdtem egyeztetni, s nagyon odafigyelünk arra és meghallgatjuk azt, hogy milyen problémáik vannak, milyen egyéb kérdések vannak, és ezeket próbáljuk orvosolni. Egy nagyon konstruktív hangulatban tudtunk már a múltban is egyeztetni. Ezeket az egyeztetéseket folytatni fogjuk, és próbálunk majd megfelelő megoldásokat keresni a társulások problémáira.

Szeretném felhívni képviselő úr figyelmét arra, amikor a hosszú távú tárolásról beszélünk és arról, hogy nincsenek ilyen projektek, ez az egész kérdés megoldott, akkor én hiszek az innovációban és azokban a projekteknél, amelyek már nagyon sok országban elkezdődtek Európán belül is. Finnországban például nagyon előrehaladott állapotban van egy projekt,

ami várhatóan már a 2020-as évek elején próbaüzemmódba fog lépni. Ez egy mélygeológiai tároló, amely várhatóan hosszú távon is fogja tudni kezelni az atomenergetikai hulladékok tárolását. Ugyanilyen projekt van csőben Svédországban, és hamarosan Franciaországban is megkezdődnek a kivitelezési munkák ezeknél a projekteknél. Én tehát nem temetném ezeket a projekteket, mert ezek nagyon előremutató projektek.

A magyar hosszú távú tárolás kapcsán pedig, ahogy képviselő úr említette, van egy nemzeti politikánk, amit az Országgyűlés jóváhagyott. Ez a nemzeti politika azt mondja, hogy kell egy olyan stabil mélygeológiai tároló, amiben meg tudjuk oldani ezeknek a hulladékoknak a hosszú távú tárolását. Azonban azt ön is elismerte, hogy ez a döntés még nem született meg. Jelenleg abban a fázisban vagyunk, hogy melyek azok a lehetséges helyszínek, amelyek szóba jöhetnek. A Bodai Agyagkő Formáció egy igen ígéretes helyszínnek tűnik. Viszont ezeket a kutatásokat értelem szerűen el kell végezni, ugyanis a legfontosabb a biztonság ebben a kérdéskörben. Azt gondolom, hogy ezt nem vehetjük félvállról. Ezek a munkálatok, ezek a kutatások nemzetközi szinten is nagyon hosszú ideig szoktak tartani, annak érdekében, hogy tényleg a lehető legnagyobb biztonsággal tudjuk azt mondani, hogy egy hosszú távú mélygeológiai tároló alkalmas arra a célra, amire létrehozzuk. És ezt nem a kormány fogja eldönteni, ezt be kell hoznunk majd az Országgyűlés elé, és az Országgyűlés fogja majd eldönteni, hogy ott létesülhet-e mélygeológiai tároló, és akkor majd ön is elmondhatja a véleményét erről a projektről.

Azt gondolom, nagyon prudens magatartás, hogy egy központi nukleáris alappal előkészülünk arra, hogy amikor majd az atomerőműveket le kell szerelni, akkor ott megfelelő mennyiségű pénzügyi forrás álljon rendelkezésére. S amikor a Paks II.-projekt megtérülését számoltuk, illetve az Európai Bizottsággal egyeztettük, ez volt az egyik kulcskérdés. Az Európai Bizottság arról akart meggyőződni, hogy a megtérülésszámításnál kellő mértékben figyelembe vettük-e ezeket a költségeket, és az Európai Bizottság arra jutott, hogy igen, ez az erőmű képes lesz majd ezeket a költségeket is kitermelni.

Ahogy már elmondtam, amikor majd eljutunk abba a fázisba, hogy biztonsággal be tudunk számolni a mélygeológiai kutatások eredményeiről, akkor az országgyűlési vita is természetesen egy olyan vita lesz, ami a nyilvánosság előtt fog zajlani, ahol mindenki elmondhatja a véleményét ezekről az eredményekről. Nagyon fontos, hogy tényleg teljeskörűen és a lehető legalaposabban, legakkurátusabban járjunk el ebben a kérdéskörben. Az eredményekről pedig a kormányzat nagyon részletesen be fog majd számolni az Országgyűlés részére, és akkor az Országgyűlés meg tudja hozni azt a döntést, hogy el tudja-e fogadni ezt a megoldást vagy nem.

Nagyon szépen köszönöm a figyelmet, és köszönöm szépen még egyszer a képviselők támogatását.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk.

Most **napirend utáni felszólalások** következnek, illetve napirend utáni felszólalás következik. Megadom a szót Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak, LMP-képviselőcsoport: „A mi városunk, Pécs 63.” címmel.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban, a napirend utáni felszólalásaimban szűkebb hazám, Pécs és Baranya problémáiról beszélek. Azt gondolom, mindenképpen látnunk kell azt, hogy a térség, Pécs és Baranya megye is a rendszerváltás utáni időszak vesztese lett, és a helyzetünk nagyon sok tekintetben tovább romlott az elmúlt tizenegy évben.

Mára Baranya megye országosan az egy főre jutó ipari teljesítmény tekintetében az utolsó helyre került. Pécs megyei jogú város pedig a nagy magyar vidéki regionális központok között az utolsó helyen áll a gazdasági teljesítményben. Sajnos ennek a mélyrepülésnek a hatásai láthatók a tragikus elvándorlási adatokból. Ha csak Pécsre nézzük, akkor elmondhatjuk, hogy bő egy évtized alatt közel 15 ezer ember ment el Pécsről egyébként alapvetően jellemzően megélhetési okokból, de a teljes megye népességvesztése is döbbenetes mértékű. Látható, hogy nagyon-nagyon sok feladatunk van, hogy ezt a leszakadást megállítsuk, és végre fejlődési pályára lehessen állítani a térségünket.

Nyilván meg kell fogalmaznunk a kritikát mindig, és meg is tesszük az elmúlt évtizedek és az elmúlt évtizedek rossz vezetői döntéseinek a kapcsán, de arról is kell beszélni, hogy milyen tennivalóink vannak. Nagyon világosan el kell mondani, ahhoz, hogy érdemi változást ebben a helyzetben el lehessen érni, kormányváltásra van szükség, és le kell váltani azokat a fideszes képviselőket, akik nem tudtak ebben a kérdésben lépni. Azért is szükség van kormányváltásra és szükség van egy más összetételű Országgyűlésre, mert a fejlesztés alapfeltételeinek a megteremtése bizony országgyűlési döntéseket, törvénymódosítást igényel, ezt önkormányzati hatáskörben nem lehet megtenni.

Én ezekről a kérdésekről szeretnék beszélni a mai felszólalásomban, alapvetően a közlekedési infrastruktúra és a közlekedési rendszer tekintetében. Látható, hogy az elmúlt bő évtizedben is döbbenetes mértékben romlott le az alsóbbrendű úthálózat, tehát nagyságrenddel nagyobb forrást kell biztosítani, és erre meg is vannak a költségvetési lehetőségek. A jövő évi költségvetéshez már benyújtottunk módosítót erre vonatkozóan, de reálisan nyilván egy kormányváltás után lehet ezzel a feladattal szembenézni. Nagyon fontos, hogy az eddig hiányzó és szükséges átkötéseket is biztosítani lehessen, hogy a

zsákhelyzetű települések helyzetét megoldjuk, hogy a fontosabb közlekedési útvonalak felé közvetlen kapcsolatuk legyen. Nagyon fontos, hogy az M6-os sok-sok ígéret és késlekedés után talán folytatódik majd és eléri az országhatárt. Ugyanakkor már a mai ülésen is említett M60-as autópálya meghosszabbítása a horvát határig, Barcsig elengedhetetlen fontosságú. Szintén szükség van a határon átnyúló kapcsolatok erősítéséhez újabb határátkelőhelyek létesítésére a Barcs és Drávaszabolcs közti szakaszon. Ez Magyarország egyik leghosszabb átjárhatatlan útszakasza.

(19.30)

Más komoly infrastrukturális fejlesztésekre is szükség van. A fő vasútvonal kétvágányúvá fejlesztése óriási jelentőségű, hogy az elővárosi közlekedésben ez valójában használható legyen. De a legfontosabb változás talán, amelynek a részleteiről még beszélünk kellene, hogy végre-valahára meg kellene valósítanunk azt az alapvető közlekedési reformot, amire az elmúlt évtizedben sokszor csak ígéreteket hallottunk. Tehát ki kell alakítani szintén a megfelelő törvények módosításával és a jogszabályi környezet megváltoztatásával egy olyan egységes közlekedési rendszert, amely végre hatékonyabb kiszolgálást tesz lehetővé.

A különböző közösségi közlekedési alágazatokat össze kell hangolnunk, közlekedési szövetségeket kell létrehozni, amelyekben szerepet kapnak az önkormányzatok, és egységes tarifarendszerrel, egységes bérlettel való közlekedést kell lehetővé tennünk. Tehát nyilván Baranya megyére vonatkozóan is ki kell alakítanunk a megfelelő közlekedési szövetséget Pécs központjával, és így lehetőséget kell adnunk a Komlón, Kozármislenyben és a térség más településein élőknek, hogy azonos bérlettel, egységes közlekedési rendszerben tudjanak közlekedni, adott esetben, mondjuk, Komlóról ugyanazzal a bérlettel tudjanak elutazni Pécsre és a pécsi helyi közlekedést is igénybe venni, majd munka után hazamenni. Ez egy óriási segítség lenne. A finanszírozási rendszer átalakításával, olcsó bérletekkel sokkal jobb közlekedési szolgáltatást lehetne biztosítani a Pécsen, Komlón, Kozármislenyben és a térség valamennyi településén élőknek.

Nagyon-nagyon fontos, hogy a megfelelő, jó minőségű közösségi közlekedés kialakításához megfelelő járműparkra is szükség van. Láthatjuk, hogy ez az elmúlt évtizedekben mindig állandó kihívás volt, és most is Pécs autóbusszparkja rendkívül leromlott és elöregedett állapotú. Ennek a pótlására is megfelelő forrásokat kell biztosítani. Ez önmagában egy gazdasági munkahelyteremtési lehetőséget is kínál, hiszen ha egy összeszerelő, gyártókapacitást telepítünk a városba, akkor a flotta folyamatos megújítása mellett nagyon sok munkahelyet is lehet teremteni.

Tehát a lehetőségeink megvannak, a tervekkel rendelkezünk, itt arra van szükség, hogy végre megtörténjen a kormányváltás, és ezen a téren is meg tudjuk teremteni az infrastrukturális feltételeit Pécs és

Baranya fejlődési pályára állításának. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Tájékoztatatom önöket, hogy a tavaszi ülészak következő ülésére 2021. május 31-én kerül sor. Megköszönöm munkájukat, az **ülést bezárom**.

(Az ülés 19 óra 31 perckor ért véget.)

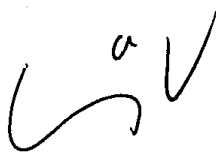
Arató Gergely s. k.
jegyző

Földi László s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)